

Kniha pravého života

Učení Božského Mistra

Svazek II

Učení 29–55

Knižní služba pro život

Dvanáctisvazkové dílo Libro de la Vida Verdadera (Kniha pravého života) je odkazem pro celé lidstvo a je zaregistrováno v „Dirección General del Derecho de Autor de la Secretaría de Educación Pública“ v Mexiku D.F. pod čísly 26002, 20111 a 83848.

Více informací o španělském originálním vydání:
Asociación de Estudios Espirituales Vida Verdadera, A.C.
Apartado Postal 888, México, D.F., - C.P. 06000

Odpovědný za německý překlad, předmluvu k německému vydání, vysvětlivky, poznámky pod čarou, poznámky a odkazy k dílu:
Walter Maier a Traugott Göldenboth.

Stav: leden 2017

Úprava (nová pravopisná pravidla a layout):
Buchdienst zum Leben
Manfred Bäse
Kirchweg 5
D-88521 Ertingen

Tel.: +49 (0) 7371 929 66 42
E-mail: manfredbaese@gmx.de

Kniha Pravého života je na základě této verze překládána do mnoha dalších jazyků pomocí DeepL Translator.

Jedná se o autentická, původní díla, přeložená Gottholdem Göldenbothem a vydaná nakladatelstvím Reichl Verlag, která jsou chráněna autorským právem. Musí být zachována v jejich původní čistotě a nesmějí být měněna. To by bylo hříchem a mělo by za následek boží soud.

Kristus sdělil, že nesmí existovat autorská práva, aby byla tato díla zpřístupněna všem národům a lidem.

Za tuto iniciativu odpovídá Anna Maria Hosta z pověření Pána, Ježíše Krista, našeho Boha, který je vlastníkem těchto spisů.

(E-mail: hoanna64@yahoo.com)

DeepL – odkaz ke stažení: www.DeepL.com/Translator (verze pro firmy)

DeepL v současné době překládá do více než 100 jazyků a lze jej stáhnout na počítač. K překladu je nutné připojení k internetu.

Vydalo nakladatelství Bookmundo

Vydání 2 – 2026

ISBN:

Obsah

Kniha pravého života	1
Úvodní poznámka	6
Úvod	7
Učení 29.....	10
Učení 30.....	17
Učení 31.....	26
Učení 32.....	34
Učení 33.....	43
Učení 34.....	53
Učení 35.....	60
Učení 36.....	67
Učení 37.....	75
Učení 38.....	84
Učení 39.....	95
Učení 40.....	103
Učení 41.....	111
Učení 42.....	121
Učení 43.....	130
Učení 44.....	139
Učení 45.....	150
Učení 46.....	161
Učení 47.....	171
Učení 48.....	179
Učení 49.....	189
Učení 50.....	199
Učení 51.....	208
Učení 52.....	217

Učení 53.....	227
Učení 54.....	236
Učení 55.....	245
Poznámky	255
Studie o duši – z duchovního hlediska*.....	259
Obsah.....	267
Literatura a webové stránky.....	278

Úvodní poznámka

Čtenář si všimne, že v textech svazků, které tvoří „Knihu pravého života“, se některá témata opakují, někdy až příliš často, ačkoli jsou vždy rozvíjena různými způsoby; to je opakující se zvláštnost tohoto souboru nauk přijatých od Pána.

V této souvislosti musíme vzít v úvahu, že poselství obsažená v této knize byla přijata ve více než 50 různých shromaždištích, která jsou rozptýlena po tomto hlavním městě a po celé zemi (míněno je Mexiko, pozn. překl.), a že na druhé straně byla uvedená poselství přijata velkým počtem zprostředkovatelů slova.

Skutečně obdivuhodná je vnitřní souvislost souhrnu učení Božského Mistra, což potvrzuje, že slovo, které vycházelo z úst těch, kteří byli pro toto zjevení vybráni, je pravda.

„Mé slovo je u všech jedno,“ řekl Pán skrze své mluvčí, a tak tomu skutečně bylo; neboť to, co zjevil u jednoho, potvrdil u všech ostatních a dodal: „Velké pravdy vám zjevují skrze různé zprostředkovatele slova, neboť jeden jediný by nestačil k předání světla mé božskosti.“

Totéž se stalo s poselstvím, které Božský Mistr zjevil lidstvu v „Druhém čase“. Čtyři z učedníků jeho učení zanechali lidem písemná svědectví o tom, co slyšeli, a podobnost, která existuje mezi těmito čtyřmi způsoby podání, je úžasná, přičemž mnoho míst se v téměř stejné podobě opakuje v každém spise. Přesvědčivost, kterou čtyři evangelia získávají díky vzájemnému potvrzení, je mimořádná, protože ve všech se poukazuje na podstatu pravdy.

Doufáme, že toto krátké vysvětlení poslouží čtenáři k tomu, aby v poselstvích „Třetího času“ objevil přítomnost zázraku podobného tomu, na který jsme odkazovali.

Komise pro sestavení
„Knihy pravého života“

Úvod

Po vydání prvního svazku vyjádřili čtenáři mnohokrát přání dozvědět se více o původu Kristova duchovního díla. Abychom této prosbě vyhověli, bude tento druhý svazek zahájen kapitolou:

VZNIK A PRVNÍ POČÁTKY BOŽÍCH ZJEVENÍ V MEXIKU.

Tato velká událost, kterou bezpochyby představují Boží zjevení, byla moudře připravena Boží rukou. Vyvoleným nástrojem byl Roque Rojas, narozený v hlavním městě Mexika v roce 1812. Byl to prostý, zbožný muž, který se již v mládí věnoval náboženským záležitostem. V noci 23. června 1861 měl duchovní vidění a vnitřní hlas k němu promluvil: „Roque, ty jsi ten vyvolený, abys byl silnou ‚skalou Izraele‘.“ — Od té chvíle často slyšel vnitřní hlasy, jejichž smysl zpočátku nechápal. Došlo také k duchovním zjevením. To vše ho velmi zmátlo a obával se, že přijde o rozum. Ve své zoufalosti požádal hlas, který slyšel, aby mu řekl, kdo k němu promlouvá. A jasně uslyšel: „Je to Gabriel, kdo k tobě promlouvá.“ — Od tohoto okamžiku se Roque Rojas vnitřně uklidnil, neboť nyní věděl, od koho ten hlas pochází, a kdykoli jej zaslechl, soustředil se, aby pochopil smysl slov. Jeho úkol mu byl jasný a podle pokynů shromáždil kolem sebe stejně smýšlející muže a ženy. Na jednom z těchto shromáždění se Duch Eliášův zjevil skrze mysl Roqueho Rojase a řekl: „Jsem prorok Eliáš, ten z Proměnění na hoře Tábor.“ Přítomným předal první poučení a zjevil jim, že začíná „Třetí doba“, věk Ducha Svatého. Duch Eliášův neúnavně působil při přípravě prvních učedníků, stejně jako již v „Druhé době“ připravoval skrze Jana Křtitele cestu pro Ježíše. 1. září 1866, uprostřed početného shromáždění, pomazal Eliáš prostřednictvím svého nástroje Roqueho Rojase sedm věřících, kteří měli stát v čele sedmi shromáždění a představovat sedm pečetí. Pravděpodobně bylo v tento den také oznámeno Boží zjevení, které Roque Rojas dříve přijal a které sjednotilo Mojžíšova přikázání, Ježíšova učení a Eliášovy pokyny do jediného zákona s 22 přikázáními. — Při dřívějším setkání bylo pomazáno 12 mužů a 12 žen, kteří měli později sloužit jako „hlasatelé“ Božského Mistra. Když nastal tento čas, Božský paprsek spočinul poprvé na mladé ženě jménem Damiana Oviedo jako na vyvoleném nástroji, skrze který promlouval Kristus.

Vše se odehrálo v naprosté jednoduchosti podle Boží vůle. Začátky byly skromné kvůli lidským slabostem a nedokonalostem. Ale na počátku tohoto století již existovalo několik společenství, v nichž se Kristus zjevoval skrze vyvolené nástroje. Tyto osoby, muži i ženy, byly Bohem vyvoleny a připraveny, aby v duchovním vytržení mohly působit jako nástroje pro zvěstování jeho poselství. Ve španělštině se toto slovo nazývá „portavoz“, což znamená hlasatel, posel nebo mluvčí. — V letech 1930 až 1950 se duchovní dílo upevnilo a rozšířilo se do mnoha společenství v hlavním městě i po celé Mexické republice. Kristus, jenž byl širokou veřejností téměř přehlížen, se zjevoval v nádherných učeních. Byl to Kristův návrat v Duchu, ve Slově.

Podle Boží vůle trvaly zjevení v Mexiku až do roku 1950 a v posledních letech předtím byly kázání Božského Mistra zapisovány. Skupina věrných stoupenců duchovního hnutí shromáždila tyto zápisy a v roce 1956 začala vydávat první svazek ve španělském jazyce. Celkem dnes tato učení zahrnují 12 svazků. — Uvědomíme-li si, že Božská zjevení byla zvěstována prostřednictvím různých mluvčích v příslušných četných společenstvích a že poselství se ve svém smyslu plně shodují, je to dalším potvrzením toho, že slovo, které vycházelo z úst vyvolených, je Božská pravda.

Po roce 1950 se členové sborů nadále scházeli v různých shromaždištích a postupovali podle pokynů, které jim Pán předtím dal: praktikovali duchovní povznesení tichou modlitbou a poté bylo přečteno učení. Poté „proroci“, kteří měli dar duchovního vidění, vydávali svědectví o tom, co jim Nebeský Otec dovolil spatřit. Jiní, obdaření darem intuice, vysvětlovali a prohlubovali různá témata přečteného kázání. Tímto způsobem mělo být podporováno duchovní povznesení přítomných.

Autor těchto řádků měl to štěstí, že v roce 1930 odjel do Mexika na odborné vzdělávání. Po mnoho let jsem si užíval radosti nového světa a profesních úspěchů. Zatímco na různých válečných scénách zuřila velká mezilidská válka, v roce 1942 jsem v hlavním městě Mexika přišel do styku s Božskými zvěstmi a okamžitě jsem se jimi cítil osloven. Přesto jsem zpočátku tyto poselství zkoumal kriticky, až jsem brzy zjistil, že se jedná o skutečná zjevení Nebeského Otce. Stal jsem se pak horlivým posluchačem a osobním svědkem těchto zjevení. — Byla doba, kdy jsme byli skupinou až 20 Němců v rámci mexické obce, kde jsme byli posluchači. Někteří z mých krajanů se však opět stáhli.

Před jedenácti lety, když nadešel čas, kdy jsem chtěl ukončit svou profesní činnost v Mexiku, jsem se vrátil do Německa. Brzy poté jsem spolu se svým přítelem Traugottem Göltenbothem začal překládat první svazek do němčiny, abych zpřístupnil tato mohutná zjevení zájemcům

hovořícím německy. První svazek je již delší dobu přeložen a před časem vyšel v nakladatelství Otto Reichl Verlag v Remagenu pod názvem: „Kniha pravého života“. Nyní je dokončen druhý svazek a přejeme si, aby si také našel svou požehnanou cestu do srdcí německých duchovních sourozenců.

Walter Maier

Spolupracovník Traugott Göltenboth

Učení 29

1. Učedníci, opět jsem mezi vámi; avšak protože forma, v níž se zjevuji, je nová, pochybujete, aniž byste pochopili, že se nesmíte zdržovat u forem; neboť tak nezjistíte, kde je pravda.

2. Prostředkem, kterým se v této době zjevuji, je člověk; to je důvod, proč o mém zjevení pochybujete. Mé poselství spočívá ve smyslu slova, které vychází z úst mluvčího.*

**Označení osob, skrze jejichž rozum se Pán zjevuje jako nástroj. Ve španělštině se toto slovo nazývá „portavoz“, tedy: hlasatel, zprostředkovatel slova nebo mluvčí.*

3. Dnes znovu pochybujete. Chcete, abych přišel jako v minulosti? Vzpomeňte si, že i tehdy jste pochybovali!

4. Nemluvím k vám skrze učence nebo filozofa, neboť pak byste slovo nepřisuzovali Mně, ale jemu. Místo toho se zjevuji skrze pokorného, nevědomého a neohrabaného, aby, když porovnáte bezvýznamnost a ubohost jeho lidského vzhledu s velikostí a moudrostí slova, které vychází z jeho úst, došli jste k poznání, že pouze Pán k vám může takto promlouvat.

5. Jsou také takoví, kteří se ve svých pochybnostech ptají: „Je to skutečně Mistr? Jsem na správné cestě? Není to snad dílo pokušení?“ – Ale když se tak ptáte, slyšíte mé milující slovo, které vám říká: „Pocítili jste na této cestě mír? Našli jste útěchu a uzdravili jste se ze svých nemocí?“ – Pak se přiznáte před svým svědomím a řeknete: „Ano, to vše jsem prožil a přijal.“

6. Ještě nenastal čas, kdy byste *všichni* uvěřili. Časy, zkoušky a události probudí lidi a zítra řeknou: „Věřu, ten, který zde byl a mluvil k nám, byl Božský Mistr.“

7. Zjevuji vám mnoho tajemství duše, abyste mohli poznat sami sebe a tímto způsobem lépe poznat svého Otce.

8. Lidé, kteří studují Boha, se neshodují. Kteří z nich jsou v pravdě? Vědci si protirečí. Kteří z nich mají pravdu? Náboženství a věda si vždy protirečily, aniž by lidé pochopili, že duchovní a hmotné spolu žijí v dokonalé harmonii a spolu s ní tvoří skutečné dílo Stvořitele. Jedni mají mezi lidmi jiné poslání než druzí; měli by však napodobovat božské dílo tím, že budou jako všechny bytosti stvoření v souladu jeden s druhým.

9. Kolik prokletí vrhla náboženství proti vědě a jak často věda popírala existenci duchovního života vůči náboženství! Náboženství se přitom opírá o zlo, které věda lidstvu způsobila, a věda si jako zbraň bere fanatismus a pověry, které lidstvu vštíplili služebníci náboženství.

10. Vpravdě vám pravím, jedném chybí poznání pravdy, kterou v sobě skrývá příroda, a druhým správný výklad mého zákona.

11. Já jsem Král míru. Vytasil jsem svůj meč a přicházím s úmyslem bojovat, abych odstranil každý hřích a temnotu. Ti, kdo mě následují, se nemusí bát, pokud je jejich rodiče nebo děti neuznávají, neboť má láska je v jejich boji odmění.

12. Již v „Druhém čase“ se jedni navzájem neuznávali; neboť zatímco jedni naslouchali Ježíši, druzí Ho odmítali.

13. Moji noví vojáci se budou muset vydat, aby svým skutkem a příkladem hlásali toto poselství mezi lidmi, kteří zapomněli na mou pravdu. Dnes nacházím své slovo pouze v zaprášených knihách. Lidstvo se odchýlilo od pravé cesty a zvyklo si na hřích, neřest a nevázanost. Hřích je již neodpuze, zločin je již nenaplňuje hrůzou a ani cizoložství je neznepokojuje.

14. Lidstvo, zde máš mé slovo v omezené podobě, abys mu mohl porozumět. Chceš-li však důkazy mé přítomnosti – důkazy jsem ti již dal a dám ti jich ještě více; ale neplač a netrhaj si vlasy, až se objeví.

15. V „Druhém čase“ se Ježíš jednou vydal na výlet, následován několika svými učedníky. Vystoupili na horu a zatímco Mistr svými slovy naplňoval ty muže obdivem, náhle uviděli proměněné tělo svého Pána, které se vznášelo v prostoru a po jeho pravici měl Ducha Mojžíšova a po levici Eliáše.

16. Při tom nadpřirozeném pohledu se učedníci vrhli na zem, oslepeni božským světlem. Ale hned se uklidnili a navrhli svému Mistrovi, aby mu přes ramena přehodil purpurový plášť králů, stejně tak i Mojžíšovi a Eliášovi. Tu uslyšeli hlas, který sestoupil z nekonečna a řekl: „Toto je můj milovaný Syn, v němž mám zalíbení; poslouchejte Ho!“

17. Velký strach se zmocnil učedníků, když uslyšeli ten hlas, a když vzhledli, viděli jen Mistra, který jim řekl: „Nebojte se a nikomu neříkejte o tomto zjevení, dokud nevstanu z mrtvých.“ Tu se zeptali svého Pána: „Proč říkají zákoníci, že musí nejprve přijít Eliáš?“ A Ježíš jim odpověděl: „Věru, Eliáš přijde předem a uvede vše do pořádku. Ale já vám říkám, že Eliáš již přišel, a oni ho nepoznali; ba co víc, udělali s ním, co chtěli.“ Tehdy učedníci pochopili, že jim mluvil o Janovi Křtiteli.

18. Kolikrát jsem v této době před vašima očima učinil neviditelným tělo, skrze které jsem se zjevoval*, abych vám umožnil spatřit Mě v lidské podobě, v níž lidstvo znalo Ježíše, a přesto jste se tvářili v tvář novému proměnění neklaněli.

**Pán zde odkazuje na četná svědectví vizionářů mezi posluchači, kteří vypovídali, že tělo nositele hlasu zmizelo a oni místo něj viděli postavu Ježíše.*

19. Mým dílem je Duchovní hora, na kterou vás zvu, abyste na ni vystoupili po stezkách lásky, milosrdenství a pokory. Je to nová hora Tábor, na níž se minulost, přítomnost a budoucnost spojují v jedno a kde se zákon, láska a moudrost sjednocují v jedinou esenci.

20. Mojžíš, Ježíš a Eliáš – to je cesta, kterou Pán vytyčil člověku, aby mu pomohl povznést se do říše míru, světla a dokonalosti.

21. Cítíte ve svém životě přítomnost Pánových poslů. Nikdo z nich nezemřel, všichni žijí, aby osvětlovali cestu lidem, kteří zabloudili, a pomáhali jim zvednout se z pádů a posilovali je, aby se s láskou věnovali zkouškám při odláčení svých vin.

22. Poznejte dílo, které Mojžíš vykonal na zemi z inspirace Jehovy. Důkladně prozkoumejte učení Ježíše, skrze něhož promlouvalo „Boží Slovo“, a hledejte duchovní smysl mého nového zjevení, jehož věk zastupuje Eliáš.

23. Až dosáhnete úplného poznání těchto božských zjevení, sestavte z nich knihu, která bude rozdělena na tři části, a zjistíte, že první hovoří o zákoně, druhá o lásce a třetí o moudrosti. Pak pochopíte, že to je zákon, který vede, láska, která povznáší, a moudrost, která zdokonaluje. Nakonec pochopíte, že tato zjevení vám byla dána v dokonalém pořadí, přičemž osvětlují lidský život: že vám bylo dáno učení o lásce, když jste již měli rozsáhlé znalosti o spravedlnosti, a že stejně tak k vám přijde moudrost, budete-li žít v souladu s učením, které v sobě láska skrývá.

24. Pán vždy promlouval k lidstvu skrze lidi, neboť mezi Božskou bytostí a lidskou bytostí stojí váš duch, který zprostředkovává nebeské poselství, který vnímá a tuší Věčné.

25. Mojžíš, Ježíš a Eliáš ztělesňují tři vývojové stupně, v nichž jsem se vám zjevil: paže Mojžíšova, která držela desky zákona a ukazovala cestu do Zaslíbené země; Ježíšovy rty, které hlásaly božské slovo; a Eliáš, který svými duchovními projevy otevřel brány, které vás vedou k nekonečnu a k poznání toho, čemu říkáte tajemství.

26. Rozmlouvám s vámi, mluvím k vašemu srdci; zatímco vy, abyste Mě slyšeli, musíte to činit skrze lidský hlas, Já vás slyším, když ke Mně mluvíte v nejhlubším nitru svého bytí.

27. Já jsem Kristus, kterého v tomto světě pronásledovali, hanobili a učinili obžalovaným. Po všem, co jste Mi v „Druhém čase“ v Ježíši způsobili, přicházím k vám, abych vám ještě jednou dokázal, že jsem vám odpustil a miluji vás.

28. Nahého jste Mne přibili na kříž a stejně tak se k vám vracím; neboť před vašima očima neskrývám svého Ducha a svou pravdu za rouškou

pokrytectví či lži. Abyste Mě však mohli poznat, musíte nejprve očistit svá srdce.

29. Chtěli byste Mě vidět v celé Mé velikosti, a tak se chce Mistr ukázat svým učedníkům; ale stále vás nacházím, jak děláte první krůčky, a musím se omezovat, dokud Mě nebudete schopni pochopit.

30. Co by se stalo, kdybyste náhle uviděli mé světlo v celé jeho slávě? — Oslepli byste. A kdybyste uslyšeli můj hlas v celé jeho moci? — Ztratili byste rozum. — Kdyby se v nositeli hlasu, skrze něhož se zjevují, vyprchala celá má síla — co by se s ním stalo? — Jeho tělo by se rozpadlo.

31. Souhlaste proto s tím, že se Otec omezuje, aby byl lidmi chápán, vnímán a duchovně viděn, neboť i v této omezenosti je dokonalý, moudrý a nekonečný.

Mnozí z vás by si přáli, abych konal hmotné zázraky, abyste uvěřili, že jsem to já, kdo se zjevuje. Tak jste to činili i v „prvních časech“, když Mojžíš svolal lid, aby jej vedl pouští do Zaslíbené země. Mnozí z vás požadovali, aby konal mocné skutky, abyste uvěřili, že je Božím poslem, a abyste ho proto následovali.

32. Mojžíš poskytl dostatek důkazů, že s ním je pravý Bůh; lid však chtěl ještě více svědectví, a když posel přivedl zástupy k úpatí hory Sinaj, vzýval moc Hospodínovu, a Pán ho vyslyšel a dal mu velké důkazy a zázraky.

33. Když lid žíznil, využil jsem toho a skrze Mojžíšovu víru jsem zjevil svou moc tím, že jsem nechal vytrysknout vodu ze skály. Když lid hladověl, dal jsem důkazy své přítomnosti na modlitbu toho, kdo vedl Izrael, tím, že jsem mu seslal manu.

34. Lid chtěl slyšet a vidět Toho, koho Mojžíš skrze svou víru slyšel a viděl, a Já jsem se lidu zjevil v oblaku a nechal jej hodiny poslouchat můj hlas. Ten však byl tak mocný, že lidé se strachem domnívali, že zemřou; jejich těla se třásla a jejich duše se chvěly při tom hlasu spravedlnosti. Lid tedy prosil Mojžíše, aby požádal Jehovu, aby již k jeho lidu nemluvil, protože ho již nemohli poslouchat. Uvědomili si, že jsou ještě příliš nezralí, aby mohli vstoupit do přímého spojení s Věčným.

35. V době, kdy Kristus v Ježíši přebýval mezi lidmi, říkali lidé, když Ho viděli: Jak může být syn tesaře a Marie tím zaslíbeným Mesiášem, tím, kterého proroci ohlašovali a patriarchové očekávali? Jak může být tento bezvýznamný člověk Synem Božím, Vykupitelem? — Ale Mistr promluvil a jeho slovo rozechvělo ty, kteří k němu přišli s upřímnou vírou, a dokonce i nevěřící.

Na každém kroku lidé žádali Ježíše o zázrak a On jim vyhověl. Přišel slepec a k údivu farizejů mu Mistr vrátil zrak pouhým dotykem. Stejně tak vrátil pohyblivost ochrnutému, malomocný byl osvobozen od svého zla,

posedlý byl osvobozen, cizoložnice byla proměněna jediným slovem a mrtví povstali na jeho hlas.

36. Vše, o co lidé prosili, aby uvěřili a poznali Mě, jsem jim splnil; neboť ve Mně byla moc dát jim vše, co žádali, protože v Ježíši byl skryt Božský Duch, aby se zjevil a naplnil Zákon.

37. Když Ježíš visel na kříži, nebyl žádný duch, který by nebyl otřesen hlasem lásky a spravedlnosti Toho, který umíral – nahý jako sama pravda, kterou přinesl ve svém slově. Ti, kdo zkoumali Ježíšův život, poznali, že před Ním ani po Něm nebyl nikdo, kdo by vykonal dílo jako On, neboť bylo to božské dílo, které svým příkladem spasí lidstvo.

38. S pokorou jsem přišel k oběti, neboť jsem věděl, že má krev vás má proměnit a spasit. Až do posledního okamžiku jsem mluvil s láskou a odpouštěl jsem vám, neboť jsem přišel, abych vám přinesl vznešené učení a dokonalými příklady vám vytyčil cestu k věčnosti.

39. Lidstvo se mě snažilo odradit od mého záměru tím, že hledalo slabost těla; já jsem však od něj neupustil. Lidé mě chtěli svést k rouhání; já jsem však nerouhal. Čím více mě dav urážel, tím více jsem k němu cítil soucit a lásku, a čím více mi zraňovali tělo, tím více z něj tekla krev, aby dala život těm, kteří zemřeli pro víru.

40. Ta krev je symbolem lásky, kterou jsem vytyčil cestu lidskému duchu. Zanechal jsem své slovo víry a naděje těm, kteří hladovějí po spravedlnosti, a poklad svých zjevení duchovně chudým.

41. Teprve po uplynutí této doby si lidstvo uvědomilo, *Kdo* na světě působil. Následně bylo Ježíšovo dílo vnímáno jako dokonalé a božské, jako nadlidské. — Kolik slz lítosti! Kolik výčitek svědomí v duších!

42. V dnešní době se vám zjevují duchovně na hoře dokonalosti a mám po svém boku, jako ve vidění těch učedníků, Mojžíše a Eliáše — jsou to tři posli, kteří lidem vytyčili cestu duše skrze naplnění zákona.

43. Mojžíš předal lidstvu zákon vytesaný do kamene, Ježíš dovršil svůj zákon lásky na kříži a Eliáš v této době jako božský paprsek osvětlil každou duši moudrostí. Každý posel měl svůj čas, aby lidstvu srozumitelně předal božské poselství, zjevení a proroctví.

44. Mojžíš byl zachráněn z vody, aby jako dospělý osvobodil svůj lid a předal mu Boží zákon.

45. „Slovo“ se stalo člověkem, aby svým příkladem řekl lidstvu: „Já jsem cesta, pravda a život.“ Marie, panenská matka, byla požehnaným žebříkem, po kterém Kristus sestoupil k lidem. Marie, svatá a milá matka Ježíše, kojila na svém prsu toho, který později nakrmí všechny duše božským chlebem svého slova.

46. Vše, co vám Kristus řekl a co vás učil svými skutky, bylo zákonem, který potvrzoval to, co jste přijali skrze Mojžíše. Avšak ne vše bylo řečeno, ne vše bylo zjeveno; ještě zbývalo, aby přišel Eliáš v naplnění proroctví a mého slova, aby znovu připravil můj příchod.

K tomu se zjevil skrze lidský rozum jako prostředník prostřednictvím svého paprsku světla, aby osvětlil duše, srdce a smysly, aby způsobil pochopení toho, co již bylo zjeveno, a připravil lidi na nová zjevení a osvětlení, která vám v tomto slově svěřím.

47. Ti, kteří v roce 1866 naslouchali prvním zjevení, uslyšeli tato slova, která zněla: „Já jsem Eliáš, prorok z prvních časů, ten z Proměnění na hoře Tábor; připravte se, neboť vám budou zjevena Sedm pečeti a brány tajemství se vám otevrou, abyste mohli spatřit cestu ke svému spasení.“

48. I v tomto okamžiku jsem spolu s Mojžíšem a Eliášem viděn duchovním zrakem těch, kteří rozvinuli tento vzácný dar. — Jedni vyděšení a druzí kající — tak stojíte před tímto proměněním; avšak toto světlo a tato milost budou vylity na celý svět.

49. „Mojžíši“*, podívej se na svůj lid. Je stejný jako ten, který jsi vedl pouští při hledání Zaslíbené země. Rozptýlený a bloudící putuje světem. Zatímco někteří pochopili, že Země zaslíbená je v mém lůně a že k ní lze dospět skrze lásku, kterou učí mé slovo, jiní se zmocnili světa, jako by byl jejich posledním domovem a jediným majetkem. Tito nevěřili v Mesiáše, ani nepociťovali přítomnost Ducha Svatého. Vrať se k nim v duchu a znovu jim ukaž cestu do země zaslíbené, do nebeské vlasti. Ale pokud ti neuvěří – ať se zatmí slunce, měsíc ztratí svůj lesk a země se oťře, neboť tento lid se má probudit a už nikdy se neztratit.“

**Pán zde promlouvá k Mojžíšovi, který je zde přítomen v duchu.*

50. Má pomocná láska je s lidstvem. S každým úsvitem přináším lidem mír, ale oni nechtěli mou lásku. Vytvořili válku a sami si vymáhají své právo. Proto bude plevel vytržen a vše nečisté bude smyto ve vodách lásky a obnovy.

51. Po smrti přijde vzkříšení k pravému životu; po válce nastane mír a jakmile chaos pomine, rozsvítí se světlo ve svědomí; neboť Já jsem světlo světa.

52. Přejde rok 1950 a do té doby bude mnoho hlasatelů předávat mé slovo. I v jiných národech Mě uslyší. Avšak v poslední den mého zjevení upře na vás svůj pohled „Duchovní údolí“: duše obyvatel země, duše vašich rodičů, a budou přítomni patriarchové a spravedliví. Blaze těm,

kteří jsou poslušní mého zákona, neboť budou zařazeni mezi ovce Božího Pastýře. Ale běda neposlušným, neboť budou souzeni jako kozli.

53. „Eliáš, ty jsi světlo*. V této době, která je tvá, bylo lidstvu zjeveno, že jí nebyly dány tři zákony, ale jediný, vysvětlený ve třech dobách, který je shrnut do dvou přikázání: milovat Boha více než všechno stvořené a milovat jeden druhého.“ — Dnes se zjevují, abych připomněl svému lidu minulá učení a také abych mu zvěstoval svá nová zjevení.

**Zde Pán promlouvá k Eliášovi, který je přítomen v duchu.*

54. V tento den, kdy vzpomínáte na okamžik, v němž Eliáš otevřel pro lidstvo Třetí dobu*, když se zjevil skrze rozumový orgán člověka — pociťte lásku svého Mistra, zbavte se hořkosti a upevněte své kroky na cestě ke spáse!

**1. září 1866*

55. Žijte v souladu s mými zjeveními tří dob a učiněte ze svého bytí věčný nevyčerpatelný pramen spravedlnosti, lásky a moudrosti.

Můj pokoj s vámi!

Učení 30

1. V poučeních, která vám dávám, jsem vás nazýval „lid Izraele“ nebo „potomstvo Jákobovo“, a v míře, v jaké postupně chápete mé učení, uvědomujete si, že duchovně patříte k rodu toho starého národa, vyvoleného mezi národy země, abyste splnili úkol předat lidstvu má zjevení.

2. Potomstvo, které jsem svěřil Jákobovi, se týká ducha, a ne těla, jak se lidé mylně domnívali. Neboť vám pravím: Kdyby dědictví, které zanechali první izraelští patriarchové, bylo tělesné, stále by z něj vycházeli proroci, poslové a osvícenci. Místo toho – hle, jak tento lid nese na sobě okovy duchovní a hmotné bíd, přičemž ví, že již nemůže doufat v příchod Mesiáše, protože pochopil, že Ten, který mu byl zaslíben, žil v lůně jeho lidu a nebyl poznán.

3. Duch Izraele jako rasy usnul, ponořil se do snu, který trvá již staletí, a nedokáže rozpoznat pravdu, protože žil pouze pro radosti tohoto světa – v očekávání, že zde získá svou zaslíbenou zemi, svůj soud a svou slávu.

Ale nemyslete si, že jeho spánek bude věčný. Ne, nyní, když bylo utrpení, bolest a ponížení vypito tímto národem jako nový kalich utrpení, začíná se jeho duch probouzet a nacházet cestu skrze rozjímání, a přitom postupně objevuje, že všechna proroctví a znamení, která mu ohlašovala příchod Mesiáše, se věrně naplnila v Kristu.

4. Jeho probuzení v nejširším smyslu není daleko; již se blíží jeho duchovní úsvit. Ale předtím zažije, jak se materialismus lidstva kvůli své touze po moci, sobectví a nízkým vášním ničí.

5. Až se tento lid přesvědčí, že království pravého míru a milosti není na zemi, bude hledat Krista, toho zavrženého, toho neuznaného, a řekne Mu: „Mistře, měl jsi pravdu, svoboda je jen v těch, kteří milují duchovnost. Neboť my, kteří jsme usilovali o hmotné statky, jsme tím dosáhli jen toho, že jsme se stali otroky.“

6. Až z těch srdcí vzplane toto vyznání ke Mně, nechám mezi nimi vystoupit své nové proroky, kteří jim pomohou připravit se na cestě duchovního oživení, která bude „“ jejich osvobození. Nedivte se, že těm, kteří ve svém vývoji po staletí stagnovali, se v krátké době podaří urazit cestu, na kterou jiní, kteří je předcházeli, potřebovali tak dlouhou dobu, a že je dokonce předběhnou. Nezapomeňte, že mnozí z nich mají duši, která byla na Zemi seslána od počátku, a že jakmile bude jejich pokání dokonáno, zaujmou opět své místo mezi vyvolenými Pánem, aby přinesli světlo svým bratrům ze všech národů.

7. Až se ti, kdo nesou jméno „Izrael“ na základě svého původu, setkají na stejné cestě s těmi, kdo jím jsou skrze Ducha, spojí se oba, neboť

poznají, že oba patří k tomu požehnanému semeni, které vyrostlo skrze proroky, skrze patriarchy „prvních časů“, a který byl pokropen krví Vykupitele, aby v této době světla, kdy Mně nasloucháte, rozkvetl. Nyní Máte Mě v Duchu mezi sebou, i když o tom někdy pochybujete a říkáte: „Jak mohu věřit, že Mistr je s námi ve spojení a používá k tomu tak nedokonalého a ubohého prostředníka?“ — Ale není to poprvé, co pochybujete o mé přítomnosti mezi vámi; i v „Druhém čase“ říkali lidé: „Jak může být syn tesaře očekávaným Mesiášem?“

8. Mé děti, do mých vysokých záměrů nemůžete proniknout. Ale nyní, když vám objasňuji tajemství, která jste nepochopili — otevřete své smysly a svá srdce, abyste poznali hlubší smysl mnoha božských zjevení, nakolik to váš Pán považuje za dobré vám zjevit.

9. Když se v „Druhém čase“ někdo z mých učedníků nebo z davů, které mě následovaly, zeptal, zda se k vám snad vrátím, neměl jsem důvod jim to tajit, a vysvětlil jsem jim, že můj návrat bude v době velkých zkoušek pro lidstvo, jimž budou předcházet velké události a převraty v různých oblastech vašeho života.

10. Ten slib, který jsem vám dal, jsem splnil, neboť žádná z předcházejících znamení nechybělo, stejně tak ani žádná z ohlášených událostí. Přesto lidstvo, ponořené do duchovní letargie, nechalo znamení mé přítomnosti mezi lidmi bez povšimnutí pominout.

11. Nikdo Mě nečekal, našel jsem vaše srdce chladná, lampu lásky uhaslou. Spali jste spánkem trvajícím několik století. Jen nemnozí se probudili na volání posla Páně, který se k vám přiblížil, aby vám oznámil, že klepu na dveře vašich srdcí.

12. Mé první zjevení se odehrálo jedné noci, zatímco lidé spali, stejně jako v té noci, kdy jsem se stal člověkem, abych žil mezi vámi. Bylo-li jen málo těch, kteří Mě tehdy přijali, bylo ještě méně těch, kteří byli přítomni při mém novém zjevení. Ale neberte má slova jako výčitku, neboť žádnou není: Já jsem dokonalá láska, která vás neustále oživuje.

13. Přišel jsem, abych vám vytyčil cestu, která vás uprostřed tohoto rozlehlého moře zla dovede k vaší spáse. Ale od okamžiku mého prvního zjevení uplynuly měsíce a dokonce roky a od té doby přicházeli „poutníci“ — jeden po druhém — na hledání přítomnosti Mistra, a dnes již není jen hrstka těch, kteří jsou přítomni při mých zjeveních, nyní tvoří velké davy lidí.

14. Nemyslete si, že všichni, kdo Mně naslouchají, jsou o této pravdě přesvědčeni. — Ne. — Zatímco pro některé je toto dílo tím největším, co oživuje jejich srdce, pro jiné je to něco, čemu nemohou porozumět, a pak soudí, analyzují a pátrají, a když nenajdou pravdu v podobě, v jaké si ji

přejí, žádají ode Mne důkazy, aby uvěřili, stejně jako to učinil Tomáš. Na to jsem jim řekl: Nevystavujte Mě zkoušce, dávám vám dostatek důkazů o své přítomnosti, o své pravdě a o své lásce. — Oni však trvají na svém požadavku a říkají: „Jestliže se Mistr ve Druhém čase, když již byl v Duchu, zhmotnil* před Tomášem, aby dal důkaz jeho nevěře — proč nyní neprokáže laskavost nám, nevěřícím, a nezhmotní se před námi, byť jen na okamžik?“

**přijmout hmotnou podobu*

15. Ano, mé děti, měli byste právo žádat Mě o důkazy, kdyby vaše nezralost odpovídala skutečnosti a vaše nevědomost byla pravdivá. Ale vy v sobě nosíte vyvinutou duši, která k víře nepotřebuje žádné hmotné důkazy. To, co musíte udělat, je dematerializovat se*, pak si uvědomíte, že jste schopni porozumět mým novým učením a že není nutné, abych zhmotňoval svou přítomnost.

**zduchovnět se*

16. Věřte ve Mne na základě smyslu mého slova, je jasné a nezavede vás do zmatení. Vzpomeňte si, že jsem vám již tehdy řekl: „Strom se pozná podle ovoce.“ Nyní vám říkám: Mé slovo se pozná podle jeho smyslu.

17. Lidé se často ptali, proč se Ježíš, i poté, co byl ukřižován, ukázal hříšníci Magdaléně a poté navštívil své učedníky, zatímco o tom, že by navštívil svou matku, se nic neví. Na to vám říkám, že nebylo nutné, abych se Marii zjevil stejným způsobem, jako jsem to učinil těm ostatním. Neboť spojení mezi Kristem a Marií existovalo vždy, již před stvořením světa.

18. Skrze Ježíše jsem se zjevil lidstvu, abych zachránil hříšníky, a po ukřižování jsem se jim dal spatřit, abych oživil víru těch, kteří mě potřebovali. Ale vpravdě vám říkám, že Marie – jako člověk, má milující matka – se nemusela očistit od žádné poskvrny a nemohla mít ani žádný nedostatek víry, protože věděla, kdo je Kristus, ještě dříve, než mu nabídla své mateřské lůno.

19. Nebylo nutné zlidšťovat mého Ducha, abych navštívil tu, která mě s tou samou čistotou a mírností, s jakou mě přijala do svého lůna, vrátila do říše, z níž jsem přišel. Kdo však mohl znát podobu, v níž jsem k ní promlouval v její samotě, a božskou něhu, kterou ji obklopoval můj Duch?

20. Tak odpovídám těm, kteří Mi položili tuto otázku, protože si často mysleli, že první Ježíšova návštěva měla směřovat k jeho matce.

21. Jak odlišná musela být forma, v níž jsem se zjevil Marii, od té, kterou jsem použil, abych se zviditelnil Magdaléně a svým učedníkům.

22. Marie Mě cítila ve svém duchu. Marie za Mě netruchlila, ani neplakala nad Ježíšovou smrtí. Její bolest patřila celému lidstvu, které přijala u nohou kříže svého Syna jako božský dar Věčného a za které obětovala čistotu svého těla a své krve, aby

„Slovo“ se stalo člověkem.

23. Když jsem však na cestě do Emauz dohnal některé ze svých učedníků, nepoznali v tom poutníkovi svého Mistra, ačkoli mě viděli, dokud jsem jim nedal slyšet své božské slovo. Ale když mě Tomáš uviděl, nechal si ukázat ránu na mém boku, aby se přesvědčil, že Ten, koho považoval za mrtvého, ve skutečnosti žije. Neboť proto jsem přišel: abych způsobil, že jedni se zrodí k víře a druzí k ní opět vstanou.

24. Dnes jsem vám chtěl nejen zjevit své poselství, ale také vás naučit nejlepší způsob, jak je šířit.

25. Během doby mého kázání jsem pomáhal vaší duši v jejím vývoji tím, že jsem odstraňoval tvrdost, zmírňoval povahy, probouzel učedníky, aby zasvětili své srdce lásce k bližnímu, naplnění mého přikázání, které jsem vám tak často opakoval, když jsem vám říkal: „Milujte se navzájem.“ Avšak ačkoli čas, kdy se pustíte do šíření mého slova, ještě nenastal, protože jste nedosáhli potřebné přípravy, dopřál jsem všem těm, kteří pijí z tohoto pramene zdraví, morálky a života, povolil, aby začali praktikovat mé božské učení, aby se cvičili a zocelili pro nadcházející boj, aby svými dobrými skutky přesvědčili nová srdce, která se později stanou také dělníky a novými rozséváči na polích Páně.

26. Dnes vidím, že zatímco někteří jsou příliš bojácní a mlčenliví, jiní se naopak chovají chvástavě. Nechci však, abyste upadli do některého z těchto extrémů. Nechci, abyste se kvůli strachu z úsudků svých bližních schovávali, neboť tím byste dokázali, že vám chybí důvěra v mé učení, a pokud nemáte víru v sílu, kterou obsahuje semeno, které chcete předávat dál – jaká pak bude sklizeň vašeho semene?

27. Obávejte se však, aby vaše špatné chování nepoškodilo váš vztah k bližním. Ale dokud máte ve svém životě čistotu, měli byste vystupovat důstojně, kázat mé slovo a seznamovat své bližní s mým učením.

28. Nechlubte se svými dary a poznáním pravdy, které máte. Říkám vám, že pokud byste tak činili, vystavili byste se nebezpečí, že budete podrobeni velkým zkouškám ze strany svých bližních.

29. Nedal jsem vám své slovo, abyste je hlásali na ulicích a náměstích. Ježíš to sice činil, ale uměl odpovědět na každou otázku a podrobit zkoušky ty, kteří se ho pokoušeli zkoušet.

30. Jste malí a slabí, proto nesmíte provokovat hněv svých bližních. Nesnažte se upoutat na sebe pozornost – myslíte na to, že nemáte nic zvláštního. Nesnažte se také lidem dokazovat, že se všichni mýlí a že pouze vy znáte pravdu; neboť tímto způsobem se svým semenem nic dobrého nedosáhnete.

31. Chcete-li se duchovně a morálně rozvíjet, neodsuzujte chyby svých bližních, abyste neupadli do stejné chyby. Napravujte své nedokonalosti, pokorně se modlete ke svému Mistrovi, abyste se nechali inspirovat jeho mírností, a pamatujte na jeho radu, abyste nikdy nezveřejňovali své dobré skutky, aby vaše levá ruka nikdy nevěděla, co udělala pravá.

32. Také vám říkám, že není nutné vyhledávat lidi, abyste s nimi mluvili o mém učení; neboť moje milosrdenství vás přivede k těm, kteří potřebují vaši pomoc.

Pokud však nastanou chvíle, kdy v rámci plnění mého zákona pocítíte potřebu vykonat skutek milosrdenství a ve svém okolí nenajdete nikoho v nouzi, neztrácejte kvůli tomu odvahu a nepochybujte o mém slově. To bude právě ta chvíle, kdy se máte modlit za své nepřítomné bratry, kteří přijmou mé milosrdenství, pokud máte opravdovou víru.

33. Nesnažte se vědět více než vaši bratři. Pochopte, že všichni dosáhnete poznání odpovídajícího vašemu vývoji. Kdybych vám udělil své světlo, aniž byste si to zasloužili, domnívali byste se, že jste velcí, a zkazili byste se ve své marnivosti, a vaše moudrost by byla falešná.

34. Chci vás vidět pokorné. Ale abyste byli pokorní přede Mnou, musíte to projevat i vůči svým bližním.

35. Učedníci, láska a moudrost nejsou nikdy odděleny, jedna je součástí druhé. Jak to, že se někteří snaží tyto dvě ctnosti oddělit? Obě jsou klíčem, který otevírá brány svatyně, což vám umožní dospět k plnému poznání mého učení.

36. Řekl jsem vám: Chcete mít mnoho přátel? — Pak využívejte laskavost, srdečnost, shovívavost a milosrdenství. Neboť pouze s pomocí těchto ctností bude moci váš duch zazářit na cestě vašich bližních, jelikož všechny jsou bezprostředním vyjádřením lásky. Neboť duch skrývá ve svém nejvnitřnějším bytí lásku, neboť je božskou jiskrou a Bůh je láska.

37. Svým učáním vás duchovně formuji, abyste se mohli účastnit duchovní hostiny, při níž budete moci vychutnávat pokrmy moudrosti a dokonalé lásky.

38. Pochopte, že vaším posláním je žít tak, jak jsem vás učil, to znamená v pokoře, v lásce, v duchovnosti, a že přitom necháváte skrze svou bytost proudit nevyčerpatelný proud lásky k bližním.

39. Ve svém učení vám ukazují široký horizont, a pokud utváříte svůj život podobně jako ten můj, buďte si jisti, že v mém království najdete skutečný pokoj.

40. Mé dílo vám zajišťuje věčnou blaženost ve vašem duchu. Neslyšeli jste snad ve svém srdci sladký a harmonický hlas, který k vám promlouvá pokaždé, když konáte něco dobrého, když poskytujete útěchu nebo když velkoryse odpouštíte? Kdo je ten, kdo k vám takto promlouvá ve vašem nitru a odměňuje vaši dobrotu? — Je to váš Mistr, který se neodloučí od svých učedníků.

41. Těmito poučeními vám dávám na srozuměnou, že ctnosti jsou jediným bohatstvím, které může zdobit vaši duši. Také vám říkám, že omyly, prohřešky a zlé city můžete přirovnat k hadrům, jimiž občas zakrýváte svou duši. Chci vás vidět čisté a ozdobené, neboť v univerzálním paláci svého Otce nebudete moci zářit v hadrech bídosti.

42. Dobré skutky jsou křišťálově čistá voda, kterou se duše očišťují. Využijte toho!

43. Mluvím k vám takto, abyste pochopili, že jste mimo své království a že se do něj musíte vrátit; neboť Bůh na vás čeká.

44. Chci z každého člověka učinit apoštola a z každého apoštola mistra. Neboť vás miluji nekonečnou láskou a než by se ztratil jediný z vás, raději bych na svém Duchu pocítil veškerou bolest, která v lidstvu je a byla.

45. Ve svém srdci mi říkáte: „Mistře, tak moc nás miluješ?“ Ale říkám vám, že mou lásku ještě nemůžete pochopit, že vám však stačí vědět, že každé dítě, které se vrací k Bohu, je poklad, který se vrací k Otci. — Musím vás upozornit, že vše se vrátí do lůna Božího. Všechny plody, které vzešly z tvůrčího semene, se vrátí do jeho sýpky.

46. Ó milovaní učedníci, pracujte na sobě, abyste se silnou vírou toužili dostat se do pravého chrámu, který je ve vašem nitru vybudován z mého milosrdenství. Neboť tam Mě najdete a Já vás budu doprovázet na vaší cestě vývoje ke Mně.

47. Jsem to já, kdo vás vede, neboť jsem dokonalý. Vždy vím, kam jdu a kam vás vedu. Jsem Dobrý pastýř, který vás chrání, laská a miluje vás tak, že jsem ani na okamžik neváhal dát vám svou oběť na kříži učení, které vás povede k pravému životu.

48. Lidé věřili, že když vezmou Ježíši život, zničí mé učení, aniž by věděli, že tím přispívají k mé slávě.

49. Vrátil jsem se k lidstvu a budu se v těchto shromaždištích až do roku 1950 zjevovat skrze lidi s omezeným rozumem, které jsem pro tento úkol určil. Zatímco s vámi budu v této podobě v kontaktu, budu očekávat příchod učenců, kteří se mě budou ptát a popírat mě.

50. Toto slovo, prosté a skromné ve své formě, avšak hluboké ve svém smyslu, opět zmate učence v jejich pýše a marnivosti a dokáže jim, že učení Krista, Spasitele, nikdo nemůže vymazat, protože On je život.

51. Nikdo se Mnou nebude schopen skoncovat, probouzím se k novému životu, tak jako jsem v té době vstal z mrtvých poté, co Mě jeden národ vyhnul ze svého lůna a odsoudil Mě k potupné smrti. Avšak když se nyní znovu zjevují v tomto světě, děje se tak proto, že vás všechny miluji.

52. Ó učenci, filozofové a doktoři! Poznáte, že jsem váš Pán, když přijdete, abyste Mě zkoumali, neboť uvidíte, jak odpovídám na vaše zlé a zlomyslné otázky, a při mých protiotázkách zmlknete. Ale pokud budete kající a skleslí, dám vám důkazy, aniž byste o ně žádali, a tyto důkazy budou spočívat v lásce a odpuštění.

53. Já jsem ten Jediný, který může vyřešit vaše konflikty, který skutečně uzdravuje vaše nemoci, který laská děti a žehná starým – Ten, který když promlouvá k člověku, laská a osvěcuje jeho duši. Lidé a staletí pominou, ale ne mé trojiční a mariánské duchovní dílo. Vpravdě vám říkám, že toto dílo, které je mým zákonem a mým učením, osvítlí lidstvo. Nepochybujte o mé moudrosti a již déle neprovokujte mou spravedlnost. Kdybych přijal vaši výzvu, stačil by z mé strany slabý závan mých přírodních sil, aby proměnil vaši vědu a vaše teorie v prach nebo v nic. Nehleďte Mě jako soudce, hleďte Mě jako Otce, neboť Já jsem Láska.

54. Ó milovaný lide, jehož úkolem je šířit mé slovo mezi lidmi, kteří jsou dnes zkamenělí svým materialismem – naučte se je milovat a mějte vždy soucit s těmi, kteří nechápou mé učení o nekonečné lásce.

55. Uzavřete svá ústa před pomluvami, posměchem, odsuzováním nebo kritizováním. Vraťte do pochvy tento meč s dvojím ostrím, který při máchání zraňuje napravo i nalevo. Chcete-li bojovat v mém jménu, uchopte meč lásky.

56. Zavřete svá ústa, aby z nich znovu nevycházely rouhání nebo hanba. Místo toho otevřete své oči, abyste odhalili zlo a oddělili se od něj. Neodsuzujte však své bratry a sestry, lidstvo, neboť patříte k němu a trpíte stejnými neduhy. Až se vaše rty a vaše srdce očistí ve vodách pokání a dobrých skutků, začnou mluvit pravdou mého slova, které vám vložím do úst.

57. Kdybyste mluvili o mém učení, aniž byste se předtím obnovili a připravili, místo toho, abyste probudili víru v srdcích, sklidili byste jen posměch těch, kteří jsou poučeni o vašich chybách. Pokud však posměch a kritika zasáhnou vaše srdce poté, co jste „bděli“ a modlili se, nebudou vás moci zranit, protože jste se již chránili zbraněmi, které jsem vám dal, jimiž jsou trpělivost, milosrdenství, mírnost a láska.

58. Buďte pokorní, pak vás ti, kdo vás milují, budou milovat skutečně. Pokud jste nedosáhli této přípravy duše a těla, bylo by pro vás lepší, abyste se nepouštěli do kázání mého slova, neboť se vám pak nepodaří zasít mé semeno s tou „ čistotou, s jakou jsem vám je svěřil, a vždy bude smíšeno s vašimi nedokonalostmi. Než začnete zasévat, musíte prozkoumat a studovat mé učení, abyste byli schopni porozumět mým pokynům a řídit se jimi.

59. Pokud umíte přijmout ránu na pravou tvář a jako znamení odpuštění, lásky a pokory nabídnete svému urážejícímu i levou, pak můžete věřit, že se začínáte stávat mými učedníky. Teprve až se mezi lidmi projeví odpuštění, přestanou jejich bratrovražedné války a začne jednota všech národů.

60. Těmito poučeními chci zabránit tomu, abyste se jednoho dne stali pokrytci, abyste mluvili o lásce, nezištné pomoci a duchovnosti, a svými skutky činili pravý opak. Říkám vám to, protože mezi vámi jsou někteří, kteří hlasitě prohlašují, že mě milují; avšak v jejich srdcích není láska k bližním.

61. Chci, abyste byli upřímní v duchovním i hmotném životě, abych vás mohl nazývat svými hodnými dětmi. Jinak se totiž můj hlas neúprosňe dotkne vašeho ducha a nazve vás pokrytci, tak jako jsem v „Druhém čase“ nazval sektu farizejů, kteří byli živým obrazem hrobky — zvenčí natřené na bílo, vyleštěné a pokryté květinami, ale uvnitř skrývající jen hnilobu a smrt.

62. Slyším ty, kteří Mi říkají: „Mistře, považujeme za velmi těžkou zkoušku, že musíme nastavit levou tvář tomu, kdo nás udeřil na pravou. Přesto však chceme být tvými učedníky.“

63. Ó lide, který při poslechu mého slova vždy chápeš jeho význam pouze v hmotném smyslu, aniž by ses zastavil, abys jej pochopil v jeho duchovním smyslu. Říkám vám, že stejně jako můžete být udeřeni do tváře, můžete být zraněni ve svém srdci, z morálního hlediska, nebo také ve své duši. Neměli byste však věřit, že tato zkouška, kterou od vás žádám, je největší, jakou můžete snést. V tomto „Třetím čase“ od vás žádám o něco více, když se vás v mém učení ptám: Kdyby se vrah vašeho otce cítil pronásledován lidskou spravedlností a zaklepal na vaše dveře, aby vás požádal o ochranu, poskytl byste mu útočiště, aniž byste ho zradili, na znamení odpuštění?

64. To je zkouška, kterou nyní vyžadují od všech těch, kteří chtějí být v této době učedníky Ducha Svatého.

65. Pokud tyto pokyny uvedete do praxe – vpravdě vám říkám, že si vysloužíte vysokou odměnu. Nesmíte však očekávat odměnu, dokud jste na tomto světě.

Ještě jednou vám důrazně připomínám, abyste nesoudili činy svých bližních; neboť jakým by byl váš úsudek, takovým bude i váš trest. Nechte tuto věc na Mně, ať už je spravedlivá či nespravedlivá, známá či neznámá, neboť Já dám vašim bližním, co jim náleží, a vám, co vám náleží.

66. Buďte pokorní ve všech činech svého života, cítíte se nevědomí vůči moudrosti svých bližních.

67. Blahoslavený ten, kdo se připravuje, neboť on Mě v pravdě uslyší. Blahoslavený ten, kdo se očišťuje a poslouchá přikázání svého Pána, neboť on Mě uvidí. „Blahoslavení chudí v duchu, neboť jejich je království nebeské.“

Můj pokoj s vámi!

Učení 31

1. Zavřete při tomto zjevení svá fyzická očka a pozvedněte svého ducha ke svému Stvořiteli, neboť je to váš duch, s nímž chci mluvit.

2. Slíbil jsem vám, že se k vám vrátím, a nemohl jsem zmeškat tuto schůzku s vaším duchem.

3. Mějte pokoj, poslouchajte mě pozorně a dovolte, aby dláto mého slova postupně formovalo vaši duši.

4. Hodně jste putovali při hledání místa, které by vám dalo mír, a nenašli jste ho. Když jste poprvé přišli na tato skromná místa, abyste slyšeli mé slovo, nepředstavovali jste si, že v nich – tak chudých a nenápadných, jaká jsou – najdete mír, po kterém jste tak toužili.

5. Získám vás láskou ke Mně. Proto vám dávám své učení, které je zdrojem nevycerpatelných požehnání. Zanechám vám tento pramen, abyste v něm přijímali své bratry, „cestovatele“, „putující“, se stejnou péčí a láskou k bližnímu, s jakou jsem přijal já vás.

6. Člověk nežije jen z chleba, ale také z mého slova. Ve vás je hlad a žízeň, které nejsou tělesné, a abyste získali novou sílu, hledáte vodu a chléb Ducha. Bylo nutné, aby vás postihla bolest, abyste mohli pochopit učení, které jsem vám dal v „Druhém čase“.

7. Někteří se Mě znepokojeně ptají: „Pane, je snad lidská láska před Tebou nepřípustná a ohavná a schvaluješ pouze duchovní lásku?“ Ale já vám odpovídám: Nebudte zděšeni. Duchovi sice náleží to nejvyšší a nejčistší z lásky. Ale i do tělesné hmoty jsem vložil srdce, aby milovalo na zemi, a dal jsem člověku smysly, aby se skrze ně radoval ze všeho, co ho obklopuje.

8. Svěřil jsem duším lidský život, aby obývaly zemi a aby na ní pak prověřily svou lásku k Bohu. Za tímto účelem jsem rozdělil lidskou přirozenost na dvě části a jedné jsem dal tu silnější a druhé tu slabší: těmi částmi byli muž a žena. Pouze ve spojení mohou být silní a šťastní; k tomu jsem ustanovil manželství. Lidská láska je mnou požehnána, je-li povznesena láskou ducha.

9. Láska pociťovaná pouze tělem je vlastní bytostí bez rozumu, protože nemají ducha, který osvětluje život bytostí obdařených rozumem. Ze spojení plných duchovního porozumění *musí* vzejít dobré plody a v nich se inkarnovat duše světla.

10. Je čas očistit vaše semeno, abyste vytvořili rodinu, která je duchovně i tělesně silná.

11. Pochopte Mě, mé děti, správně vyložte Mou vůli, již se blíží rok 1950. Pamatujte, že to je ten rok, který jsem označil za konec tohoto zjevení. Chci vás v té době najít připravené; neboť pouze ti, kteří toho

dosáhli, zůstanou pevní na stupni duševní zralosti, kterého dosáhli. To budou ti, kteří o Mně vydají pravdivé svědectví.

12. Pouze ti, kteří se zduchovněli, budou schopni zjevit mé dílo v jeho nové formě zjevení. Jak však získají potřebnou inspiraci, aby přijímali mé myšlenky a předávali mé duchovní poselství? — Tím, že budou bdít a modlit se.

13. Chci, aby tohoto pokroku dosáhli *všichni*, aby se tak daleko nedostalo jen několik málo lidí, aby vaše svědectví bylo ku prospěchu lidstva. Uvědomte si: pokud budou někteří z vás uvažovat jedním způsobem a jiní jiným, způsobíte svým bližním jen zmatek.

14. Smysl tohoto slova se od počátku jeho zvěstování prostřednictvím Damiany Oviedo nikdy nezměnil. Kde však je výsledek těchto slov? Co se s nimi stalo? — Zápisky těchto božských učení, které byly prvními v této době, kdy se mé slovo tak hojně vylévalo mezi vás, jsou skryty.

Tato učení musí vyjít na světlo, abyste zítra mohli dosvědčit, jaké bylo počátkem tohoto zjevení. Tak budete mít v této „Třetí době“ úplnou knihu mého slova, tak poznáte datum mého prvního učení, jeho obsah i obsah toho posledního, které vám dám v roce 1950, až tento časový úsek skončí.

15. Dnes ještě netušíte chaos, který bude vládnout v lidstvu poté, co mé slovo ustane. Dokážete si představit ten zmatek, který takový stav rozpoutá mezi národy? — V duších bude panovat bezuzdnost a vy musíte být připraveni tomu čelit. Uvědomte si, že s každým věkem se vaše odpovědnost zvětšuje, neboť s každým novým obdobím, ó lide, máš stále větší poznání mého zákona.

Vaše dědictví je velmi velké a je nezbytné, abyste je zanechali svým bratrům, kteří ho potřebují, než opustíte tuto zemi.

16. Zcitlivte svá srdce, abyste pochopili mé slovo, neboť dosud jste mu nerozuměli. Jestliže se nepřipravíte – jak chcete přijmout a pochopit mé poučení, když vám je zítra svěřím skrze inspiraci?

17. Sjednoťte se v pravdě a v duchu, pak se již nebudete rozdělovat, ani v těch největších zkouškách. Byl s vámi jen *jeden* Bůh, jen *jedna* vůle a jen *jedno* slovo. Proto v budoucnu nebude moci vzniknout žádný jiný zákon než ten, který jsem vám nyní dal.

18. Neoslabuj, lide! V každém okamžiku mysl na to, že jsem tě nazval „silným“. Jestliže jsem nezklamal vaši víru a dokázal jsem vám, že smysl mého slova se nemění – proč byste pak měli zklamat své bližní tím, že jim dáváte špatný příklad? Je čas, abyste postupně připravili to, co zanecháte jako dědictví budoucím generacím.

19. Mnozí Mi v hloubi svého srdce říkají: „Mistře, vidíš snad, že se chystáme být nevěrní? Je to možné?“ – Ale Já odpovídám totéž, co jsem

řekl svým apoštolům v „Druhém čase“: „Bděte a modlete se, abyste neupadli do pokušení.“ Neboť i když jste dnes pouze žáky, kteří usilují o to, aby se stali mými učedníky, vaše vytrvalost vám umožní dosáhnout vznešeného vykoupení. Neodejdu, dokud vám na konci roku 1950 nedám své poslední poučení.

20. Cítíte mou lásku blízko u sebe, svěřte mi své starosti, promlouvejte se mnou v pokoji, a vpravdě, pravím vám, poté se budete cítit posílení. Proč ke mně přicházíte s bázní? Copak si snad myslíte, že vás zradím před vašimi bratry?

21. Slyším, že mi v hloubi svého srdce říkáte: „Mistře, jak bychom mohli být přijati Tebou, když jsme tak poskvrněni svými hříchy a Ty jsi samotná dokonalost?“

22. Odpovídám vám, lidské děti: Myslíte si, že jsem nevěděl, že jste poskvrněni, když jsem přišel, abych vás navštívil? — Věděl jsem vše, nic mi není neznámé. Proto jsem se k vám přiblížil, abych vám předal své učení lásky, které vás zachrání z každé pasti a pomůže vám očistit se od každého hříchu.

23. Proč se chudí, ti vyvrhelové světa, cítí jako ti, kteří jsou mé lásky nejméně hodni? Snad proto, že slyšeli, že jsem král? — Jak pomalu chápete božská učení! Nechápete snad, že jsem se v „Druhém čase“ stal člověkem, abych vám dal největší lekci pokory? Vzpomeňte si, že jsem se v Ježíši narodil mezi chudými a žil jsem mezi nimi, že jsem s nimi putoval po cestách, že jsem navštěvoval jejich příbytky a usedal k jejich stolu, že jsem uzdravoval jejich nemocná těla, laskal jejich děti, trpěl s nimi všemi a plakal.

24. Hle, zde je ten samý Pán, ale dnes přichází v Duchu. Tento Král nemá korunu, purpurový plášť ani žezlo. Prostě žiji v dokonalosti a vládnu láskou.

25. K čemu bych se měl zjevovat v honosných palácích, v okázalosti a obřadech, když to pro Mě nic neznamena? Amen, pravím vám: Ti, kdo si Mě představují v luxusu a vnějším lesku, mají mylnou představu o tom, co je Má božskost.

26. Budou někteří, kdo se nad tím budou divit, že jsem si jako Kristus nyní přisoudil božství, a možná řeknou: Jak to, že Ty, který jsi kdysi řekl, že jsi přišel jen „plnit vůli svého Otce“, nyní k nám mluviš, jako bys byl sám Otcem? — Ale já vám odpovídám: Pochopte, že Kristus mluvil jako Božství, neboť je „Slovem“ Božím, a že dnes k vám znovu mluví „Slovo“ v Duchu. Proto vám říkám, že Otec, Slovo a Duch Svátý jsou jediný Bůh.

27. Jste stvořeni z hmoty, do níž jsem vložil duši, a tu jsem obdařil Duchem. Říkáte snad proto, že v každém člověku přebývají tři osoby?

28. Tyto tři síly tvoří jedinou bytost, i když se každá z jejích částí projevuje různým způsobem.

29. Pokud v lidské bytosti panuje dokonalá harmonie mezi třemi přirozenostmi, z nichž je utvořena, má to podobnost s harmonií, která panuje v Bohu, neboť v ní pak existuje pouze jedna vůle, a to dosáhnout vrcholu své duševní dokonalosti.

30. Lide, již dlouho tě učím pro tvůj boj. Avšak u Mě zůstávají pouze ti, kteří se osvobodili od ctižádostivých, hmotných cílů a smysl svého života viděli pouze v poznávání duchovních učeních. I mezi těmi, kteří již odešli do záhrobí, je mnoho takových, kteří Mi naslouchají ze své vývojové úrovně.

Kolik z „prvních“ nebylo schopno vytrvat a zůstat Mi věrných! Nechtěli čekat na to, až první semena přinesou ovoce. Začali ve své víře kolísat, pochybovali, netušili, jaké veliké věci se ještě mají vylít na „poslední“. Ale až se vrátí, přitahování jásotem a radostí tohoto lidu, budou muset zaujmout poslední místo

31. To ať slouží jako poučení těm, kteří dnes, ačkoli vidí rozmnožování semene, stále pochybují o rozkvětu tohoto učení.

32. Odložte hmotnost, od dnešního dne vyjadřujte svou úctu k Bohu v nejjednodušších formách, čímž se připravíte a způsobíte pro komunikaci z ducha k duchu, kterou budete mít se svým Pánem. Dnes k vám musím ještě promlouvat prostřednictvím těchto těl, abyste byli posíleni ve své víře a cítili, že jsem vám nablízku v hloubi vašeho srdce.

33. Splňte (svůj úkol), lide, a Já splním (své sliby) vám. Vydávejte o Mně svědectví, a Já to učiním za vás. Osvobodte se od veškerého sobectví, chcete-li skutečně patřit k mým dělníkům, kteří mají šířit mé slovo mezi lidmi. Přestaňte se starat jen o sebe a začněte se starat o své bližní. Chci, abyste objevili nejvyšší radost, jaké lze dosáhnout, když zmírňujete bolest druhých.

34. Přineste svým bližním v mém slově útěchy, světla a lásky balzám, který jsem vám světil.

35. Jednoho dne pochopíte, že moudrost ducha je nadřazená vědě rozumu; neboť lidská inteligence objevuje pouze to, co jí zjevuje její duch. Dávám vám tuto radu, protože mnozí z vás řeknou: „Jak mám uzdravovat nemocné, když neznám léčebnou vědu?“

36. Smilujte se nad svými bližními, mějte víru, umějte se modlit a těmito zásluhami se staňte hodnými mé milosti. Amen, pravím vám, pak zažijete, jak je možné konat zázraky.

37. Jestliže i přes mé poučení existuje někdo, kdo pochybuje, že toto slovo pochází od Otce, ať se zeptá mých dělníků, tohoto lidu, který mě

následuje, a dostane tisíce svědectví, která mu vyprávějí o skutečných zázracích, které by ohromily vědce, kteří by se o nich dozvěděli.

38. Poslouchejte dobře: Až přestanu dávat vám své slovo, ať je tento lid rozsévatelem mého duchovního semene. Ale ptám se vás: Jaké bude vaše rozhodnutí ohledně pokynů, které jste ode Mne obdrželi? Budete připraveni věrně předávat mé inspirace? — Neslibujte Mi nic z toho, co chcete v těch dnech učinit, raději dále naslouchejte tomuto učení a ponořte se do něj. Dnes jste sjednoceni kolem Mistra, o „zítřku“ nevíte, kolik z vás se ke Mně otočí zády tím, že nebudou poslouchat Mé přikázání.

39. Nenechte roky, aby vám neužitečně ubíhaly, snažte se každý den učinit další krok vpřed na duchovní cestě. Kráčejte pevným krokem, nikdo nechodte ve spěchu jen proto, abyste se cítili před ostatními, neboť vaše zakopnutí by bylo velmi bolestivé.

40. Chci, abyste posilovali své myšlení, intuici a duchovnost svých skutků, abyste ve svém životě nezpůsobovali ani tu nejmenší bolest a připravili se na zmírnění veškerého utrpení, které se na vaší cestě objeví.

41. Dal jsem ti mnoho poučení, ó lide, některá z nich jsou hlubší než jiná. Mluvím ke všem svým dětem — k těm, kteří jdou vpřed, i k „posledním“. To je nutné, protože stále přicházejí noví žáci toužící po tomto slově, a tak jako jsem činil u vás, začnu jim dávat nejjednodušší poučení.

42. Ptám se „posledních“: Myslíte si, že nemáte žádný duchovní úkol? Necítíte se zodpovědní za lidstvo? Pokud tak uvažujete, jste v omylu, neboť vaše dary a vaše úkoly jsou stejně velké jako ty, které vidíte u těch, jichž se používám, abych vám dal své učení. Oni si mysleli totéž jako vy, když Mě poprvé slyšeli, a podívejte se na ně teď: Jak se mýlili!

43. Zůstaňte na této cestě, neboť brzy pochopíte vše, co máte, a jaké poslání máte na zemi splnit.

44. Pochopte, že Já, váš Bůh, jsem neměl počátek a nebudu mít konec. Jsem věčný a v této době vám zjevuji mnohá tajemství duchovního života. Toto poznání vás přivede k tomu, abyste plnili zákon v lásce a věrnosti vůči svému poslání.

45. Nastal čas, kdy vám zjevuji nové učení, a to se vám jeví, jako by se Otec po dlouhé nepřítomnosti vracel ke svým dětem.

46. Dal jsem vám dar svobodné vůle, neboť vaše duše byla postavena na počátek dlouhé cesty, na jejímž konci se nachází cíl jejího očistění a dovršení. Abyste dosáhli tohoto štěstí, musíte k němu dojít zásluhami lásky, víry a vytrvalosti.

47. Jak krásný je dar svobodné vůle a jak špatně jej člověk použil. Avšak po této dlouhé zkušenosti se duch povznese, zvítězí nad vášněmi světa a použije tuto požehnanou svobodu pouze k oslavě svého Otce.

48. Květy vyrůstají z rostlin a nabízejí Mi svou vůni. To je jejich určení, kterému se nemohou vyhnout, protože jim chybí duch a tedy i dar svobody. Ptáci Mi nabízejí svůj zpěv, ale nemohou činit nic jiného, neboť k tomu byli stvořeni a nemají svobodnou vůli.

49. Jak velická bude vaše zásluha v den, kdy i vy budete jako květiny nebo jako ptáci, ačkoli vás srdce kvůli svobodné vůli chce svými vášněmi odvést z cesty plnění vašich úkolů. To bude čas duše, neboť zaujme místo, které jí náleží, a bude to také čas těla, když uzná své podřízené postavení a oba se nechají vést Duchem. Harmonie, která pak v člověku bude, bude stejná jako ta, která je přítomna ve všem stvořeném. Moje přítomnost bude lidmi nejen rozpoznána, ale dokonce i pociťována.

50. Blíží se čas, kdy Mi lidé budou vzdávat pravou poctu, kdy přestanou pálit kadidlo, které Mi obětovali od prvních dnů – kadidlo, které ke Mně ne vždy promlouvá čistými skutky, ale často bylo prodchnuto lidskou zlobou. Poctou, která nahradí kadidlo, bude vaše láska, která ke Mně bude směřovat.

51. Víte, že jste byli stvořeni „k Mému obrazu a podobnosti“; ale když to říkáte, myslíte na svou lidskou podobu. Říkám vám, že tam není Můj obraz, ale ve vaší duši, která – aby se Mi podobala – se musí zdokonalovat tím, že praktikuje ctnosti.

52. Já jsem cesta, pravda a život, jsem spravedlnost a dobro, a to vše pochází z Božské lásky. Chápete nyní, jací byste měli být, abyste byli „Mým obrazem a podobou“?

53. Důvodem vašeho stvoření byla láska, Božská touha sdílet svou moc s někým; a důvodem, proč jsem vás obdařil svobodnou vůlí, byla rovněž láska. Chtěl jsem se cítit milován svými dětmi – ne z donucení zákona, ale z spontánního pocitu, který by volně vyvěral z jejich duše.

54. Lidé, unášeni silou svých vášní, klesli ve svých hříších tak hluboko, že ztratili veškerou naději na spásu. Ale není nikoho, kdo by nemohl být uzdraven. Neboť duše – pokud se přesvědčí, že lidské bouře nepřestanou, dokud nebude naslouchat hlasu svědomí – povstane a bude plnit můj zákon, dokud nedosáhne cíle svého určení, který není na zemi, ale ve věčnosti.

55. Ti, kdo věří, že existence je bez smyslu, a přitom myslí na marnost boje a bolesti, nevědí, že život je mistrem, který formuje, a bolest láty, které zdokonaluje. Nemyslete si, že jsem stvořil bolest, abych vám ji podal v kalichu, nemyslete si, že jsem vás přivedl k pádu. Člověk se stal

neposlušným z vlastní vůle, a proto se musí také vlastními silami znovu vzchopit. Ani si nemyslete, že vás zdokonaluje pouze bolest; ne, i skrze skutky lásky se ke Mně dostanete, neboť Já jsem Láska.

56. Jestliže jsem vás postavil na dlouhou a obtížnou cestu – mějte na paměti, že vás na ní doprovázím, nadále vás učím a pomáhám vám s vaším křížem. A abych vám dal důkazy, že vám stojím po boku, zašel jsem tak daleko, že jsem se stal člověkem, abych byl viditelný a hmatatelný. Ale vy jste pošetilí ve svých soudech, pochybujete, když Mě vidíte v lidské podobě, a říkáte, že není možné, aby vaše oči mohly vidět Boha. Avšak když vám říkám, že jsem Duch, pak říkáte: „Jak je možné poznat to, co není vidět, a uvěřit v to?“

57. Dosáhli jste stupně vývoje, na kterém mě můžete pochopit v mé božské podstatě a vnímat mě jako Ducha. Vývoj a reinkarnace duše vás postupně připravily na přijetí mých nových učení.

58. Až se rozptýlí temnota, která lidstvo obklopovala, a v duších se rozjasní, pocítí přítomnost nového věku, protože Eliáš se vrátil k lidem. Jelikož ho však lidé nemohli vidět, bylo nutné, aby se jeho duch projevil skrze lidský rozum a ukázal se před jasnovidci v tom symbolu proroka Eliáše: nad mraky ve svém ohnivém voze.

59. Eliáš přišel v této době jako průkopník, aby připravil můj příchod. Přišel jako prorok, aby vám oznámil novou éru s jejími boji a zkouškami, ale také s moudrostí svých zjevení. Přichází se svým světelným vozem, aby vás pozval, abyste do něj nastoupili, aby vás vynesl nad mraky a přivedl vás do duchovní vlasti, kde vládne mír. Důvěřujte mu jako Dobrému pastýři, následujte ho duchovně, jako lid v „Prvním čase“ následoval Mojžíše. Modlete se, aby vám pomohl při plnění vašeho poslání, a pokud ho chcete napodobovat, tak to dělejte.

60. Než byl Eliáš odnesen ohnivým vozem a vynesl do nebeských výšin, požádal ho Elizeus, aby na něj přenesl svůj prorocký dar a svého ducha, aby byl takový, jaký byl Eliáš na zemi; a Eliáš mu na důkaz toho, že splnil přání svého učedníka, zanechal svůj plášť. Ale Eliášův duch a jeho prorocký dar byly v Elizeovi zřejmým znamením duchovního spojení s lidmi a reinkarnace duše.

61. V každé době a při každém božském zjevení se Eliáš objevuje mezi lidmi.

62. Mesiáš ještě nepřišel na zem, už to nemělo trvat dlouho a měl se narodit jako člověk, a již byla duše proroka vtělená v Janovi, který byl později nazýván Křtitelem, aby ohlašoval blížící se Království nebeské, které mělo být přítomností „Slova“ mezi lidmi.

63. Když jsem se později na hoře Tabor proměnil, abych se v duchu ukázal před některými ze svých učedníků, přišel Eliáš s Mojžíšem, aby zaujal své místo po boku svého Pána. Tím dal najevo, že mu bude v budoucnu svěřena doba, v níž bude muset lidstvu zviditelnit svou přítomnost, aby probudil spící duše lidí k zářivému a dokonalému životu.

64. Nyní nastal čas svěřený Eliášovi, aby probudil lidstvo. On je průkopníkem, který bude chodit od lidu k lidu, od národa k národu, od člověka k člověku, aby k nim promlouval, jak to kdysi činil Jan na březích Jordánu, když promlouval k davům a říkal jim, aby se připravili, protože království Boží je již blízko. Nyní jim svým duchovním hlasem řekne, aby se vnitřně soustředili, protože přítomnost Pána jako Svatého Ducha je mezi lidmi.

65. Až Eliáš připraví lidstvo a vyrovná cesty Páně, vrátí se k Otcí.

66. Až se tak stane, neproste ho, aby vám zanechal svůj plášť, jako jej zanechal Elizeovi; neboť se zjevil duchovně, časy se změnily a vy máte zapomenout na symboly. Zanechá vám však jako dar lásky a jako svědectví toho, že byl mezi vámi, dar proroctví.

67. Připravte se, učedníci, uče se ode Mne, abych vás mohl poslat mezi lidi, abyste zvěštovali mé zjevení jako Duch Svatý a řekli jim, jako Jan: „Čiňte pokání, neboť se přiblížilo království nebeské.“

Můj pokoj s vámi!

Učení 32

1. Připravte se, neboť chci, abyste jasně pochopili smysl mého slova, které vám předkládám v tomto „Třetím čase“.

2. Jste stále ještě malými dětmi; přitom byste již měli být velkými učedníky, protože jste prožili několik inkarnací. Jen v „Prvním čase“ jste měli být dětmi, abyste v „Druhém čase“ dorostli v mladíky a v „Třetím čase“ dospěli k zralosti.

3. Vždy jsem vás viděl jako malé děti. Ve svém duchovním dětství jste žili nevinně, nedostatečně rozvinutí ve svých schopnostech a vnímání, bez znalosti počátku svého života. Poté jste obdrželi mé první poučení a zjevení.

Ve „druhém čase“ jste již měli být mladíky, kteří by měli žít v plné duchovní mládí ve vznešené podobě. Ale našel jsem vás skleslé, zotročené, svázané rituály a tradicemi, a když jsem viděl, že jste mé učení nevyužili, přišel jsem, abych vám svými příklady milosrdenství a lásky ukázal cestu, která vás má dovést do Zaslíbené země, a připravil vás na dnešní etapu nových poučení, která jsem vám slíbil dát.

Řekl jsem vám, abyste byli silní, abyste bojovali, abyste se nedostali do nového otroctví. Ale co jste udělali s mým učením? — Stále ještě neznáte mé učení. Proč jste zapomněli na slib, který jsem vám dal, že se k vám duchovně vrátím? Jsem přítomen v duchu, jak jsem vám to nabídl, ale vy mě nepoznáváte.

Ptáte se, proč vás nazývám Izraelem, a žádáte ode mě důkazy, abyste uvěřili. — Proč jste se oddali modlářství a mysticismu* a zaměřujete hmotné kultovní úkony za duchovní uctívání Boha? Nacházím vás zmatené falešnými učením, jimiž vás vaši bližní svedli z cesty k vašemu vyššímu vývoji.

**Tím se míní víra, že již samotné přijetí svátosti nebo účast na pouti vyvolává zázračnou sílu.*

Stěžujete si, že vám chybí svoboda. Vidím, čím jste trpěli skrze ten tak hořký kalich, který jste vypili až do dna. Ale nemyslete si, že jsem vás trestal: Ne, vždy jsem chtěl řídit vaše kroky, abyste mě milovali jako Otce a cítili mou božskou ochranu.

4. Uplynulo mnoho století od dne, kdy jsem vám skrze Ježíše dal své slovo a svá poslední napomenutí; dnes se však zjevují mezi vámi jako Duch Svátý, abych splnil svůj slib, který jsem vám dal.

Nestal jsem se člověkem, přicházím v Duchu a uvidí mě jen ti, kteří jsou připraveni. Zatímco vy věříte mému slovu a následujete mě, jiní mé zjevení

nepřijímají a popírají je. Musel jsem jim dát velké důkazy a díky nim jsem postupně překonal jejich nevěru.

Láska a trpělivost, které jsem vám vždy projevovat, vám dávají pochopit, že jen váš Otec vás může takto milovat a učit. Bdím nad vámi a zlehčuji váš kříž, abyste neklopýtali. Dávám vám pocítit svůj pokoj, abyste kráčeli svou cestou s plnou důvěrou ve Mne.

5. Vždy jste trpěli, protože jste nebrali k srdci můj příklad pokory. Neuvědomili jste si, jak hluboko jsem sestoupil, abych se vám stal slyšitelným a srozumitelným. Ale odpouštím vám, protože patříte k prvnímu lidu, k prvorozeným.

Žijte podle mého vzoru a postarejte se o to, aby mě lidstvo milovalo, aby se ke mně přibližovalo. Lidé totiž již neví, jak mě hledat, necítí mou přítomnost, nepoznávají mé dobrodiní a připisují mé zázraky náhodě. Nedůvěřují mi a žijí bezstarostně ve svém velkém zmatení.

Řekl jsem vám, že se žádný list na stromě nepohne bez mé vůle. Víte, že vládnu vesmíru svými zákony lásky, že mi jsou poslušná všechna stvoření. Jen člověk se snaží tyto zákony obcházet, aniž by chtěl správně využít svou svobodnou vůli.

6. Odpočiňte si od zvrátů svého života. Dnes jste ohnuti břemenem svých utrpení, ve vaší duši je bolest a z vašich očí proudí slzy lítosti nad vašimi prohřešky.

Byli jste nepochopeni, protože jste následovali mou věc. Ale já jsem vám řekl: Pokud se připravíte, budete schopni překonat a snášet soudy svých bližních díky síle, kterou vám dá praktikování lásky k bližnímu.

7. Ne nadarmo jsem si vás vybral jako nástroje k šíření mého slova. Vkládám do vás svou důvěru. Pověřuji vás obtížným posláním, které spočívá v tom, že svým příkladem přinesete svým bližním spásu. Semeno je ve vás, je stejné jako to, kterým jsem vám od počátku dal život. Jako výsledek vaší práce a péče očekávám dobré plody z vašeho semene. Ulehčete kříž, který nesete, tím, že s láskou splníte úkol, který jsem vám uložil. Dokončete své dílo, nebojte se smrti těla, pamatujte, že vaše duše nikdy nezemře. Zbaví se pouze tělesné hmoty, která vám byla dána jako nástroj k životu na zemi a která, jakmile splní svůj úkol, zaplatí zemi svou daň. Vaše duše však bude osvobozena, aby se vydala k neomezeným horizontům, čímž pro vás začne nový život, v němž najdete odměnu za svou práci v tomto světě.

8. Odhodte mylné zvyky a tradice. Využijte světlo v mém učení, aby se vaše pochybnosti rozplynuly a tajemství se objasnila, jak je to mou vůlí.

9. Ukazuji vám pravý život duše, abyste nežili pod neoprávněnými hrozbami a neplnili můj zákon pouze ze strachu z trestu, o kterém vám

mluvili ti, kteří neuměli (správně) vykládat mé slovo. Pochopte můj zákon, není složitý ani těžko srozumitelný. Nikdo, kdo je zná a řídí se jimi, nebude zahanben, ani nedá prostor falešným slovům či předpovědím, mylným představám či špatným výkladům. Mé zákon je jednoduchý, vždy ukazuje cestu, kterou máte následovat. Důvěřujte Mi, Já jsem cesta, která vás dovede k bílé, zářící městu, do Zaslíbené země, která drží své brány otevřené v očekávání vašeho příchodu.

10. Bylo Mi potěšením předat vám dědictví, které nepatří jen vám, ale celému lidstvu. Obdrželi jste tolik, že máte povinnost nechat každého, kdo o to požádá, podílet se na této hojnosti. Nesete světlo svým bratrům, kteří ve vězení odpykávají své přestupky, utěšujte nemocné, „pomazávejte“* je svou láskou, jak jsem to činil já v „Druhém čase“, a uvidíte, jak na ně přeteče balzám mého milosrdenství. Povzbuzujte zarmoucené, uče je odevzdanosti a dodávejte jim novou sílu. Tímto způsobem využijete své dary a budete se cítit posílení.

**Viz poznámka 1 v příloze knihy*

11. Kolem sebe máte svět ctnostných duchovních bytostí, které vám přicházejí na pomoc. Proste s vírou a úctou, pak přijmete jejich dobrodiní. Volávejte je bez jakéhokoli upřednostňování, neboť všechny byly Mnou připraveny stejným způsobem, všechny se osvědčily, aby v této době přišly na pomoc lidstvu. Následujte jejich příklad a sjednoťte se s nimi ve vysokém cíli duchovního pokroku. Dovolil jsem tomuto „duchovnímu světu“*, aby vás učil, a v boji, který se blíží, budou neporazitelnými vojáky a vaší ochrannou hradbou.

**Viz poznámka 2 v příloze*

12. Můj zákon není omezený, je nekonečný a můžete jej naplňovat mnoha způsoby. Nežádám od vás, abyste konali dokonalá díla, ale musíte jej studovat a ponořit se do něj, abyste jej mohli prakticky uplatňovat.

13. Nechci, abyste tyto „okamžiky“ zde považovali za ztracené nebo špatně využitě poté, co jste tak dlouho naslouchali mému slovu. Pokud vytrváte, podaří se vám duchovně se povznést a pak budete pro své bližní jako otevřená kniha.

Po roce 1950 dosáhnete vyššího stupně povznesení. Budu s vámi nadále v kontaktu prostřednictvím inspirace a lid přijme vaše slova jako poselství, která mu posílám. V té době poznáte, jak moudré a hluboké bylo mé učení.

14. Po roce 1950 – v roce, kdy mé zjevení v této podobě skončí – bude lidstvo procházet velkými zkouškami. Příroda utrpí převratné změny, vše

bude otřeseno, ve všech oblastech se projeví známky rozpadu. Připravte se a v té době pomáhejte slabým, neboť mnozí v těchto zkouškách podlehnou.

15. Rok 1950, který jedni se obávají a jiní netrpělivě očekávají, brzy nastane. Mnohé církve a sekty myslí na toto datum a očekávají události, které se v této době projeví, aby posoudily mé dílo. Jiní se budou ptát na příčinu pozemského chaosu a vy k nim budete mluvit v mém jménu a oznámíte jim, že po tomto chaosu lidstvo dosáhne vytouženého míru.

16. Neboť nejsem lhostejný k vašim utrpením, dosahují ke Mně a způsobují Mi bolest. Proč se považujete za cizince, ačkoli bydlíte ve stejném domově, kterým je tento svět, a odděluje se do ras, tříd a vyznání? Slibuji vám, že odstraním hranice a všechny k sobě přiblížím. Koruny a žezla padnou, moc zmizí a bohatství také, neboť nastal čas, aby tyto rozdíly přestaly existovat.

17. Přijde den, kdy budete všichni vlastnit zemi rovným dílem. Budete putovat od jednoho pólu k druhému, aniž by vám v tom kdokoli bránil. Zmizí pokrytectví, zlá vůle, marnivost, aby ustoupily lásce a svornosti. A to naříkání, které se ke Mně vznáší od vdov a sirotků kvůli nedostatku chleba, z beznaděje a smutku, se promění v chvalozpěv lásky a vděčnosti, který vytryskne ze všech mých dětí.

18. Necítíte se ve svém národě znepokojeni, protože se těšíte z míru a blahobytu. Ale říkám vám, nespolehejte se na to příliš. Nesmíte spát, ale musíte bdít a získávat zásluhy, chcete-li tento mír uchovat.

19. Dělníci, navštěvují vás v zkouškách, jako jsem to kdysi činil s trpělivým Jóbem. Nemyslete si však, že to činím s touhou nechat vás trpět. Ne, děje se to s úmyslem, aby vaše duše v této tavicí peci utrpení zesílila.

20. Nesnažte se přede Mnou předstírat čistotu, když vás vaše svědomí obviňuje z vašich prohřešků a hříchů. Je lepší, když se před svým Otcem vyznáte a dovolíte, aby vás Jeho slovo jako očistný proud zbavilo každé skvrny. Pak se budete cítit hodni předstoupit před své bližní, abyste je učili pravdě, kterou obsahuje mé učení.

21. Můj pokoj je ve vašem národu. Bděte a modlete se, abyste tuto milost neztratili svými špatnými skutky. Zachovejte můj pokoj, hromaděte mou moudrost jako poklad. Neuvědomili jste si, jak na vás číhá válka, klepe na vaše dveře a klade vám pasti, aby vás srazila k zemi? Ale pokud umíte bdít, nebojte se, neboť já vám budu stát po boku, abyste ve svém boji zvítězili.

22. Já jsem Jehova, který vás po všechna časy osvobodil od smrti. Já jsem ten *jediný* Bůh, který k vám po všechna časy promlouval. Kristus je „mé Slovo“, které k vám promlouvalo skrze Ježíše. Řekl vám: „Kdo zná

Syna, zná Otce.“ A Duch Svatý, který k vám dnes promlouvá, jsem rovněž Já; neboť existuje pouze *jeden* Duch Svatý, pouze *jedno* „Slovo“, a to je mé.

23. Poslouchejte, moji učedníci: V „prvním věku“ jsem vám dal Zákon, ve druhém jsem vás učil lásce, s níž byste měli vykládat ta přikázání, a nyní, v tomto třetím věku, vám posílám Světlo, abyste pronikli do smyslu všeho, co vám bylo zjeveno.

24. Proč tedy chcete za každou cenu objevit tři božství tam, kde existuje pouze *jeden* Božský Duch, který je můj?

25. Dal jsem zákon prvním lidem, a přesto jsem Mojžíšovi oznámil, že pošlu Mesiáše. Kristus, skrze něhož jsem vám dal své „Slovo“, vám řekl, když se jeho poslání již chýlilo ke konci: „Vracím se k Otci, od něhož jsem vyšel.“ Řekl vám také: „Otec a já jsme jedno.“ Poté vám však slíbil, že vám pošle Ducha pravdy, který podle mé vůle a v souladu s vaším vývojem osvětlí tajemství mých zjevení.

26. Kdo však může vnést světlo do mých tajemství a vysvětlit tato mystéria? Kdo kromě Mě může rozlomit pečeti knihy mé moudrosti?

27. Amen, pravím vám, Duch Svatý, kterého v současné době považujete za něco odlišného od Jehovy a Krista, není nic jiného než moudrost, kterou zjevují vašemu duchu, abyste mohli pochopit, spatřit a pocítit pravdu.

28. Dnes vás připravuji, abyste přijali mé slovo, aby sestoupilo jako rosa na žiznivé rostliny, jako křišťálově čistá voda, která uhasí žízeň vaší duše. Přijímám vás ve své otcovské lásce jako něžné děti.

29. Začínáte dělat první kroky na pevné zemi. Pokud však zůstanete stát a později nebudete naslouchat mým přikázáním, neblokujte cestu svým sourozencům – těm, kteří k vám přijdou plni touhy sloužit Mi, těm, kteří se připravili a očekávají Mě. Co můžete učit, když se nenaučíte mé lekci? Ponořte se do mého díla a nechte se osvětit, abyste mě mohli pochopit. Já jsem Alfa a Omega, počátek a konec každého učení.

30. V této době vám ohlašuji zkoušky, které musí přijít. Tři čtvrtiny zemské půdy zmizí, utrpení zaklepe na dveře všech lidí a svět bude čelit velkým útrapám. Avšak pokud se připravíte, jeden z vás zachrání celou oblast. Věda, které člověk dosáhl, nebude stačit k vyléčení podivných nemocí, které se objeví. Tehdy pochopíte, že se musíte povznést nad pozemské, abyste vyléčili zlo a zabránili „Izrael“ osvobodit lidstvo od velkých strastí. Jak velmi se však musíte připravit, abyste naplnili své poslání. Apoštolové této doby budou putovat ze země do země a přinášet radostnou zvěst, a jejich dary budou jako nevyčerpatelný pramen, který nechá své dobrodiní přetékat na všechny lidi.

31. Každým zázrakem, který jim udělím, probudí víru nových apoštolů a jejich poslání bude veliké. Ale běda jim, pokud se stanou marnivými, neboť pak ztratí své dary.

32. Vážíte si darů udělených vašim bratřím. Pečujte o strom, který jsem vám svěřil, neboť vy všichni jste dělníci na jednom a tom samém poli. Mé milosrdenství vás následuje všude, znám vaše skutky i myšlenky. Bděte a modlete se, neboť lidé potřebují vaši modlitbu pro svůj duchovní rozvoj.

33. Mnozí z vás věří, že vaše utrpení je v rozporu se zákonem lásky Otce, protože si myslíte: „Jestliže jsem Boží dítě, jestliže mě stvořil všudypřítomný Otec, proč mě tedy nechal upadnout, proč mě nestvořil poslušného, dobrého a dokonalého?“

34. Amen, pravím vám, že jste nepřemýšleli o tom, co si myslíte. To, co považujete za rozpor s mými zákony, je právě potvrzením zákona lásky. Abyste tomu však lépe porozuměli, poslouchajte dobře: Na Božském nebeském žebříku je nekonečné množství bytostí, jejichž duchovní dokonalost jim umožňuje zaujmout různé stupně podle stupně vývoje, kterého dosáhly. Vaše duše byla stvořena s vhodnými vlastnostmi, aby se na tomto žebříku dokonalosti vyvíjela a dosáhla cíle stanoveného ve vysokých rozhodnutích Stvořitele.

35. Úkol těchto duší neznáte, ale říkám vám, že je dokonalý, jako vše, co jsem stvořil.

36. Stále ještě nechápete dary, které vám Otec dal. Ale buďte bez obav, neboť později si je uvědomíte a zažijete, jak se plně projeví.

37. Nekonečné množství duší, které – stejně jako ty vaše – obývají různé úrovně života, je mezi sebou sjednoceno vyšší silou, kterou je láska. Byly stvořeny pro boj, pro svůj vyšší vývoj, ne pro stagnaci. Ti, kteří splnili má přikázání, dosáhli velikosti v Božské lásce.

Připomínám vám však, že i když vaše duše dosáhne velikosti, moci a moudrosti, nestane se všemocnou, neboť její vlastnosti nejsou nekonečné, jak jsou v Bohu. Přesto budou stačit k tomu, aby vás přivedly na vrchol vašeho zdokonalení po přímé cestě, kterou vám od prvního okamžiku vytyčila láska vašeho Stvořitele.

38. Při vašem stvoření jsem vám dal dar svobodné vůle, abyste mě na základě své vlastní vůle oslavovali láskou a milosrdenstvím, které vyléváte na své bratry a sestry.

39. Duše bez svobodné vůle by nebyla stvořením hodným Nejvyššího Bytí. Byla by to lenivá bytost bez touhy po zdokonalení.

40. Dnes ještě žijete materialistický život, způsobený nedostatkem bratrství. Neboť v říších duchovních vše žije v dokonalé harmonii.

41. Nedostatek porozumění Božské lásce způsobuje úpadek duše, čemuž lze zabránit pouze návratem na správnou cestu, neochvějnou lítostí a poslušností.

42. Ve vašem současném světě vás vaši bližní, kteří se věnují vědě, nedovedli na vrchol vašeho vývoje. Dovedli vás k bolesti, k propasti a k pýše. Avšak ani na okamžik jsem vás neopustil, to vy jste jen váhavě odpovídali na mé volání lásky.

43. Jelikož jste zneužili láskyplnou a spravedlivou svobodu, kterou vám dal váš Otec, musíte se v bolestech a slzách očistit od skvrn, které jste vtiskli do své duše. Nicméně ten, kdo s odevzdaností odčiní své prohřešky, dosáhne svého vyššího vývoje a jeho vzestup bude rychlejší než jeho pád.

44. Po mnoho století jsem vám dával příklady a důkazy něhy, Boží lásky, které někdy dokázaly pohnout vašimi srdci a přimět vás k výkřiku: „Miluji Tě, Pane, obdivuji Tě“. Ale ptám se vás: Jestliže Mě milujete, proč Mě nenásledujete a neuplatňujete mé učení v praxi? Proč jste se vzdálili duchovnímu životu a tím zpomalili svůj vývoj? Jak se opovažujete vinit Boha za své vlastní pády, za svou bolest a svou nerozvážnost?

45. Dnes, když vás volám, ne všichni mě posloucháte. Přesto vám slibuji, že mě nakonec všichni uslyší a že žádné z mých dětí se neztratí ve věčnosti Ducha.

46. Jedni Mě budou hledat v odpovědi na Mou lásku, druzí, sklonění bolestí, budou prosit, aby Mé milosrdenství odvrátilo jejich kalich utrpení.

47. Rozšiřuji poselství, které jsem vám dal skrze Ježíše. Vy však ještě nechcete opustit nejisté stezky, na které jste zabloudili.

48. Chcete mě snad obviňovat ze všeho, co nepochází ode mě a co jste způsobili vy sami? — Řekl jsem vám, abyste zaseli lásku, ale místo toho jste zaseli nenávist. Chcete snad sklízet lásku?

49. Učil jsem vás žít v míru jednoduchý, čistý a velkorysý život, ale vy trváte na tom, že budete žít v neustálé válce plné nenávisti, materialismu a šílené ctižádosti.

50. Téměř vždy prosíte Boha, aniž byste věděli, o co prosíte; ale nikdy nedáváte Bohu to, co od vás pro vaše vlastní dobro vyžaduje.

51. Když jste se stali tak marnivými a tak jste se ztratili v božských učeních, jak můžete požadovat, aby vám Bůh dal to, o co neumíte prosit, nebo aby řídil vesmír podle vašich představ či vaší vůle? Vpravdě, vám říkám, že vesmír by nevydržel ani vteřinu, kdyby ho nechal řídit podle vašich lidských rozmarů.

52. Dal jsem vám další kapku Božské základní moudrosti. Více vám dám v nadcházejících lekcích. Ale nepřijímejte mé učení, aniž byste o něm

důkladně přemýšleli. Pomůže vám pouze k tomu, abyste pocítili mé vyzarování, které vás naplní světlem, abyste lépe porozuměli mým zjevení.

53. Pochopte smysl tohoto učení a vyložte si jej tak, jak vám to velí váš duch a vaše srdce.

54. Duchovnost nenajdete v textech vyznání nebo věd. Spočívá (skrytá) ve vaší duši, která by byla smysluplně využita, kdyby vždy plnila přikázání, které vám říká: „Milujte se navzájem“.

55. Nevytvářejte žádné nové filosofie ani teorie odvozené od tohoto učení, nestavějte žádné hmotné chrámy a nevytvářejte ani žádné symboly či znaky. Dám vám všechna zjevení, která vám v těchto časech mají být dána.

56. Amen, pravím vám, že nejste jediní, kdo budou vlastnit pravdu. Duchovní různých náboženství, vědci, věřící i nevěřící, všichni jsou ve svém původu duchovními stvořeními Božími, které během jejich životní cesty zahrnu milostmi.

57. Pokorně vyzývejte své bližní, aby studovali mé učení o lásce, milosrdenství a duchovním povznesení. Nezapomeňte, že žádné z vašich skutků nebude dokonalé, pokud nebude založeno na lásce ke všemu, co vidíte, a dokonce i k tomu, co tušíte pouze ve chvílích svého zamyšlení.

58. V neviditelném světě existuje mnoho životů – tušte je, žehnejte jim a milujte je.

59. Nevytvářejte modlářství, fanatismus ani pozemské hierarchie. Není nic většího než světlo, které zdobí duši, která svou ctností dosáhla dokonalosti.

60. Ten, kdo miluje více, je větší než ten, kdo o sobě prohlašuje, že jím je, kvůli svému úřadu nebo své marnivosti.

61. Vzpomeňte si na Ježíše!

62. Vaše chápání je v těchto časech jasnější a mé slovo je také srozumitelnější.

63. Mým chrámem je vaše srdce, jeho světlem je má láska. Největší obětí, kterou v něm můžete přinést, je mír vaší duše, když v životě konáte dobro, žehnáte svým bratřím a sestrám a milujete je.

64. K čemu by vám byly zpěvy, modlitby a obřady, kdybyste ve svém nitru skrývali jen nízké vášně? Žízním po vaší lásce, ne po kadidle. Méně slz a více světla, to je to, co si pro vaši existenci přeji.

65. Za vše se budete muset zodpovídat a podle povahy vašich zlých skutků budete sami na sobě pociťovat nejtvrďší tresty. Neboť Já vás nesoudím, to je omyl. Je to váš vlastní duch ve stavu jasnosti, který je vaším strašným žalobcem a hrozným soudcem. Já vás naopak bráním proti

divokým obviněním, osvobozuji vás a vykupuji, neboť Já jsem láska, která očišťuje a odpouští.

66. Dám vám nové poučení, abyste pochopili tuto lekci, která je dalším listem, který vám dávám, abyste sestavili „Knihu pravého života“.

67. Plňte můj zákon, a pak se díky vašemu příkladu pokory, milosrdenství a lásky tyto malé skupinky rozmnoží a budou tak početné jako hvězdy na nebi a jako písek u moře.

Můj pokoj s vámi!

Učení 33

1. Mistr opět otevírá knihu svého učení, aby vám hlásku po hlásce vysvětlil své učení lásky. Chcete-li Mně jako Otci naslouchat, říkám vám: Hle, zde je prostřený stůl, abyste se posadili a vychutnali si pokrmy, které jsem pro vás s takovou láskou uchoval.

2. Přicházím v Duchu, abych se zjevil mezi svými učedníky. Nazýváte tuto dobu dobou světla, protože každá duše a každé tělo pocítilo mou duchovní přítomnost.

3. Já jsem světlo a cesta, ale ne všichni si uvědomujete účel mého zjevení mezi vámi. Místo toho, abyste se radovali z mého božského učení a mých zjevení, zůstáváte lhostejní k mým inspiracím*, protože si myslíte, že jsem přišel pouze proto, abych vám pomohl s vašimi hmotnými potřebami a starostmi, a omezujete se na prosby o chléb, práci, peníze nebo zdraví, aniž byste pochopili, že vám každé hmotné dobro poskytuji navíc.

**Viz poznámka 3 v příloze*

4. Někteří z vás přicházejí se srdcem plným vděčnosti a radosti, protože obdrželi milost, o kterou prosili pro svůj pozemský život, a já je žehnám. Ale vpravdě vám říkám, že větší jsou duchovní dary, které jsou přítomny ve vaší podstatě a které vám pod vlivem mého učení začínají přinášet své první plody, a za to jste Mi ještě nepoděkovali.

5. Otevřete svá srdce, abyste v nich pocítili vše, co vám dávám. Hle, to je důvod, proč jsem vám často říkal, že ačkoli jsem mezi vámi, necítili jste Mě.

6. Musím snad znovu, jako v „Druhém čase“, konat skutky, které nazýváte zázraky, abych si získal vaši víru? Musím snad dát zrak slepému, schopnost pohybu ochrnutému a život Lazarovi, abych probudil vaši víru? Amen, pravím vám, že v této době mnoho „slepých“ uvidělo světlo, mnoho „ochrnutých“ opět chodilo a mnoho „mrtvých“ vzkříšilo k životu milosti.

7. Před vašimi očima se znovu otevírají dvě cesty – ty samé, které znáte od počátku svého putování. Jedna je široká a květinami posetá, druhá úzká a posetá trny. Chcete jít po úzké cestě, která je cestou ctnosti, aniž byste se vzdali té druhé; to však není možné.

8. Amen, pravím vám, neznáte mou cestu a neuvědomujete si, že navzdory nesčetným zkouškám na ní je mír, na rozdíl od té velmi široké cesty, která přináší rozkoše, které v srdci zanechávají jen bolest a odpor.

9. Chci, aby váš duch žil věčně v mém pokoji. Proto se mu zjevují, abych ho tímto způsobem učil. Nezapomeňte, že v této době jste před truhlou Nové smlouvy s vaším Otcem uzavřeli novou smlouvu.

10. Je mou vůlí, abyste v nadcházejících časech bolesti zůstali pevní a vydali se předávat mé učení svým bližním. Když budete šířit mé slovo a své svědectví mezi lidmi, neztrácejte odvahu tváří v tvář pochybnostem svých bližních. Copak *jste* všichni uvěřili, když jste Mi poprvé naslouchali? — Využijte toto tělo nebo tento obal nyní, když je máte, k naplnění svého poslání vůči lidstvu. Kolik z těch, kteří žijí v duchovním prostoru, by chtělo mít tělesnou hmotu, kterou považují za poklad!

11. Vaší duši říkám: „Nech se vést Duchem“; a vašemu tělu: „Nech se vést duší, pak bude můj pokoj s tebou“. Pokud tak budete činit, vaše duše bude bdít jako panny z podobenství, které s hořícími lampami očekávaly příchod ženicha. Blahoslavení jsou ti, kteří žijí „bděle“, neboť budou bdělí, aby Mě přijali. A až pro ně přijde poslední hodina a zaklepou na bránu Duchovního údolí, otevřu jim.

12. Budete-li pracovat s horlivostí, zítra budete u Mě. Připravte se těmito poučeními, abyste se jako moji učedníci „Druhého času“ vydali na cestu, přinášeli světlo svým bližním a poskytovali útěchu zarmouceným. Probudte se ze své lhostejnosti! Neboť jestliže vy, kteří máte Zákon, nepochopíte mé slovo ani o mně nesvědčíte, přijdou zkoušky; budete vyslýcháni, a jestliže jste mé učení nepřijali do sebe — co chcete odpovědět? Pak budete odsouzeni, pocítíte strach a lítost a vzpomenete si na to, co vám Mistr láskyplně a neúnavně říkal. Ale pokud budete studovat mé slovo a přemýšlet o něm, budete připraveni, až budete muset hovořit o tomto zjevení, a ti, kteří vám porozumí, řeknou: „Božský Mistr byl skutečně mezi námi!“

Pokud byste měli být navzdory svému naplnění neuznáni svými bratry, buďte bez obav, neboť Já uznám vaši práci a poté, co zvítězíte ve velkých zkouškách, dám vám nejvyšší radost z míru.

13. V budoucnu se mnozí z vás budou věnovat šíření tohoto učení mezi lidstvem a zažijete, že vaše práce přinese ovoce a Božské semeno se rozmnoží.

14. Volám všechny pozemské poutníky, aby uslyšeli můj hlas, který je zve k duchovnímu vzestupu a k získání věčného života. V tento den, kdy se zjevuje Boží slovo – využijte jeho slovo a nechte se jím osvětit, neboť ve znání je světlo a vaše spása.

15. Jestliže vás můj zákon učí morálce, spravedlnosti a řádu ve všech činech vašeho života – proč pak hledáte opačné cesty, jimiž si způsobujete bolest? A když odcházíte do záhrobí a zanecháváte své tělo na zemi, pláčete, protože jste tuto schránku příliš milovali. Když cítíte, že tělo vám již nepatří a že musíte pokračovat na cestě, dokud nepřijdete ke Mně,

říkám vám: „Mé dítě, co mi můžeš předložit? Žil jsi na zemi v naplnění mých přikázání?“

Ale vy, zahanbeni a skleslí, protože nemáte žádný dar lásky pro Toho, který vás tak miluje a tolik vám dal, jste si ukovali řetězy, které tísní vaši duši, a ta se jeví bez světla, pláče a nařiká nad sebou, protože ztratila milost. Slyší jen hlas Otce, který ji volá. Ale protože se nevyvinula a necítí se hodna k Němu přijít, zůstává stát a čeká.

Čas plyne a duše opět slyší hlas a zcela naplněna svým utrpením se ptá, kdo k ní mluví, a tento hlas jí říká: „Probud' se! Nevíš, odkud jsi přišla a kam jdeš?“ Tu zvedne oči, uvidí nezměrné světlo, v jehož záři se cítí ubohá. Uvědomí si, že než byla poslána na zem, již existovala, již byla milována Otcem, od něhož ten hlas vycházel, a který nyní, když ji vidí v tom žalostném stavu, trpí s ní. Uvědomí si, že byla poslána do různých domovů, aby prošla cestou boje a svými zásluhami získala svou odměnu.

Dítě se však ptá: „Jestliže jsem byla tvým velmi milovaným stvořením ještě předtím, než jsem byla poslána na Zemi – proč jsem nezůstala pevná v ctnosti a musela jsem upadnout, trpět a namáhat se, abych se k tobě mohla vrátit?“ Hlas mu odpověděl: „Všechny duše byly podrobeny zákonu vývoje a na této cestě je můj Otcovský duch vždy chrání a má zalíbení v dobrých skutcích dětí. Poslal jsem vás však na Zemi, abyste z ní učinili bojiště duchovního zdokonalování, nikoli místo války a bolesti.

Řekl jsem vám, abyste se rozmnožovali, abyste nebyli neplodní. Ale když se vrátíte do duchovního údolí, nepřinášíte žádnou úrodu, jen pláčete a přicházíte bez milosti, kterou jsem vám dal. Proto vás posílám znovu a říkám vám: Očistěte se, hledejte to, co jste ztratili, a pracujte na svém duchovním vzestupu.

Duše se vrací na Zemi, hledá malé a křehké lidské tělo, aby v něm odpočinula a zahájila novou životní cestu. Najde malé dětské tělo, které jí bylo přiděleno, a používá ho k nápravě svých přestupků proti mému zákonu. Duše přichází na Zemi s vědomím příčiny, ví, že je dechem Otce, a zná poslání, které od Něho přináší.

16. V prvních letech je nevinná a zachovává si svou čistotu, zůstává ve spojení s duchovním životem. Poté začíná poznávat hřích, zblízka vidí pýchu, nadutost a vzpurnost lidí vůči spravedlivým zákonům Otce a tělo, které je od přírody vzpurné, se začíná poskvřňovat zlem. Podlehne pokušení, zapomene na poslání, které si přinesla na zem, a chystá se konat skutky, které jsou proti zákonu. Duše i tělo okusí zakázané ovoce, a když propadnou zkáze, překvapí je poslední hodina.

Duše se opět ocitá v (duchovním) prostoru, unavená a skleslá pod tíhou své viny. V tu chvíli si vzpomene na hlas, který k ní kdysi promlouval a stále

ji volá, a poté, co prolila mnoho slz, protože se cítí ztracená a neví, kým je, si uvědomí, že na tom místě už jednou byla.

Otec, který ji stvořil s takovou láskou, se objeví na její cestě a promluví k ní: „Kdo jsi, odkud přicházíš a kam jdeš?“

Dítě v tom hlase poznává slovo Toho, který mu dal bytí, inteligenci a schopnosti – Otce, který mu stále znovu odpouští, očisťuje ho, vyvádí z temnoty a vede ke světlu. Třese se, protože ví, že stojí před soudcem, a říká: „Otče, moje neposlušnost a moje vina před Tebou jsou velmi velké a nemohu očekávat, že budu žít v Tvém království, protože nemám žádné zásluhy. Dnes, když jsem se vrátil do duchovní říše, vidím, že jsem jen nahromadil vinu, kterou musím odčinit.“

Ale milující Otec mu znovu ukazuje cestu, on se vrací zpět do těla a opět patří k lidstvu.

Nyní však již zkušená duše podmaňuje tělesný obal s větší silou, aby získala převahu a poslouchala božská přikázání. Boj začíná. Bojuje proti hříchům, které svádějí člověka, a chce využít příležitosti, která jí byla poskytnuta pro její spasení. Bojuje od začátku do konce, a když se na jejích spáncích lesknou bílé vlasy a její dříve odolné a silné tělo se pod tíhou let začíná ohýbat a ztrácet sílu, duše se cítí silná, zralejší a zkušenější. Jak velký a odpudivý se jí jeví hřích! Odvrací se od něj a dosahuje cíle. Nyní už jen čeká na okamžik, kdy ji Otec zavolá, neboť došla k závěru, že Boží zákon je spravedlivý a Boží vůle dokonalá, že tento Otec žije, aby dal svým dětem život a spásu.

Když přišel poslední den, pocítila ve svém těle smrt a necítila žádnou bolest. Odešla tiše a s úctou. Viděla se v duchu a jako by měla před sebou zrcadlo, spatřila se krásnou a zářící světlem.

Tehdy k ní promluvil hlas a řekl jí: „Dítě, kam jdeš?“ A ona, která věděla, kým je, šla k Otci, nechala jeho světlo proudit do svého bytí a řekla: „Ó Stvořiteli, ó všeobjímající lásko, přicházím k Tobě, abych odpočinula a odevzdala Ti naplnění.“

Účet byl vyrovnán a duše byla zdravá, čistá a bez pout hříchu a viděla před sebou vysokou odměnu, která ji čekala.

Poté pocítila, že splynula se světlem toho Otce, že její blaženost vzrostla, a užřela místo pokoje, svatou zemi, pocítila hluboký klid a odpočinula v lůně Abrahama.

17. Mluvím k vám o zázracích, které duchovní život obsahuje, a nabízím vám své poučení. Chceš na zemi splnit svůj úkol, abys přišel ke Mně, ó lide Izraele, ó lidstvo, má dcero? Skrze zásluhy vstoupíte do Nebeského království a skrze praktikování ctností dosáhnete míru na zemi.

18. Znovu a znovu jste přišli do těla a při každém znovuzrození jste zvětšili svou vinu a povinnost k pokání. Nedávejte Mi vinu za svá utrpení, neboť Já vás netrestám, vy sami vynášíte svůj rozsudek.

19. Nyní máte poslední příležitost napravit své prohřešky.

20. Vrátil jsem se k vám na základě slibu, který jsem vám dal. Od prvních časů jsem s vámi uzavřel smlouvu a povedu vás až do konce. Neboť vy jste lid, který se připravil, aby usedl k mému stolu. Já jsem pokrm a ovoce, chléb a víno.

21. Neúnavně přicházíte, abyste Mne poslouchali a ukojili svůj hlad a žízeň po spravedlnosti, jako v Druhém čase, kdy Mi rovněž následovali lidé hladoví po lásce. Předával jsem své slovo v údolích a na horách, dokonce i na moři a v poušti Mi následovaly davy lidí. Jejich víra neznala únavy, jejich jistota byla nezničitelná. Tehdy se mé milosrdenství rozprostřelo nad těmi lidmi a zahalilo je esencí lásky mého slova. Matky nesly své děti na rukou, muži opustili svou práci, aby mě slyšeli, staříci, opírající se o své hole, následovali dav.

22. Při jedné z těchto příležitostí vykonal Mistr zázrak s chleby a rybami jako důkaz toho, že každý chléb stačí, je-li rozdáván s láskou a bez ohledu na osobu. Neboť i jednota a bratrství budou potravou.

23. I učedníci pochybovali, že tak skromné zásoby budou stačit k nasycení tak velkého davu. Když však viděli, že se zázrak stal skutečností, řekli si zahanbeni: „Věřu, toto je Mesiáš!“

24. Nyní, ve Třetím čase, Máte Mě znovu. Dávám vám chléb věčného života, z něhož bude lidstvo jíst.

25. Dávám vám toto slovo prostřednictvím lidského rozumového orgánu. Abych se takto zjevil, musel jsem počkat na duševní a intelektuální vývoj člověka, abych se v této době mohl jeho schopností posloužit. Moje vůle se naplnila a toto tajemství se promění v jasnost pro všechny ty, kteří mu zatím správně nerozumějí.

26. Nebojte se soudů a posměšků církví a sekt. Jsou to *oni*, kteří, ačkoli mají v rukou knihy proroctví, je (správně) nevyložili a proto Mne nepochopili. Vy však, kteří jste neznali proroctví, která hovořila o Mém návratu jako o Duchu Svatém, jste Mne očekávali. Nyní je tu „Třetí doba“, ale lidstvo nepochopilo, jak správně vyložit evangelium.

27. Kolik společenství kráčí jako ovce bez pastýře. Já však jsem s vámi a abych se dal poznat, zjevil jsem se, stejně jako v „druhém čase“, v chudobě a v pokoře. Chce-li Mě lidstvo poznat skrze ty, kdo Mě následují, může se mu to podařit: nemocní, zarmoucení, ponížení, vyčerpaní, hladoví a žízniví po spravedlnosti, ti, kdo jsou mrtví pro víru – to jsou ti, kdo Mě následují.

28. Nikdo se nediv, že jsem se v této době neobjevil v lůně nějaké církve, stejně jako jsem v „Druhém čase“ nevystoupil ze synagogy.

29. Nebudu se zdržovat tam, kde vládne marnivost, materialismus a modlářství. Chci se zjevit v lůně největší jednoduchosti a skromnosti, kde neexistují obřady, které by vám nechaly zapomenout na podstatu mého zákona. Proto se nedivte, že mě vidíte obklopeného potřebnými, nevzdělanými a hříšníky; neboť jsem do nich vložil své milosrdenství a tak je proměnil v užitečné bytosti, obdaroval je, aby obrátili mnohé; a skrze ně – jimiž jste vy – jsem dal jasné důkazy své moci.

Ale pokud přesto máte ještě pochybnosti, buďte bez obav, neboť „nikdo není prorokem ve své vlasti“. Zítra přijdou cizinci a uvěří vám, nebo půjdete do neznámých zemí a oni vás přijmou; neboť ne všichni o vás pochybují. Jsou i takoví, kteří vás následují a opírají se o vaši lásku a ochotu pomáhat, čímž vám slouží jako pobídka a podnět na namáhavém stoupání cesty. — Co se stane s těmi, kteří vás následují a nacházejí v vás sílu, pokud byste začali váhat? Pokud se cítíte skleslí, hledejte Mě a Já vás posílím. Pokud narazíte na bolest, nemyslete si, že jsem vás potrestal. Využijte z této zkoušky to, co obsahuje pro váš rozvoj.

30. Stačilo by, abych to jen chtěl, a už byste byli čistí. Ale jaká by to byla zásluha, kdybych to byl *Já*, kdo vás očistí? Každý má napravit své přestupky proti mému zákonu, *to* je zásluha. Neboť pak budete v budoucnu vědět, jak se vyhnout pádům a chybám, protože vám to připomene bolest.

31. Pokud se mezi spáchaným prohřeškem a jeho přirozenými následky objeví upřímná lítost, bolest vás nedosáhne, neboť pak již budete dost silní, abyste zkoušku snášeli s odevzdáním.

Svět pije velmi hořký kalich; já jsem jej však nikdy netrestal. Ale po své bolesti přijde ke mně, který jej volám. Pak ti, kteří byli nevďeční, budou vědět, jak poděkovat Tomu, který do jejich existence vylil jen dobro.

32. Dosud to nebyla lidská láska, která se ve světě prosadila. Bylo to, jak tomu bylo od počátku lidstva, násilí, které vládne a vítězí. Ten, kdo miloval, podlehl jako oběť zla.

33. Zlo rozšířilo své království a na zemi zesílilo. Ale právě v této době přicházím, abych těmto silám postavil na odpor své zbraně, aby mezi lidmi bylo vztyčeno království lásky a spravedlnosti. Nejdříve budu bojovat. Neboť abych vám dal mír svého Ducha, je nutné, abych vedl válku a odstranil vše zlé.

34. Den soudu již máte před sebou; živí i mrtví v této době slyší hlas svědomí.

35. Tento svět není věčným domovem pro vaši duši. Kdyby tomu tak bylo, neviděli byste, jak umírá vaše tělo, které tak milujete, neviděli byste,

jak vyhasíná život vašich rodičů – těch, kteří vám darovali život. Vše je pomíjivé, nic v tomto světě není trvalé. Kdyby *zde* bylo samé štěstí a radost, nikdy byste si nevzpomněli na svou duši, nemysleli byste na ostatní, ani byste si nevzpomněli na mě.

36. Cesta utrpení, kterou vaše duše ušla, byla velmi dlouhá, a já nechci, abyste se setkali s ještě většími bolestmi, než jaké jste již zažili. Vraťte se ke Mně v hledání pokoje, usilujte o své zdokonalení, pak vás proměním v učitele, kteří budou poučovat a zachraňovat ty, kteří zbloudili ve tmě nevědomosti.

37. Muži, kteří jste při mých slovech o odpuštění plakali – proč k vám ještě nepřišel soud, ačkoli se mi vaše pravá ruka ukázala poskvrněná krví vašeho bratra?

Nebojte se, neboť vaše upřímná lítost bude jako plášť, který vás ochrání, a mé odpuštění jako křišťálově čistá voda, která vás posílí při vašem pokání. Ale běda tomu, kdo zabil a nesplatil svou vinu! Běda tomu, kdo podváděl, kdo způsobil hanbu nebo kdo nesplnil svou povinnost vůči svým rodičům! Neboť pak je život a bolest budou soudit jako moudrý soudce a učit jako mistr.

38. Dnes jste ke Mně přišli tím, že jste překonali všechny překážky, a protože velmi toužíte znovu slyšet mé slovo. Neboť máte touhu stát se mými učedníky, a proto přicházíte, abyste naslouchali mému božskému učení a studovali je.

39. Víte, že není nic lepšího k vaší obnově a k nalezení síly k překonání vašich vášní než mé slovo, které osvěcuje vaši duši a probouzí ve vás pravou lásku k vaší duševní čistotě.

40. Toto je doba, kdy je mé slovo předkládáno s největší podrobností, abyste nebyli nevědomí v tom, co vám zjevuji. Avšak když k vám někdy mluvím v podobenstvích, děje se tak proto, abyste si mé učení lépe zapamatovali.

41. Já jsem záchranný člun, který se objevil v dosahu trosečníka, jenž se topil. Ti, kteří byli bezpečně dopraveni na břeh, kde přebývá mír, později ve svém nitru pociťují povinnost učinit totéž pro své bližní, jsou-li v nebezpečí, že zahynou.

42. Lodí nebylo dost a je mnoho trosečníků, kteří volají o pomoc. Pohledte na lidstvo, jak zahyne v neřestech, zkaženosti a zločinu! Pohledte na muže, oddávajících se životu materialismu a sobectví! Ženy si zvykly na hřích, který vládne všude, ztrácejí svou ctnost a citlivost. Domov, který je chrámem člověka, je znesvěcen, protože z něj mizí světlo, teplo a mír.

43. Přicházím na tuto planetu a hledám na ní duši člověka, která je chrámem Božím, a zapaluji v ní víru tím, že k ní mluvím o novém světě, o světě míru, ke kterému se může dostat skrze mravní obnovu a bratrství.

Jedni cítí, jak jim srdce mocně bije, a přijímají božský ideál za svůj; druzí si stěžují na překážky a obtíže jako na záminky, aby Mi nemuseli následovat. Těmto lidem chybí víra a nepochopili, že ten, kdo se odvrátí od svého určení, musí se stále vracet na stejné místo, dokud neprojde celou cestu.

44. Neříkám vám, abyste se odvrátili od svých pozemských povinností nebo od zdravých radostí srdce a smyslů. Žádám od vás pouze, abyste se zřekli toho, co otravuje vaši duši a činí vaše tělo nemocným.

45. Kdo žije v rámci zákona, plní to, co mu prikazuje jeho svědomí. Kdo pohrdá povolenými radostmi, aby se vrhl do zakázaných rozkoší, ptá se i ve chvílích největšího potěšení, proč není šťastný a nenachází mír. Neboť od rozkoše k rozkoši klesá stále hlouběji, až zahyne v propasti, aniž by našel skutečné uspokojení pro své srdce a svou duši.

46. Někteří *musí* podlehnout a vypít do poslední kapky kalich, v němž hledali potěšení, aniž by je našli, aby mohli uslyšet hlas Toho, který je neustále zve na hostinu věčného života.

47. Přijímám oběť svých učedníků. Eliáš vás připravil a přimlouval se u Mě, abyste byli hodni slyšet Mé slovo a uměli využít jeho smysl. Mým slibem je, že každý, kdo Mě hledá ve svém zármutku srdce, bude potěšen.

48. Je to čas Ducha Svatého, kdy vstupuji do spojení s člověkem. Z těch, kteří Mě slyšeli, někteří Mě začínají poznávat a jiní Mě již milují. Až tento čas mého zjevení pomine, lidstvo pozná,

kdo přišel. Pozná Eliáše jako předchůdce plného milosti a moci a stejně tak Mistra, který sestoupil z lásky k lidskému rodu.

49. Milovaní učedníci, berte si Mě za vzor, abyste brzy dosáhli konce svého odčinění, kdy vám Eliáš, pastýř, který vás po celou dobu vedl, vás představí Mně.

50. Nechci, aby se duše, když se odpoutávají od této země, cítily osamělé nebo ztracené v nezměrnosti duchovního údolí, které čeká na všechny. Proto k vám promlouvá Eliáš a připravuje vás na tento přechod, a vy máte seznámit své bližní s tím Duchem, který je pastýřem a prostředníkem mezi člověkem a jeho Stvořitelem.

51. Prožíváte období utrpení a soudu, všichni nyní sklízíte plody své práce. Tato doba musela přijít, tak bylo napsáno. Varoval jsem vás, abyste se modlili a činili pokání; avšak našel jsem vás spící, bez vzpomínky na má slova. Ale bdím nad vámi a přišel jsem ještě jednou, abych vám přinesl své učení, které vám ukazuje velmi široké obzory. Pokud ji dokážete pochopit,

budete odvážní a silní v vůli, a až toto světlo pronikne do vaší duše, jděte k ostatním a pomozte jim zbavit se jejich letargie. Mějte soucit s těmi, kteří hřeší z nevědomosti, a ukažte jim cestu, která je vede k jejich spáse.

52. Z těch, kteří byli dříve žáky, činím učedníky, a učedníky přitahuji ještě blíže k Sobě. Všechny vás jsem postavil na jediný nebeský žebřík a podílel jsem se na vašich utrpeních. Bolest lidstva se ke Mně dostává, Eliáš bojuje za duchovní jednotu lidí. Nová babylonská věž vyrostla z pýchy a sváru, ale proti ní stavím věž Izraele na základech pokory a lásky. Boj bude velký, ale nakonec ctnost porazí hřích a mír bude obnoven. Pak ti, kteří byli slabí, budou silní, slepí otevrou oči a dojde k pravému probuzení duše, aby vstoupila do života rozvoje.

53. Zlato a moc, po nichž člověk tak touží, nepřinesou jeho duchu mír ani útěchu na jeho smrtelné posteli; pouze zatvrdí jeho srdce. Kolikrát jsem bohatým před očima vyvídal obrazy bolesti, abych vyzkoušel jejich city, avšak oni byli lhostejní k sirotkům, bídě a bolesti svých bližních a nepochopili, že jsem z nich učinil pouze správce hmotných statků, aby je rozdělovali se spravedlností a láskou.

54. Je mnoho lidí, kteří čekají na soucitnou ruku, která je uzdraví, na slovo útěchy nebo na vzor, který je vysvobodí. Duše trpí hladem po lásce, po upřímnosti a po spravedlnosti, a ty, Izraeli, *můžeš dávat*, neboť jsem ti dal nadbytek duchovních statků, které máš rozdělovat.

55. Ne všechny časy pro vás budou tak mírové. Proto dnes, když ještě máte svobodu jednání, pracujte s horlivostí a modlitbou připravujte své bratry z jiných národů. Víte již, že Duch nezná vzdálenosti, a proto v den, kdy bude mé učení zprostředkováno mými posly, tito neklopýtnou, ale najdou přátele, bratry, kteří pochopí jejich poslání a poskytnou jim podporu a vřelost.

56. Tomu, komu je toto poselství svěřeno a kdo žije ve společenství se Mnou, vdechnu dokonalá díla a ve svých slovech zjevím svého Ducha.

57. Mnozí z vás pocítili pohrdání lidí, protože následují Mistra. Jiní byli odmítnuti v domě svých rodičů a další byli zavrženi svou manželkou nebo manželem. Ale pamatujte, že to vše vidím a že vaši oběť bohatě odměním.

58. Neviděte ve všech, kteří vás obklopují, nepřátele, ale bratry. Nežádejte pro nikoho trest, buďte shovívaví, abyste dali příklad odpuštění a ve vaší duši nevznikaly výčitky svědomí. Zavřete ústa a nechte Mě soudit vaši věc.

59. Uzdravujte nemocné, navraťte rozum zmateným. Zahánějte duchy, kteří zatemňují mysl, a postarejte se, aby oba* znovu našli světlo, které ztratili.

**Viz poznámka 4 v příloze*

60. Modlete se za národy, neboť nad *vámi* budu bdít. Zanesete mé slovo do všech srdcí. Poté Mi děkujte za milosti, které jste obdrželi, neboť pak poznáte, že se ani list na stromě nepohne bez mé vůle.

61. Amen, pravím vám: Ti, kteří se ode mě nejvíce vzdálili, si uvědomují, že nastal čas soudu, neboť mají tušení a jsou znepokojeni.

62. Můj hlas volá a probouzí duše jako trubka. Kdyby však lidstvo věnovalo pozornost studiu a zkoumání proroctví „Prvního“ a „Druhého času“, nic z toho, co se nyní děje, by ho nepřekvapilo ani nezmatilo, neboť vše bylo již předpovězeno.

63. Mé včerejší slovo se dnes naplňuje; neboť dříve by přestala zářit královská hvězda, než aby se to nenaplnilo.

64. Snášejte hořkost, kterou vám způsobuje válka národů, nepožadujte nad nimi soud, neboť jejich kalich utrpení je již dost hořký. Buďte milosrdní ve svých soudech, myšlenkách a modlitbách.

65. Ti, kteří se ještě těší z míru, mají povinnost modlit se, aby pomohli těm, kteří trpí útrapami a nouzí války.

66. Jestliže místo soucitu cítíte hněv nebo pohrdání vůči těm, kteří způsobují lidstvu tak velké utrpení – vpravdě, pravím vám, že se tím zbavujete veškerého duchovního povznesení a veškerého porozumění.

67. Nechte můj hlas najít odezvu ve vašich srdcích, uvádějte mé slovo do skutku: to bude způsob, jakým moje učení získá na zemi moc. Je to světlo, které se postaví proti myšlenkám, které vzešly z nemocného a upadajícího lidstva.

68. Veškerou spravedlnost, veškerou velikost a veškeré světlo, jaké si lidé mohou pro rozvoj své duše přát, najdou v mém učení. Aby se však člověk zastavil a prozkoumal mé učení a aby se zajímal o jeho obsah, musí nejprve poznat jeho první plody v obnově a ctnostech mých učedníků.

69. Slibuji vám, že vám odhalím velká tajemství, pokud budete žít v míru. Neboť tehdy bude moci mé světlo zazářit ve vaší podstatě.

70. Všichni byste chtěli patřit k těm, kteří svědčí o mé pravdě a jsou na cestě lidstva jako maják pro námořníka nebo jako hvězda pro poutníka.

71. Dnes Mě máte mezi sebou prostřednictvím tohoto zvěstování. Využijte Mé přítomnosti a staňte se z učedníků učedníky, abyste mohli důstojně kázat Mým slovem, až přestanu mluvit.

72. Učte se, bděte a modlete se, sejte lásku a milosrdenství mezi své bratry, abych skrze vaše skutky řekl lidem: Milujte se navzájem!

Můj pokoj s vámi!

Učení 34

1. Milovaný lide, nečekej na lepší časy, abys lidstvu zjevil toto poselství, neboť nepřijde žádný jiný čas, který by byl vhodnější než tento.

2. Otevři oči skutečnosti a již nesni o marnostech světa. Pochop, že tvým posláním je šířit mé učení po všech cestách země.

3. Zde, mezi těmito zástupy lidí, objevují budoucí posly, nové apoštoly, pracovníky, kteří mají být při plnění svého úkolu neúnavní.

4. Někteří půjdou na východ, jiné pošlu na západ, a rozmanitost jazyků nebude překážkou pro šíření mého slova.

5. Meč světla, lásky a spravedlnosti, který je obsažen v mém učení, bude razit cesty, bořit zdi nevědomosti a smazávat hranice. Vše bude připraveno pro sjednocení národů.

6. Na počátku boje někteří s radostí přijmou trinitaricko-marianistické duchovní učení. Jiní je naopak odmítnou a budou vás pronásledovat, neboť v něm vidí ohrožení své pozemské moci a svých mylných výkladů. Ale vpravdě, pravím vám, bude to, jako by chtěli dlaní zabránit slunci, aby svítilo.

7. Musím vás varovně upozornit, že ten, kdo toto slovo odmítne, odmítl *Mě*, a ten, kdo je přijme, přijal *Mě*. Neboť v jeho duchovním smyslu jsem se lidem v této době zjevil, v něm je přítomen můj Duch. Proto vám říkám: Kdo přijme mé slovo, ten pozná můj hlas, otevře mi dveře svého srdce a bude mě mít v sobě.

8. Má spravedlnost vám nabídla úžasnou příležitost napravit a splatit svou vinu. Nenechte promarnit ani jediný den svého života, který jsem vám svěřil.

9. Jste „ztracený syn“, který se s lítostí vrátil do otcova domu, a já jsem vás přijal s láskou, abych vás přiměl získat zpět vaše dědictví.

10. Vím, kteří z těch, kteří přicházejí se slzami do mé přítomnosti, jsou skutečně kající, kteří oplakávají svou vinu slzami upřímné lítosti a prosí mě o příležitost k nápravě. Pláčou, protože ublížili svému Otci, nepláčou kvůli sobě samým. Naopak jsou jiní, kteří se zdánlivě litují, že *Mě* urazili, a pláčou, slibují a dokonce přísahají, že již nebudou hřešit. Ale ve stejnou chvíli, kdy slibují, prosí *Mě* o nové pozemské statky. To jsou ti, kteří se brzy opět vzdálí z otcovského domu.

11. Když dosáhnou toho, aby ode Mne dostali to, co hledali, promarní to. Pokud toho nedosáhnou, budou proti *Mně* rouhat. Věří, že v nízkosti této cesty jsou jen trny, a nevědí, že ta, kterou si zvolili, je nejistá, nejhrbatější a nejnebezpečnější. Myslí si, že když se zcela oddají radostem světa, mohou rozmnožit své bohatství a tím zmírnit své nouze, aniž by si uvědomili, že tím, že odmítli sladké břemeno duchovního kříže, naložili na svá ramena obrovské materiální břemeno, pod jehož tíhou

nakonec budou zdrceni.

12. Jak málo je těch, kteří usilují o to, aby žili v ráji míru, světla a harmonie tím, že s láskou plní božské zákony.

13. Cesta, kterou lidé ušli, je velmi dlouhá, a přesto stále dávají přednost pojídání zakázaných plodů, které v jejich životě hromadí pouze utrpení a zklamání. Zakázané plody jsou ty, které jsou sice dobré, protože je stvořil Bůh, ale které mohou být pro člověka škodlivé, pokud se na ně náležitě nepřipravil nebo je konzumuje v nadměrném množství.

14. Muž a žena přijímají bez přípravy plod života a neuvědomují si svou odpovědnost vůči Stvořiteli, když přivádějí na svět nové bytosti, aby se staly lidmi na Zemi.

15. Vědec bez úcty utrhne plod ze stromu vědy, aniž by předtím naslouchal hlasu svého svědomí, v němž k němu promlouvá můj zákon, aby mu řekl, že všechny plody stromu moudrosti jsou dobré, a že proto ten, kdo je sklízí, smí tak činit pouze pro dobro svých bližních.

16. Tyto dva příklady, které jsem uvedl, vám ukazují, proč lidstvo nezná ani lásku, ani mír toho vnitřního ráje, který by člověk měl mít navždy ve svém srdci díky své poslušnosti vůči zákonu.

17. Abych vám pomohl totéž najít, učím hříšníky, neposlušné, nevďečné a pyšné, abych vám dal pochopit, že jste obdařeni duchem, že máte svědomí, že můžete plně posoudit a zhodnotit, co je dobré a co zlé, a abych vám ukázal cestu, která vás povede do ráje míru, moudrosti, nekonečné lásky, nesmrtelnosti, slávy a věčnosti.

18. Mluvím k vám, kteří jste zhřešili, neboť spravedliví již žijí v duchovním ráji; a ostatní bytosti, které nemají ducha a tudíž ani svědomí, se těší ze svého ráje, jímž je příroda, kde žijí v dokonalé poslušnosti a v dokonalé harmonii s celým stvořením.

19. Dnes osvětluji cestu, po které se máte vyvíjet a na jejímž konci se se mnou setkáte. Nenutím vás; ale upozorňuji vás, že — pokud neposlechnete toto volání — brzy přijdete z vlastní vůle hledat cestu spásy. Ale pak budete utíkat před hrůzou své nelidskosti, své troufalosti a své pýchy.

20. Nepřicházím k vám s přísností. Jste to vy sami, kdo svým prohřeškům ukládáte zasloužený trest.

21. Můj lide, do tvého srdce vkládám esenci svého slova, abyste se z ní duchovně živil. Neboť tvé srdce je jako květina a její vůně je esencí lásky, kterou jsem do něj vložil. Nenechte tuto květinu zvadnout, neboť brzy by ztratila svou vůni. Květiny vašich zahrad jsou citlivé, ale citlivější je vaše srdce a ještě více jeho božské jádro.

22. Po roce 1950 již nebudete přijímat mé slovo prostřednictvím těchto prostředků komunikace,* které jste nazývali hlasateli nebo tlumočníky. Jedni odejdou z této země do Duchovní doliny, druzí zůstanou, aby

přijímali první inspirace – znamení, která předcházejí sdělení z ducha k duchu.

**Viz poznámka 9 v příloze*

23. Až se toto zjevení mezi vámi začne rozvíjet, začnete v pravdě pronikat do učení, které v současné době přijímáte, a zároveň budete umět oddělit smysl mého slova od všech nedokonalostí, které do něj hlasatelé mohli vnést.

24. Nyní se vás ptám: Souhlasíte s tím, že budete chudí na zemi, ale bohatí v duchu? Nebo dáváte přednost radostem světa před poznáním věčného života? — Žehnám vám, neboť ve svém srdci Mi říkáte: „Pane, nic se nevyrovná slávě slyšet Tvé slovo.“

25. V této době vám dávám nové poselství: Třetí zákon. Mnozí byli svědky tohoto zjevení. Ale vpravdě, pravím vám, nebudete to vy, kdo pochopí celý smysl toho, co jsem vám zjevil, ani nepochopíte význam, který toto poselství má.

26. Často jsem vám dával poučení a vy jste je vykládali mylně, protože jste materializovaní, a zatímco jsem k vám mluvil o duchovních poznáních, vy jste jim dávali hmotný smysl. Přijdou jiné, duchovně vyspělejší generace, a když budou studovat učení, která tato zjevení obsahují, budou se chvět duchovním dojetím. Jindy se budou těšit z jemného pokoje mého slova a jindy budou žasnout nad tím, co najdou v mých učeních lásky. Pak řeknou: Jak je možné, že svědkové tohoto slova, kteří byli tehdy přítomni, si neuvědomili jeho smysl, jeho velikost a jeho světlo? Nebude to poprvé, co se to stane: I ve Druhém čase, když jsem promlouval k srdcím lidí, tito mě nepochopili, protože žili a mysleli pouze pro svět a pro pozemské věci.

27. Když tělo, které Mi v „Druhém čase“ sloužilo jako schránka, vstoupilo do smrtelné agonie a Já jsem z kříže pronesl poslední slova, byla mezi mými posledními větami jedna, která nebyla pochopena ani v těch okamžicích, ani dlouho poté: „Bože můj, Bože můj, proč jsi Mě opustil?“

28. Kvůli těmto slovům mnozí pochybovali; jiní byli zmateni, protože si mysleli, že to byla malomyslnost, zaváhání, okamžik slabosti. Ale neuvažovali o tom, že to nebyla poslední věta, ale že jsem po ní pronesl ještě další, které odhalovaly plnou sílu a jasnost: „Otče, do tvých rukou odevzdávám svého ducha“; a: „Všechno je dokonáno“.

29. Nyní, když jsem se vrátil, abych vnesl světlo do vašeho zmatení a objasnil to, co jste nazývali tajemstvími, říkám vám: Když jsem visel na kříži, smrtelná agónie byla dlouhá, krvavá a Ježíšovo tělo, nekonečně citlivější než těla všech ostatních lidí, snášelo dlouhotrvající utrpení, a smrt nepřicházela. Ježíš splnil své poslání na světě, již pronesl poslední slovo a dal poslední učení. Tehdy se to mučené tělo, to roztrhané maso, když pocítilo odloučení od Ducha, bolestně zeptalo Pána: „Otče, Otče, proč jsi

mě opustil?“ — Byl to jemný a trpící nářek zraněného Beránka volajícího po svém pastýři. Byl to důkaz, že Kristus, Slovo, se v Ježíši skutečně stal člověkem a že jeho utrpení bylo skutečné.

30. *Můžete tato slova připsat Kristu, který je věčně sjednocen s Otcem?* — Nyní víte, že to bylo sténání Ježíšova těla, které bylo znesvěceno slepotou lidí. Ale když se Pánova láska snášela na to mučené tělo, Ježíš pokračoval v mluvení a jeho slova byla: „Otče, do tvých rukou odevzdávám svého ducha“. — „Všechno je dokonáno“.

31. Kdy ke Mně tak promluvíš, lidstvo? Kdy vydáte tento tichý nářek, který není výčitkou, pochybností ani nedostatkem víry, ale důkazem lásky k Otci, jímž Mu dáváte najevo, že Ho chcete v poslední hodině cítit nablízku? — Zamyslete se nad každou z mých vět, neboť Já jsem pravda, která vám byla zaslíbena.

32. Nyní, když vás učím, použil jsem si nevzdělaných a nevědomých, neboť vědci a učenci mě popřeli. Hledal jsem také hříšníky, abych je obrátil a poslal je, aby vydávali svědectví o mé pravdě. Tito moji synové, skrze něž se zjevují, se musí této milosti ukázat hodni tím, že procitnou ke světlu učení, které budou kázat, aby plně poznali svůj úkol a pochopili, že pouze tehdy, budou-li dávat příklad a konat dobré skutky, budou jim jejich bližní věřit.

33. Tato doba přípravy bude příznivá pro vyzrání lidských zástupů.

34. Moje učení je čistá a křišťálově průzračná voda proudu života, kterou se očistíte a dosáhnete proměny, která vás učiní hodnými nazývat se učedníky Ducha Svatého. Připravte svá srdce na má slova a vskutku, pravím vám, že z nich vyraší dobré semeno. Vychovávejte svého ducha a rozum tím, že mě posloucháte, a pak budou vaše skutky, slova a myšlenky vyzařovat mou pravdu.

35. Svědectví o Mně sice nebudete vydávat jen vy, neboť celé stvoření je živým důkazem Mé pravdy. Ale v tomto díle máte splnit úkol a vyrovnat dluh vůči sobě samým. Neboť vpravdě, pravím vám, nic Mi nedlužíte, ale sobě.

36. Pokud nebudete vydávat svědectví o svém Pánu, učiním to Já; ale budete hořce plakat, protože jste nebyli s Mistrem v hodině boje.

37. Chcete vědět, jak dosáhnout toho, aby vaše svědectví bylo přijato jako pravdivé? — Buďte upřímní sami k sobě, nikdy neříkejte, že máte něco, co nemáte, ani se nepokoušejte odhalit něco, co jste nepřijali. Učte jen to, co víte, svědčte pouze o tom, čeho jste byli svědky. Ale když se vás někdo zeptá na něco, na co nemůžete odpovědět, mlčte, ale nikdy nelžete. Znovu vám říkám, že vaše ano má být vždy ano a vaše ne vždy ne, pak budete věrni pravdě.

Také byste neměli přísahat, neboť ten, kdo říká pravdu, nepotřebuje přísahy, aby si získal důvěru, protože svými skutky přináší objasnění.

Nechte přísahat toho, kdo se mýlil a kdo – když nastane okamžik, kdy potřebuje důvěryhodnost – musí využít Božího jména, aby dal svým slovům důraz. Nemáte přísahat ani na Boha, ani na Marii, ani na své rodiče, ani na svůj život. Říkám vám ještě jednou, že to mají být vaše skutky, které dosvědčují vaše slova, pak budou oba svědčit o Mně.

38. Jestliže mluvíte pravdu a věří vám, požehnání buďte ti, kteří vám věří. Jestliže vás odmítají, urážejí nebo vysmívají se vám, protože mluvíte pravdu, přenechte věc Mně, neboť věc pravdy je Mí; Já vás pak budu bránit. Nesnažte se také zakrývat pravdu závojem lži, neboť váš soud bude pak veliký. Nevíte snad o tom velkém chrámu v Jeruzalémě, do kterého lidé po mnoho století vstupovali v touze po síle a moudrosti? Neboť byl veliký, dokud bylo jeho lůno útočištěm míru pro duše. Ale když do něj vnikla pokrytectví, lež a chamtivost, jeho opona se roztrhla a později z něj nezůstal kámen na kameni.

39. Říkám vám ještě jednou, že byste měli začít být upřímní sami k sobě, že byste se neměli pokoušet klamat sami sebe, to znamená, že byste měli začít milovat pravdu. Blíží se okamžik, kdy padnou velcí vládci světa, kdy národy pocítí můj božský soud. Jaké nářky pak budou mezi lidmi! Svět lží, omylů a nespravedlností zmizí, aby na jeho místě bylo vybudováno Boží království, které je spravedlností a světlem. Pro mnohá lidská díla to bude konec, ale pro dobu duchovního oživení to bude začátek.

40. Svět, který zmizí, bude světem zkaženosti, který jste stvořili, ve kterém silní utlačují slabé, ze kterého zmizela dokonce i nevinnost dětí, ve kterém rodiče nerozumějí dětem a děti nerozumějí rodičům. Tento svět, v němž lidé znesvětili nejposvátnější zásady a instituce a v němž se navzájem zabíjejí, místo aby se milovali jako bratři.

41. Aby tato nová Babylón zmizela, musí být její zkaženost vykořeněna jako plevel. Bolest bude veliká; ale v tomto kalichu utrpení se nečistí očistí a slepí otevrou oči, smrt zastaví pozemský běh mnoha lidí, avšak ne proto, aby je zničila, nýbrž aby je přivedla k životu.

42. Ze zlých skutků lidstva nezůstane nic. Avšak na troskách vaší minulosti nechám vzniknout nový svět jako velké království, v němž bude lidstvo jako jedna velká rodina, která žije v míru, miluje, cítí a myslí podle mého zákona lásky.

43. Zemi budou obývat nové generace a budou sklízet jak duchovní, tak materiální plody zkušeností a vývoje, které zanechali jejich předchůdci; neboť z celé minulosti si vyberou ty dobré plody.

44. Nad nedokonalými kultovními formami uctívání mé Božskosti povstane skutečně duchovní uctívání Boha, stejně jako nad materialistickou vědou současných lidí povstane nová věda ve službě bratrství, blahobytu a míru.

45. Oddělenost lidí zmizí, a stejně jako se ve své neshodě od sebe

vzdalovali a pro každý národ vytvářeli dialekty a jazyky, tak i tehdy, až na zemi začne zářit harmonie, všichni pocítí potřebu dorozumívat se jediným jazykem. Věřu, pravím vám, bratrská láska k sobě navzájem jim toto dílo usnadní, neboť bude založeno na mém přikázání, které vám říká: Milujte se navzájem.

46. Jak by mohlo být správné, aby se lidský rod navzájem nerozuměl, když i zvířata stejného druhu si rozumějí, i když jedni pocházejí z jedné a druhí z jiné oblasti?

47. Sjednoťte se v lásce pod vedením svého Otce a On, který je Alfou a Omegou celého stvoření, vám vstoupí univerzální jazyk.

48. Posilněte se, posilněte se mým slovem, které stojí nad rozdělením vašich jazyků, za vaším počátkem i koncem. Ale pokud jste se divili tak podrobnému a nevyčerpatelnému způsobu, jakým jsem k vám promlouval skrze rty svých mluvčích, vězte, že to byla jen jiskra mého Božského Světla, kterou jsem seslal na tyto orgány rozumu.

49. Ptáte se Mě: „Pane, jestliže jsi nás vyvolil, abychom byli svědky tohoto zjevení – proč jsi nás tedy nevyňal z utrpení a neštěstí na Zemi?“ — Na to vám odpovídám, že je nutné, abyste — i když jen v malé míře — vypili kalich utrpení, který pijí vaši bratři, abyste pochopili jejich utrpení.

50. Když jsem vám řekl, že v této době bude zničeno vše, co vytvořila pýcha a zlovolnost lidí, nevěříte snad, že i u vás je něco, co je třeba zničit, omezit nebo odčinit?

51. Jste obdařeni milostí, ale zároveň velmi sužováni zkouškami. Ale pokud vás bolest udržuje v bdělosti, měli byste si uvědomit, že je to jen kapka hořkého nápoje, který pijí jiné národy. Když vaše srdce s bolestí soucítí, cítí nutkání modlit se a v tom intuitivně rozpoznává jeden z úkolů, které tento národ přinesl na Zemi.

52. Modlete se, mé děti, s myšlenkami na světlo, mír a bratrství, neboť tyto modlitby se neztratí v prostoru, ale jejich síla je udrží v duchovním světě a nasměruje je k srdcím těch, za které jste se modlili. Mé slovo se pro vás nesmí stát něčím všedním, přicházejte s tou samou pokorou a zbožností jako v prvních dnech, aby vaši bratři vaši modlitbu pocítili. Neboť přijde den, kdy pocítíte, že je otřeseno celé vaše bytí, a tento den bude tím dnem, kdy k vám naposledy promluvím v této podobě.

53. K čemu, myslíte si, jsem vás v této době povolal, vy zástupy lidí? Stalo se to snad jen proto, abych uzdravil vaše nemoci, nebo abych vám vrátil ztracený mír? — Ne, lidu; když jsem vás povzbudil k pravému životu, roznítil víru ve vašich srdcích, vrátil úsměv na vaše tváře a sílu vašim tělům, stalo se tak proto, že jsem vás tímto způsobem chtěl připravit, abyste se mohli vzchopit k boji. Ale vidím, že mnozí myslí jen na sebe a mého učení se účastní pouze proto, aby hledali pokoj své duše, aniž by chtěli vědět cokoli o úkolu, který na ně čeká. Jiní se vzdalují, jakmile obdrží to, po čem

toužili, aniž by se zajímali o to, aby studovali a pochopili smysl mého učení.

54. Všichni jste byli povoláni, abyste se podíleli na tomto díle, a proto jsem vylil své slovo na tento lid, aby si je uchoval ve svém srdci, i kdyby to byla jen jediná z mých vět.

55. Mé učení vám říká: Jestliže mé slovo mezi lidmi nešíříte, promluví kameny, aby vydaly svědectví o mé pravdě a o době, v níž žijete. Nečekejte však, až *kameny* promluví, neboť to učiní tím, že rozvibrují zemi, rozbouří moře nebo vytrysknou v proudech z kráterů sopek.

56. Bude lepší, abyste se včas připravili, aby když bude tento svět pustošen epidemiemi, neznámými nemocemi a souženými všeho druhu, vy – rozptýlení po všech cestách země – přinášeli srdcím mé laskavé, posilující slovo, abyste jako jemný vánek přicházeli k těm, kteří byli bičováni vichřicemi.

57. Odložte svou lenost a využijte drahocenný čas, kterým se dnes těšíte, neboť nevíte, zda v nadcházejících časech budete mít klid ke studiu mého slova a k ponoření se do něj.

58. Modlete se jako dobří učenící a naplňte svá srdce ušlechtilými cíli. Nezapomeňte, že mezi vámi nedělám žádné rozdíly podle rasy, třídy nebo vyznání, abyste se kdekoli, kam přijdete, cítili jako ve své vlasti a každého, koho potkáte, ať už patří k jakékoli rase, považovali za to, čím skutečně je: za svého bratra.

59. Přinesl jsem vám toto slovo a dal jsem vám je slyšet ve vašem jazyce, avšak dávám vám za úkol, abyste je později přeložili do jiných jazyků, aby se stalo známým všem.

60. Tímto způsobem začnete stavět pravou věž Izraele – tu, která duchovně sjednocuje všechny národy v jeden, která sjednocuje všechny lidi v tom božském, neměnném a věčném zákoně, o kterém jste se ve světě dozvěděli z úst Ježíše, když vám řekl: „Milujte se navzájem!“

61. Zkoumejte mé slovo, dokud si nebudete jisti jeho čistotou a pravdivostí. Jen tak budete moci statečně kráčet svou cestou a zůstat pevní tváří v tvář pronikání materialistických představ, které ohrožují ducha. Neboť materialismus je smrt, je temnota, je jho a jed pro ducha. Nikdy nevyměňujte světlo nebo svobodu svého ducha za pozemský chléb nebo za ubohé hmotné statky!

62. Amen, pravím vám: Kdo důvěřuje mému zákonu a vytrvá ve víře až do konce, tomu nikdy nebude scházet hmotné živobytí, a ve chvílích svého spojení s mým Duchem bude díky mé nekonečné milosrdnosti vždy přijímat chléb věčného života.

Můj pokoj s vámi!

Učení 35

1. Požehnání budte ti, kteří Mě s pokorou a vírou prosí o pokrok své duše, neboť obdrží to, o co svého Otce prosí.

2. Požehnání budte ti, kteří umí čekat, neboť moje milosrdná pomoc se jim dostane do rukou ve vhodnou chvíli.

3. Naučte se prosit a také čekat, s vědomím, že mé milující vůli nic neunikne. Důvěřujte tomu, že se má vůle projevuje v každé vaší potřebě a v každé vaší zkoušce.

4. Dítě má právo prosit svého Otce o to, co je v souladu s Jeho zákonem spravedlnosti a lásky, a Otec má zase povinnost o dítě pečovat.

5. Říkám vám, že ti, kteří zde na zemi následují mou vůli, budou mít radost z mé lásky, budou-li v Duchu.

6. Když vás tíží břemeno vašeho kříže, volejte svého nositele kříže a já vám okamžitě přijdu na pomoc.

7. Modlete se v okamžicích zkoušky krátkou, ale upřímnou a srdečnou modlitbu a budete se cítit potěšeni; a když dosáhnete souladu se svým Pánem, budu vám moci říci, že má vůle je vaší a vaše vůle je mou.

8. Nemodlete se jen tehdy, když právě procházíte bolestnou zkouškou, modlete se i tehdy, když jste v pokoji, neboť tehdy se vaše srdce a vaše myšlenky budou moci zabývat druhými. Neproste také jen za ty, kteří vám prokázali dobro, nebo za ty, kteří vám neublížili, neboť ačkoli je to záslužné, není to tak velké, jako když se přimlouváte za ty, kteří vám nějakým způsobem ublížili.

9. Pamatujte, že Já, váš Mistr, jsem byl pomocníkem a Vykupitelem právě těch, kteří před Pilátem křičeli: „Ukřižuj Ho! Ukřižuj Ho!“ — I vy můžete pomoci svým bratrům nést jejich kříž v odevzdanosti: modlitbami, myšlenkami, slovy a také materiálně. Tak budete moci učinit snesitelnější pokání toho, kdo je tísněn břemenem své bolesti nebo svého boje.

10. Toto je příznivá doba k tomu, abyste byli milosrdní. Proto se modlete, prosíte a pracujte, pole jsou úrodná a čekají na vás.

11. Proste o mír pro národy, přitáhněte je svými modlitbami. Posílejte uzdravující balzám skrze své myšlenky a zprostředkujte světlo rozumům svých bratří. Amen, pravím vám, vaše prosby nebudou vaším Otcem nikdy ponechány bez odezvy a bez povšimnutí.

12. Budte připraveni, neboť mnozí budou popírat, že jsem se zjevil skrze lidský rozum. Vy jim však řeknete, že to není poprvé, co se to děje: že Bůh promlouval skrze *člověka* ve třech časových epochách, že od počátku věků byly všechny proroctví, inspirace a zjevení, která byla dána lidstvu, božskými hlasy, které byly přijaty skrze lidské zprostředkování a které vedly lidi všech dob.

13. Ti, kdo popírají, odporují nebo se rozhořčují nad vaším svědectvím, tak činí proto, že nevědí, co je to duchovní zjevení, i když se na zemi nazývají učenci.

14. Je mou vůlí, aby lidstvo skrze tento lid, který byl svědkem mého zjevení v této podobě, poznalo, že člověk byl od svého počátku předurčen k tomu, aby byl ve spojení se svým Nebeským Otcem, aby Mu na této planetě sloužil jako hlasatel, a že — ačkoli v minulých dobách byly případy lidí, skrze jejichž ústa Pán promlouval, ojedinělé — nyní prožíváte dobu, v níž lidé z generace na generaci dosáhnou větší dokonalosti a jasnosti při dialogu ducha s duchem s Otcem.

15. Máte oznámit, že lidé v té době budou vše radit se svým Pánem, aby vykonávali svá díla na světě v rámci přikázání Božího zákona. Otec rodiny bude mluvit ke svým dětem slovy, která Pán vloží na jeho rty. Učitelé budou učit pod vyšší inspirací, vládci budou umět zprostředkovat svým národům Boží vůli, soudci se podřídí hlasu svého svědomí, které je světlem Toho, který ví vše a který je proto jediný, kdo je schopen soudit s dokonalostí. Lékaři budou důvěřovat především božské moci a jejich slovo i jejich léčivá síla budou pocházet od Pána. Vědci pochopí tak obtížný úkol, který si přinesli na Zemi, a díky své duševní přípravě budou přijímat božské vnuknutí. Nakonec se všichni, kteří si na svět přinesli poslání vést duše na cestě vývoje, budou umět povznést, aby přijímali má zjevení a přibližovali je srdcím lidí se světlem a čistotou, s jakou je sami přijali.

16. Mluvím k vám o věku, který přijde, a který budete ohlašovat a prorokovat s jistotou, že nastane. Ale pokud by se vaši bratři vysmívali vašemu proroctví, neztrácejte odvahu, neboť i apoštol Jan byl, když zvěstoval to, co přijal ve spojení s Otcem, vysmíván a dokonce považován za šíleného. Přesto přišla hodina naplnění všeho toho, co se jedněm zdálo nemožné, druhým podivné a nepochopitelné.

17. Doba, v níž dnes žijete, je přesně tou dobou, v níž se naplňuje vše, co jsem řekl ústy toho jasnovidce, proroka a hlasatele Mistra.

18. Kvůli svému duchovnímu vidění byl tento apoštol lásky a pravdy pronásledován, mučen a vyhnán. Nechyběla mu však má ochrana před jeho pronásledovateli a katy, a proto vám říkám, abyste se nebáli. Jestliže vás z tohoto důvodu uvězní, Já vás osvobodím; jestliže vás odeprou práci nebo chléb, Já vás zaopatřím; jestliže vás poníží nebo pomluví, Já vás pochválím a dopru vám spravedlnost, a jestliže vás zabijí, Já vás vzkřísím k pravému životu.

19. Proto vám neustále říkám, abyste se připravovali modlitbou, abyste mohli šířit toto proroctví a předávat toto svědectví svým bratřím se srdcem plným mírnosti, síly, víry a lásky.

20. Vše, co v rámci této přípravy učiníte v mém jménu, přinese dobré ovoce a uvidíte, jak se splní vše, po čem jste toužili.

21. Tak jako jsem splnil všechny své sliby lidem v minulosti, tak je splním i vám.

22. Žijete v dobách strachu, v nichž se lidé očišťují tím, že vypijí svůj kalich utrpení až do dna. Ti však, kdo studovali proroctví, již věděli, že se blíží okamžik, kdy všude vypuknou války, protože národy se nedokážou domluvit.

23. Ještě zbývá, aby se mezi lidstvem objevily neznámé nemoci a epidemie a zmátly vědce. Ale až bolest u lidí dosáhne svého vrcholu, budou mít stále sílu křičet: „Boží trest!“ Ale Já netrestám, jste to vy, kdo se trestáte, když se odchýlíte od zákonů, které vládnou vaší duši a vašemu tělu.

24. Kdo rozpoutal a vyzval přírodní síly, ne-li nerozumnost lidí? Kdo se vzepřel mým zákonům? — Pýcha vědců! Ale vpravdě, pravím vám, tato bolest poslouží k tomu, aby vytrhla z kořene plevel, který vyrostl v srdcích lidí.

25. Pole se pokryjí mrtvolami, zahynou i nevinní. Jedni zemřou ohněm, jiní hladem a další válkou. Země se bude třást, přírodní síly se dají do pohybu, hory budou chrlit lávu a moře se budou bouřit.

26. Dovolím lidem, aby svou zkaženost dovedli až k hranici, kam jim to jejich svobodná vůle dovolí, aby se, zděšení svým vlastním dílem, ve své duši cítili opravdovou lítost.

27. Vy pokorní učedníci – lidé, kteří cítíte lásku ke svým bratřím, ačkoli jste plni nedokonalostí: působte proti vlivu vášní rozpoutaných válkou myšlenkami míru – modlitbami nasycenými duchovním světlem, slovy bratrství a skutky, které obsahují pravdu a lásku k bližnímu. Musíte být připraveni, neboť na konci války, až tento spor skončí, přijdou z daleka zástupy lidí hledající balzám pro tělo i pro duši.

28. „Neopouštěj nás, až přijde ta hodina, ó Mistře!“ říká Mi tento lid. Na to vám odpovídám, že vás *nemohu* opustit, neboť jsem přítomen ve všem stvořeném.

29. Budu k lidem promlouvat skrze přírodní síly, z moří se ozve můj hlas a od jednoho konce této planety k druhému se duše budou cítit dotčeny světlem Toho, který je jediný, kdo k vám může s opravdovou něhou říci: „Milujte se navzájem!“

30. Toto přikázání se pro mnohé stane soudcem, jiní je budou cítit ve svém srdci jako otevřenou ránu a pro některé bude jako strážce, který je nenechá spát, aby se naplnilo.

31. Nyní vidíte, že se od vás nebudu moci oddělit, jak kdysi vyjádřil jeden z mých proroků: že v této době bude „můj Duch vylit na všechno tělo a na každého ducha“.

32. Kamkoli půjdete, budu vás předcházet. Kdekoli Mě budete hledat, najdete Mě. Kamkoli obrátíte svůj zrak, uvidíte Mě. Ale v tento den vám nechci svým slovem ohlašovat jen hořkosti a předzvěsti velkých soužení. Když k vám o tom všem mluvím, děje se tak proto, abych vás zanechal bdělé a modlící se, aby vás zkoušky v okamžiku, kdy na vás přijdou, nepřekvapily.

33. Tak jako jsem vám oznámil válku a velké neštěstí, které čekají lidstvo, tak vám také říkám, že přijde den, kdy budou všechny národy země užívat míru, kdy se lidé budou milovat ve Mně a jejich život, jejich práce, jejich skutky ve světě budou tou milou úctou, která jako voňavý kadidlo stoupá z této planety ke Mně.

34. Ptáte se Mě: „Pane, kdy ten čas přijde?“ A Já vám odpovídám: Až se lidstvo očistí bolestí, lítostí, obnovou a konáním dobra.

35. Až lidský duch splní smlouvu, kterou uzavřel se svým Otcem, splním i já ze své strany všechny své sliby až do posledního. Otevřu svou pokladnici a její obsah v moudrosti, míru a zjeveních vyliji na své děti.

36. Můj lide, bděte a modlete se, dokud procházíte tímto světem. Připravte se duševně i tělesně, neboť brzy vás pošlu, abyste mluvili o mé pravdě.

37. Připravujte svou duši cvičením v modlitbě, lásce k bližnímu a pokoře, které vám ukazuje mé učení, a připravujte také své tělo tím, že ho odvádíte od neřestí a špatných zvyků a činíte ho poslušným, až z něj uděláte dokonalého spolupracovníka duše. Až budete připraveni, zažijete, s jakou jasností se před vámi vynoří cesta. Proto vám říkám, že život duše od jejího odchodu z božského lůna až po její návrat je žebříkem vývoje.

38. Když vás Otec stvořil, postavil vás na první příčku tohoto žebříku, abyste měli příležitost skutečně poznat a pochopit svého Stvořitele, zatímco tuto cestu absolvujete. Ale jak málo z vás se vydalo na cestu vývoje vzhůru, když opustili první příčku! Většina se spojila ve své neposlušnosti a vzpurnosti, špatně využila daru svobody a neposlouchala hlas svědomí; nechali se ovládat hmotou a tak svými vyzařováními stvořili sílu – sílu zla – a vykopali propast, do níž museli svým vlivem strhnout i své bratry, kteří zahájili krvavý boj mezi svými slabostmi a zkažeností a svou touhou po povznesení a čistotě.

39. Jak jinak by vypadal život, který byste vedli na Zemi, kdybyste setrvali v dobru a spravedlnosti. V nich byste totiž sklízeli plody mé lásky. Přesto nejste ztraceni, ani jsem vás nevyhnal ze svého království. Důkazem

toho je, že když jsem k vám přišel, zahalil jsem svou přítomnost do lidské podoby a sestoupil jsem do světa, který jste stvořili s tolika omyly a nedokonalostmi.

40. Zde, na tomto světě, jsem vám dal svou krev a své tělo, abych vám dokázal, že vás miluji navzdory vašim bludům a vaší nevděčnosti.

41. Mé neměnné zákon, který jsem vám dal v dávných dobách, napomínání proroků k dobru, mé učení a každé z mých poselství jsou duchovním světlem, které člověk přijal skrze své svědomí; a jeho duch by splynul s mým, kdyby od počátku svého vývoje zůstal v zákoně a v čistotě.

42. Smilstvo lidí, jejich nevědomost, jejich nedostatek duchovního povznesení a utrpení způsobená jejich přestupky byly příčinou toho, že Otec sestoupil, aby je zachránil tím, že jim zjevil Knihu moudrosti, kterou oni kvůli radostem světa pohrdali, a aby jim znovu ukázal pravou cestu.

43. Uplynulo mnoho století a lidé se museli mnohokrát vracet na svět; přesto stále nerozumějí podstatě mého zákona a povaze své vlastní duše.

44. Stále se lidem zjevují v lidské podobě, ačkoli vám také říkám, že to, co v této době zjevují, je učení, které povznese duše na tu úroveň, o níž k vám mluvím a z níž budou moci rozpoznat a napravit každou chybu, znovu vybudovat to, co bylo zničeno, a znovu získat vše, co ztratily.

45. Při mém božském setí se neztratí žádné semínko, ačkoli pády lidí zpозdily jejich duchovní rozkvět a přinášení plodů.

46. V této době je země obracena za velké bolesti lidstva, ale je nutné, abych našel své semeno, abych je oddělil od plevele.

47. Co bylo příčinou vašeho hříchu a vaší neposlušnosti vůči mému zákonu?

48. Poslouvejte, učedníci: Než jste vstoupili do života, Já jsem již existoval a ve svém Duchu jsem skrýval toho vašeho. Nechtěl jsem však, abyste zdědili mé království, aniž byste si to zasloužili. Nechtěl jsem, abyste vlastnili to, co existuje, aniž byste věděli, kdo vás stvořil, ani jsem nechtěl, abyste šli bez směru, bez cíle a bez ideálu.

49. Proto jsem vám dal svědomí, aby vám sloužilo jako průvodce. Dal jsem vám svobodnou vůli, aby vaše skutky měly přede mnou skutečnou hodnotu. Dal jsem vám ducha, aby vždy toužil povznést se k tomu, co je světlé a čisté. Dal jsem vám tělo, abyste prostřednictvím srdce měli cit pro dobro a pro krásu, a aby vám sloužilo jako zkouška, jako neustálá zkouška a také jako nástroj k životu v hmotném světě. Země byla školou pro váš duch, na ní nikdy nechyběla přítomnost Božského Mistra. Lidský život byl pro vtěleného ducha knihou hluboké moudrosti.

50. Když byl prostor poprvé osvětlen přítomností duchů, cítili tito duchové – jelikož byli ještě nejistí a koktaví jako malé děti a neměli ani

vývoj, ani sílu zdržovat se na místech vysoké duchovnosti – potřebu opory, opěrného bodu, aby se cítili silní, a tak jim byla dána hmota a hmotný svět, a ve svém novém stavu získaly zkušenosti a poznání.*

**Viz poznámka 5 v příloze*

51. Ještě jste si neuvědomili poslání, které máte v této době mezi lidstvem splnit; avšak Já vám svým slovem dám poznat váš boj a způsob, jakým můžete dosáhnout cíle.

52. Váš mozek je malý a sám o sobě nedokáže pochopit hodnotu darů, které vlastníte, ani význam díla, které má Otec skrze tento lid mezi lidstvem vykonat.

53. Má moudrá a mocná vůle připravuje cesty, po nichž mají moji poslové, moji učedníci, moji proroci vyrazit s dobrou zprávou o zvěstování mého slova, aby zároveň připravili cesty, po nichž se velké zástupy vašich bratří, které nazýváte cizinci, dostanou do lůna vašeho národa.

54. Tyto zástupy se zdánlivě přiblíží v hledání chleba pro tělo a pokoje pro srdce. Já však vím, že to bude jejich duch, který bude usilovat o naplnění mého zaslíbení, které bylo uchováno v hloubi každého ducha.

55. Z dalekých krajů a národů uvidíte přicházet své bratry v touze po osvobození jejich ducha. Z té staré Palestiny budou rovněž přicházet v zástupech, jako kdysi, když kmeny Izraele procházely pouští.

56. Dlouhá a bolestná byla jeho pouť od té doby, co ze svého lůna vyhnala Toho, který mu nabídl své království jako nové dědictví. Ale již se blíží k oáze, kde si odpočine a bude rozjímat o mém slově, aby poté, posílen poznáním mého zákona, pokračoval v cestě, která mu ukazuje jeho tak dlouho zapomenutý vývoj. Pak uslyšíte mnohé říkat, že váš národ je novou zemí zaslíbenou, Novým Jeruzalémem. Máte jim však říci, že ta země zaslíbená leží za hranicemi tohoto světa a že k ní lze dojít pouze v duchu, poté, co člověk překročí velkou poušť zkoušek této doby. Také jim řeknete, že tento národ je pouze oázou uprostřed pouště. Musíte však pochopit, lide, že oáza musí poskytovat stín vyčerpaným poutníkům a navíc musí nabízet svou křišťálově čistou a svěží vodu rtům těch, kteří v ní hledají útočiště a jsou vyschlí žízní.

57. Co je ten stín a ta voda, o nichž k vám mluvím? — Mé učení, lide, mé božské poučení o činnosti lásky. A do koho jsem vložil toto bohatství milosti a požehnaní? — Do tebe, lide, abys své srdce stále více osvobozoval od veškerého sobectví a mohl je při každém svém skutku předvést jako čisté zrcadlo.

58. Nebylo by vaše srdce a vaše duše naplněny radostí, kdyby se vám díky vaší lásce podařilo obrátit ten národ, který tak lpí na svých tradicích a

duchovně stagnuje, k trojičnímu a mariánskému duchovnímu učení?
Nebylo by mezi vámi radosti, kdyby se starý Izrael obrátil
zprostředkováním nového Izraele – to znamená, že by první získal milost
skrze druhý?

Dosud nic nepřesvědčilo židovský národ, že musí zlomit se starými
tradicemi, aby dosáhl svého mravního a duševního vzestupného vývoje. Je
to národ, který věří, že plní zákony Jehovy a Mojžíše, ale ve skutečnosti
stále uctívá své Zlaté tele. Blíží se čas, kdy tento bloudící a po celém světě
rozptýlený národ přestane hledět na zemi a pozvedne své oči k nebi,
hledaje Toho, který mu byl od počátku zaslíben jako jeho Spasitel a
kterého nepoznal a zabil, protože ho považoval za chudého a nenašel na
něm nic dobrého.

59. Nyní přichází hodina, kdy ten kříž, který Mi uložili rozsudkem, se
stane měřítkem spravedlnosti pro každou z těch duší, až nakonec jejich rty
zvolají: „Ježíš byl Mesiáš!“

60. Budou Mě hledat ve své duchovní chudobě, ve svém utrpení a ve
své bolesti a budou překvapeni, když uvidí, že Ten, který v jejich očích
neměl na světě nic, vlastní všechno, a že ty poklady a to království, o nichž
jim tak často mluvil, byly pravdou, a pochopí, že nic na světě — žádný
poklad, žádné bohatství — se nedá srovnat s pokojem duše.

61. I když se mi ten lid odvrátil, já na něj přesto čekám. Neboť *lidé*
mohou porušit své slovo a dokonce i své smlouvy, ale já jsem neměnný a
své sliby nikdy neporuším.

62. Jestliže mu bylo řečeno, že budu jeho Spasitelem, tak ho spasím;
jestliže mu bylo řečeno, že ho uvedu do svého království, tak ho uvedu do
svého království.

Můj pokoj s vámi!

Učení 36

1. Vzhledem k jemné laskavosti mého slova přichází hluboká lítost na duši, která se odchýlila od cesty vývoje. Milující mírnost mých slov přivádí člověka k pláči, protože se domnívá, že jeho hříchy si nezaslouží odpuštění.

2. Utěšuji toho, kdo upřímně lituje, odpouštím mu jeho prohřešky a pomáhám mu napravit způsobené zlo. Vězte, že ten, kdo nelituje, ke Mně nedosáhne, neboť pouze z lítosti může vzejít obnova, náprava a očištění. Měli byste také vědět, že pouze očištěné duše se mohou dostat do mé přítomnosti. Jak jste však mohli pocítit opravdovou lítost, když jste neznali závažnost svých provinění? Musel jsem přijít k lidem, abych jim vysvětlil, co to před Božskou spravedlností znamená: vzít život bližnímu, zničit víru, oklamat duši, zradit srdce, znesvětit nevinnost, způsobit hanbu, vzít bližnímu to, co je jeho; lhát, ponižovat a tolik nedokonalostí, které jste přehlíželi, protože jste si na to vše zvykli. Ale přišlo mé slovo lásky a v jeho smyslu jste našli přítomnost dokonalé spravedlnosti, která vám skrze vaše svědomí dala poznat každé vaše zlé dílo, nechala vás zkoumat vaše myšlenky a připomněla vám vaše duchovní naplnění, na které jste již zapomněli.

3. Teprve tehdy jste si uvědomili závažnost svých prohřešků a dosah svých omylů, které se vám předtím zdály bezvýznamné, a teprve tehdy jste správně docenili intenzitu mnoha utrpení a bolestí, které jste způsobili. Následně jste pocítili stud nad sebou samými, cítili jste se ve vší své nahotě a se všemi svými skvrnami na cti, jak vás pozoruji. Proto jste se při poslechu mého slova plného něhy, pokoje a čistoty na okamžik necítili hodni mé lásky. Ale hned jste uslyšeli, že právě vás jsem hledal; a vaše srdce, které se jako důkaz toho, že litujete, že se máte očistit a sloužit Mi, omývalo ve svých slzách, nastoupilo cestu svého duchovního vývoje.

4. Je nemožné, aby na Mě jedno z mých dětí zapomnělo, neboť ve svém duchu nosí svědomí, které je světlem mého Ducha, skrze něž Mě dříve či později musí poznat.

5. Pro některé je snadné proniknout do smyslu mého slova a najít tam světlo; pro jiné je však mé slovo hádankou.

6. Říkám vám, že ne všichni v této době mohou pochopit duchovnost mého poselství. Ti, kteří toho nejsou schopni, budou muset počkat na nové časy, aby jejich duch otevřel oči světlu mých zjevení.

7. Nikdy jsem k lidem nepřicházel zahalen tajemstvím. Když jsem k vám mluvil obrazně, abych vám zjevil Božské nebo představil Věčné v nějaké hmotné podobě, stalo se tak proto, abyste mi porozuměli. Ale pokud lidé zůstávají u uctívání postav, předmětů nebo symbolů, místo aby hledali

smysl těchto nauk, je přirozené, že po staletí stagnují a ve všem vidí tajemství.

8. Od dob pobytu Izraele v Egyptě, kdy byla má krev ztělesněna krví beránka, existují lidé, kteří žijí pouze z tradic a obřadů, aniž by pochopili, že tato oběť byla obrazem krve, kterou měl Kristus prolít, aby vám dal duchovní život. Jiní, kteří se domnívají, že se živí mým tělem, jedí hmotný chléb, aniž by chtěli pochopit, že když jsem při Večeři Páně dal chléb svým učedníkům, stalo se tak proto, abych jim dal pochopit, že ten, kdo přijímá smysl mého slova jako potravu, se živí mnou.

9. Jak málo je těch, kteří jsou schopni v pravdě pochopit mé božské učení, a tito nemnozí jsou ti, kteří je vykládají Duchem. Uvědomte si však, že jsem vám božské zjevení nepředal najednou, ale že vám je postupně vysvětluji při každém svém učení.

10. Jestliže jste se občas dostali do zmatení a nahromadili jste chyby v důsledku nesprávného výkladu, je přirozené, že dnes duchovní učení „Třetího času“ jasně nechápete a ani jej správně nevykládáte.

11. Je nutné, abyste začali svrhávat své modly, ničit své staré omyly a uspořádávat své myšlenky, abyste si uvědomili, že Otec k vám od nejstarších dob vždy promlouval skrze Ducha, a i když k vašemu poučení často používal hmotné obrazy, vždy odkazoval na duchovní život.

12. Probudte se ze svého spánku, lidé, nechte svůj duch zkoumat mé slovo. Neboť vpravdě vám říkám, že pokud dobře prostudujete a pochopíte *jedno* z mých učení, proniknete k duchovnímu jádru mých zjevení.

13. Vzpomeňte si na poučení, v němž jsem vám řekl: „Proste, proste, aby vám bylo dáno.“ Dnes vám říkám: „*Naučte se prosit.*“

14. Když vám nyní říkám, že se musíte naučit prosit, děje se tak proto, že vaše prosby byly dříve neúplné a sobecké; mysleli jste jen na to, abyste prosili za sebe nebo za své blízké. Moje dnešní poučení vám říká, že se musíte naučit soucítit s bolestí druhých. Prožívejte a vnímejte bolesti a utrpení svých bližních, neštěstí, která trápí vaše bratry. Musíte se naučit rozumět těm, kteří v skrytu nosí ránu, a naučit se cítit utrpení těch, které nevidíte, protože jsou daleko. Mezi těmi druhými musíte myslet na ty, kteří žijí v jiných národech a zemích, na ty, kteří se nacházejí v jiných světech nebo v záhrobí. Nebojte se, pokud jednoho dne zapomenete na sebe a budete myslet jen na druhé, neboť nic neztratíte. Vězte: Kdo se modlí za druhé, činí to pro sebe.

15. Jakou radost děláte mému Duchu, když vidím, že své myšlenky upíráte vzhůru při hledání svého Otce. Dávám vám pocítit svou přítomnost a zaplavuji vás pokojem.

Hledejte Mě, mluvte se Mnou, nedělejte si starosti s tím, že vaše myšlenky jsou příliš neohrabané, aby vyjádřily vaši prosbu; Já je budu umět pochopit. Mluvte ke Mně s důvěrou, s jakou se mluví se svým Otcem. Svěřte Mi své stesky, jako byste to udělali svému nejlepšímu příteli. Ptejte se Mě na to, co nevíte, na vše, co je vám neznámé, a Já k vám promluví slovy Mistra. Ale modlete se, abyste v tom požehnaném okamžiku, kdy se váš duch vznesl ke Mně, přijali světlo, sílu, požehnání a mír, které vám váš Otec uděluje.

16. Mnoho zjevení skrze modlitbu mám pro ducha ještě připraveno v budoucnosti. Zdokonalujte se v tomto zjevení a budete schopni dosáhnout dokonalosti ve svých prosbách, to znamená, že se naučíte prosit.

17. Až se vaše duše ocitne v Duchovním údolí, aby skládala účty ze svého pobytu a skutků na zemi, bude to, na co se vás budu ptát nejvíce, vše, o co jste prosili a co jste učinili ve prospěch svých bližních. Tehdy si vzpomenete na má slova z tohoto dne.

18. Konec jedné éry a začátek nové způsobil tuto krizi a chaos, který prožíváte. Je to totéž, co se stává těžce nemocnému člověku, když se blíží uzdravení: spíše to vypadá, že přišla smrt.

19. Čím větší je tato krize v lidstvu, tím větší bude poté jeho zdraví. Amen, pravím vám, tak to bude, a já vám to ohlašuji již po tisíciletí. Nyní se musíte připravit, posílit se ve víře a připravit se na boj.

20. Vám, kteří toto slovo často slyšíte, pravím: Bděte a modlete se, neboť pro všechny přichází čas velkého soužení, čas, v němž lidem nepomůže ani veškerá jejich moc, ani jejich zlato, ani jejich učenost, aby zmírnili tíhu Boží spravedlnosti. V těch dnech budete svědky událostí, které se pyšným a domýšlivým budou jevit jako absurdní a nelogické; neboť nastane případ, že se učenci obrátí na ty, které považovali za nevědomé, že bohatí a mocní budou vyhledávat potřebné, protože u nich bude více porozumění a vyrovnanosti vůči zkouškám, více lásky k bližnímu a více duchovního bohatství.

21. Někteří Mi ve svém srdci říkají: „Mistře, nemusel jsem čekat na ty časy bolesti, které ohlašuješ, neboť celý můj život sestával z bolestných zkoušek.“ Na to vám říkám: Blahoslavení jste vy, kteří jste se v utrpení zocelili; neboť až tyto dny přijdou, již nebudete plakat, ale místo toho budete moci dodávat odvahu a útěchu těm, kteří takové soužení nepoznali.

22. Amen, pravím vám: Jestliže dnes většina lidí pije kalich utrpení, je to proto, že voják se zoceluje pouze v boji, a pravím vám, že se blíží konečný boj, velká bitva. V těch chvílích nezavírejte oči a uši před bolestí svých bratří a nesnažte se skrývat před smrtí. Neboť vpravdě, pravím vám, kde

lidé s malou vírou nebo bez víry vidí konec, tam bude začátek; kde se domnívají, že vidí smrt, tam bude život. Neboť Já budu přítomen, abych vás zahalil svou láskou a pomohl vám vstoupit do toho světa, který máte obnovit.

23. Upozorňuji vás na vše předem, aby vás nic nepřekvapilo. Hledejte prostředky, jak varovat ostatní a nabádat je k přípravě, modlitbě, nápravě a bdělosti.

24. Pamatujte, že Já jsem Slovo Otce, že božská esence, kterou v tomto Slově přijímáte, je světlem tohoto Stvořitelského Ducha, že jsem v každém z vás zanechal část svého Ducha. Ale když vidíte chudobu, která obklopuje zástup, jenž Mi nyní naslouchá, a skromnost místnosti, v níž se scházíte, ptáte se Mě v tichosti: „Mistře, proč sis pro své zjevení v této době nevybral jeden z těch velkých chrámů nebo jeden z těch velkých kostelů, kde by ti mohly být nabídnuty bohaté oltáře a slavnostní obřady, které by byly hodny tebe?“

25. Odpovídám těm srdcím, která takto smýšlejí o svém Mistrovi: Nebyli to lidé, kdo mě přivedli do této chudoby. Sám jsem si pro své zjevení vybral skromné obydlí v chudém předměstí vašeho města, abych vám tím dal pochopit, že to nejsou hmotné dary ani vnější oběti, které u vás hledám, ale naopak: právě proto jsem se vrátil, abych znovu kázal pokoru, abyste v ní našli duchovnost.

26. Pohrdám vším, co je lidská marnivost a lidská okázalost, neboť k mému Duchu se dostává pouze to, co je duchovní, co je ušlechtilé a velkorysé, to, co je čisté a věčné. Vzpomeňte si, že jsem řekl ženě ze Samaří: „Bůh je Duch, a ti, kdo Ho uctívají, musí Ho uctívat v Duchu a v pravdě.“ Hledejte Mě v nekonečnu, v čistotě, a tam Mě najdete.

27. Z hmotných darů, které Mi lidstvo přináší, přijímám pouze dobrý úmysl, pokud je skutečně dobrý; neboť ne vždy se v daru projevuje velkorysý a ušlechtilý záměr. Jak často Mi lidé nabízejí své oběti, aby zakryli své zlé skutky nebo aby za to ode Mne něco požadovali. Proto vám říkám, že pokoj ducha není na prodej, že vaše temné skvrny nelze smýt hmotným bohatstvím, i kdybyste Mi mohli nabídnout ten největší poklad.

28. Lítost, bolest nad tím, že jste Mě urazili, obnova, náprava, odčinění spáchaných prohřešků, to vše s pokorou, kterou jsem vás učil, ano, tehdy Mi lidé přinášejí pravé oběti srdce, ducha a myšlenek, které jsou vašemu Otci nekonečně milejší než kadidlo, květiny a svíčky.

29. Proč Mi nabízíte to, co jsem pro vás stvořil? Proč Mi darujete květiny, když nejsou vaším dílem? Pokud Mi však přinášíte skutky lásky, milosrdenství, odpuštění, spravedlnosti a pomoci bližnímu, pak bude tento

dar jistě duchovní a vznesou se k Otci jako pohlazení, jako polibek, který děti posílají svému Pánu ze země.

30. Mé zjevení skrze lidský rozum je prosté a jednoduché, stejně jako forma, v níž se vyjadřuji. Přesto vás to rozechvívá a chápete minulost, kterou váš *duch* již zná, a umožňuje vám to jasně vidět události, které patří budoucnosti. Proto jste uchvázeni, dokud Mně nasloucháte, neboť nikdo neumí číst v srdcích tak jako tento Mistr.

31. Přicházíte z různých koutů země, abyste se uchýlili do blahodárného stínu rozložitého stromu, který zve všechny poutníky, aby se osvěžili pod jeho listovím. Ale říkám vám, že se již blíží čas, kdy k tomuto národu přijdou lidé ze vzdálených zemí.

32. Bude to intuice a předtucha, co je k vám přivede; přijdou v hledání vašeho svědectví a vašeho pokoje. Mnohým z nich bude stačit slovo od těch, které vás učím, aby se jako praví apoštolové spiritualismu pustili do plnění svého úkolu.

33. Běda tomuto lidu, pokud nebude připraven přijmout cizince s milujícím srdcem, neboť z jeho měst nezůstane kámen na kameni, jak se to stalo Jeruzalému!

34. Neuvědomili jste si, že vaše očištění slouží k tomu, abyste se stali hodnými přijímat mé učení, které máte sdělovat těm, kteří klepou na vaše dveře? Nezapamatovali jste si, že chci, abyste v této době bouří, válek a vášní byli záchranným člunem, který bezstarostně pluje mezi vlnami zla a zachraňuje vaše bližní?

35. Blahoslavený ten, kdo se připravuje, neboť Mě uslyší z ducha k duchu.

36. Modlete se za své bratry v tomto národě, v němž žijete, aby byli v zkouškách trpěliví a dosáhli svého očištění. Tento lid přinesl na Zemi velké duchovní poslání a k jeho naplnění je nezbytné, aby byl čistší, připravený a bdělý.

37. Pochopte, že nesmíte míchat do učení mé nauky nic zbytečného. Musíte je šířit se stejnou čistotou, s jakou jste je ode Mne přijali. Šířte mé učení svým příkladem a svědectvím po krajích, vesnicích a provinciích a postarejte se, aby se z něj posilovali i vaši bližní. Tento lid se musí rozmnožovat, připravovat se a žít duchovně, neboť svými skutky se má stát obráncem této pravdy.

38. Získejte zásluhy, ó lide, a dosáhněte toho, aby díky těmto zásluhám získali tuto milost ti, kteří vás zítra přijmou ve svém domově, nebo ty, které máte přijmout ve svém.

39. Naučte je, aby prozkoumali a pochopili, že jsem dnes přišel v Duchu, abych se zjevil skrze neohrabaná a hříšná těla. Nikdo nesmí v tomto

lidském těle vidět Boha! Ať slyší Slovo, neboť v něm je božská esence, ta, která vychází z mého Ducha. Toto Slovo je „Slovo“ a „Slovo“ jsem Já, Ten, který k vám promlouvá z nekonečna.

40. „Slovo“ je láska a moudrost, která se zjevuje ve slově. Poslouchejte tento hlas, vy zástupy, a nebudte lhostejní, neboť se nacházíte ve svatyni mé Božskosti. Musíte se obnovit. Pokud neočistíte svůj rozum, nebudete schopni pochopit mé učení.

41. Blahoslavení jsou ti, kteří se snaží plnit můj zákon, neboť v nich brzy zazáří světlo moudrosti.

42. Požehnaný ten, kdo bojuje za zdokonalení své duše, neboť se nechal inspirovat nejvyšším ideálem, kterého může dítě Boží dosáhnout.

43. Leštím vaše srdce, neboť z nich nechám vytrysknout vodu života pro žíznivé.

44. Až přijde hodina splnění vašeho úkolu, nejednejte podle své vůle a dejte si pozor, abyste k mému slovu nebo mému dílu nepřidávali své nedokonalé představy. Neboť upadli byste do znesvěcení a zkreslení a vymazali byste své dobré skutky z knihy Právého života.

45. Máte se vyzbrojit mou pravdou a vejít do příbytků. Máte nechat zaznít mé slovo, pak nastane mír.

46. Někdy budete uznáni jako poslové nebo pracovníci Trinitárně-marianistického duchovního učení. Naopak se stane, že budete vyhozeni na ulici, pomlouvání nebo obviňování z podvodu. Ale nebojte se; neboť když vás odsoudí, přijde i pro ně okamžik jejich soudu, a pokud nedokázali otevřít oči pro pravdu, když jste s nimi mluvili, vzpomenou si, až jednou budou stát před mým soudem, na vaše slova a *poznají* světlo.

47. Když se duše nějakého velkého hříšníka odpoutá od tohoto hmotného života, aby vstoupila do Duchovního údolí, je překvapená, když zjistí, že peklo, jak si je představovala, neexistuje a že oheň, o kterém jí v minulosti vyprávěli, není nic jiného než duchovní důsledek jejích skutků, když stojí před neúprosným soudcem, jímž je její svědomí.

48. Tento věčný* soud, toto světlo, které se rozjasňuje uprostřed temnoty obklopující toho hříšníka, hoří silněji než nejžhavější oheň, jaký si dokážete představit. Není to však mučení, které bylo předem připraveno jako trest pro toho, kdo Mě urazil – ne, tato muka pramení z poznání spáchaných prohřešků, z utrpení, že ublížil Tomu, který mu daroval existenci, že špatně využil čas a všechna dobra, která obdržel od svého Pána.

**„Věčný“ zde znamená opak pozemského a časového, tedy nadpozemský, nikoli však trvající po celou věčnost.*

49. Myslíte si, že bych měl trestat toho, kdo Mne zranil svými hříchy, i když vím, že hřích více zraňuje toho, kdo jej páchá? Nevidíte, že je to sám hříšník, kdo si ubližuje, a že svým trestem nechci zvyšovat neštěstí, které si sám způsobil? Dovoluji mu pouze, aby se sám uviděl, aby uslyšel neúprosný hlas svého svědomí, aby se sám sebe ptal a sám sobě odpovídal, aby znovu získal duchovní paměť, kterou ztratil skrze hmotu, a aby si vzpomněl na svůj původ, své určení a své sliby; a tam, v tomto soudu, musí zakusit působení „ohně“, který vykořenuje jeho zlo, který ho znovu roztaví jako zlato v tavicí peci, aby z něj odstranil to škodlivé, to zbytečné a vše, co není duchovní.

50. Když se duše zastaví, aby naslouchala hlasu a soudu svého svědomí – vpravdě, pravím vám, v této hodině se nachází v mé přítomnosti.

51. Tento okamžik klidu, utišení a jasnosti nepřichází ke všem duším ve stejnou dobu. Někteří rychle vstupují do této zkoušky sebe sama, a tím si ušetří mnoho utrpení. Neboť jakmile procitnou k realitě a rozpoznají své omyly, připraví se a pustí se do odčinění svých zlých skutků až do posledního.

Jiní, kteří jsou zaslepeni – ať už neřestí, nějakou záští, nebo proto, že vedli hříšný život – potřebují dlouho, než se z toho zaslepení dostanou. A zase jiní, kteří jsou nespokojeni, protože věří, že byli ze země odneseni příliš brzy, když se na ně ještě všechno usmívalo, proklínají a rouhají se, čímž oddalují možnost osvobodit se ze svého zmatení; a jako tito existuje velké množství případů, které zná pouze má moudrost.

52. Neexistují ani místa, která bych stvořil speciálně jako pokání za prohřešky svých dětí. Říkám vám, že neexistuje žádný svět, do kterého bych nevložil své zázraky a požehnání.

53. Neříkáte snad, že tento svět, ve kterém žijete, je údolím slz, to znamená údolím pokání? — Kdo z něj však učinil údolí slz, Bůh, nebo lidé? — Já jsem jej utvořil jako obraz nebeského ráje tím, že jsem jej posypal zázraky a požítky, přičemž jsem myslel i na to nejmenší a nejbezvýznamnější, abych vás učinil šťastnými. A přesto v tomto světě, stvořeném pro blaho a pokrok, pro potěšení a duchovní rozvoj lidstva, lidé trpí, pláčou, zoufají si a ničí se.

54. Ale ještě jednou vám říkám, že jsem tento svět nestvořil pro utrpení lidí; světy jsou tím, čím je z nich činí jejich obyvatelé. Uvědomte si, jak velmi člověk zkreslil pravdu svými špatnými výklady, jak zcela odlišně vyložil *symbol*, jímž mu byl zjeven duchovní život.

55. V nezměrně velkém duchovním údolí není ani tma, ani oheň, ani řetězy.

56. Výčitky svědomí a muka, které pramení z nedostatku poznání – utrpení z toho, že chybí duchovnost, aby se člověk mohl radovat z toho života, toto a ještě více je přítomno v pokání duší, které přicházejí na prahu duchovního života poskvrněné nebo nepřipravené.

Uvědomte si, že hřích, nedokonalosti nebo zkaženost lidí nemohu vnímat jako urážku, která je způsobena Otci, protože vím, že lidé si zlo způsobují sami.

57. Ani Země není poskvrněna; je tak dobrá a tak čistá, jak kdysi vzešla z rukou Otce. Proto od vás nebudu požadovat, abyste jí vrátili její čistotu, neboť se neodchýlila od svého určení být matkou, útočištěm a domovem pro lidi. Od *lidí* však budu požadovat, aby činili pokání, obnovili se, očistili svou duši i tělo, zkrátka: aby se vrátili ke své původní čistotě a navíc ve své duši vyzařovali světlo, které získali vývojem, bojem a cvičením ctnosti.

58. Zastavte se u této stránky, učeníci, nepokračujte ve studiu této knihy, aniž byste si ji nejprve vtiskli do paměti a dlouho o ní přemýšleli. Amen, pravím vám, bude vám v tomto životě užitečná a usnadní vám cestu v tom, který vás čeká.

59. Učil jsem vás po celé věky a éry po částech. Dnes se vám zdá, že to, co vás nyní učím, je poslední, protože si svým rozumem nedokážete představit větší dokonalost v duchovním učení. Přesto – toto není mé poslední slovo, stejně tak není toto zjevení, dané lidským rozumovým orgánem, posledním učením. A abyste na to již nemysleli, říkám vám nyní, že nikdy neobdržíte mé *poslední* slovo, mé *poslední* poučení. Jelikož jsem „Věčné Slovo“, je přirozené, že k vám *věčně* mluvím a *věčně* vás osvěcuji. Neboť nemám ani počátek, ani konec.

Můj pokoj s vámi!

Učení 37

1. V každé době existovali mezi lidmi lidé s velkým duchovním světlem – lidé, kteří osvětlovali cestu vývoje svých bližních.

2. Odkud přišly tyto bytosti na Zemi? Snad z nejbližšího světa*, v němž přebývají ti, kteří se musí vrátit na tuto planetu? — Ne, můj lide, říkám vám, že z moudrosti a dobroty bytostí můžete vyvodit závěry o světě, z něhož přišly.

**Tím se míní sféry blízké Zemi, sféry oného světa, nižší stupně „nebeského žebříku“, kde se zdržují duchovní bytosti, které se ještě musí očistit.*

3. Stupně duchovního povznesení představují nekonečný žebřík ve věčnosti. Ale ta cesta k dokonalosti se skládá ze sedmi etap, jejichž odraz máte v lidském životě, který je rovněž rozdělen do sedmi vývojových stupňů.

4. Všechny části člověka se musí rozvinout a vyvinout, aby dosáhly světla, které musí mít, a aby dosáhly skutečné spiritualizace.

5. Jeho tělo, jeho rozum, jeho morálka, jeho duše a celé jeho bytí musí projít těmito sedmi velkými kurzy, těmito sedmi zkouškami*, z nichž vyjde očištěn, plný světla, radosti, síly, poznání a zkušenosti. Pak bude schopen pochopit, že v jeho duchu je přítomno království Boží.

**Viz vysvětlení k sedmi pečetím v 1. svazku „Knihy pravého života“.*

6. Poslušnost vůči Boží vůli, citlivost k rozpoznání duchovního vnuknutí, dialog s Otcem a s duchovním světem prostřednictvím myšlenek jsou pokroky ve vašem vývoji, které pro vás připravuje nová doba.

7. Lidstvo již prožilo období, kdy žilo pro pozemské potěšení; jiná, kdy usilovalo o moc, vládu a pomíjivé bohatství; další, kdy v hledání krásy všeho, co ho obklopovalo, rozvinulo některé smysly; a další, kdy v touze po míru duše vstoupila na cestu náboženství, a další, kdy chtěla z této Země učinit své panství, z tohoto života svou věčnost a z hmoty svého Boha.

8. Nyní je rozhodující doba pro život člověka, a pokud budete pozorně pozorovat, objevíte ve všech oblastech, ve všech přírodních silách a mocnostech gigantický boj, velkou bitvu.

9. Je to konec jedné etapy, lidstvo. Nevíte však, kdy začne nová doba; to vám řeknu pouze Já, Beránek, který rozvazuje pečete. Stále ještě žijete v době šestého zjevení, v níž se události v naplnění proroctví odehrávají jedna po druhé.

10. Kolik náboženských společenství, kolik sekt a učení padne pod světelným mečem mé moci a kolik věd a teorií bude pohřbeno v

zapomnění, až nastane nový den a do srdcí vstoupí ticho a mír a mezi lidmi bude pravá modlitba a pravé duchovno.

11. Nebudou to náboženství, která se sjednotí, neboť jejich odlišnosti jim to nedovolí. Budou to lidé, kteří se sjednotí v zákoně lásky, spravedlnosti a pravdy, který vychází výhradně od Boha.

12. Toto lidstvo, které je lhostejné ke každé božské inspiraci, si neuvědomuje, že stojí na prahu doby, která je pro jeho ducha nejvýznamnější. Nyní se však probudí ze svého hlubokého spánku, až bude uvažovat o prorocích, která se ještě mají naplnit ohledně mé přítomnosti mezi lidmi. Neboť *všichni* budete muset být bdělí, až se otevře sedmé pečť, aby vám přinesla své světlo.

13. Prozatím připravuji tento lid svým slovem, aby se inspirovan pravdou vydal na cestu a poučoval své bližní o lásce v mém učení.

14. Žijte se pouze pravdou a odmítněte vše, co neobsahuje čistotu, pak z vás vzejdou děti světla.

15. Nechte děti vidět u vás duchovní povznesení, aby měly v tomto životě bezpečnou stezku, po které mohou kráčet.

16. Bděte nad všemi dětmi, kterým může vaše srdce darovat láskyplné city a myšlenky plné něhy, pak jste jim prokázali dobro. Učte svými skutky lásce ke všem lidem.

17. Budu bdít nad všemi těmi, které nemůžete ochránit, a nedopustím, aby zlé semeno, které lidé v této době rozsévají, nakazilo a zmátlo ty duše.

18. Jsem to já, kdo posílá duše k inkarnaci v souladu se zákonem vývoje; ale vpravdě, pravím vám, vlivy tohoto světa mé plány nezmění. Neboť navzdory veškerému ctižádostivému úsilí o moc se stane má vůle.

19. Každá lidská bytost přichází na Zemi s posláním, její osud je předurčen Otcem a její duch je pomazán mou otcovskou láskou. Marně lidé pořádají obřady a žehnají těm malým. Vpravdě, pravím vám, v žádném věku života voda neočistí duši od jejích přestoupení proti mému zákonu. A když posílám duši čistou od každého hříchu – od jaké skvrny ji pak duchovní jednotlivých vyznání křtem očistí?

20. Je čas, abyste pochopili, že původ člověka není hřích, ale že jeho narození je výsledkem naplnění přírodního zákona – zákona, který naplňuje nejen člověk, ale všechna stvoření, která tvoří přírodu. Pochopte, že jsem řekl „člověk“ a ne „jeho duše“. Člověk má mou moc stvořit bytosti podobné jemu; duchové však vycházejí pouze ze Mne.

21. Růst a rozmnožování jsou univerzálními zákony. Hvězdy vzešly z jiných, větších hvězd, stejně jako se rozmnožilo semeno, a nikdy jsem neřekl, že by tímto faktem zhřešily nebo urazily Stvořitele. Proč byste tedy

měli být při plnění tohoto božského přikázání považováni za hříšníky? Pochopte, že plnění zákona nemůže člověka nikdy poskvřnit.

22. To, co člověka poskvřňuje a odvádí duši od cesty vývoje, jsou nízké vášně: nevázanost, neřest, smilstvo, neboť to vše je proti zákonu.

23. Studujte a pátrejte, dokud nenajdete pravdu. Pak již nebudete přikázání Stvořitele života nazývat hříchem a posvětíte existenci svých dětí příkladem svých dobrých skutků.

24. Když si vzpomenete, že jsem vám řekl, že pocházím z nekonečna, vytrhne se z vaší hrudi smutný vzdech při myšlence na vzdálenost, která vás odděluje od vašeho Otce. Pak napínáte své smysly, abyste je pozvedli ke Mně a skrze ně i svého ducha – až tam, kde se podle vaší představy nachází sídlo Nejvyššího. Někdy jste se svou modlitbou spokojili, ale stává se, že se vám nepodařilo dospět k místu, kde přebývá Božský Duch.

25. Poslouchajte, učeníci: To Nekonečné, o kterém k vám mluvím, nikdy nebudete schopni změřit svým rozumem. Toto Nekonečné k vám promlouvá o něžnosti, světle, čistotě, moudrosti, lásce a dokonalosti, neboť to vše nemá počátek ani konec, jelikož jsou to vlastnosti Boží.

26. Poté, co je toto vyjasněno, pochopte, že když ve svém slově mluvím o své lásce, že se stala člověkem, a o své něžnosti, že se stala ženou.

27. Nemám žádné určité ani omezené místo, kde bych v nekonečnu přebýval, neboť má přítomnost je ve všem, co existuje, jak v božském, tak v duchovním či hmotném. Nemůžete o Mně říci, v jakém směru leží Mé království; a když pozvednete svůj zrak k výšinám a upřete jej k nebi, činíte tak pouze symbolicky. Neboť vaše planeta se neustále otáčí a každým pohybem vám nabízí nové úseky nebe a nové výšiny.

28. Tím vším vám chci říci, že mezi vámi a Mnou není žádná vzdálenost a že jediné, co vás ode Mne odděluje, jsou vaše nedovolené skutky, které stavíte mezi Mé dokonalé zákon a váš duch.

29. Čím větší je vaše čistota, čím vznešenější jsou vaše skutky a čím pevnější je vaše víra, tím blíže, tím vroucněji a tím přístupněji pro vaše modlitby Mě budete cítit.

30. Stejně tak: čím více se vzdalujete od dobra, od spravedlnosti, od toho, co je dovolené, a oddáváte se materialismu temného a sobeckého života, tím více Mě budete muset cítit stále dál od sebe. Čím více se vaše srdce vzdaluje od plnění mého zákona, tím necitlivější bude k mé Božské přítomnosti.

31. Pochopte, proč v této době zvěstuji své slovo v této podobě a připravuji vás na zjevení z ducha k duchu.

32. Protože jste věřili, že jsem nekonečně vzdálený, nechápali jste, jak ke Mně přijít. Vyhledal jsem vás, abych vám dal pocítit svou Božskou

přítomnost a dokázal vám, že mezi Otcem a jeho dětmi neexistují žádné prostory ani vzdálenosti, které by je oddělovaly.

33. Pochopte také, že to byla milost, kterou vám váš Otec udělil, když jsem se zjevil skrze váš rozum a tím zkrátil tu duchovní vzdálenost, která vás ode Mne oddělovala — další důkaz Jeho milosrdenství s ohledem na vaši omezenost a nedostatek duchovnosti.

34. Z tohoto důvodu bude toto milostivé období mého zjevení skrze rozumový orgán těchto hlasatelů krátké, neboť nejde o dar, který jste získali svou duchovností a zásluhami, takže by mohl tvořit součást vašich duchovních úspěchů. Znovu vám říkám, že to byla milost, kterou jsem vám udělil, a že jakmile rok 1950 skončí, ukončím tuto formu sdělení v očekávání, že mě díky svým zásluhám pocítíte ještě blíže při zjevení z ducha k duchu.

35. Toto nové zjevení bude hluboce duchovní, jednoduché, přirozené, čisté a dokonalé. Oznámí začátek konce každého nedokonalého, modlářského, fanatického a temného kultu a otevře svatyni vaší bytosti, aby v ní přebýval můj Duch na věky věků.

36. Nebude zde ani vnější extáze, ani nadšení, ani jakékoli předvádění, pouze čistota, úcta a pravda – jedním slovem: duchovnost.

37. Vzpomeňte si na všechny zázraky, které pro vás může naplnění tohoto zaslíbení znamenat, a začněte nyní konat záslužná díla, abyste jimi nakonec dosáhli té milosti, kterou pro vás mám připravenou a která se stane součástí vašeho života. Proto již nebude, jako je tomu nyní, určitý čas pro jejich konec, neboť jelikož se jedná o něco podstatně Božského, musí vám to zůstat navždy. Tehdy pochopíte, v čem spočívá přiblížení se Království nebeského k lidstvu.

38. Nyní vám říkám: Pracujte na zemi, ale dělejte to s vírou, s opravdovou láskou k vašim bratrům, a nebude vám chybět obživa.

39. Jestliže ptáci, kteří ani nepředou, ani nesázejí, nikdy nemají nedostatek ochranného oděvu ani potravy – proč byste pak vy měli postrádat mou péči, když jste přece tak milováni? Abyste zahynuli hladem nebo zimou, musela by vás k tomu přivést vaše zloba a nevděčnost, abyste odmítli mé dobrodiní.

40. Já jsem život, teplo a světlo. Já jsem chléb a křišťálově čistá voda a přišel jsem znovu, abych probudil mrtvé k životu a probudil k životu ve světle ty, kteří žijí ve tmě.

41. Již dávno bylo předpovězeno, že každé oko Mě uvidí, a Já jsem přítomen a připraven, aby lidstvo spatřilo Mou pravdu.

42. Co lidem chybí, aby Mě mohli vidět, cítit a rozumět Mi? — Zduchovnění. Zduchovnění činí člověka vnímavým jak v duši, tak v těle.

Když se očistí a z jeho srdce ke Mně vzlétne pravá modlitba, pocítí Mě poprvé u sebe, vnímá Mou něhu, cítí se ponořen do Mé nekonečné lásky a volá: „Viděl jsem Pána, pocítil jsem Ho ve svém srdci!“

43. Kdybych na zemi našel spravedlivého, použil bych ho jako nástroj, abych vám skrze něj dal poučení a vzor; ale vpravdě vám říkám, že na celé zemi jsem nenašel ani *jednoho* spravedlivého.

44. Kde jsou spravedliví z Prvního a Druhého času, abyste mohli studovat jejich ctnost, jejich věrnost a jejich horlivost při plnění mého zákona, jejich víru a jejich odvahu? — Žijí v duchovním království a ačkoli pro vás pracují, nevidíte je ani je necítíte, protože vaše hmotná přirozenost je stále hustou závojem, který vám nedovoluje vidět duchovní.

45. Jste jako trosečníci, bičovaní divokými vlnami vášní, zahalení stíny velmi dlouhé noci. Uprostřed této bouře jsem se zjevil a má pomocná láska byla jako maják, který osvětluje cestu, která vás vede do záchranného přístavu.

46. Myslíte si snad, že přicházím, abych vašemu duchu daroval schopnost nahlédnout za hranice tohoto hmotného života? — Ne, lide, neuděluji vám žádný nový dar ani novou schopnost, vše v sobě nosíte od svého vzniku. Musíte však pochopit, že ve vaší podstatě září pouze to, co jste rozvinuli a využili. To, co jste naopak zapomněli, zanedbali nebo nevzali na vědomí, přetrvávalo — i když skrytě — jako spící schopnost. Neboť to, co vám dávám, vám nikdy nevezmu zpět.

47. Mnoho skrytých schopností spalo ve vaší podstatě v očekávání, že je probudí můj hlas. Nyní však nastal čas vzkříšení, kdy všichni uslyšíte ten samý hlas, který Lazarus uslyšel na onom světě, když jsem mu řekl: „Vstaň a chod!“

48. Blahoslavený ten, kdo uměl čekat na můj příchod, neboť jeho probuzení bude úplné a jeho duchovní proměna mu umožní poznat vše, co nové poselství obsahuje.

49. Pracujte s láskou, v hmotném i v duchovním, a budete mít můj pokoj. Naučte se být vytrvalí, až nakonec sklídíte plody svých obětí a svých bojů.

50. Milujte, abyste dosáhli svého duchovního vzestupu. Neboť ptám se vás, *lidi*: „Co jste udělali se svou duší?“ A vás, *duchovní bytosti*: „Co jste udělali s tělem, které jsem vám svěřil?“ Ani jedni, ani druzí Mi nebudou moci odpovědět, neboť jste velmi daleko od toho, abyste si uvědomili závažnost svých prohřešků a slabostí. Jen Já sám mohu posoudit vaše skutky, a proto vám posílám tento paprsek světla, abyste se, osvětleni svým duchem, viděli v zrcadle mé pravdy.

51. Zapomněli jste, že vaše duše podléhá zákonu vývoje, kterému se nesmíte vyhnout? Co se stalo s původní esencí, kterou jsem vložil do vašeho srdce, která je semenem lásky, života a vzestupného vývoje? Už těmto slovům nerozumíte; zdá se, jako bych k vám mluvil v jazyce, který je vám cizí.

52. „Milovat“ bylo účelem, pro který jste byli stvořeni. Milovat svého Otce a v Něm všechny své sourozence, to je zákon, a právě to jste zapomněli a vymazali ze své mysli.

53. Na každém kroku vám život dává pocítit vaše přestupky naléhavou bolestí a nutí vás za ně platit; ale místo toho, abyste se zastavili, zamysleli se a přehodnotili své činy, necháváte své srdce ještě více zatvrdnout a otrávit.

54. Nechtěli jste naslouchat hlasům, které se k vám přiblížily, aby vás zastavily ve vašem šíleném běhu, a dostali jste se na okraj propasti, kde jste na pokraji toho, abyste do ní spadli a strhli s sebou své bratry.

55. Kdo z vás si dokáže představit, jaká je hloubka té propasti, kterou jste s takovou nenávistí a zkažeností rozervali? — Nikdo, nikdo si nedokáže představit temnoty ani utrpení, které se po staletí, tisíciletí a eony hromadilo v tomto nezměrném kalichu utrpení.

56. Ptám se lidí této doby, kteří se považují za nejvyspělejší v celé historii tohoto světa: Nenašli jste se všemi svými schopnostmi způsob, jak nastolit mír, získat moc a dosáhnout blahobytu, aniž byste zabíjeli, ničili nebo zotročovali své bližní? Věříte, že váš pokrok je skutečný a pravý, když se morálně válíte v bahně a duchovně bloudíte ve tmě? Nebojuji proti vědě, neboť jsem ji lidem vštípil Já sám; to, co kritizuji, je účel, pro který ji někdy používáte.

57. Chci, abyste byli velcí v porozumění a moudří v učeních, jimiž jsem vás obklopil, ale při všech svých krocích v životě mějte vždy své svědomí jako maják. Pak uvidíte, jak se rozvíjejí schopnosti vašeho ducha, a také zažijete, jak do vašeho těla vstupuje zdraví a síla.

58. Vzpomeňte si, že jsem vám řekl: „Člověk nežije jen chlebem, ale každým slovem, které vychází z Boha“, čímž jsem vás chtěl naučit, že ve vaší podstatě je něco, co nemůžete uspokojit pouze tím, co v tomto světě vlastníte, ale že k jeho uspokojení musíte hledat to, co leží za hranicemi hmotného, tedy to, co se nachází pouze v dokonalé sféře, z níž duch pramení: Boha.

59. Mé světlo vám ani na okamžik nechybělo. Ale vy jste jako studené kamenné desky, které pokrývají hroby, které se na okamžik trochu zahřejí, aby hned nato opět vychladly.

60. Má moc a má trpělivost jsou nevyčerpatelné, a pokud chcete, abych vám na okraji propasti dal další důkaz lásky, poskytnu vám jej. Musím vám však říci, že v této nekonečné lásce, kterou vám nyní opět prokazují, bude přítomna má moudrá a neúprosná spravedlnost.

61. Abyste vám pomohl, musíte mít ve Mne důvěru; buďte však bdělí a připraveni k boji. Buďte bojovníky, ale ne těmi, kteří ničí životy svých bližních, nýbrž těmi, kteří budují láskou, morálkou, mírem a dobrými skutky.

62. Nedovolte, aby vás nouze nebo útlak přiměly k návratu k materialistickému způsobu života. Naopak – povznesete se plni duchovnosti tváří v tvář pokušením a zkouškám. Věru, pravím vám, že pokud budete umět využít těchto zkoušek a zvratů života, budete se skrze ně moci povznést k vyššímu životu a stát se odvážnými, ušlechtilými a zapálenými učedníky lásky svého Otce.

63. Mužům a ženám, kteří jsou zde přítomni jako otcové a matky rodin, říkám, aby se vyzbrojili odvahou, světlem a mírem, neboť na Zemi se blíží velké události a oni musí vytrvat na svých místech s rozvahou.

64. Vždy hleďte to, co dává vašim dětem pocit cti a sílu, a držte je na jejich cestě daleko od omylů, které by pro ně mohly představovat překážku.

65. Nezapomněl jsem na sliby, které jste Mi dali, že se odvrátíte od hmotných snah a vrátíte se zpět na duchovní cestu, kterou je zákon lásky a milosrdenství a která je vždy osvětlena světlem vašeho svědomí.

66. Je nutné, abyste – jakmile se vaše kroky na této cestě stanou jistými – zapomněli na sebe a zaměřili svou pozornost na potřeby svých bližních.

67. Pak zažijete, že ve všech těch, kolem nichž jste lhostejně prošli, byl hořký kalich utrpení, rána nebo těžký kříž.

68. Kolik je srdcí, která tiše pláč nad svým utrpením, aniž by si toho někdo všiml! Kolik hořkosti se skrývá za úsměvem, který neumíte rozluštit! Ale Já, který cítím každý strach a každou bolest a čtu v srdcích, vám říkám: Připravte se, abyste rozvinuli intuici a mohli číst ve vnitřku svých bližních, neboť srdce se vám ne vždy otevřou, aby vám ukázala svou bolest.

69. Kvůli tomuto skrytému nářku, tomuto vnitřnímu pláči, tomuto smutku, který se neprojevuje na tvářích těch, kteří trpí, je nutné proniknout do srdcí, což se podaří pouze skrze duchovnost, která způsobí, že ve vás rozkvete láska k bližnímu.

70. Ach, kdybyste jen věděli, kolik toho můžete dát a udělat navzdory své chudobě! Ale stále jste tak materiálně zaměřeni, že mnozí z vás věří, že dobré skutky mohou konat pouze s penězi. Proto jsem k vám musel přijít, abych vám řekl, že není správné, abyste plakali nad bolestí, hladem a

bídou, aniž byste si uvědomili, že jste ohnuti tíhou pokladu, který nosíte s sebou, aniž byste si toho všimli.

71. Ne, vy lidé, není to jen břemeno vašich hříchů, které vás tísní. Jde o to, že vaše tělo, které je stále více oslabováno vášněmi a boji tohoto života, není schopno odolat síle, moci svého vlastního ducha, který bojuje, aby osvobodil svou hmotu od jejích slabostí.

72. Vzpomeňte si na noc, kdy jsem se narodil jako člověk: byla chladná a temná, ale ne tak, jak je v této době srdce lidstva. Zatímco můj duch byl té noci naplněn radostí, protože přišel, aby přebýval mezi lidmi, oni spali hlubokým spánkem, necitliví k mé přítomnosti, a nevěděli, že přišel ten Zaslíbený. Tehdy začala moje utrpení.

73. Sláma, která novorozenci sloužila jako kolébka, a teplo skromných zvířat bylo jediné, co měla ta rodina v okamžiku mého příchodu k dispozici.

74. Vy věříte, že příroda je necitlivá vůči božským projevům; to je však lidský omyl, neboť kromě vás je vše stvořené, od největšího po nejmenší, podřízeno mému zákonu, od něhož se nemůže odchýlit. Pouze člověk, který byl stvořen jinak než všechna stvoření, protože má ducha, svědomí a svobodnou vůli, je tím, kdo zůstává necitlivý k mé božskosti.

75. Proč jste zatvrdili svá srdce do takové míry, že necítíte přítomnost svého Otce ani neslyšíte jeho hlas? — Kvůli vaší svobodné vůli. Nepřišel jsem nyní jako člověk, a přesto jsem pocítil chlad neláskyplného srdce, s nímž mě lidstvo přijalo.

76. Nemyslete si, že toto místo na Zemi, kde slyšíte toto slovo, je jediným místem, kde se setkávám se svými dětmi. Neboť vpravdě vám říkám, že mé zjevení v různých podobách je celosvětové.

77. Eliáš, který se mezi vámi zjevil jako průkopník mého zjevení skrze lidský rozum, nepřišel jen do této země, kde žijete. Putoval z jednoho místa na zemi na druhé a ohlašoval Nový čas a zvěstoval příchod Království nebeského.

78. Ze všech stran se ozývaly hlasy, které vám ohlašovaly můj příchod: otřesená příroda otřásala zemí, věda žasla nad novými zjeveními, duchovní svět se vrhal na lidi, a přesto lidstvo zůstávalo hluché k těmto hlasům, předzvěstím nové éry.

79. Proud božského světla sestoupil, aby vyvedl lidi z jejich temnoty. Ale oni, sobeckí a materializovaní, daleko od toho, aby usilovali o zdokonalení duše, o morální zlepšení svého života na Zemi, použili toto světlo k vytvoření trnů a slávy, pohodlí a potěšení pro tělo a, pokud to považovali za nutné, také zbraní, aby zničili život svých bližních. Jejich oči byly oslněny intenzitou mého světla a jejich marnivost se jim stala zkárou. Ale já vám

říkám, že právě skrze toto světlo naleznou pravdu, objeví cestu a zachrání se.

80. Ti, kteří byli schopni přijmout toto světlo do své mysli a přijali je jako božské poselství, způsobili, že jejich svědomí řídí jejich kroky a slouží jako vodítko pro jejich skutky. Neboť měli tušení, že Pán se vrátil a že je mezi lidmi.

81. Zástupci různých sekt a vyznání mě nechtěli přijmout; jejich srdce, jejich pýcha a jejich falešná velikost jim brání, aby mě přijali v duchu. Proto se po celé zemi vytvořily skupiny, bratrstva a sdružení těch, kteří cítí přítomnost Nového času, kteří hledají samotu, aby se modlili a přijímali vnuknutí Pána.

82. Vy, mé děti, patříte k těmto zástupům, které se postupně utvořily ve světle božské inspirace, ačkoli vám musím říci, že tuto inspiraci, převedenou do lidského slova, máte z milosti. Proto musíte hodně bdít, modlit se a meditovat, abyste neupadli do omylů nebo neztratili smysl tohoto duchovního učení.

83. Co by vás mohlo na této cestě zničit? — Marnivost, můj lide.

84. Amen, pravím vám, tato inspirace zvítězí mezi pokornými, mezi milosrdnými a mezi těmi, kdo touží po pravdě, spravedlnosti a míru.

85. Mír a síla, které získáte v modlitbě, vás učiní pilnými a neúnavnými, abyste zasévali dobro, pozvedali padlé, rozněcovali víru a byli požehnáním a útěchou pro všechny národy země.

Můj pokoj s vámi!

Učení 38

1. Přijímám „poslední“ a zaplavuji je stejným světlem, jaké jsem udělil „prvním“, aby povstali a šířili mé učení.

2. Krátký je čas, kdy ještě budete slyšet mé slovo, neboť jsem vám oznámil, že v roce 1950 přestanu k vám mluvit, a po tomto okamžiku již můj hlas nezazní skrze lidský rozumový orgán. Kdo je slyšel a uvěřil, bude se cítit spokojený a silný; kdo však o nich po jejich vyslechnutí pochyboval, bude zmatený. Naopak mnozí, kteří mě nikdy neslyšeli, budou vyhledávat mé učedníky, aby se jich ptali na to, co se naučili od Mistra.

3. Hledejte světlo, a kdo je má, ať pomáhá všem, kteří kráčí ve tmě, aby je našli. Neboť pro toho, kdo v tomto životě chová zmatené představy, je zmatení při vstupu do „duchovního“ údolí ještě větší. Proto jsem ve třech dobách stál po boku všem svým dětem a ukázal jim cestu, po které se musí vznešovat prostřednictvím vývoje své duše.

4. O životě duše jsem vám zjevil vše, co jste postupně schopni pochopit. Dnes vám ukazuji ještě hlubší stránku tohoto poznání.

5. Toto je doba, o které jsem vám prorokoval, že každé oko Mě uvidí. Každá duše Mě uslyší, a až bude toto učení lidstvem pochopeno, lidé již neupadnou do modlářství ani fanatismu, protože se naučili pozvedat svou duši ke Mně s prostotou a čistotou, kterou dává duchovnost.

6. Duše lidí se pomalu probouzí, když v hlase svého svědomí slyší ozvěnu nebeského zvonu. Je to duch Eliášův, je to hlas toho, kdo volá na poušti, neviditelný posel této doby, který jako pastýř láskyplně volá své ovce, aby poslušně vstoupily do ohrady míru, která je čeká.

7. Kdo považuje za podivné, že opouštím své království, abych hledal hříšníky, ten mě skutečně nezná. Spravedlivé nechávám za sebou, neboť jsou spaseni a mají vše. Přicházím k těm, kteří byli vyděděni, ke ztraceným a poskvrněným, protože i oni jsou mými dětmi, které miluji stejně jako spravedlivé, a protože je chci přivést do své vlasti, aby se radovali ze svého Otce.

8. Kdybych miloval jen spravedlivé a pohrdal hříšníky, myslelo by si vaše svědomí, že Otec jednal spravedlivě?

9. Ukazuji vám způsob, jakým máte smýt své skvrny a ospravedlnit se přede Mnou: tím, že budete konat dobro svým bližním a praktikovat lásku k bližnímu v různých podobách. Již dnes můžete předávat dál to, co jste se naučili. Můžete také navštěvovat nemocné a ve jménu mém jim předávat balzám své lásky, neboť ve své víře najdete moc uzdravovat a vaše milosrdenství bude tím nejlepším balzámem. Nikdo ať nepochybuje o tom, zda má dar to činit, či nikoli.

10. Nemějte obavy praktikovat milosrdenství, protože se považujete za chudé. Když byl Ježíš v „Druhém čase“ se svými učedníky, dal jim toto podobenství: „Celník vešel do chrámu a zanechal tam minci jako almužnu. Poté dal jeden dobře oblečený farizej sedm mincí, přičemž je jednu po druhé upustil, aby jeho čin byl pozorován a všichni viděli, že jeho dar byl velký. Později poklekla nemocná a chudá žena, aby se modlila, a poté položila dvě mince malé hodnoty, které byly vše, co vlastnila. Ježíš řekl svým učedníkům: „Hle, ten, kdo věřil, že dává více, dal méně, a ta, která dala méně, dala více, protože dala vše, co měla, a tedy i chléb, který měla toho dne sníst.“

11. Vám, kteří mě posloucháte, vysvětlím, kolik toho v sobě nosíte, abyste se nikdy necítili potřební tváří v tvář těm, kteří skutečně trpí nouzí.

12. Vy jste ti, o nichž se kdysi říkalo, že budete žít v době Ducha Svatého. Toto je věk světla, v němž má každý duch otevřít oči pravdě. Můj srp již začal vykořenit plevel i s kořeny. Nedivte se, že jsem přišel, zatímco je svět zapleten do válek; tak to bylo předpovězeno.

13. Lidé viděli skrze vědu tolik světla, že byli oslepeni. Až však toto oslepení pomine, poznají díky mé milosrdnosti pravou cestu a na ní se setkají se Mnou, který osvobozuji a zachraňuji zbloudilé, jako to činí pastýř se zbloudilými ovci.

14. V této době jsem se mezi vámi nestal člověkem, přišel jsem pouze jako světlo, které posílám ze svého království k vašemu duchu. Z nekonečna vás inspiruji, aby se váš duch zítra mohl ve své modlitbě ke Mně povznést.

15. Dnes musíte dbát na to, aby se vaše duše očistila vaší přípravou a pocítila mou přítomnost mezi vámi. Oduševněte se, abyste rozuměli tomu, o co prosíte, což pro Mě nikdy nebude příliš. Nezapomínejte na potřeby své duše, která je zatížena požadavky vašeho těla. Uvědomte si, že to, co vám nejvíce chybí, je božské poučení, a nyní, když v této podobě proudí v hojnosti — hledejte je, prozkoumávejte je a uplatňujte je skutky lásky k vašim bližním.

16. Chci ve vás vidět porozumění mému učení a zlepšení ve vašem životě, abyste toto dílo, které jsem vám zjevil, střežili jako drahokam neocenitelné hodnoty, abyste se nestali pyšnými na to, že tuto milost vlastníte, ani ji neodepírali nikomu, kdo ji potřebuje, a už vůbec z ní nečerpali materiální zisk.

17. Amen, pravím vám, chrám Šesté pečete nikdy nebude tržištěm ani doupětem lupičů. Toto svatyně, která se nachází v duchovním světě, drží své brány otevřené, aby do ní mohli vstoupit všichni moji synové. Tam hříšník najde spasení, zmizí pocity nenávisti, touha po pomstě a zlé sklony.

18. V současné době jste připravováni, abyste tuto radostnou zvěst hlásali s opravdovou vírou a odvahou. Také chci, aby výklad, který dáváte mým slovům, byl správný, aby vaše jednání bylo čistší. Nechci, aby mezi mými učedníky byli fanatici, puritáni nebo nadšenci, ale aby povznesení vaší duše bylo vnitřní a všechny vaše vnější činy byly prosté a přirozené; aby — až se tento lid rozmnoží jako hvězdy na nebi a jako písek u moře — sestávalo se z pravých učedníků mého duchovního učení, aby byli vykladači slova, které slyšeli, a aby svými skutky svědčili o pravdě mého učení.

19. Nebojte se chvíle, kdy budete muset promluvit, nedůvěřujte ani Mně, ani sobě samým. Řekl jsem vám, že v hodině zkoušky nemáte přemýšlet o tom, co řeknete, že vaše víra a vaše duchovní povznesení budou stačit, aby mé Božské Světlo promlouvalo vašimi rty. Pokud od vás lidé budou požadovat vysvětlení nebo zdůvodnění inspirace, kterou jste obdrželi, dám vám také pochopit pravdu mých zjevení, abyste je mohli vysvětlit svým bližním. Mezi posly budou i moji proroci s úkolem probudit lid. Nemají však činit to, co činil prorok Jonáš, který šel do pohanského a hříšného města, aby je varoval a ohlašoval jeho obyvatelům neštěstí, utrpení, pohromy a nemoci, pokud se neobnoví. Když nadešel čas naplnění jeho proroctví, s velkým údivem viděl, že se jeho slova nenaplnila, neboť místo neštěstí, jak je ohlásil, se ten lid těšil z míru, zdraví a blahobytu. Prorok se tedy zahanbeně stáhl do samoty a tam promluvil ke svému Pánu a řekl Mu: „Proč se slovo, které jsi vložil do mých úst, nenaplnilo? Hle, místo toho, aby mě ti lidé považovali za svého proroka, považují mě za podvodníka.“

Tu však uslyšel hlas Otce, který mu odpověděl: „Poslal jsem tě, abys ohlašoval soužení, která musela přijít, pokud by ti lidé byli hluší k mému slovu. Ale oni tě poslechli a litovali, svrhli své falešné bohy a poklekli, aby mě uctívali, plakali v poznání svých provinění a s úzkostí očekávali můj soud.

20. Viděl jsem, že jsou připraveni, a místo utrpení jsem jim poslal radost a mír. Myslíš si, že jen proto, abych naplnil tvé slovo, tak jak je chápeš, měl bych ublížit tisícům? Pokud nemáš soucit s *žádným* z nich — *já* cítím s nimi všemi! Slovo, které jsi dal, se stalo, aby se obnovili a tak se vyhnuli zkouškám. Očistili se, a proto hle, jak jsou tam plni jásotu a víry v pravého Boha!“

21. Pamatujte si tato učení, učedníci, jsou to příklady, které vám budou užitečné na vaší cestě. Ve vás spočívají dary duchovního vidění, prorockých snů a intuice, abyste vždy viděli svou stezku osvětlenou a probudili své bratry.

22. Vaším úkolem je varovat, probouzet a ohlašovat. Uvědomte si však, že – pokud se vaši bližní modlí – budou schopni události změnit. Neměli byste se však kvůli tomu cítit podvedeni ani ztrácet víru. Vaše poslání se omezuje na to, abyste předcházeli utrpení a šířili mír. Pokud tohoto výsledku dosáhnete svými dary, můžete být spokojeni. Modlete se za mír lidstva, vytvořte všichni společně svatyni, v jejímž nitru mohou vaši bližní najít spásu, mír a inspiraci.

23. Pojďte a jezte z tohoto chleba, kterým je mé slovo, aby – zatímco vy živíte svého ducha mou milostí – Já mezi vámi uhasil svou žízeň po lásce. Kdykoli jste milovali své bližní, milovali jste Mě; když jste odpustili svým nepřátelům, smířili jste se se Mnou a na oltář své víry jste položili oběť svých zásluh – oběť, která je Mé božskosti vždy milá.

24. Poslouchajte: Já jsem ten, který vás stvořil „k obrazu svému a podobenství svému“. Já jsem jediný Bůh, nikdo před Mnou neexistoval, můj Duch nebyl stvořen, Já jsem věčný, vždy jsem byl a vždy budu.

25. Zjevil jsem vám svou existenci a Trojici, která ve Mně existuje – tu Trojici, kterou poznáváte v Otci, jímž je Jehova, který vám v „Prvním čase“ předal Zákon – ve „Slovu“, které vás v „Druhém čase“ skrze Ježíše učilo lásku, a v Duchu Svatém, který vás naplňuje světlem a moudrostí a vysvětluje vám všechna zjevení v tomto „Třetím čase“, v němž vyvolává vibrace v každé duši a zjevuje se mezi vámi skrze lidský rozum.

26. Otec skrze ústa svých proroků ohlásil příchod Krista a Ježíš ohlásil zjevení Ducha Svatého, Ducha pravdy. Jsou to tři fáze zjevení, skrze které jsem se lidstvu zjevil – jako Zákon, Láska a Moudrost – tři druhy zjevení a jediný Bůh, tři způsoby působení a jediná Vůle, jediná Láska.

27. Jestliže je Otec věčný, je jím i Syn, protože „Boží Slovo“, které promlouvalo v Ježíši, bylo vždy v Otci. Duch Svatý je věčný, protože je moudrostí Boží, která byla vždy v Něm. Takže – když jsem stvořil člověka „k obrazu svému a k podobenství svému“, čímž je řečeno, že v něm existuje obraz této Trojice, dal jsem mu tři podstatné složky, to znamená tělo, duši a ducha. Je to bytost, která byla utvořena ze tří základních složek: hmotné – těla, duševní – duše a božské – ducha.

28. V nejvznešenějším místě vaší duše září jiskra mé božské inteligence, kterou je váš duch, a proto jste ve skutečnosti dětmi mého ducha.

29. Chtěl jsem vás učinit účastníky štěstí být otcem, a tak jsem vás učinil rodiči lidí, abyste dali podobu bytostem, které se vám podobají a do nichž by se inkarnovaly duchovní bytosti, které vám posílám. Jelikož v Božském a Věčném existuje mateřská láska, chtěl jsem, aby v lidském životě existovala bytost, která ji ztělesňuje, a tou bytostí je žena.

30. Na počátku života byla lidská bytost rozdělena na dvě části a tak vznikla dvě pohlaví, jedno – muž, druhé – žena; v něm síla, inteligence, důstojnost, v ní něha, půvab, krása. Jeden – semeno, druhá – úrodná půda. Hle, zde jsou dvě bytosti, které se mohou cítit úplné, dokonalé a šťastné pouze ve spojení. Ve své harmonii vytvoří jedno „tělo“, jednu vůli a jeden ideál.

31. Je-li toto spojení inspirováno svědomím a láskou, nazývá se manželstvím.

32. Zákon manželství sestoupil jako světlo, které promlouvalo skrze svědomí „prvních“*, aby poznali, že spojení muže a ženy znamená smlouvu se Stvořitelem. Plodem tohoto spojení bylo dítě, v němž se spojila krev jeho rodičů jako důkaz toho, že to, co je spojeno před Bohem, nesmí být na zemi rozloučeno.

**Izraelitům prvních dob*

33. To štěstí, které pociťují otec a matka, když přivedli na svět dítě, je podobné tomu, které prožil Stvořitel, když se stal Otcem tím, že dal život svým milovaným dětem. Když jsem vám později skrze Mojžíše dal zákony, abyste uměli vybrat si družku a netoužili po ženě svého bližního, stalo se tak proto, že se lidé na základě své svobodné vůle zbloudili na cesty cizoložství a vášní.

34. Poté, co tato doba pominula, přišel jsem na svět v Ježíši a povýšil jsem manželství, a tím i lidské mravy a ctnosti, svým laskavým učením, které je vždy zákonem lásky. Mluvil jsem v podobenstvích, aby mé slovo bylo nezapomenutelné, a učinil jsem z manželství posvátnou instituci.

35. Nyní, když jsem opět mezi vámi, ptám se vás, muži a ženy: Co jste udělali z manželství? Jak málo z vás na to dokáže uspokojivě odpovědět! Moje posvátná instituce byla znesvěcena, z toho pramene života vyvěrá smrt a bolest. Na čisté bělosti tohoto listu zákona se nacházejí skvrny hanby a stopy muže a ženy. Plod, který měl být sladký, je hořký, a kalich, z něhož lidé pijí, je plný žluči.

36. Odcházíte od mých zákonů a když klopýtnete, ptáte se s úzkostí: Proč je tolik bolesti? Protože touhy těla vždy přehlušily hlas — svědomí. Nyní se vás ptám: Proč nemáte mír, ačkoli jsem vám dal vše potřebné, abyste byli šťastní?

37. Rozprostřel jsem na nebeské klenbě modrý plášť, abyste si pod ním postavili svá „hnízda lásky“, abyste tam, daleko od pokušení a spleť světa, žili s prostotou ptáků; neboť v prostotě a v upřímné modlitbě lze pocítit mír mého království a zjevení mnoha tajemství.

38. Muži, když je partnerka, kterou jste si vybrali, jako neúrodná půda, která vám nepřinesla žádné plody, vydali jste se na hledání nové země a přitom jste zapomněli, že byste měli být odevzdáni svému osudu a své povinnosti k pokání. Proč obviňujete osud ze svých zkoušek a utrpení, s nimiž se setkáváte ve svém manželství, když jste si tuto cestu zvolili sami?

39. Každý, kdo se před mou Božskostí spojí v manželství – i když jeho spojení není potvrzeno žádným duchovním – uzavírá se Mnou smlouvu, která zůstává zapsána v Boží knize, v níž jsou zaznamenány všechny osudy.

40. Kdo může odtud vymazat tato dvě propletená jména? Kdo na světě může rozvázat to, co bylo spojeno v mém zákoně?

41. Kdybych vás rozdělil, zničil bych své vlastní dílo. Když jste Mě prosili, abyste byli sjednoceni na zemi, a Já jsem vám to dopřál – proč pak nedodržujete své sliby a zapíráte své přísahy? Není to snad výsměch mému zákonu a mému jménu?

42. Vám, neplodným ženám, říká Mistr: Velmi jste si přály a prosily, aby se vaše tělo stalo pramenem života, a doufaly jste, že jednoho večera nebo jednoho rána uslyšíte ve svém nitru tlukot něžného srdce. Ale dny a noci pominuly a z vašich hrudí se vydraly jen vzlyky, protože žádné dítě nezaklepalo na vaše dveře.

43. Kolik z vás, kteří Mě posloucháte a kteří jste byli vědou zbaveni veškeré naděje, bude muset počít, abyste uvěřili v Mou moc a mnozí Mě poznali skrze tento zázrak. Bděte a buďte trpěliví. Nezapomeňte na Má slova!

44. Otcové rodin, vyhýbejte se chybám a špatným příkladům. Nežádám od vás dokonalost, pouze lásku a péči o vaše děti. Připravte se duchovně i tělesně, neboť v záhrobí čekají velké legie duší na okamžik, kdy se mezi vámi stanou lidmi.

45. Chci nové lidstvo, které poroste a bude se rozmnožovat nejen počtem, ale i ctností, aby lidé viděli blízko zaslíbené město a jejich děti dosáhly toho, že budou bydlet v Novém Jeruzalémě.

46. Chci, aby se země naplnila lidmi dobré vůle, kteří jsou plody lásky.

47. Zničte Sodomu a Gomoru této doby, nedovolte, aby si vaše srdce zvyklo na jejich hříchy, a nebudte jako jejich obyvatelé.

48. Takto vás připravuji na „Třetí dobu“, neboť davy lidí, které jsem vám ohlásil, přijdou.

49. Ať každý převezme roli, která mu náleží, a tak nyní poslouchajte mé poučení v jednom

podobenství:

50. „Před Bohem stál duch plný světla, čistoty a nevinnosti, který promluvil ke svému Pánu: ‚Otče, řekni mi, jaký je můj úkol, neboť toužím Ti sloužit.‘ A Pán mu láskyplně odpověděl: ‚Měj trpělivost, spojím na světě muže a ženu a z jejich spojení se narodí syn, do kterého se vtělíš, abys jako lidské dítě sbíral zkušenosti v zkouškách světa a cítil na sobě něhu matky a láskyplnou podporu otce.“

51. Duch se radoval a čekal. Mezitím Pán spojil muže se ženou pouty lásky a takto (spojení) je poslal na cestu života. —

52. V lůně ženy klíčil nový život a poté Bůh poslal toho Ducha, aby v tomto těle přijal tělo, a v devátém měsíci uzřel světlo světa. Matka zářila štěstím a otec na něj hleděl s hrdostí. Ten syn byl dílem obou, byl plodem jejich lásky. Žena se cítila silná a muž se cítil trochu podobný svému Stvořiteli. Oba se věnovali péči o to něžné srdce.

53. Duch, který oživoval syna, zářil, když spatřil sladký pohled své matky a vážnou a zároveň láskyplnou tvář otce.

54. Čas plynul a otec se ve svém životním boji vzdálil od hnízda lásky, zbloudil a šel tak daleko, až se ztratil a v trnitém křoví zanechal cáry svého roucha. Jedl jedovaté plody a otrhával květy, které na své cestě nacházel. Když se cítil nemocný a skleslý, vzpomněl si na milované, které opustil. Pokusil se vrátit a hledat je, ale chyběly mu síly. Vzchopil se tedy ze všech sil a plazil se a potácel se po dlouhé cestě, až dorazil k branám svého domova. Manželka ho přijala do náruče se slzami v očích, syn byl nemocný a umíral.

55. Když otec uviděl svého umírajícího syna, prosil Boží milosrdenství o jeho uzdravení, zoufale si trhal vlasy a klevetal. Ale ta duše se oddělila od svého těla a odešla do záhrobí. Rodiče zůstali bez útěchy a střídavě se obviňovali z neštěstí, které je postihlo: on proto, že odešel — ona proto, že ho nedokázala zadržet.

56. Když se ta duše dostala do přítomnosti Stvořitele, řekla: „Otče, proč jsi mě vzal z náručí té milé matky, kterou má má nepřítomnost přivedla k pláči a zoufalství?“ Na to jí Pán odpověděl: „Počkej, měj trpělivost, neboť se znovu vrátíš do téhož lůna, až oni poznají své chyby a pochopí můj zákon.“

57. Muž a žena žili dál spolu, osamělí, a v hloubi duše litovali svých prohřešků, když je znovu překvapily známky nového dítěte. Bůh nechal ducha znovu se vrátit do toho lůna a řekl mu: „Buď v tom těle, které se připravuje na život, a znovu se osvěž v tom lůně.“

58. Rodiče, kteří považovali prvorozeného za ztraceného, nevěděli, že se vrátil do jejich středu. Prázdnotu, kterou zanechal první syn, však

naplnil druhý, radost a mír se vrátily do lůna toho domova, matka se opět usmívala a i otec se radoval.

59. Nyní se muž bál vzdálit se od svých blízkých a snažil se je láskyplně obklopot, zatímco u nich zůstával. Ale čas mu dal zapomenout na jeho minulou zkušenost a pod vlivem špatných přátel upadl do neřesti a pokušení. Žena mu to vyčítala a začala ho odmítat; domov se proměnil v bojiště. Brzy ležel muž poražen, nemocný a oslabený, zatímco žena nechala dítě samotné v kolébce a vydala se hledat chléb pro nevinné dítě a potravu pro toho společníka, který ji neuměl ani milovat, ani chránit. Trpěla ponížením a urážkami, prožívala nebezpečí a odolávala touhám zlomyslných mužů, a tak zajišťovala svým blízkým denní chléb.

60. Bůh se smíloval nad duší nevinného dítěte a ještě dříve, než otevřela oči světlu rozumu, povolal ji k sobě. Když se však duše dostavila před svého Pána, řekla Mu plná bolesti: „Otče, znovu jsi mě vyrval z náručí těch, které miluji. Podívej, jak těžký je můj osud! Nyní Tě prosím, abys mě nechal navždy buď v jejich náručí, nebo v Tvé; ale už mě nenechávej táhnout sem a tam, jsem unavená.“

61. Když se muž probral ze svého otupění, uviděl nový obraz bolesti: manželka neutešitelně plakala u čela postele, na které ležel mrtvý jejich druhý syn. Muž si chtěl vzít život, ale manželka mu v tom zabránila slovy: „Nesahaj na svůj život, zadrž svou ruku, uvědom si, že my sami jsme příčinou toho, že Bůh bere naše děti.“ Muž se uklidnil, když poznal, že v těch slovech je obsaženo světlo pravdy.

Dny ubíhaly a přinášely klid těm srdcím, která s bolestí vzpomínala na své děti, které je opustily a které byly radostí toho domova, jenž od té chvíle upadal do beznaděje.

62. Tu se duše zeptala svého Pána: „Otče, pošleš mě znovu na zem?“ „Ano,“ řekl jí Pán, „a tak často, jak bude nutné, dokud nebudou ta srdce vyhlazena.“ Když se znovu vtělila, její tělo bylo nemocné, protože její matka onemocněla a její otec také. S prosbou o úlevu povstala ta duše ze svého lůžka bolesti k Otcí. Tentokrát nespátřila světlo světa*, na rtech jejích rodičů nebyl úsměv, byly tam jen slzy. Matka plakala od rána do večera u kolébky dítěte, zatímco otec cítil plnou lítost, že bolest mu probodávala srdce, když viděl, že syn zdědil jeho vlastní neduhy.

**Narodil se tedy slepý v důsledku nemoci rodičů.*

63. Pobyť duše v tom nemocném těle byl krátký a ona se opět vrátila do přítomnosti Páně.

64. Manžele opět obklopila osamělost, ale bolest je sjednotila jako nikdy předtím, jejich srdce se milovala a slíbili si, že budou kráčet společně

až do konce života. Muž plnil své povinnosti, *ona* se starala o svého manžela a oba se uzdravili ze svých nemocí.

65. Sotva věřili, že jim Bůh ještě jednou dopřeje syna, ale hle, když Pán viděl, že v těch bytostech vzkvétá tělesné i duševní zdraví, poslal jim tu duši jako odměnu za sebezapření ženy a zlepšení muže, a z lůna ženy vyrostlo tělíčko, svěží jako poupě, které ten domov zaplavilo štěstím a mírem.

66. Muž a žena děkovali svému Pánu na kolenou, plačící štěstím, zatímco ta trpělivá a poslušná duše se usmívala skrze syna a promlouvala k Bohu: „Pane, už mě více neodděluj od mých rodičů. V mém domově je mír, v jejich srdcích láska, v mé kolébce teplo, v matčině ňadru mléko a med, na stole chléb. Můj otec mě laská a v rukou drží nářadí pro práci. Požehnej nám.“ A Pán je požehnal s radostí ve svém Duchu a nechal je sjednocené v *jednom* „těle“, v *jednom* srdci a v *jedné* vůli.“
(Konec podobenství).

67. Dnes vám říkám: Pijte z tohoto vína, z mého učení, a radujte se, neboť když se shromáždíte u svého Otce, je v domě Páně slavnost.

68. Kolik z vás ožívá k novému životu, když v této době slyší mé slovo. Byli jste mrtví ve víře; neboť zatímco pozemští lékaři jedněm vzali veškerou naději, kněží druhým odepřeli účast na večeři Páně.

69. Otevřeli jste svá srdce, když jste pocítili, že mé slovo uzdravuje nemocné, milosrdně odpouští hříšníkům a že Mistr nabízí všem chléb věčného života.

70. Na své životní cestě jste viděli proudy zkaženosti, bahnité bažiny a neúrodnou půdu, kterou nikdo nedokázal učinit úrodnou.

71. Zažili jste, jak se pole, která byla kdysi úrodná a nabízela světu své bohaté plody míru a štěstí, dnes proměnila v pole krve, zkázy a smrti.

72. Je nutné, aby se Otec přiblížil ke svým dětem. Já jsem rosa, která v tichu noci sestupuje na pole a padá na koruny květín. Avšak květiny, které uschly, srdce, která ztratila naději, nejsou schopna vnímat mou lásku.

73. Učedníci, uvědomte si, že svým učením jsem ve vašich srdcích probudil pocit milosrdenství, abyste přijali utrpení lidí za své a nebyli lhostejní k jejich konfliktům, zkouškám a tragédiím.

74. Spojte se v myšlenkách a modlete se za své bratry. Vyslyším vaše prosby a odměním vaše žádosti. Ještě jste příliš slabí, abyste zapomněli na svá utrpení nebo starosti a mysleli na druhé. Říkám vám: Přijměte tyto zkoušky s odvahou a s důvěrou ve svého Pána, neboť vaše vzpurnost či odmítání je z vaší životní cesty neodvrátí ani nerozplyne. S duchovním povznesením, s vírou a s důvěrou však zvládnete i ty nejstrašnější zkoušky.

Každý trn, každá propast, kterou překonáte, zanechá ve vaší duši jiskru světla. Kdo umí přijímat své zkoušky s vyrovnaností, pocítí, že okamžiky bolesti, které by se jiným zdály věčné, se zkracují.

75. Tento život je vaší křížovou cestou, na níž někdy upadnete, ale zároveň cítíte, že se svým křížem nejste sami, protože neviditelný a milující pomocník vás pokaždé zvedne, když se pod tíhou svého osudu skloníte.

Když se na vás vrhl vlk, já jsem ho zahnal. Když nevěřící a špehové vnikli do lůna vašich shromáždění, aby odhalili chyby a kvůli tomu vás obvinili, já jsem vás přikryl svým pláštěm něhy a zavřel rty těm lidem. Když vás lidé podrobovali zkoušce svými otázkami, vložil jsem předčasně hlas Ducha Svatého na vaše rty, protože jste ještě nebyli připraveni přesvědčit je slovy světla.

76. Nehubuji vás, ale hledejte v dobrotě mého slova naději, zlepšení i soud. Co by se z vás stalo, kdybych vám lichotil ve vaší nedokonalosti a chválil vás ve vašich hříších? Není to snad to, co lidé dělají s knížaty tohoto světa? — Vždy jsem vás povzbuzoval, když jsem viděl, jak horlivě usilujete o svůj duchovní pokrok, když navštěvujete nemocné, aniž byste mysleli na čas nebo dbali na to, zda je nepříznivé počasí; a když jste stáli před soudci, zůstali jste klidní a vydali jste o Mně svědectví slovy pravdy.

77. Tak jste se naučili, že srdce jsou pole, která musíte obdělávat, a že čím rozsáhlejší jsou pole, tím větší musí být vaše úsilí; a že to, co jste zaseli, nesmíte opustit.

78. Mezi vámi jsou ti, kteří v hledání nových polí k osetí odejdou k jiným národům. Dal jsem vám univerzální jazyk, kterým se budete moci mezi sebou dorozumívat — ne vznešený jazyk, který mluví lidská ústa, ale ten, který Duch vyjadřuje skrze lásku.

79. Pro jiné nebude nutné podnikat tyto velké cesty. Pro ně bude stačit, aby se připravili na to, že budou prokazovat milosrdenství těm nejbližším, stejně jako dávat světlo bez těla duším, které jsou zmatené. Běda tomu, kdo zavře své dveře před voláním o pomoc těchto legií potřebných, neboť oni ve svém zmatení neodpustí!

80. Pilný učeník Mě při každém kroku velebí, protože vnímá tíhu svého kříže jako lehkou a raduje se, že Mi slouží. Lenivý se cítí zbaven svobody a skloněn pod velmi těžkým břemenem. Nikoho nesvazuji a nikoho nedělám otrokem — naopak, dávám vám pravou svobodu, aby vás ani vězení, ani smrt nemohly spoutat, ale abyste tam, kde se mnozí považovali za ztracené, pozvedli svou duši na nekonečný žebřík svého vývoje.

81. Učedníci: Jste připraveni odpustit těm, kteří vás urážejí? Kdo jsou vaši nepřátelé? — Amen, pravím vám, nesmíte nazývat své bližní nepřáteli! Neposílám vás proti lidem, ale proti jejich hříchu a nevědomosti.

Můj pokoj s vámi!

Učení 39

1. Já jsem mír, který se na vás snáší, neboť ve světě vidím jen chaos.
2. Bděte a modlete se, čiňte dobro a skrze milosrdenství zničíte válku.
3. Strom vědy, tak jak jej lidé pěstovali, nese pro lidstvo hořké ovoce.
Ale já vám nyní dávám křišťálově čistou vodu lásky, abyste jej zalévali a zažili, jak odlišné budou plody, které právě tento strom pak přinese.
4. Než v mém učení objevíte tajemství, jak pečovat o strom vědy, bude tento strom bičován silnými vichřicemi, které shodí všechny jeho špatné plody a očistí ho.
5. Po této bouři uvidíte ve svém duchu postupně zářit nové světlo, které se bude odrážet na všech vašich životních cestách.
6. Nyní žijete v době soudu. Vzpomeňte si, jak často jsem vám říkal, že srp mé Božské spravedlnosti neúnavně seká plevel.
7. Jak věda, tak náboženství i mocní pocítí mou spravedlnost. Nic nezůstane mému pohledu skryto ani nebude vynecháno z mého vážení. Od počátku lidstva byl hřích odsouzen k smrti a mé slovo se musí naplnit.
8. Když ty, můj lide, uvidíš na zemi znamení těchto událostí, pozvedni se ke Mně v modlitbě, sjednoť se se svou rodinou v jediné myšlence a pošli svého ducha jako posla mé lásky ke svým bratrům, kteří potřebují mír.
9. Nepochybujte o síle modlitby; neboť pokud při projevování lásky k bližnímu nemáte víru, nebudete moci svým bližním nic dát.
10. Neučil jsem vás snad, že i rozbouřené přírodní síly mohou slyšet vaši modlitbu a uklidnit se? Jestliže poslouchají můj hlas – proč by pak neměly poslouchat hlas dětí Páně, když se připravily?
11. Již v době, kdy jsem byl s vámi na světě, učil jsem vás modlit se, abyste se v okamžicích zkoušky mohli spojit se svým Otcem a tím, že od Něho čerpáte sílu, plnili jste svůj úkol lásky a milosrdenství mezi lidmi.
12. Modlitba je milost, kterou Bůh dal člověku, aby mu sloužila jako vodítko k (duchovnímu) vzestupu — jako zbraň k obraně — jako kniha k poučení — a jako balzám k uzdravení a vyléčení z každé nemoci.
13. Skutečná modlitba zmizela ze světa, lidé se již nemodlí, a když se o to pokoušejí, činí to rty, místo aby ke Mně mluvili duchem, a používají prázdná slova, obřady a přetvářku. Jak chtějí lidé vidět zázraky, když používají formy a praktiky, které Ježíš neučil?
14. Je nutné, aby se pravá modlitba vrátila mezi lidi, a jsem to Já, kdo vás ji znovu učí.
15. Požehnaný ten, kdo svou láskou k druhým inspiruje a slouží jim jako schod na jejich cestě vzhůru ke Mně. Neboť když otevře oči, aby se podíval na sebe, uvidí se blízko svého Otce.

16. Neptejte se, co máte dělat, abyste věděli, že jste splnili svůj úkol; neboť můj zákon se omezuje na to, abyste se navzájem milovali. Pochopte, že každý den vašeho života vám nabízí příležitost uplatnit toto božské přikázání.

17. Každý může na své cestě splnit poslání milovat. Ten, kdo vede duše, ten, kdo učí, vědec, vládce, otec rodiny, vy všichni můžete sloužit svému bližnímu, pokud se inspiřujete mým nejvyšším přikázáním, které vám říká: Milujte se navzájem.

18. Vše bude očištěno, vše bude obnoveno, aby nové generace našly Zemi připravenou k naplnění svého velkého duchovního úkolu.

19. Nevybírejte si ty, které máte milovat, milujte všechny bez rozdílu. Duchovní láska nesmí znát žádné upřednostňování.

20. Láska, kterou vás učím, přesahuje lásku k vašim blízkým, lásku k vlasti i k sobě samým.

21. Nebojte se, že v tomto díle lásky nebudete moci být užiteční, když myslíte na svou materiální chudobu. Oduševněte se a nebudete potřebovat pozemské statky, abyste mohli konat dobro svým bližním. Podívejte se, jak jsem si z tohoto lidu potřebných a prostých duší vybral své pracovníky a učinil z nich rádce, lékaře a důvěrníky těch, kteří trpí, a že k nim lidé přicházejí v touze po útěše a pokoji.

22. Z jejich lásky proudil nevyčerpatelný balzám uzdravení, z jejich dříve těžkopádných rtů vycházelo slovo světla, které poučuje, obnovuje, vnitřně hýbe a přesvědčuje. A co si tito pracovníci mysleli, že nosí ve svých srdcích, než jsem jim odhalil jejich dědictví? — Nic, cítili se jako vyvrhelové, neschopní praktikovat lásku k bližnímu a vést sami sebe.

23. Hle, jak před skromností těchto dělníků přicházejí bohatí a prosí o pomoc — lékaři, aby se jich zeptali na své nevyřešené problémy; a ti, kteří se vzdělali v oblasti teologických či filozofických znalostí, přicházejí, aby se naučili první lekci. Nepřekvapuje vás tento zázrak, který se mezi vámi stal? Pak tomu již rozumíš, lide, a ty, lidstvo, tomu porozumíš. Moc a bohatství země nebudou stačit k tomu, aby vám přinesly mír, abyste si byli navzájem užiteční tím, že si poskytujete materiální pomoc, pokud se nenaučíte milovat.

24. Jestliže je ve vaší duši láska a dáte ji pocítit svým bližním, uvidíte, jak se zázraky stávají skutečností. Začněte praktikovat ctnost — vy, kteří jste zůstali lhostejní nebo vzdálení milosrdenství, lásce a dobru, jež jsou podstatou duchovního života. A když někdo přijde k vašim dveřím, vyčerpaný žízní, únavou a hladem, posaďte ho ke svému stolu, aniž byste přemýšleli, zda je ve spíži dost chleba. Zeptejte se svého srdce, zda to děláte s upřímnou láskou, když pozvete poutníka ke svému stolu, s

opravdovým soucitem. Jestliže tomu tak je, uvidíte, jak se chléb znásobí, všichni se nasytí a v srdci poutníka se zapálí plamen víry, aby Mi děkoval a žehnal Mi. On bude ve svém životě činit totéž, co jste vy učinili jemu, neboť jste ho naučili lekci lásky, která je přístupná i tomu nejomezenějšímu rozumu.

25. Budte skromní, pamatujte, že Já, váš Bůh, jsem se narodil v pokoře a později jsem své tělo zakryl prostým pláštěm. Proč vždy sníte o krásných šatech a toužíte dokonce po královských rouchách?

26. Ani vaše království není z tohoto světa. Tento život je jako bojiště, kam se vydáváte, abyste získali zásluhy, abyste poté vítězně vstoupili do dobyté země a v ní obdrželi svou odměnu.

27. Nikdy nenechávejte kříž ležet na půli cesty, neopouštějte svůj úkol, neboť by to bylo, jako kdybyste v bitvě odhodili své zbraně, zbaběle uprchli před bojem a vzdali se triumfu, který čekal na vaši duši.

28. Já jsem dokonalá cesta, ve svém pozemském životě jsem vám svým příkladem zanechal knihu pravého života, z jejíž učení se máte naučit bojovat, abyste zvítězili ve všech bitvách. Můj meč lásky neúnavně bojoval proti zlu a nevědomosti lidstva. Mé zbraně nebyly vražedné, nepřinesl jsem vám smrt, ale věčný život. Moje mírnost přivedla ty, kteří mě hanobili, k zoufalství a zmatení, moje milosrdné odpuštění přemohlo tvrdost jejich srdcí, moje smrt jako člověka je probudila k životu milosti. Nevzpomínáte si, že zaslíbený Mesiáš byl ohlášén jako neporazitelný bojovník?

29. Je čas, aby z lidských srdcí vyvěraly láska, odpuštění a pokora jako skutečné zbraně, které se postaví nenávisti a pýše. Dokud se nenávist setkává s nenávistí a pýcha s pýchou, budou se národy navzájem ničit a v srdcích nebude mír.

30. Lidé nechtěli pochopit, že své štěstí a pokrok mohou nalézt pouze v míru, a honí se za svými ideály moci a falešné velikosti, přičemž prolévají krev svých bratří, ničí životy a boří víru lidí.

31. Člověk se svou pyšnou vědou vyzývá mé zákon, a já vám říkám, že budu opět bojovat proti jeho hříchu. Ale člověk ve Mně nenajde pyšného a arogantního soudce – neboť to jsou lidské chyby – ani na sobě neucítí břemeno pomsty; neboť nízké vášně jsou vlastní pouze vaší nedokonalosti. Setká se s neúprosným soudcem a s Mistrem, který ho učí velkému učení lásky.

32. Ne všichni chcete války nebo živíte nenávist či pýchu vůči nevinným, vůči těm, kteří mají dobrou vůli a víru. Dám znamení, když války vypuknou, aby věřící bděli a modlili se; neboť skrze svou modlitbu a své „bdění“ budou nezranitelní vůči vražedným zbraním.

33. Od východu k západu povstanou národy a budou mezi sebou bojovat, a od severu k jihu se rovněž vydají, aby se všechny setkaly na křižovatce. Při tomto střetu vznikne nezměrná hranice, na které shoří nenávist, bude vyhlazena pýcha a zničeno plevel

34. Je nutné, aby nové generace našly čistou Zemi, aby v ní rozkvetl mír a láska. Ale předtím zmizí i poslední stopa zločinu Kaina, jehož dědictví lidstvo stále v sobě nese.

35. Myslíte si vy, kteří stojíte pod duchovním vlivem mých učení, že v celé té bolesti, která se blíží, je obsažen Boží trest nebo odplata? — Ne, říkáte Mi, je to plod, který jsme vypěstovali a který nyní sklídíme.

36. Vždy mám soucit se svými dětmi, neboť jste příliš malí, abyste pochopili vše to zlo, které si navzájem způsobujete. Proto se k vám přibližuji a tím, že zhmotňuji* své slovo, posílám vám své posly, aby vás napomínali, aby vás varovali před vaší zlou cestou. Ale kdy jste naslouchali mým voláním? — Nikdy. — To je důvod, proč lidstvo trpí.

**Tím se vyjadřuje, že božské slovo k nám přichází zprostředkovaně prostřednictvím hlasatelů, je vyslovováno hmotně a posluchači je slyší hmotně — na rozdíl od slova přijímaného duchovně prostřednictvím inspirace!*

37. Milovaný lide, nebuď pouhým divákem tváří v tvář chaosu, který uvidíš. Neboť budeš Mi muset skládat účty z míru a síly, které jsi obdržel.

38. Ten pokoj a ta síla jsou tu proto, abyste se modlili, aby se váš rozum nezatemnil a abyste se pilně a neúnavně snažili konat dobro, rozněcovat víru a šířit mezi lidmi útěchu.

39. Milovaní učedníci, šířte mé učení mezi svými bližními. Ukládám vám, abyste mluvili jasně, tak jak jsem vás učil. Pečlivě studujte všechny části tohoto díla, neboť vpravdě vám říkám, že zítra budete tážáni svými bratry. Víím, že se vás budou ptát, jakou představu máte o Trojici Boží, o božství Kristově a o čistotě Mariině, a vy musíte být silní, abyste tyto zkoušky obstáli.

40. O Trojici máte prohlásit, že v Bohu neexistují tři různé osoby, ale pouze *jeden* Božský Duch, který se lidstvu zjevil ve třech různých vývojových fázích. Avšak tato , neschopná proniknout k jádru pravdy, viděla tři božství tam, kde existuje pouze jediný Duch. Proto, když uslyšíte jméno „Jehova“, myslíte na Boha jako na Otce a jako na Soudce. Když myslíte na Krista, vidíte v něm Boha jako Mistra, jako Lásku, a když se snažíte pochopit, odkud pochází Duch Svatý, pochopíte, že není nikdo jiný než Bůh, který zjevuje svou moudrost učedníkům, kteří jsou dále pokročilí.

41. Kdybych shledal lidstvo prvních dob duchovně tak vyvinuté jako to dnešní, zjevil bych se mu jako Otec, jako Mistr a jako Duch Svatý, a pak by lidé neviděli tři božství, kde existuje pouze Jedno. Ale oni neměli schopnost vyložit si mé učení, byli by zmateni a odchýlili by se od mé cesty, aby si nadále vytvářeli přístupné a malé bohy podle svých představ.

42. Nyní znáte důvod, proč se Otec zjevoval po etapách, a chápete také omyl lidí ohledně pojmu Trojice.

43. V mém Božském Duchu existuje nekonečné množství podob a vlastností. Avšak protože jsem se během tří časových epoch ukázal ve třech hlavních vlastnostech, nazval jsem vás trinitariány, a nyní Mě již poznáváte v těchto třech zjeveních a chápete, jak je sjednotit v jedno, přičemž v něm spatřujete jediného Boha, který se může zjevit stejně dobře dnes jako Soudce, zítra jako Mistr a později jako Otec nekonečné moudrosti a dobroty.

44. Nepokoušejte se již ve své představě dávat Mi tělesnou podobu, neboť v mém Duchu neexistuje žádná podoba, stejně jako nemá podobu inteligence, láska ani moudrost.

45. Říkám vám to, protože mnozí si Mě představovali v podobě starce, když mysleli na Otce; já však nejsem starý muž, neboť jsem mimo čas, můj Duch nemá věk.

46. Když myslíte na Krista, okamžitě si ve své mysli vytváříte fyzický obraz Ježíše. Ale říkám vám, že Kristus, Božská láska zrozená v těle, mé „Slovo“, které se stalo člověkem, se po opuštění fyzického těla spojil s mým Duchem, z něhož vzešel.

47. Když však mluvíte o Duchu Svatém, používáte symbol holubice, abyste si ho pokusili představit v nějaké podobě. Ale já vám říkám, že doba symbolů pominula, a že z tohoto důvodu, když se cítíte pod vlivem Ducha Svatého, přijímáte ho jako vnuknutí, jako světlo ve vaší duši, jako jasnost, která odstraňuje nejistoty, tajemství a temnoty.

48. Když vám říkám, že Kristus je láska Otce, pochopte, že Kristus je božský. Co je na tom podivného, že Bůh nechal svou lásku stát se člověkem, aby ji zjevil světu, kterému chyběla duchovnost? Není to snad důkaz dokonalé otcovské lásky, která byla dána těm, kteří – protože nemohou jít k Otci – jsou jím hledáni?

49. Chci vám tedy ukázat, že Kristus není méně než Já*, ani nepřichází po Mně, neboť je-li On láskou, pak tato láska nepřichází ani po žádné jiné síle, ani před ní, je sjednocena a splynula se všemi (božskými silami), které tvoří Absolutno, Božství, Dokonalost.

**Zde promlouvá Bůh v jednotě všech svých božských sil*

50. A co vám mám říci o Marii, která byla Pánem poslána na zem, aby sloužila Ježíši jako matka, v jehož těle se mělo zjevit Slovo?

51. Vpravdě vám pravím, byla ztělesněnou božskou něhou. Proto – když ve svém domě uslyšela slova Pánova posla, který jí oznámil, že v svém lůně počne Mesiáš – v jejím srdci nezbyly žádné pochybnosti ani vzpoura proti tomu, o čem věděla, že je to Boží vůle. Jejím vzorem byla pokora a víra, její působení bylo tiché a vznešené. Proto byla jediná, kdo byl schopen naplnit toto nebeské poselství a přijmout tento vznešený osud bez ješitnosti.

52. Ježíš strávil své dětství a mládí po boku Marie a v jejím lůně i po jejím boku se těšil z její mateřské lásky. Božská něha, která se stala ženou, osladila Spasiteli první roky jeho života na světě, neboť když nadešla hodina, měl vypít tak velkou hořkost.

53. Jak je možné, že si někdo může myslet, že by Marii, v jejímž lůně se formovalo Ježíšovo tělo a po jejím boku žil Mistr, mohlo chybět duchovní povznesení, čistota a svatost?

54. Kdo miluje Mě, musí nejprve milovat vše, co je Mé – vše, co miluji Já.

55. Tyto nauky lásky a milosrdenství máte sdělit svým bratřím. Musíte vědět, že není nutné, aby mě celé lidstvo slyšelo v té podobě, v jaké se vám zjevují. Stačí mi, že tento lid je přítomen a poslouchá tato učení, aby poté byl mým svědkem a poslem mezi svými bližními.

56. Kdyby tato forma zjevení byla tou nejvyšší, jaké mohou lidé dosáhnout, pak bych ji dal poznat po celé zemi a jednou zavedena, neměla by konce. Ale protože toto zjevení prostřednictvím lidského hlasatele je pouze přípravou na dokonalé zjevení z ducha k duchu, poskytl jsem mu pouze určitý čas a určil jsem mu okamžik jeho ukončení, kterým bude rok 1950.

57. Tyto zástupy lidí, které rok co rok naslouchaly učení svého Mistra, jsou předurčeny k tomu, aby šířily toto poselství mezi lidstvem poté, co již nebudou slyšet mé slovo.

58. Nemají se chystat učit *před* mým odchodem, neboť je nutné, aby vyslechli mé poslední poučení, které bude nejhlubší, a proto je posílá a připraví na boj.

59. Všichni – od nejstarších společenství až po ty, kteří se začínají scházet v nejnovějších shromaždištích – ode Mne slyšeli, že toto zvěstování skončí s koncem roku 1950, že je to má božská vůle, aby se tak stalo, a že lid se nesmí v žádném případě vzpírat tomu, co nařídil Otec.

60. Bylo by tvrdohlavé snažit se, abych na vás čekal ještě déle; znamenalo by to popírat Otcovu dokonalost a spravedlnost a bylo by to popřením toho, že jsem to byl Já, Neměnný, kdo k vám promlouval.

61. Ačkoli se v těchto okamžicích nikdo necítí schopen spáchat toto znesvěcení, říkám vám to, protože vím, že v rozhodujících okamžicích, v hořké a smutné hodině mého odchodu, nebude chybět u mého stolu zrádce, slaboch, který odhodí chléb, jenž ho dlouho živí, a který mě falešným polibkem lásky vydá na posměch a výsměch lidstva.

62. Kdo, myslíte si, se zjeví skrze tyto mozky, až čas mého zjevení skončí? Chcete mě snad učinit spoluvíníkem vaší neposlušnosti?

63. Pamatujte, že vaše neposlušnost by později způsobila zmatek mezi lidmi, že znesvěcení takového rozsahu by podpořilo chaos mezi lidmi. Nikdo by nevěřil v mé zjevení jako Svatého Ducha, všichni by ztratili víru.

64. Již nyní vám říkám, že ti, kteří chtějí přesvědčit, že se i po uplynutí jím stanoveného času budu nadále zjevovat skrze jejich zprostředkování, budou odmítnuti a nazváni podvodníky, a ten, kdo se zjevuje skrze svůj rozum, bude nazván „falešným Kristem“. Ale jasnovidci, kteří by se spojili s tímto podvodníkem, budou nazváni „falešnými proroky“.

65. Lide, posiluj se ve všem, co ti dnes říkám, abys, až přijde hodina zkoušky, dokázal zůstat pevný, spojený s mým zákonem, a abys ctěl mou vůli. Neboť svým chováním vydáte největší svědectví o tom, že jste uvěřili, že toto slovo je nejvyšší pravdou. Kdo učiní opak, ten Mě zapře.

66. Blahoslavení ti, kteří zůstanou věrni mému slovu, neboť je, až přijde čas, použiji jako posly a svědky tohoto božského poselství, které zanechávám lidstvu prostřednictvím svého zjevení skrze lidský rozum – jako přípravnou lekci pro skutečné zjevení skrze vašeho Otce.

67. Dnes hledám vašeho ducha, neboť duchovní svět touží po jeho přítomnosti.

68. Nepodařilo se vám povznést, protože každá z vašich nedokonalostí je článkem toho řetězu, který vás váže k pozemským statkům a brání vám v tom, abyste se vznášeli v oblastech, které odpovídají duchu*.

**Viz poznámka 6 v příloze*

69. Co si asi tak připravujete pro (existenci) po tomto životě? Myslíte si snad, že vaše duše může pevným krokem vstoupit do světa, v němž je jejím světlem a oporou pouze duchovnost?

70. Poslouvejte toto slovo, prozkoumejte je a pochopíte, že vám pomáhá zbavit se všeho zbytečného, protože tyto vlivy nedávají vaši duši svobodu.

71. Zbavte zde v mé přítomnosti svou duši všech nečistot a nechte ji volnou. Nemějte strach, neboť Mi neprozradíte žádné tajemství, znám vás lépe než vy sami. Vyznávejte se Mi ve svém nitru, budu vám rozumět lépe než kdokoli jiný a odpustím vám vaše přestoupení zákona a vaši vinu,

neboť Já jsem jediný, kdo vás smí soudit. Ale když jste se smířili se svým Otcem a ve svém nitru slyšíte vítěznou hymnu, kterou zpívá váš duch, posadte se v pokoji k mému stolu, jezte a pijte pokrmy Ducha, které jsou obsaženy v jádru mého slova.

72. Když vstáváte od stolu, abyste se vrátili ke své denní práci, nezapomeňte, že na všech vašich cestách je přítomno mé zákon a můj pohled vás vidí. Tím vám chci říci, že se nemáte připravovat v duchu a v myšlenkách pouze tehdy, když vstupujete do těchto shromaždišť, abyste naslouchali mému slovu, ale že ten strach, abyste mě neurazili, který projevujete na těchto místech, vás má provázet všude a vždy.

73. Máte mé slovo ve svém duchu, abyste se ho ptali na radu, když kráčíte po cestě plnění svého poslání.

74. Všem, kdo Mne poslouchají, dávám stejné slovo; ani chudému nedávám více, protože je v nouzi, ani bohatému nedávám méně. Amen, pravím vám, v duchu jste všichni v nouzi.

75. Miluji vás všechny stejně, nevidím žádné rozdíly v třídách, rasách, jazycích nebo vyznáních, ani rozdíl mezi pohlavími. Mluvím za ducha, to je ten, koho hledám, a koho jsem přišel učit, abych ho vedl světlem svého učení do Zaslíbené země.

Můj pokoj s vámi!

Učení 40

1. Váš Otec vše připravil, aby „Slovo“ Boží přebývalo mezi lidmi a ukázalo jim na vznešených příkladech své lásky cestu k jejich nápravě.

2. Nejprve inspiroval proroky, aby ohlásili, v jaké podobě se Mesiáš zrodí na svět, jaké bude jeho dílo, jeho utrpení a jeho smrt jako člověka, aby, až se Kristus objeví na zemi, ten, kdo znal proroctví, ho okamžitě poznal.

3. Staletí před mým příchodem v Ježíši řekl prorok Izaiáš: „Proto vám Pán dá toto znamení: Hle, panna počne a porodí syna, kterému se bude říkat Immanuel.“ (Což znamená: Bůh s námi). Tímto proroctvím, mimo jiné, ohlašoval můj příchod.

4. David mnoho století před mým příchodem opěvoval v žalmech plných bolesti a prorockého smyslu utrpení Mesiáše během ukřižování. V těchto žalmech hovoří o jedné z mých sedmi slov na kříži, naznačuje pohrdání, s nímž by mě dav vedl na ukřižování, výrazy posměchu lidí, když uslyší, že ve Mně je Otec – opuštěnost, kterou by mé tělo pociťovalo tváří v tvář lidské nevděčnosti, všechna mučení, kterým bych byl vystaven, a dokonce i způsob, jakým by losovali o mé roucho.

5. Každý z mých proroků ohlašoval můj příchod, připravoval cesty a uváděl přesné znaky, aby se v ten den nikdo nemýlil.

6. V Nazaretu žila květina čistoty a něhy, panna jménem Marie, která byla právě tou, kterou předpověděl prorok Izaiáš, neboť z jejího lůna měl vzejít plod pravého života. K ní přišel duchovní posel Páně, aby jí oznámil poslání, které s sebou přinesla na zem, a řekl: „Buď pozdravena, milostiplná, Pán je s tebou, požehnaná jsi mezi ženami.“

7. Nastala hodina, kdy mělo být zjeveno božské tajemství, a vše, co bylo řečeno o přítomnosti Mesiáše, Spasitele, Vykupitele, se mělo nyní bezprostředně naplnit. Ale jak málo bylo srdcí, která vnímala mou přítomnost, jak málo duší, které byly připraveny rozpoznat v světle mé pravdy království nebeské.

8. Lidé, z nichž většina se stala materialistickou kvůli své ctižádosti, kteří vše podřizovali svým lidským znalostem a zkušenostem a pokoušeli se duchovní věci ověřovat pomocí své materialistické vědy, museli tváří v tvář tomu, co pro ně bylo nepochopitelné, upadnout do zmatení a nakonec Mě zapřeli.

9. Jen málokdo Mne miloval a následoval, a mnozí Mne nepoznali.

10. Ti, kdo mě milovali, byli ti, kteří rozpoznali mou přítomnost díky své duševní vnímavosti a víře – darům, které jsou vyšší než lidský rozum, věda a inteligence.

11. Na každém kroku mě zkoumali. Všechny mé činy a slova byly posuzovány se zlým úmyslem; většinou byli (kritici) zmateni tváří v tvář mým skutkům a důkazům, neboť jejich rozum nebyl schopen pochopit to, co může pochopit pouze duch.

12. Když jsem se modlil, říkali: „Proč se modlí, když přece říká, že je plný moci a moudrosti? Co může potřebovat nebo o co může prosit?“ A když jsem se nemodlil, říkali, že neplním jejich náboženská nařízení.

13. Když viděli, že nejím, zatímco moji učedníci jedli, usoudili, že se nacházím mimo zákony stanovené Bohem; a když mě viděli jíst, ptali se: „Proč musí jíst, aby žil – on, který řekl, že je život?“ Necháпали, že jsem přišel na svět, abych lidem zjevil, jak by lidstvo mělo žít po dlouhém období očistění, aby z něj vzešla duchovně povznesená generace, která by stála nad lidským utrpením, nad nezbytnými potřebami těla a nad vášněmi tělesných smyslů.

14. Uplynulo mnoho století od doby, kdy jsem osvětloval lidi svou přítomností, a když se pokoušeli pochopit pravdu o Mariině početí, o mé lidské přirozenosti a mé duchovní podstatě, jejich zmatený rozum to nedokázal pochopit a ani jejich otrávené srdce tuto pravdu neuchopilo.

15. Ten rozum a to srdce, na okamžik osvobozené od své temnoty, nechají svou duši uniknout do oblastí světla, kde se bude cítit osvěcena vyšší jasností, která nebude jasností jejich rozumu ani jejich vědy.

16. Pak díky své nyní rozvinuté duši pochopí pravdu, kterou jim jejich malý a omezený rozum nemohl odhalit.

17. Neboť kdyby lidé byli schopni pocítit a pochopit veškerou lásku, kterou na ně můj Duch skrze přírodu vylévá, byli by všichni dobří. Ale jedni jsou nevědomí a druzí nevděční.

18. Teprve když přírodní síly zvěstují mou spravedlnost, třesou se; avšak ne proto, že by chápali, že to je hlas mé spravedlnosti, který k nim promlouvá, ale proto, že se bojí o svůj život nebo o své pozemské statky.

19. Od počátku lidstva až po současnost se má spravedlnost projevovala lidem prostřednictvím přírodních sil, neboť v primitivnosti prvních dob i v materialismu současné doby byli a jsou citliví pouze na hmotné pohromy.

20. Jak dlouho ještě se budou muset lidé vyvíjet, aby pochopili mou lásku a pocítili mou přítomnost skrze svědomí? Až lidé uslyší můj hlas, který jim radí, a budou plnit můj zákon, bude to znamením, že pro ně skončila doba materialismu.

21. Prozatím musí být ještě v mnoha podobách sužování přírodními silami, dokud se nepřesvědčí, že existují vyšší síly, vůči nimž je lidský materialismus velmi malý.

22. Země se bude třást, voda lidstvo očistí a oheň ho zušlechťí.

23. Všechny živly a síly přírody se projeví na Zemi tam, kde lidské bytosti neuměly žít v harmonii s životem, který je obklopuje.

24. Příroda tím neusiluje o zničení těch, kteří ji znesvěcují; usiluje pouze o harmonii mezi člověkem a všemi stvořeními.

25. Jestliže se její spravedlnost projevuje stále silněji, je to proto, že přestupky lidí a jejich nesoulad se zákony jsou rovněž větší.

26. Řekl jsem vám, že se žádný list na stromě nepohne bez mé vůle, a nyní vám říkám, že žádný prvek přírody neposlouchá jinou vůli než mou.

27. Stejně tak vám říkám, že příroda může být pro lidi tím, čím chtějí: matkou, která je štědrá na požehnání, laskání a potravu, nebo vyprahlou poušť, kde vládne hlad a žízeň; mistr moudrých a nekonečných zjevení o životě, dobru, lásce a věčnosti, nebo neúprosný soudce tváří v tvář znesvěcení, neposlušnosti a omylům lidí.

28. Můj otcovský hlas řekl prvním lidem a požehnal jim: „Budte plodní a množte se a naplňte zemi, podmaňte si ji a buďte pány nad rybami mořskými, nad ptáky nebeskými a nad všemi tvory, kteří se pohybují po zemi.“

29. Ano, lidstvo, stvořil jsem člověka, aby byl pánem a měl moc ve vzduchu, ve vodách, na celé zemi a v přírodních říších stvoření. Ale řekl jsem „pán“, neboť lidé – domnívající se, že svou vědou vládnou zemi – jsou otroky. Ačkoli se domnívají, že ovládají síly přírody, stávají se obětmi své nezralosti, své domýšlivosti a nevědomosti.

30. Lidská moc a věda napadly zemi, moře a vzdušný prostor, ale jejich moc a síla nejsou v souladu s mocí a silou přírody, která – jako výraz Božské lásky – je životem, moudrostí, harmonií a dokonalostí. V lidských dílech, ve vědě a moci se projevuje pouze pýcha, sobectví, marnivost a zloba.

31. Brzy násilí přírodních sil lidstvo probudí. Lidé prostřednictvím kalicha utrpení opustí materialismus, aby spatřili světlo pravdy, které jim ukáže cestu, po níž měli dosáhnout moudrosti a skutečné moci.

32. Nikdy nebude pozdě na pokání, na nápravu omylu nebo na obnovu hříšníka. Brány mého království budou vždy otevřené a budou čekat na dítě, které konečně, poté, co dlouho putovalo podle své svobodné vůle, otevře oči světlu a pochopí, že neexistuje dokonalejší a úžasnější svoboda než ta duše, která rozumí naplňování vůle svého Otce.

33. Nekonečná svoboda v lásce, v dobru, ve spravedlnosti a v dokonalosti.

34. Abyste splnili můj zákon, musíte se modlit a neustále pozvedat svého ducha k Otci.

35. Viděl jsem, že k modlitbě vyhledáváte přednostně samotu a ticho, a děláte dobře, když se modlitbou snažíte získat inspiraci nebo když Mi chcete poděkovat. Ale stejně tak vám říkám, že se máte modlit v jakékoli situaci, v níž se nacházíte, abyste v nejtěžších okamžicích svého života uměli vyzvat mou pomoc, aniž byste ztratili vyrovnanost, sebeovládání, víru v mou přítomnost a důvěru v sebe sama.

36. Modlitba může být dlouhá nebo krátká, podle toho, jak je to třeba. Můžete, pokud si to přejete, trávit celé hodiny v té duchovní rozkoši, pokud vaše tělo neochabuje nebo pokud žádná jiná povinnost nevyžaduje vaši pozornost. A může být tak krátká, že se omezí na jednu vteřinu, pokud jste vystaveni nějaké zkoušce, která vás náhle překvapila.

37. Ke Mně se nedostávají slova, jimiž se váš rozum snaží modlitbu utvářet, ale láska, víra nebo nouze, s nimiž se přede Mnou objevujete. Proto vám říkám, že budou případy, kdy vaše modlitba potrvá jen vteřinu, protože nebude čas formulovat myšlenky, věty nebo nápady, jak jste zvyklí.

38. Můžete Mě vyzvat kdekoli, neboť pro Mě je místo lhostejné, protože to, co hledám, je váš duch.

39. Pokud se vám líbí modlit se venku, nebo pokud pociťujete větší zbožnost v těchto modlitebních místnostech, nebo pokud dáváte přednost své ložnici, dělejte to tam, kde se cítíte nejbližší svému Otci. Ale nezapomeňte, že pro Mě, který jsem všude, je místo, kde se spojím s vaším duchem, lhostejné.

40. Ne vždy se modlíte se stejným vnitřním soustředěním, a proto ne vždy prožíváte stejný pokoj nebo stejnou inspiraci.

41. Jsou chvíle, kdy jste naplněni inspirací a vaše myšlenky se vznesou k výšinám; a jsou jiné, kdy zůstáváte zcela lhostejní. Jak tedy chcete přijímat má poselství vždy stejným způsobem? Musíte vychovávat svou mysl i své tělo, aby v okamžicích modlitby spolupracovaly s Duchem.

42. Duch je vždy připraven spojit se se Mnou; potřebuje však, aby tělo bylo v dobré kondici, aby se v těch okamžicích mohlo povznést a osvobodit se od všeho, co ho v pozemském životě obklopuje.

43. Snažte se dosáhnout pravé modlitby; neboť ten, kdo umí modlit se, nese v sobě klíč k míru, zdraví, naději, duchovní síle a věčnému životu.

44. Neviditelný štít mého zákona ho ochrání před pronásledováním a nebezpečím. V ústech bude nosit neviditelný meč, aby srazil všechny protivníky, kteří se mu postaví do cesty. Maják osvětlí jeho cestu uprostřed bouří. Zázrak bude pro něj neustále dostupný, kdykoli to bude potřebovat, ať už pro sebe, nebo pro blaho svých bližních.

45. Modlete se, uplatňujte tento vznešený dar Ducha, neboť právě tato síla bude hýbat životem lidí budoucnosti — těch lidí, kteří (již) v těle dosáhnou spojení (svého) ducha s (mým) Duchem.

46. Otcové rodin si prostřednictvím modlitby nechají darovat vnuknutí, aby mohli vést své děti.

47. Nemocní získají zdraví prostřednictvím modlitby. Vládcí vyřeší své velké problémy tím, že budou v modlitbě hledat světlo, a vědec rovněž přijme zjevení skrze dar modlitby.

48. Hledejte tento svět duchovního světla, cvičte se v modlitbě ducha, zdokonalujte tuto formu, jak jen můžete, a předávejte toto poznání svým dětem, věřice, že půjdou o krok dál, než jste došli vy. Abych vám pomohl ve vaší modlitbě, vysvětluji vám své učení jednoduchým způsobem a osvětluji zjevení, která jsem vám dal v minulých dobách. Víte, proč (nyní) můžete lépe rozumět mému slovu? — Protože se vaše duše vyvinula.

49. Brzy budete lidem hovořit o mém učení a tím dokážete, že jste učení, které hlásáte, pochopili, přičemž svá slova podpoříte svými dobrými skutky. Amen, pravím vám, že tváří v tvář vašemu příkladu budou i ti nejvzpurnější přesvědčeni o pravdivosti tohoto učení.

50. Pouze ten z mých učedníků, kdo rozvinul své duchovní dary a posílil své srdce v praktikování lásky k bližnímu, obstojí ve všech zkouškách, kterým ho lidé chtějí podrobit. Neboť když dosáhl toho, že dokáže vyjádřit mé slovo v jeho smyslu a pravdě, a proměnil své srdce v nevyčerpatelný pramen lásky a milosrdenství vůči svým bližním — čímž je řečeno, že se modlil a díky své ctnosti se nachází na cestě duchovního zdokonalování — pak je tento učedník připraven vydávat o Mně svědectví.

51. Nyní, když zbývá ještě několik let, než mé zjevení v této podobě skončí — uchovejte mé slovo ve svých srdcích a uče se ode Mne. Pokud budete na cestě svého boje takto jednat, budete vědět, kdy máte mluvit ke svým bratrům a kdy musíte učit svým mlčením.

52. Měli byste mít absolutní důvěru v mou božskou pomoc ve vás a neotřesitelnou víru, že to, co budete dělat nebo předávat, bude mít dobrý výsledek, protože tím plníte můj zákon.

53. Na této důvěře a této víře bude záviset účinnost vašich slov a skutků.

54. Nebudete moci mluvit vždy, ale při každé příležitosti máte prokázat rozvinutí darů svého ducha.

55. Připravte se, a pak bude vaše přítomnost v okamžiku zkoušky stačit k tomu, aby v mysli (lidí) zazářilo světlo, bouře se proměnila v mír a vaše duchovní modlitba způsobí zázrak, že se nad těmi, za které se modlíte, rozprostře plášť milosrdenství a něhy.

56. Váš dobrý vliv má vládnout nad duchovním i nad hmotným. Nemáte se omezovat pouze na boj proti viditelným prvkům, ale také proti neviditelným.

57. Když světlo mého Ducha osvítilo vědce, aby odhalil příčinu tělesných neduhů, které nazýváte nemocemi, osvětluje i vás, abyste svým duchovním vnímáním odhalili původ všech zla, která sužují lidský život — jak těch, která zatemňují duši, tak i těch, která zaslepují rozum nebo trápí srdce.

58. Existují síly, které — neviditelné pro lidský zrak a nepostřehnutelné pro lidskou vědu — neustále působí na váš život.

59. Existují síly dobré a existují síly zlé; jedny vám dávají zdraví a druhé u vás způsobují nemoci; existují síly světlé a temné.

60. Odkud tyto síly pocházejí? — Z ducha, učedníku, z rozumu a z citů.

61. Každá vtělená nebo nehmotná duše* vysílá při myšlení vibrace; každý cit má vliv. Můžete si být jisti, že svět je plný těchto vibrací.

**Tyto pojmy se vyskytují častěji a znamenají: každá duše, která ještě žije ve svém hmotném těle, nebo již v něm nežije.*

62. Nyní můžete snadno pochopit, že tam, kde se myslí a žije v dobro, musí být přítomny blahodárné síly a vlivy, a že tam, kde se žije mimo zákony a pravidla, která charakterizují dobro, spravedlnost a lásku, musí existovat zhoubné síly.

63. Oba naplňují prostor a bojují proti sobě; mají vliv na citový život lidí, a pokud jsou lidé schopni je rozlišit, přijímají dobré vnuknutí a odmítají špatné vlivy. Jsou-li však slabí a nezkušení v konání dobra, nemohou těmto vibracím odolat a hrozí jim, že se stanou otroky zla a podlehnou jeho nadvládě.

64. Tyto vibrace vycházejí jak od vtělených duší, tak od bytostí bez těla, neboť na Zemi i v záhrobí existují dobré duše i duše zmatené.

65. V této době je vliv zla větší než vliv dobra. Proto je silou, která v lidstvu převládá, síla zla, z níž vychází sobectví, lež, smilstvo, pýcha, touha ubližovat, ničení a všechny nízké vášně. Z této narušené morální rovnováhy pramení nemoci, které trápí člověka.

66. Lidé nemají zbraně, aby proti těmto silám bojovali. Byli poraženi a uvrženi jako zajatci do propasti života bez duchovního světla, bez zdravé radosti, bez úsilí o dobro.

67. Právě teď, když si člověk myslí, že stojí na vrcholu poznání, neví, že se nachází v propasti.

68. Já, který znám váš počátek i vaši budoucnost ve věčnosti, dal jsem lidem od prvních časů zbraně, jimiž mohli bojovat proti silám zla. Ale oni je

pohrdali a dali přednost boji zla proti zlu, v němž nikdo nezmůže, protože z něj všichni vyjdou poraženi.

69. Je psáno, že zlo nezůstane na vrcholu, což znamená, že na konci časů zvítězí dobro.

70. Pokud se Mě ptáte, jaké byly zbraně, jimiž jsem vybavil lidi, aby bojovali proti silám nebo vlivům zla, říkám vám, že to byla modlitba, vytrvalost v zákoně, víra v Mé slovo a láska mezi sebou.

71. Nyní jsem se musel duchovně zjevit tomuto lidstvu, abych mu slovo za slovem objasnil původ dobra a zla a způsob boje, aby zvítězilo ve velké bitvě „Třetího času“.

72. Budím ve vás bdělost tím, že dávám vašemu duchu vnímavost, abyste se naučili přijímat vše dobré, co k vám přichází, a odmítat a bojovat proti zlu.

73. Nikdo se nesmí posmívat tomu, co říkám, neboť svým posměchem prozradí svou obrovskou nevědomost.

74. Víte, že všichni poslové, které jste měli – průkopníci duchovního nebo vědeckého zjevení – byli vysmíváni; a přesto muselo lidstvo po nějaké době přijmout jejich zjevení, přesvědčeno pravdou, kterou hlásali.

75. Věděl člověk starověku, jakým způsobem dochází k přenosu nějaké nemoci, nebo co je příčinou šíření epidemie? — Ne, nevěděli to, a z této nevědomosti vznikly pověřivé představy a tajemné kulty. Ale přišel den, kdy lidská inteligence, osvětlená světlem Stvořitele, objevila příčinu svých fyzických nemocí a začala bojovat za to, aby objevila způsob, jak znovu získat své zdraví. Tím se vědcům stalo srozumitelné to, co jim bylo skryté a neviditelné, a lidstvo tak získalo znalosti, které lidé minulých dob neměli.

76. Stejným způsobem nakonec poznají původ a vliv sil dobra a zla na člověka; a až bude toto poznání všeobecně známé, už nebude nikdo, kdo by při poslechu tohoto učení pochyboval o pravdivosti mého učení.

77. Osvěcuji vás světlem tohoto učení, abyste ve svých duších objevili schopnosti, které lidstvo od prvních dob opovrhovalo, a aby vaše duše, probouzející se ze svého hlubokého spánku a osvětlená světlem svědomí, uměla odrazit síly zla a dosáhla plného rozvoje svého duchovního vývoje. Stejně jako se k vám v zamořeném vzduchu dostává zárodek nemoci, tak i zlé duševní vlivy přicházejí neviditelně a tiše, zmáte váš rozum a otřásají vaším duchem.

78. Pouze modlitba vám může dát vnitřní poznání a citlivost, sílu a inspiraci, abyste obstáli v každodenním a neustálém boji proti zlu.

79. Mluvil jsem k vám o silách a vlivech zla: zmínil jsem však snad nějakého ducha? Nazval jsem ho snad jménem? — Ne, říkáte Mi. Musím

vám v této době spíše objasnit, že neexistuje žádný duch, který by představoval původ zla nebo jím byl.*

**Viz poznámka 7 v příloze*

80. Staré náboženské přesvědčení, obrazy, postavy a symbolické názvy, jimiž lidé minulých dob ztělesňovali zlo tím, že mu dávali lidskou podobu a připisovali mu duchovní existenci — přesvědčení, která přežila až do současných generací — musí zmizet. Neboť aniž byste si toho byli vědomi, vytvořili jste s nimi pověřivé mýty a kulty, které jsou nehodné duchovního vývoje, kterého člověk v této době dosáhl.

81. Pochopte, že zlo vycházelo z člověka, z jeho slabostí, a že v míře, v jaké se lidstvo rozrůstalo, stejně jako jeho nedokonalosti a hříchy, rostla i moc nebo vliv zla. Tato síla, která byla utvářena myšlenkami, představami, city a vášněmi, začala na lidi působit a ti nakonec uvěřili, že se jedná o ducha, který byl jistě ztělesněním zla, aniž by si uvědomili, že tato síla je složena z *jejích* nedokonalostí.

82. „Bděte a modlete se, abyste neupadli do pokušení.“

Můj pokoj s vámi!

Učení 41

1. Po celou dobu jsem k vám mluvil o věčném životě, který existuje za hranicemi hmotného světa. Slíbil jsem vám, že ho všichni budete mít; ale také jsem vám zjevil, že musíte napravit zlo, které jste způsobili, aby se vaše duše mohla rozvíjet.

2. Abych vám pomohl, řekl jsem vám: Konajte dobré skutky na zemi, aby semeno, které zaséváte, přineslo dobré ovoce a já, který jsem cesta a život, sklídl úrodu.

3. Viděl jsem, že lidstvo je vzpurné, že se zhmotnilo, a tak jsem mu musel dát své poučení, abych mu dal pochopit, jaká je cesta, kterou musí následovat, aby dosáhlo pravého života, a abych v něm vzbudil naději, že ke Mně dojde.

4. Cesta k dosažení dokonalosti je dlouhá a bez mé božské pomoci byste se k ní nemohli dostat. Duchovní život v záhrobí je pro člověka tajemstvím; studujte však mé poučení, provádějte to, co vás jeho smysl učí, a až pak překročíte práh pravého života, nebudete překvapeni ani zmateni.

5. V počátcích lidstva byl jeho duchovní vývoj tak malý, že jeho (nedostatečné) vnitřní poznání o životě duše po tělesné smrti a (chybějící) znalost jejího konečného určení způsobily, že duše při opuštění tělesného obalu upadla do hlubokého spánku, z něhož se probouzela jen pomalu. Ale když se Kristus stal člověkem v Ježíši, aby dal všem duším své učení, poslal, jakmile dokončil svůj úkol mezi lidmi, své světlo k velkým zástupům bytostí, které od počátku světa čekaly na jeho příchod, aby byly osvobozeny od svého zmatení a mohly se povznést ke Stvořiteli.

6. Pouze Kristus mohl osvětlit tu temnotu, pouze jeho hlas mohl probudit ty duše, které spaly, k jejich vývoji. Když Kristus zemřel jako člověk, Božský Duch vnesl světlo do duchovních světů a dokonce i do hrobů, z nichž vycházely duše, které blízko svých těl spaly smrtelným spánkem. Tato bytosti se té noci pohybovaly po světě a zjevovaly se lidským očím jako svědectví toho, že Spasitel byl životem pro *všechny* bytosti a že duše je nesmrtelná.

7. Pouze Ježíš jim mohl ukázat cestu, jak dosáhnout vrcholu hory pravého života. Kdo v něj věří, věří v jeho dílo a následuje jeho učení, nezůstane stát na místě.

8. Učedníci, necítíte se nadřazení svým bližním, protože slyšíte tato zjevení, která osvětlují vaši cestu. Cesta, kterou musíte urazit, je tak dlouhá a musíte pochopit, že na ní teprve děláte první kroky. Když vám zjevují některá tajemství záhrobí, děje se tak proto, abyste již nyní znali cestu a připravili se, abyste se na ní neztratili ani nezakopli. Uvědomte si, že stejně jako na tomto světě existuje mnoho cest, na nichž se člověk

může ztratit, i v širokém duchovním údolí existují stezky, které mohou duši uvést do zmatení, pokud nebyla bdělá a nemodlila se.

9. Dovolte, aby vám „životodárná míza“ mé lásky dala život, pamatujte, že jsem vám řekl: „Já jsem vinný kmen a vy jste ratolesti.“ Musíte nést plody, které oslavují strom, z něhož pocházíte.

10. Je nutné, abyste trpělivě zkoumali mé slovo, abyste jej zítra uměli vysvětlit svým bližním a abyste jej mohli praktikovat v souladu s pravdou, kterou obsahuje. Kdy dosáhne člověk dokonalosti, kterou ho učí můj zákon? — Až splní první přikázání. Neboť dosud milovalo lidstvo všechny statky světa více než svého Stvořitele. Přesto všichni lidé, když ke Mně vzývají ve svých modlitbách, říkají, že Mě milují, a když kvůli svým hříchům čelí bolesti, ptají se Mě: „Pane, proč mě trestáš, když Tě tak miluji?“ Ale poté, když jsem z jejich cesty odstranil trn, který je zraňoval, zapomínají na Toho, který je tak velmi miluje.

Podobenství:

11. Poslouchejte: V synagoze byli dva lidé, kteří se modlili. Jeden z nich měl na sobě nádherné slavnostní šaty, druhý byl téměř nahý. Ten první děkoval Stvořiteli, neboť věřil, že vše, co vlastní, získal vlastními zásluhami, a domníval se, že ten, který stál po jeho boku, je chudý, nahý a hladový, protože takto sklízí to, co zasel svým hříchem.

12. Chudák se cítil nehodný být v přítomnosti svého Pána a prosil o odpuštění a sílu, aby mohl splnit své pokání.

13. Mocný děkoval, protože se domníval, že pokud je jeho tělo ozdobeno, jeho duše musí být ozdobena ještě více.

14. Čas plynul a smrt zastihla oba. Bohatý byl oplakáván svými blízkými, jeho pohřeb byl slavnostní a měl nádherný hrob. Jeho duše se oddělila od těla a když vstoupila do Duchovního údolí, byla zmatená, protože její materialismus jí bránil stoupat vzhůru. Kamkoli ji její kroky vedly, klopýtala a vše kolem ní se jí jevilo zahalené temnotou.

Chudák, který byl bezdomovcem, se však, když se cítil unavený, posadil pod strom a s povzdechem opustil tento život. Nikdo ho neoplakával, nikdo nebyl v tu chvíli s ním, neměl hrob, neboť jeho tělo se stalo potravou pro dravé ptáky. I její duše odešla do záhrobí s vírou, s níž žila na světě, vírou zaměřenou do budoucnosti. Vstoupila do „Údolí duší“, aniž by jí někdo odepřel vstup. Vydala se směrem ke světlu a když k němu dorazila, cítila se oděná a ozdobená, a ty šaty měly zářivý lesk. Ta duše si chtěla odpočinout po své dlouhé životní cestě, když před sebou uviděla svého otce, který jí láskyplně dal odměnu, kterou si zasloužila svými skutky víry a odevzdanosti.

15. Ten, kdo byl mocný, se stále trápil ve svém zmatení. Na okamžiky zapomínal, kým je, občas plakal a ptal se, kde je, kde je jeho tělo a kde nechal své poklady. Pak si vzpomněl na svého Pána a řekl k Němu: „Já jsem ten, kdo přišel do chrámu, aby ukázal své slavnostní roucho a svou moc a aby Ti řekl, že je spokojen s tím, že jsi ho tak hojně obdaroval. Proč mě teď nepoznáváš a nevoláš mě?“ — Tu uslyšel hlas, který mu řekl: „Na zemi jsi myslel jen na slávu pro svou lidskou marnivost, byl jsi pyšný, ponižoval jsi chudé a pohrdal jsi malomocnými. Nic z toho, co jsi na světě nashromáždil, ti nemohlo posloužit k tomu, aby ti v tomto životě pomohlo. Tak se stalo, že jsi nyní nejchudší z chudých.“

16. Tato duše, místo aby přijala a uznala božskou spravedlnost a v pokoře se pustila do svého pokání, rouhala se svému Pánu tím, že Ho nazvala nespravedlivým, a odvrátila se od Něho. Stále více zmatená hněvem, potkala na své cestě legii bytostí, které se ubíraly k Zemi, aby ublížily lidstvu. Spojila se s nimi a na své cestě zasévala marnivost, materialismus, sobectví a pýchu. Postupně však pocítila odpor a znechucení z toho, že způsobuje tolik zla, a tak se na okamžik zastavila, aby se zamyslela: uplynula staletí, mnozí se stali jejími oběťmi, neboť všechny, na které měla vliv, vedla ke zkáze. Cítila se osamělá, ale ve své osamělosti uslyšela hlas, který k ní promlouval z hloubi jejího nitra. Bylo to její svědomí, kterému se konečně podařilo být vyslyšeno. Uvedla se do pořádku a uvědomila si, že je ve srovnání se stvořením velmi malá. Poté, co byla její pýcha zlomena, hledala v pokoře svého Pána a ve své modlitbě k Němu promluvila a prosila Ho o odpuštění za své prohřešky, a hlas Otce jí řekl: „Odpouštím ti, ale vydej se na hledání toho hladového, kterého jsi odsoudila v synagoze.“ Když byla připravena splnit tento úkol, zvedla zrak a uviděla, že ten, koho viděla na světě v bídě, byl oděn do oslnivě bílého roucha a věnoval se službě svému Pánu tím, že osvětloval cestu zbloudilým duším. Tehdy ta, která byla pyšná, ale nyní litovala, promluvila ke svému (duchovnímu) bratrovi: „Pomoz mi splnit mé duchovní pokání!“ Ten druhý, plný soucitu a lásky, bez pocitu odporu k nečistotám, které ten v duši nosil, mu pomohl při jeho očištění.

(Konec podobenství).

17. Pomocí tohoto podobenství vám usnadňuji pochopení toho, s čím se můžete setkat za hranicemi vašeho lidského života, abyste měli představu o zkouškách, které mohou potkat všechny ty, kteří si svůj vstup do Duchovního údolí nepřipraví svými skutky lásky.

18. Chci vám dát na srozuměnou, že z duší všech těch, kteří bez fanatismu vedou duchovní, zdravý a spravedlivý život, vzejdou dobré

příklady jako zářící světla, která osvětlí jak cestu vtělené duše, tak i cestu toho, kdo přebývá v neviditelném světě.

19. Před Kristem nebyl nikdo schopen zapálit světlo v duchovních bytostech, které žily ve tmě hříchu.

20. Byl jsem první, kdo pronikl do světů zmatení, abych tam přinesl světlo a tímto způsobem naučil své učedníky, aby činili totéž u svých bližních. Neboť „Beránek“ byl jediný, kdo rozlomil pečeti, které střežily Velkou knihu pravého života a pravé moudrosti.

21. Hlas, který slyšíte, je hlasem Šesté pečeti, a nebyl slyšet ve všech národech jen proto, že lidé nebyli připraveni; neboť byli pyšní vůči hlasu mého volání a nechali to zcela na hladových a nahých*, aby Mě slyšeli.

**Jedná se o symbolické označení duchovních potřeb: chudí – na duchovní poznání; hladoví – po spravedlnosti a lásce; nahí – bez roucha dobrých skutků.*

22. Dnes vám říkám: Odpouštějte a podávejte ruku, když vás o to někdo požádá.

23. Následujte stopy pokory a trpělivosti Eliáše; on má za úkol očistit duše a přivést je ke Mně. Neúnavně pracoval a přináší Mi čistý, vnímavý a připravený lid, aby slyšel Mé slovo. Přivedl vás na horu Nového Siona, abyste slyšeli Můj hlas, a když jste Mě uslyšeli, byli jste hluboce dojati. Nepochybujte, protože vám nyní předávám své učení prostřednictvím lidského prostředníka. Vždy jsem vás překvapoval a zkoušel vaši víru. Vstoupili jste do nového časového úseku a musíte vystoupit o další stupeň na cestě vývoje duše.

24. Požehnání buďte ti, kteří obětují své tělesné schránky, aby zdokonalili svou duši — požehnání buďte ti, kteří nesou svůj kříž s pokorou a trpělivostí. Až uvidím, že jste připraveni, postavím vás do čela zástupu lidí, abyste je vedli; a pokud vytrváte v ctnosti, pýcha nevnikne do vašich srdcí, nebudete se cítit jako páni, ale jako služebníci, a tyto zástupy se znásobí. Ale běda těm, kteří špatně vykládají má přikázání a vedou své bratry do propasti, místo aby je přiměli vystoupit na horu svého vývoje. Jak těžce budou muset bojovat, aby se ubránili svým nepřítelům, a jak často se v tom boji zlomí jejich srdce. Vy však ve své poslušnosti — pamatujte, že jste na cestě k dobytí vrcholu hory, kde bude veškeré utrpení vyváženo mým požehnáním.

25. Za krátkou dobu přijdou na zem zaslíbené generace, které dosáhnou velkého pokroku na cestě duchovního vývoje. Budou lépe vykládat mé slovo než vy a budou je šířit mezi všemi národy. Tito noví lidé, které dnes

připravuji, budou se mnou komunikovat z ducha k duchu a budou mezi svými bližními dávat důkazy o své moci.

26. Milovaný lide, když se připravíš, vdechnu ti zákony a skutky, které lidi ohromí. Tvůj osvícený rozum objeví v přírodě i ve tvé duši vše, co je veliké a dokonalé. Pak budeš mít plné poznání svých schopností a tvá díla budou velká v lásce a milosrdenství k tvým bližním.

27. Buďte dobrými dělníky v zahradě svého Pána; vytrhávejte plevel, pečujte o rostliny, a když je uvidíte kvést, radujte se a přineste Mi svou práci. Pamatujte, že když vám dávám úkol dát rostlinám život, nesmíte těmto stvořením způsobovat bolest ani je zranit. Mluvíím o vašich bližních, o jejich citlivém srdci, abyste nad nimi vždy bděli s láskou, jak jsem vás učil.

28. Pochopte, že není nemožné plnit mé zákony; musíte se jen modlit a být naplnění pevnou vůlí, láskou k vašemu Otci, ochotou pomáhat a láskou k vašim bližním, pak do vás vložím svou moc. Nechci, abyste se stali obětí. Milujte, buďte ctnostní a moje přízeň na vás spočine.

29. Nedávejte Mi vinu za své bloudění. Dal jsem vám svědomí, abyste se nechali vést jeho světlem. Je to neúprosný soudce, který vám vždy ukazoval cestu dobra a varoval vás, abyste neupadli do pokušení. Také jsem vás obklopil bytostmi, které vám pomáhají pochopit vaše úkoly a dosáhnout ctnosti pokory a mírnosti.

30. Vy, kteří se s láskou připravujete naslouchat mému učení, nechcete zmeškat ani jednu z mých lekcí a ve svých srdcích mě prosíte, abych vám dovolil naslouchat až do posledního mého slova v této době.

Budete i nadále dědici této milosti; musíte však pochopit, že – když vám říkám: „Proste, a bude vám dáno“ – musíte se v modlitbě povznést, abyste prosili o to, co je prospěšné pro vaši duši; neboť někteří prosí pouze pro svůj pozemský život. Ale já vás vyslyším podle své vůle, a ne podle vaší. Co by se z vás stalo, kdybych vám vždy splnil vaše přání? Kolikrát jste vytrvale prosili o něco, co – ačkoli jste věřili, že je to pro vaše dobro, a očekávali jste to od rána do večera – se vám nesplnilo. Avšak po nějaké době jste si uvědomili, že jste se mýlili a že Otec měl pravdu. Přesto bylo tomu tvrdohlavému, nespokojenému, náročnému dáno, co žádal, aby ho bolestné a nepříznivé následky přinutily k pokornému uznání pravdy (). Ale jak jedněm, tak druhým jsem pro jejich vlastní dobro dopřál zkoušky: zatímco jedni se učí skrze lásku, druhí skrze bolest.

31. Naplňuje Mě radostí vidět vás přicházet k mému učení a při vašem povznesení cítím ve svém duchu laskání dítěte. Otec, který touží být milován těmi, kteří jsou daleko od Jeho království, se k vám přiblížil, aby přijal váš polibek. Ale dokud se lidstvo nenechá spasit, jedni Mě budou den

za dnem a století za stoletím vidět, jak na ně čekám, a druzí budou tušit, že visím na kříži kvůli jejich nedostatku lásky.

32. Patříte k těmto; avšak při poslechu mého slova jste zažili, že jsem vám místo toho, abych vás odsoudil, odpustil. Viděl jsem vaše rty hořké a osladil jsem je svým slovem. Viděl jsem vás vyčerpané zkouškami života a dal jsem vám svou sílu.

33. Ten, kdo cítí, že bolest ničí jeho tělo, se ptá, zda ho nezneužil, a s pokorou se Mě ptá, aby se dozvěděl, jak může znovu získat svou životní sílu, která mu umožní dál bojovat. Na to mu říkám: Ponoř se do jádra mého slova, kterým je zákon, a v jeho příkázáních a učeních najde každý to poučení, které potřebuje.

34. Neodcházejte, dokud neochutnáte všechny plody tohoto stolu, a pokud se poté nebudete cítit nasyceni, můžete se vydat hledat jiné pokrmy. Ale pokud chcete pochopit mou pravdu, připravte se a nepochybujte o mé přítomnosti jen proto, že jste neobdrželi to, o co jste mě prosili. Vpravdě vám říkám, že ve skrytu mého Ducha spočívají vaše dary a čekají na okamžik, kdy budete připraveni, aby byly ve vašem duchu.

35. Někteří zůstávají na této cestě pevní, jiní každou chvíli váhají, protože naslouchají slovům svých bratří, kteří je svádějí k opuštění tohoto učení.

36. Mistr vám říká: Zůstaňte ještě několik „svítání“, během nichž přijímáte mé učení, a dávejte pozor na to, co ode mě slyšíte, abyste si alespoň odnesli světlo do své duše, neboť ještě jste slepí. Víím, že se ke mně musíte vrátit a že budete apoštolý tohoto díla.

37. Kdo Mě *jednou* uslyšel, nese ve svém srdci ránu lásky, která se nikdy nezahojí.

38. Pro kolik z těch, kteří zde našli mír, aniž by si toho byli vědomi, bude nutné, aby jej (znovu) ztratili, aby se ke Mně vrátili; neboť se přesvědčí, že mír nelze koupit za hmotné statky, neboť je to poklad, který sestupuje od Boha.

39. Mír od lidí utekl a aby jej našli, budou se muset ke Mně povznést. Dnes mocní ztratili svou moc, králové se třesou před svými vzbouřenými poddanými, páni se stali služebníky. Ti, kteří se považovali za svobodné, jsou svázáni Mou spravedlností a vědci jsou bezradní.

40. Uvědomte si, že se všemi poklady a mocí lidí nelze získat *ani* atom míru a že i dar uzdravování opustil lékaře, kteří se vši svou vědou nemohou koupit ani jedinou kapku mého balzámu, dokud se jejich srdce neosvobodí od sobectví.

41. Milovaní učedníci, nepochybujte o milosti, kterou jsem vám svěřil, a nebudte ani plachí kvůli skromnosti svého oděvu nebo kvůli nízkému

postavení, které zaujímáte mezi svými bližními. Nebojte se, protože vidíte, že na svých pracovištích patříte k posledním. Necítíte se poníženi, buďte spokojeni a důstojní, myslete na to, že — i když tělesně podléháte rozkazům svých bližních — váš duch nad nimi přesto stojí. Mohli byste se v tomto světě stát dokonce otroky; avšak váš duch byl osvobozen mým světlem, aby přebýval v nekonečnu a věčnosti. Duch, který je v pravdě mým služebníkem, zná mír a pravou svobodu.

42. Musíte plnit svůj úkol mezi lidmi. Budu vás vést, abyste přinášeli světlo svým bližním, a nesmíte se cítit neschopní splnit své poslání; neboť nikomu jsem nesvěřil úkol, který by nebylo možné splnit. Stačí mi, když se modlíte upřímně a jste vždy připraveni.

43. Modlitbou se získává moudrost, je to klíč, který otevírá božská tajemství, a je to jazyk, kterým duše dítěte mluví se svým Pánem.

44. Kolik zázraků a kolik milosrdenství budete moci šířit na své cestě, když se připravíte tak, jak jsem vás to naučil v knize „“. Nebudete potřebovat žádné vědecké knihy ani filozofie, abyste měli znalosti nebo abyste učili. Bude vám stačit studovat a proniknout do učení, které jsem vám dal ve Třech dobách.

45. I když jste chudí, nikdy nebudete vyvrženci. Bojujte jako všichni o chléb země, ale netrapte se více, než je nutné, neobětujte své tělo ve snaze získat a hromadit pozemské statky. Rozdělte si svůj čas tak, abyste mohli věnovat několik okamžiků rozvoji své duše.

46. Když odsuzuji neomezenou materializaci v člověku, neříkám tím, že byste měli usilovat pouze o duchovní. Dokud jste na světě a máte hmotné tělo, musíte sladit potřeby těla s potřebami duše, nakolik vám to váš vývoj v životě dovoluje. Dejte Bohu, co je Boží, a světu, co je světové.

47. Oblečte své tělo a chraňte je před nepřízní počasí, ale svou duši oblékněte světlem. Získejte chléb pro své tělo a tak, jak se snažíte, aby byl chutný a obsahoval látky, které vás udržují při životě, tak také zajistěte pro svou duši potravu pravého života.

48. Když se prosadí „tělo“, trpí duše; když se prosadí duše, trpí tělo. Ale vpravdě vám říkám, že to je způsobeno tím, že mezi těmito dvěma složkami neexistuje harmonie. Ta nastává, když obě tvoří jediné „tělo“ a jedinou vůli. Nespokojte se s názorem, že modlitbou jste splnili svůj úkol. Žádám od vás pouze pět minut modlitby, abyste zbylý čas věnovali boji za hmotný život a v jeho rámci plnili povinnosti svého ducha tím, že svými dobrými skutky zaséváte semeno lásky a milosrdenství mezi své bližní. Mé slovo vás připravuje; nemohl bych vás poslat jako slabé, abyste pozvedli padlé, a neposlal bych vás ani jako nemocné, abyste utěšovali zarmoucené.

49. Učedníci, o co Mě prosíte pro ty, kteří vám kladou kameny do cesty, aby vás srazili k zemi? — Prosíte, aby s nimi bylo odpuštění. Já sám žehnám těm, kteří vám způsobují utrpení kvůli mé věci.

50. Žijte v míru ve svých domovech, udělejte z nich svatyni, aby když vtrhnou neviditelné bytosti, které zmateně bloudí v duchovním údolí, našly ve vaší bytosti světlo a mír, které hledají, a aby v záhrobí stoupaly vzhůru.

51. Co by se stalo s těmito bytostmi, kdyby ve vašich domovech viděly jen sváry? Co by se stalo s těmito potřebnými?

52. Vezměte pochodeň, zapalte ji a nenechte zhasnout její světlo, jímž je láska k vašim bližním a víra v milosrdenství vašeho Otce; pak bude ve vašich domovech můj mír. Připravte na to svá srdce, očistěte svou duši pokáním a obnovou, abyste přijali smysl mého slova a byli jím posíleni. Sestupuji mezi vás a zvěstuji své učení ve mém slově, abyste pocítili mou přítomnost a vydávali o mně svědectví. Dávám vám další příležitost vyslechnout mé poučení, neboť chci, abyste plnili má přikázání, abyste kráčeli po správné cestě, dokud nenajdete zaslíbenou zemi, bezpečnou zemi, kde si budete moci odpočinout od svého putování a získat vysokou odměnu, kterou vám nabízí váš Otec.

53. Je nutné, abyste pochopili mé slovo, abyste je neodmítli, jako to činí pyšné dítě, když pohrdá chlebem, který mu nabízejí. Toto slovo vás chce zachránit, chce vás odvrátit od vašich falešných zvyků, od fanatismu a zmatení, do kterého vás uvrhly náboženství. Pokud mé slovo nepochopíte, nebo pokud ho nechcete poslouchat a studovat, odmítáte Mě a nepoznáte konečný účel mého zjevení v „Třetím čase“. Nastane oznámený den jejího ukončení a tehdy pocítíte prázdnotu ve svých srdcích a v poznání, že to byla milost, kterou jste nedokázali ocenit, budete ke Mně volat. Avšak mé slovo již nebude možné slyšet prostřednictvím lidského rozumového orgánu. Tehdy na vás dopadne břemeno vašeho nepochopení a nebudete mít pokoj. Chcete vypít tento tak hořký kalich? — Budu na vás hledět s bolestí a očekávat den vašeho návratu. Nechte svou duši osvobodit se a přijít ke Mně. Oduševněte se, abyste mohli vstoupit na cestu povznesení a postupu k pravému životu.

54. Budte spravedliví ve všech svých činech, a když kárajte své bližní, nebudte ani soudci, ani katy. Neberte bič, abyste trestali svého bližního.

55. Ve Druhém čase, když Ježíš vstoupil do Jeruzaléma, zjistil, že chrám, místo zasvěcené modlitbě a uctívání Boha, byl proměněn v tržiště, a Mistr s horlivostí vyhnal ty, kteří jej takto znesvěcovali, přičemž jim řekl: „Dům mého Otce není tržiště.“ Tito byli méně vinni než ti, kteří byli pověřeni vést

duše lidí k plnění Božího zákona. Kněží proměnili chrám v místo, kde vládla ctižádost a láska k okázalosti, a tato vláda byla zničena.

56. Dnes jsem nepoužil bič, abych potrestal ty, kteří znesvětili můj zákon. Dovolil jsem však, aby se následky jejich vlastních prohřešků projevily mezi lidmi, aby uměli vyložit jejich smysl a pochopili, že můj zákon je neúprosný a neměnný. Ukázal jsem člověku cestu, cestu přímou, a pokud se od ní vzdálí, vystavuje se tvrdosti spravedlivého zákona, neboť v něm se projevuje má láska.

57. S horlivostí ukazujte svým dětem cestu, uče je plnit zákony Ducha i hmoty; a pokud je poruší, napomínejte je, neboť vy jako rodiče Mne zastupujete na zemi. Vzpomeňte si pak na Ježíše, který plný svatého hněvu dal obchodníkům v Jeruzalémě lekci na věky, když bránil Boží věc, neměnné zákony.

58. Lidé Mě prosí o klidný život, neboť v něm mají dar pokoje, který se získává plněním jejich povinností. Ale ptám se vás: Je opravdu nutné, abyste, abyste měli mír, museli nejprve prožít válku? Podívejte se, jak bylo dobré semeno zničeno zlem! Jedny národy ničí druhé; ty, které jsou dnes silné, jsou zítra zničeny.

Ale lid Izraele se v těchto chvílích přimlouvá za lidstvo a říká Mi: „Mistře, modlil jsem se, a Ty jsi mi nevyhověl v tom, o co jsem Tě prosil.“ Víš, lide, kolik utrpení jsi zmírnil a kolik naděje vnesla tvá modlitba do srdcí těch tvorů? Nejsem to Já, kdo má rozhodnout, aby na světě byl mír, ale člověk, pokud obrátil své srdce k lásce a pokoře.

59. Jak velká je nevědomost, kterou mi lidstvo předvádí! Ani učenec, ani nevědomý nesplnil mé zákony, a ačkoli jsem mezi nimi jako Mistr, neposlouchali mé učení. Jestliže vám vaše prohřešky přinesou smrt, přijměte mé slovo jako chléb věčného života. Žijte bdělí, působte v mém učení a milujte své bližní.

60. Toto učení je jako nový den, který osvětluje cestu lidstva. Viděli jste, jak jedna éra mizí jako zapadající slunce a jak nastává nový den, v němž uvidíte mohutná světla, která osvětlují lidi při velkém probuzení. Viděli jste, jak se rozpoutaly vášně, jak hřích přináší hořké a bolestné plody, jak zlo napadá domovy a národy, jak se nespravedlnost zmocňuje lidí. Ale Já přicházím, abych toto bouření zastavil: ne abych svět soudil, ale abych jej přivedl na správnou cestu. A nepřisuzujte Mi bolest, kterou Mi předkládáte a kterou jste si sami způsobili. Stvořil jsem vás, abyste žili, sbírali zkušenosti a díky svým zásluhám stoupali vzhůru.

Přesto vás miluji, a proto se ke mně dostala vaše bolest, a já jsem přišel jako Utěšitel a Mistr, abych vám vrátil to, co jste ztratili, a abych vám

oznámil, že se k vám blíží království míru a že se musíte připravit, abyste do něj vstoupili. Lidstvo se promění, pak bude dobro v srdcích lidí.

61. Od počátku věků jsem k vám promlouval v mnoha podobách, abyste mi rozuměli, a zvláště k vám, kteří jste byli mými důvěrníky, mými mluvčími a posly, kteří přinášeli moje poselství ostatním národům. Dnes vám říkám, abyste trpělivě pokračovali ve svém úkolu, abyste se nenechali odradit nevěrou a nepochopením svých bližních. Zatímco vy jste uvěřili a potvrdili mé zjevení v této době jako Božský Duch, jiní ještě nejsou připraveni přijmout tuto zvěst; proto ji však nezavrhujte a nezoufejte: to, co vy nedokážete, učiním Já, a představím světu své dílo a splním svůj slib.

62. Vyvolil jsem tento národ a mám zalíbení v tom, že z něj vycházejí moji dělníci, aby rozsévali semeno. Připravuji vás, abyste byli pány, ale ne soudci svých bratří. Nezapomeňte, že jsem vás mezi vašimi bratry zanechal jako služebníky, a ne jako pány. Až bude toto slovo známé vašim bratřím a budou je hledat, řeknu jim:

63. Pojdte ke Mně, poutníci, mám vodu, která uhasí žízeň, která sžírá vaši duši. Vidím vás chudé na duchu i na hmotě, ale chci vám dát více, než o co Mě prosíte. Nabízím vám království pokoje — to samé, které jsem nabídl prvním stvořením, která jsem poslal na tento svět. Není to voda z pramenů ani pomíjivý pokoj, který trvá jen okamžik, ale věčná milost a věčný pokoj, pravda a světlo.

64. Všem přináším odpuštění a úlevu, jak těm, kteří Mě milují, tak i lhostejným. Nezaklínám toho, kdo Mě urazil, ale spíše ho žehnám, protože vím, že Mě jednoho dne bude milovat.

65. Nesnažte se o pozemské radosti; co je dnes, zítra již nebude. Hleďte a vybojujte si věčný život — ten život, z něhož se nikdo nevrací, protože je nejvyšší pravdou. Dosáhněte ho cestou mého učení — přijďte tím, že budete plnit mé přikázání, které jsem vám dal pro všechny časy: „Milujte se navzájem.“

66. Jak velmi se váš Otec raduje, když je ve spojení se svými dětmi. Po této době, kdy jsem vám dal své slovo prostřednictvím člověka, se naučíte hledat Mě v nekonečnu a vaše společenství (se Mnou) bude čistší a trvalejší, bude to dialog z ducha k duchu.

67. Jakou radost vidím u svých dětí, protože Mě znovu uslyšely, a jak Mě poznávají a následují! Opakuji ještě jednou, děti moje: „Milujte se navzájem“, jak jsem vás vždy učil.

68. Zavolal jsem vás, abych vás učinil velkými v Duchu, ne pány světa.

69. Budete-li poníženi pro mou věc, budu vás chválit; budete-li snášet utrpení, budu vás utěšovat.

Můj pokoj s vámi!

Učení 42

1. Odstraňuji z vaší cesty překážky, které by mohly bránit vaší práci na mých polích; neboť vy jste vyvolení, abyste splnili tento úkol, máte lidstvu zvěstovat pravdu mého učení. Buďte silní! Neboť jsem viděl, že vám chybí víra, že se necháváte přemoci skleslostí a nevstáváte s odhodláním ze svých pádů. Znovu pochybujete, jako jste to činili v „Druhém čase“, a abyste uvěřili, žádáte Mě o hmotné důkazy, které vám nemohu poskytnout. Nebudte jako zákoníci a kněží, kteří s Písmem v rukou mysleli, že můj příchod mezi lidi té doby se uskuteční v zcela určité formě, a když viděli, že se naplnění mého poslání odehrálo v jiné formě zjevení, než jakou očekávali, pochybovali. Neboť zázraky, které požadovali, jim nebyly dopřány, protože cesta již byla Mnou předurčena a vše se naplnilo tak, jak bylo od věčnosti napsáno.

2. Pochybujete, protože vaše srdce není připraveno. Neznali jste mé proroctví a jen velmi málo z vás prozkoumalo a pochopilo mé zjevení v celé jeho pravdě. Avšak i když vaše srdce bylo nevědomé — duch tušil, že k vám musím ještě jednou přijít, a dnes vás mé slovo formuje jako jemný dláto a dokazuje vám pravdu mých zjevení.

Vpravdě vám říkám, nesmíte podrobit svého Otce zkoušce. Modlete se a ponořte se do hluboké kontemplace. Nyní je čas, abyste se ke Mně vrátili, abyste se přiblížili svému Stvořiteli a znovu se s Ním sjednotili.

3. Pamatujte, že — pokud jste na zemi plakali — nejsem to Já, kdo vám toto utrpení způsobil. Nevychutnával jsem si vaše pokání, ani jsem nebyl lhostejný k vaší bolesti; chtěl jsem pouze formovat a povznášet vaši duši. Vždy jsem vás miloval a vždy jsem vám odpouštěl.

4. Ponořte se do smyslu mého slova a objevte vše, co vám chci sdělit skrze neohrabané rty hlasatelů. Ale nehleďte Mě jen skrze jejich zprostředkování: Naučil jsem vás dokonalé modlitbě, abyste dosáhli dialogu z ducha k duchu s vaším Otcem, skrze který můžete ke Mně mluvit jazykem, který odpovídá duchu, a přijímat Mé moudré a láskyplné odpovědi.

5. Proč ignorujete mé dílo duchovního povznesení a nepřichytíte hlas svědomí, který k vám promlouvá ve vašem nitru? Proč věříte pouze lidským slovům a soudům a dovolujete, aby Duch, který žije ve své době*, vadl jako květiny pod žhnoucím sluncem, když jim chybí zálivka?

**V nastávajícím věku Ducha Svatého, Ducha Božího, který v člověku nastupuje k vládě.*

6. Děti se se Mnou spojí, budou přijímat má poselství a svým pokrokem vás ohromí. Budou vás učit mému učení lásky a jejich přesvědčení bude

pevné. Necítíte se však kvůli tomu ponížení! — Když v lůně svého domova uvidíte, že dávají důkazy o duchovním rozvoji, nasměrujte jejich kroky. Nechte je radovat se a být v extázi při rozjímání o vysokých sférách, v nichž žijí spravedliví; a během svého vytržení pocítí, že jsou Mi blízko, a zapomenou na své bolesti.

7. Nevidíte trpělivost a také zármutek ve tváři svého Otce tváří v tvář pomalému probuzení jeho dětí? Má otcovská láska vás vede k míru, zkoušky ukazují lidstvu úzkou cestu, která vede ke Mně. Na této cestě se musíte všichni znovu sjednotit se svým Stvořitelem.

8. Mezi vámi jsou „dělníci“, kteří milují lidstvo a bojují, aby mu přinesli světlo. Dnes mi s plnou vírou skládají plody své práce. Je tu „dítě“, které naslouchalo mému učení a které převzalo tu část práce, která mu náleží, a které mi dnes přináší prvotiny svého duchovního semene. Jeho modlitba je naléhavou prosbou o mír pro jeho lidské bratry. K jeho štěstí mu nestačí, že jeho národ žije v míru; zasahují ho stesky lidí, které nezná, ale o nichž ví, že trpí. S dojatou duší prosí za své bratry a Já mu říkám, že tento mír přijde, až utrpení zanechá své semeno v srdcích těch, kteří dnes trpí, a až bolest očistí jejich duše.

9. Když posloucháte mé slovo, uvědomte si, že v těch radostných chvílích, kdy se ke Mně vzpínáte, abyste Mi byli co nejbližší, mnoho vašich bližních padá na bojištích, že mnoho matek vidělo odcházet svého syna a jejich srdce bylo roztrháno bolestí, že mnoho dětí pláče nad opuštěním svých rodičů a všichni se trápí bolestí. Říkám vám, nevíte, do jaké doby jste vstoupili; neboť toto je doba pokání a těžkých zkoušek.

Vy jako moji učedníci cítíte povinnost modlit se, aby na vaše bratry sestoupil mír a útěcha. Ale ptám se vás, zda jste uměli využít mír, který jsem vám dal?

10. Proč si otcové stěžují, když cítí, že rodina je těžký kříž, který nesou na svých bedrech, a proč jsou jiní nemocní na duši, ačkoli jsem jim tak blízko? — Protože jim chyběla víra a důvěra ve Mne a nedokázali se obnovit.

11. Vy, lidu Izraele, nehřešte, ale spíše zachraňujte hříšníky, osvěcujte ty, kteří jsou v omylu, a chcete-li zachovat svůj pokoj, pracujte pro ně, ctěte své rodiče, považujte se všichni za bratry. Milujte se navzájem!

12. Vždy, když se ke Mně přibližujete, cítíte, že má láska posiluje vaši duši i tělo. Také víte, že když se vzdalujete, mír od vás odchází a váš duch se rmoutí. Vaše svědomí vám vždy s plnou pravdou říká, zda jste na cestě zákona, nebo zda jste od něj odbočili. Já jsem zákon a vždy vás povzbuzuji, abyste jej plnili.

13. Pokud trváte na tom, že si budete užívat zakázaných radostí, dopustím, abyste vlastní zkušeností poznali a pochopili, že tento kalich vám vždy způsobuje bolest. Po pádu si uvědomíte svou chybu a vrátíte se ke Mně s prosbou, aby tato bolest sloužila k vašemu pokání.

14. Učte se, abyste připravili srdce, která touží poznat mé slovo, a abyste mohli mluvit beze strachu. Pokud se ve vašem srdci usadí sobectví, nemůžete nic dát. Uvědomte si lásku a milosrdenství, s nimiž mluvím ke všem svým dětem, a dávejte svým bližním stejnou lásku.

15. Blíží se již čas, kdy vás pošlu do zemí a národů, abyste tam přinesli mé světlo. Musíte se však připravit tím, že budete studovat a proniknout do mého učení a svými skutky lásky a milosrdenství budete svým bratřím svědčit o pravdách, které obsahuje. Nechci, abyste později oplakávali čas, který jste promarnili, protože jste neuměli využít mé učení; neboť přijdou velké zkoušky. Mnozí budou litovat, že mě neposlouchali a nevěřili mi, a někteří budou již v roce 1950 „v duchu“.

16. Někteří z mých dětí pláčou, když slyší mé slovo; ať tyto slzy poslouží k očištění těch, kteří se poskrvnili!

17. Vy, kteří Mne posloucháte – čiňte Mou vůli, jak jste činili v Prvním a „Druhém čase“; neboť jste tytéž duše, které se z jedné doby do druhé vyvíjely, a až dosáhnete konce své cesty pokání, přijdete ke Mně, abyste se již znovu nenarodili do tohoto světa. Mnohokrát jsem vám řekl: Kdybych v této době přišel v těle, abych vám dal své slovo, jak jsem to učinil v „druhém čase“, byl bych znovu veden k mučednictví. Tato lekce je za námi a dnes vám dávám tu, která je pro tuto dobu vhodná. Pochopte, že způsob, jakým se projevují, když se sdělují skrze rozumový orgán lidí, je dalším důkazem mé lásky k vám.

Ti, kdo Mi slouží, nesou těžký kříž, a právě proto, že Mě následují, budou trpět, budou nepochopeni a vysmíváni. Ale Já ochráním jejich ducha a později, až dokončí své poslání, dám jim klid a mír.

18. Dnes Mě prosíte za své tělesné schránky; ale říkám vám: Raději prostě za své duše, neboť to ostatní vám dám navíc.

19. Uvědomte si, že jste na zemi pouze poutníci, že jste na své dlouhé cestě zakusili bolest a klopýtli jste hříchem, a že teprve poté, co jste upadli a nenašli jste pomocnou ruku, která by vás zvedla, si vzpomněli, že v onom světě je laskavý Otec, který je připraven vám dát vše, co potřebujete, a že u Něho můžete najít uzdravení ze svých neduhů – nejen z těch, které způsobují nemoci vašemu tělu, ale i z těch, které postihují vaši duši a jsou jako bolestivé břemeno, které vás tísní.

20. Ó milované děti! Nechtěli jste pozvednout svou duši, nechtěli jste jí poskytnout potřebný čas k zamyšlení a k plnění jejích povinností.

Uvědomte si, kolik darů je ve vás; nic vám nechybí, abyste mohli dosáhnout vrcholu hory, kde na vás čeká váš Otec, aby vám předal vaši odměnu. Všichni jste osvíceni a připraveni poznat zjevení této doby. Když se v u duchovně zdokonalíte, budete moci působit nejen v tomto světě, ale dovolím vám přenést se do jiných oblastí, kde žijí vaši bratři, a tam budete jako dobří dělníci rovněž rozsévat semeno lásky a milosrdenství, které vám váš Otec svěřil.

21. Nespokojte se s první lekcí, kterou jste obdrželi. Jděte dál, hledejte mé slovo, rozpoznávejte jeho duchovní smysl, abyste mohli k vašim bratrům promlouvat s přesvědčivostí. Nebojte se soudu ani posměchu lidí. Jakou chybu vám mohou vytknout, když máte v srdci upřímnost a ve všech svých činech projevujete spravedlnost?

22. Je Mi radostí přijímat nevinná a dobrá srdce, která prosí o Mou pomoc – ty, kteří Mě hledají jako Lékaře lékařů. Ale s potěšením také vidím, že zapomínáte na svá utrpení, abyste Mi představili své trpící bližní, které jste proměnili Mým učením. Žehnám těm, kteří zmírnili utrpení a sdíleli bolest, a dávám jim sílu, aby plnili mé přikázání, které vám říká: Milujte se navzájem.

23. Viděl jsem, jak někteří z mých dětí o mně pochybují a nedovolují své duši rozvíjet její dary; a když bylo třeba mluvit k lidem o mém učení, mlčeli, aniž by vzali na vědomí, že jsem řekl, že budu mluvit skrze všechny, kteří jsou připraveni, a pokud taková nebudou, budu mluvit skrze přírodní síly mého stvoření.

24. Svým dětem, které kráčí po zemi, aniž by poznaly své vznešené poslání, říkám: Kdy hodláte splnit svůj úkol? Jestliže dnes spíte, zítra se probudíte v onom světě a budete oplakávat promarněný čas. Budete Mě prosit, abyste se mohli vrátit na zem; ale pak bude vaše pokání velmi bolestné.

25. Když slyšíte, že vás Mistr varuje, a když posuzujete svá díla ve světle svého svědomí, zjistíte, že semeno, které jsem vám dal, se nerozmnožilo, ale ptám se vás: Jak chcete vychovávat nové učedníky, kteří přijdou hledat toto dědictví, když svými skutky nedokážete dosvědčit učení, které jsem vám dal?

26. První den roku 1939 jsem vám oznámil válku, která se blížila; na vlastní kůži jste poznali zkázu a chaos, do kterého se mnoho národů vrhlo. Viděli jste, jak jedna válečná událost střídá druhou, ale stále si neuvědomujete dobu, ve které žijete. V nadcházejících letech zažijete velké rozdělení mezi národy.

27. Silní budou čelit silným a v této bitvě ztratí svou moc a skloní se. Mezitím mnoho duší ztratí své tělo a s rozrušením a bolestí, že se

nepřipravily na svůj návrat ke Mně, vstoupí do Duchovního údolí. Na své cestě však potkají Eliáše, který jim ukáže cestu k vykoupení (jejich viny).

28. Dnes vám oznamuji, že se blíží čas, kdy na Zemi přijdou velké duše, aby působily pro mír a vyšší vývoj lidstva. Připravte těmto generacím cestu.

29. Blahoslavení, kteří uvěřili, když slyšeli mé slovo; ale dále vám říkám: Blahoslavení jsou ti, kteří – aniž by mě slyšeli – věří a nosí ve svém srdci chrám, kteří milují a přimlouvají se za své bližní a jejichž víra je jako planoucí plamen, který osvětluje jejich cestu k vykoupení: neboť oni mě uvidí skrze svou víru.

30. Dnes se stavíte k prameni milosti, abyste uhasili svou žízeň, a vzpomínáte na má slova, v nichž jsem vám řekl: „Kdo pije z této vody, ten už nikdy nebude žíznit.“

Vaše žízeň v této době je touhou po světle, po pravdě a po míru. Znáte jen bolest a faleš a hledáte balzám, který uzdraví vaše rány a vdechne znovu život vaší naději: Zde jsem, přijímám vaše srdce a utěšuji je.

Netrpělivě očekáváte dny, kdy vám dám své slovo, a říkáte Mi: „Otče, jen v tomto okamžiku nachází má duše klid, a když se k Tobě pozvedám, zapomínám na to, co patří ke světu, a cítím, že mír Tvého Ducha prostupuje mou bytostí“.

31. Blahoslavení jste vy, kteří jste poznali, že toto je čas milosti, v němž vás mé poučky vedou a pomáhají vám při vašem odčinění. Pokud budete umět naslouchat Mně a zůstat v rámci mých zákonů, nebude existovat žádná lidská moc, která by vám ublížila, a budete se cítit milováni a vedeni Otcem.

32. Ačkoli jste mě dříve nehledali, dnes víte, že hodina vašeho probuzení k mé pravdě byla předurčena a že jsem na vás čekal, abych vám dal na vědomí vaše dědictví. Nyní, když jste přijali mé dary, prosíte mě s vděčností, abych vám dovolil být mými pracovníky, a já to povoluji, neboť já, , jsem vás proto poslal na zem, abyste poznali Blahou zvěst a šířili ji mezi lidmi.

Abyste však dosáhli poznání a rozvinuli duchovní dary, jimiž jste obdařeni, musíte nejprve bojovat proti své materializaci, proti svým hříchům a slabostem; a až pak pocítíte, že jste se připravili a očistili skrze své pokání, noste svou lásku k bližním jako poklad neocenitelné hodnoty.

33. Nepřišli jste na zem, abyste vzdávali hold světu, vaše povinnost je vyšší, čeká na vás úkol jako učedníků vašeho Otce. Avšak když jste bojovali za šíření mého učení a vaše nohy jsou poraněny bodláky a vaše oděvy jsou roztrhané kvůli dlouhé cestě, přijďte ke Mně. Nebojte se přijít nazí, bez obuvi a bez cestovních zásob. Neboť když jste vše rozdělili mezi své bližní,

vrátím vám to, co jste jim přenechali, a zahrnu vás milostmi pro lásku a dobroty, které jste jim prokázali.

34. Čeká vás velký boj, v němž splnění vašeho úkolu nedovolí vašemu duchu pocítit únavu; neboť budete podporováni Dobrým pastýřem a duchovním světem. Pokud Mě milujete, pokud máte víru, bude vám práce připadat snadná. Překonám nevěru vzpurných duší a ony vás vyslechnou. Jiní toto světlo v současné inkarnaci nepoznají; neboť jsem vám již oznámil, že ne všichni, kdo dnes žijí v hmotném těle, poznají světlo tohoto učení „Třetího času“. Mnozí budou muset odejít do Duchovního údolí a odtud budou pozorovat toto dílo lásky a věřit v něj. Ti, kteří Mě slyšeli, ale nerozuměli Mému slovu ani nepoznali Mou vůli, budou působit „v duchu“ a tak splní svůj úkol.

35. Ačkoli je mé učení jasně srozumitelné, ne všichni jste je uchopili a pochopili. Neživilí jste se tímto ovocem, které jsem vám v této době nabídl. Řekl jsem vám, že každý strom se pozná podle svého ovoce, a „chuť“ mého slova je sladká a jeho smysl oživuje duši; vy jste však nechtěli poznat jeho pravdu.

36. Byli jste křehkými čluny uprostřed rozbouřeného moře a často jste nechali svou víru uhasnout. Necítíte Mě, ačkoli víte, že jsem s vámi, a již mnohokrát jsem vám řekl, že vaše řasy jsou od vašich očí vzdálenější než můj Duch od vašeho.

37. Bděte, neboť na vás vždy číhá vlk v rouše beránčím, aby vás oklamal. Když se již rozhodnete sdílet tuto božskou lásku a milosrdenství se svými bratry, přichází na vás pokušení a nutí vás změnit vaše předsevzetí.

38. Když zažijete, že vaši bližní, kteří vyznávají jiné učení, poukazují na vaše omyly a poučují vás, buďte pokorní, naslouchejte jejich slovům; neboť moje inspirace přichází ke každému, kdo se připravuje, a vy nevíte, zda není mou vůlí, abych se jich použil, abych vás napravit. Z všech společenských vrstev jsem si vyvolil své učedníky – ty, kteří žebrali, aby si obstarali denní chléb; ale jsou i jiní, kteří vedli pohodlný život a které jsem povolal. Avšak aniž by pochopili poklad, který obdrželi, stydí se patřit k tomuto lidu zde.

39. Odpouštím vám vaše hříchy, i když jste hřešili s vědomím, že pácháte přestupek, a vždy vám ukazuji cestu, po které ke Mně máte přijít. Může se dítě s poskvrněnou duší a bez dobrých skutků ukázat před Otcem? — Jeho svědomí mu řekne, že ke Mně může přijít až po splnění svého úkolu.

40. Pochopte, že každý okamžik, který uplyne, zkracuje čas, kdy vám dám své slovo. Využijte je, abyste zítra nelitovali, že jste zmeškali poučení.

41. Zamyslete se nad tím, že musíte splnit úkol přinést svým bližním Radostnou zvěst – tak, jako na vaší cestě byl někdo, kdo vás volal. Kdo může zapomenout na toho, kdo k vám mluvil o mém slově a vedl vás do mé přítomnosti? Nechtěli byste, aby na vás někdo vzpomínal s láskou a vděčností?

42. Budte vytrvalí v добру, nechte své srdce očistit ctností a zažijete rozkvět svých duchovních darů. Neuhýbejte, jinak budete mít pocit, jako by vás tyto dary opouštěly.

43. Je na čase, abyste nejen prosili, ale abyste také *uměli* prosit, abyste neříkali: „Otče, prosil jsem o mnoho a nic jsem nedostal.“

44. Nezapomeňte, že vám mám co dát více, než o co mě můžete prosit, a že zatímco vy prosíte Otce, aby vám dal, já vás prosím, abyste uměli přijímat.

45. Patřte k mým dobrým učedníkům – k těm, kteří se pouštějí do svého úkolu s opravdovou láskou a opravdovou vírou. Jestliže jste včera kráčeli po nejistých a zakázaných stezkách, dnes musíte kráčet po cestě mého zákona. Jestliže jste dříve ve svém zaslepenství zvedali ruku, abyste zranili svého bližního, snažte se nyní, aby právě tato ruka se naučila laskat s něhou. Jestliže jste včera na své životní cestě zaseli semeno nenávisti nebo zlé vůle, staňte se nyní rozséváči semene míru a bratrství.

46. Amen, pravím vám, kdo si vzpomene na vaše včerejší skutky a uvidí, jak jste se nyní proměnili v mé učedníky, ten bude muset uznat, že vaše víra je založena na pravdě, a nebudete muset mnoho mluvit, abyste přesvědčili ty, které se snažíte učit; neboť vaše skutky budou tím nejlepším svědectvím, které před svými bratry podáte.

47. Matkám říkám: Učte děti, jak učinit své první kroky v hmotném i duchovním životě. Uspadněte jim cestu, aby Mě mohly najít, milovat a (duchovně) povznést se. Uvědomte si, že v každé nové generaci, která mezi vámi vyrůstá, bude duchovní pokrok, kterého dosáhnou, stále větší. Využijte intuici, abyste je vedli, a nedávejte jim špatné příklady ani neplodné ovoce jako (duchovní) potravu.

48. Nechci, aby tyto nové generace klopýtalý nebo sešli na scestí kvůli vaší vině. Nechci je vidět plakat, protože mezi jejich blízkými chybí láska.

49. Dnes, když vidím, že váš duch je pokorný, dávám mu svá nová přikázání. V minulosti jste všichni snili o moci, o bohatství, o slávě světa a o radovánkách. Tehdy jste křičeli proti Ježíši: „Ukřižuj ho!“ Protože Kristus kázal pokoru a učil vás vzdát se všeho zbytečného. Dnes se spokojíte s trochou pokoje, s kouskem chleba a pevnou střechou nad hlavou. Život se svými lekcemi vás učinil skromnými, a tím se vašemu duchu podařilo osvobodit se.

50. Dokud člověk vlastní zdánlivý mír, který mu dává svět, a věří, že vlastní vše, nepřiblíží se ke Mně. Avšak až lidstvo dosáhne pravého duchovního povznesení, *bude* vlastnit vše a jeho osvěžení a radost budou hluboké a pravé, tak jako se Otec těší a raduje ze všeho, co stvořil.

51. Má otcovská láska se dívá na tebe, ó lide Izraele, a soudí tvé skutky. Božský soud již postihl všechny lidi a nikdo mu neunikne.

52. Pro své děti jsem chtěl jen mír a blaho, ale *oni* hledali bolest, očištění, neboť můj zákon netoleruje žádné nedokonalosti, a proto se každý, kdo se poskrvil, musí očistit, a každý, kdo se odchýlil od cesty, se k ní musí vrátit. Z tohoto národa vidíte bouři, která na své dráze bičuje a ničí národy, a nejste ani otřeseni, ani si nevážíte míru, který požíváte, a neuznáváte ani výsady, které jsem vám udělil. A nespokojeni s mou vůlí považujete své zkoušky za nespravedlivé a obracíte se proti Mně.

Čekám, až projdete tímto světem, abyste sami soudili svůj život. Pak budete neúprosnými soudci své duše a ve Mně uvidíte pouze Otce, který odpouští, žehná a miluje.

53. Jste unaveni svou neustálou neposlušností a výsledek toho vás přivádí k pláči. Dlouho jste spali a vaše probuzení bude hořké. Slíbil jsem lidstvu, že pošlu armádu složenou ze sto čtyřiceti čtyř tisíc lidí, kteří budou rozptýleni po celém světě, a ta na to čeká, protože ví, že každý z těchto vojáků je zvěstovatelem, vykladačem mých příkázání.

54. Poté, co bude země postižena od jednoho pólu k druhému a všechny národy, všechny instituce a všechny domovy budou souzeny až do morku kostí, a poté, co lidstvo smyje každou skvrnu hanby, vyjdete připraveni v mém jménu, abyste přinesli mé učení svým bližním.

55. Já, Otec, jsem plakal nad tímto lidstvem, když jsem viděl, jak dosáhlo nejvyšších výšin zkaženosti, úmyslně přehlíželo má slova a poskrvňovalo mé zákony. Avšak hodina jeho prozření se již blíží a v ten den na něj vylijí vše, co pro něj mám připraveno, neboť je to má milovaná dcera.

56. Ti, kdo ve Mne věří, Mě poznají dříve než ti, kdo pochybují. Kolikrát jsem klepal na vaše srdce, a vy jste neslyšeli, ani jste nepociťovali Mou přítomnost. Chci vám jen říci, abyste se polepšili a vstoupili do této doby světla a milosti s čistým srdcem. A pokud máte mé semeno, zasejte je a proměňte vyprahlá pole v úrodná, přičemž vaše modlitba má být plodným zavlažováním.

57. Milujte se a žijte ve svém domově v míru. Neboť jsem viděl, že z pěti (osob), které tvoří rodinu, jsou dva proti třem a tři proti dvěma.

58. Když se ocitnete oddělení od bytostí, které byly tělem z vašeho těla a nyní se nacházejí v duchovním světě, nezapomínejte na ně, spojte se s

nimi prostřednictvím své modlitby a pomáhajte jim. Pokud cítíte, že (ve svém vývoji) stagnují, povzbuzujte je, aby pracovaly a povznášely svého ducha. Mějte na paměti, jak krátký je váš život na zemi; využijte proto své schopnosti a síly a konajte velká díla, která vás vykoupí a přinesou vám spásu.

59. Já vám dávám chléb Ducha, vy *však* hledáte chléb hmotný; avšak stejně jako s horlivostí hledáte svůj odpočinek a tělesné blaho, tak hledejte (také) duchovní pokrok. Váš kříž není těžký; když jsem vám ukázal, jak vystoupit na vrchol Kalvárie a nést přitom kříž útrap, utrpení a hříchů celého lidstva — proč byste tedy vy, kterým jsem svěřil jen malou skupinu, nemohli vystoupit? Ale pokud vám pod jeho tíhou dojdou síly, máte Mě jako nositele kříže a Já vás nenechám upadnout.

60. Bolest, před kterou tak velmi utíkáte, je nevyčerpatelným pramenem očištění a obnovy pro duši. Sami jste často zažili, že se po zkoušce cítíte ulehčení, očištění a v pokoji se svým svědomím.

61. Toto slovo povzbudí ducha obyvatel těch národů, které jsou dnes vyčerpány utrpením. Ale říkám vám, že mě brzy, velmi brzy, najdou s otevřenou náručí, jako na kříži, jak na ně čekám, abych je láskyplně objal a přivedl do svého království míru.

Můj pokoj s vámi!

Učení 43

1. Proč cítíte ve svém srdci strach, když k vám přicházím jako Jehova? Jestliže jsem vaším Otcem, jsem láska, jsem Ten, kdo vám dává denní chléb, kdo vede vaši duši a pomáhá jí zvednout se po pádech.

2. Dávám vám sílu v těchto chvílích zkoušky, kdy jsou přírodní říše stvoření otřásány hlukem války. Nebojte se, usilujte o to, aby se vaše povznesení a horlivost oživily a přiblížily vás stále více k bolesti vašich bratří – těch, kteří jsou utlačováni bratrovražednými válkami –, abyste s nimi sdíleli kalich hořkosti a modlitba, kterou v tichosti vysíláte, je jako výzva k míru, jednotě a dobré vůli mezi lidmi.

3. Vaši synové budou povoláni, aby se chopili zbraní; nechte je jít, nezemřou. Již dnes z nich činím nositele mé milosti a oni budou šířit světlo mého učení mezi svými bližními.

4. Chci, abyste navzdory všemu zlu, které válka způsobila, nepovažovali obyvatele těchto národů za nepřátele, abyste je zítra mohli považovat za bratry.

5. Dnes se lidé spojili, aby rozpoutali válku. Národy se vrhly na národy, čímž smazaly hranice a smísily jazyky. Nebyla to láska k sobě navzájem, která dosáhla tohoto spojení: byla to nenávist, která vyvolala bratrovražednou válku. Ale Já, který jsem Moc, vám dokážu, že vás mohu sjednotit tím, že využiji vašich chyb. Neboť až tento spor skončí, srdce budou očištěna bolestí, v myšlenkách se rozjasní světlo a lidé budou blízko k dosažení míru.

6. Požehnání buďte ti, kteří bojovali a pracovali pro mír. Požehnání buďte ti, kteří uvěřili mému hlasu, vydali se na cestu a šířili mé světlo a mou pravdu.

7. Můj Duch je hluboce dojat bolestí lidstva, jejich pláč je slyšet až v nebesích; ale vpravdě, pravím vám, má bolest jako Otce se promění v rosu milosti a sestoupí na mé děti.

8. Vyprázdněte tento kalich utrpení s trpělivostí a mírností, neboť váš pláč se promění v jasot.

9. Kdyby se vás Otec v tuto chvíli zeptal, zda jste splnili svůj úkol na zemi, zda držíte ve svých rukou zlaté klasy své práce, zda jste se navzájem milovali a zda jste si odpustili, museli byste Mi odpovědět, že jste nic z toho nesplnili. Věříte snad, že jste se vlastními zásluhami stali hodnými slyšet mé slovo? — Ne, říká mi váš duch.

10. Můj lide, uplynula staletí a vy stále duchovně spíte; probudte se a uvědomte si, že jste život, z něhož jste se na této zemi těšili, nevyužili správně.

11. Můj hlas vás probudil s láskou, s dobrotou; ale neberte toto slovo jako ukolébavku, abyste se ještě více oddali spánku, neboť v jeho smyslu je přítomen Soudce, který soudí každý váš čin.

12. Nepatřte k těm, kteří čekají, až je postihne má spravedlnost, aby uvěřili a procitli.

13. Ještě neříkejte, že mě vskutku milujete; počkejte, neboť až k tomu dojde, neměly by to být vaše rty, které to veřejně ohlašují: měly by to učinit vaše skutky. Nechlubte se svou upřímností a nesnažte se zároveň skrývat své skvrny, neboť tím byste napodobovali pokrytecké farizeje.

14. Uvědomte si, že stále přicházím jako Mistr a jako Otec; neboť kdybych přišel pouze jako Soudce, nebylo by místa, kde byste se mohli skrýt, protože všude, kam byste šli, by byla přítomna má spravedlnost.

15. Když přijdete do mé přítomnosti, budete muset skládat účty ze slova, které jste slyšeli a které uvidíte zapsané ve svém svědomí.

16. Necítíte, jak neúnavný Duch Eliášův osvětluje vaši cestu, odstraňuje překážky na ní a pomáhá vám holí svého milosrdenství, když se cítíte vyčerpaní? Hleďte ho, vzývejte ho ve svých modlitbách a budete cítit jeho přítomnost velmi blízko. Neboť on je pastýřem duší v tomto Třetím čase, který vás dovede přímo k branám Zaslíbené země, jíž je „Nebeská oáza“.

17. Váš duch ať je naplněn radostí z vědomí, že jste ve třech časových epochách slyšeli hlas mé Božskosti; neboť opět budete mými svědky. Proto vás připravuji a žehnám vašim rtům, aby z nich zítra proudila slova života pro zástupy lidí, které ještě přijdou.

18. Vaše víra byla zapálena a oživena zázraky, které jsem vám udělil a které jste považovali za nemožné. Neboť Já jsem cesta, ta dobrá stezka, kterou jsem vám vždy ukazoval. Kdo po něm kráčí, setkává se s nebezpečími, pokušeními a nástrahami; avšak abych vám pomohl, dal jsem vám světlo svědomí jako maják, který vám ukazuje cestu a směr. — Kromě toho jsem vám jako průvodce a ochránce na celý váš život daroval duchovní bytost. Věříte, že byste se mohli na životní cestě ztratit, pokud tuto milost správně využijete? Je mezi mými dětmi někdo, kdo necítí radost ve svém duchu, když slyší tato slova? Vpravdě vám říkám, že pro Mě je radost, když při vašem povznesení v modlitbě slyším váš duchovní hlas.

19. Probudte svou duchovní vnímavost, abyste se radovali z lesku mého zjevení, které kvůli nedostatku povznesení nepozorovaně mívá váš duch. Osvěžte se duchovním pohledem na onen svět – tak, jako vás někdy při pozorování přírody uchvátí úžas, když obdivujete její harmonii, její krásu a dokonalost a objevujete, že žádná bytost by nemohla žít bez druhé, ale že

všechny žijí, protože je spojuje zákon harmonie. Takový je i onen svět. — Řekl jsem vám: Dokud budou existovat duše, které se nacházejí mimo cestu duchovního vývoje, nebude ani dokonalého míru, ani dokonalé harmonie; neboť je to, jako by se v kosmu některé hvězdy vychýlily ze svých drah. Co by se stalo s ostatními? Neztratilo by celé soustavy svou rovnováhu?

20. Kdyby lidé dodržovali přikázání mého zákona a uvedli svou hmotnou přirozenost do souladu s duchovní, byla by jejich existence příjemnější; životní cesta by byla bez obtíží a práce by byla snadná. Netrápily by je žádné nemoci, ani by předčasně nestárli.

21. Duchovní bytosti existovaly již před stvořením hmoty. Vzešly ze Mne v nevinosti. Aby však věděly, od koho se zrodily, jaké je jejich poslání a kým samy jsou, dal jsem jim uslyšet svůj hlas a řekl jsem jim: „Hle, zde je váš Bůh; já jsem váš Otec, já jsem Duch lásky. Ale i když jste vzešli ze Mne, musíte tohoto Ducha lásky rozvíjet a pochopit. Žijte, jednejte, poznávejte a zůstaňte vytrvale v dobru, aby tento hlas, který jste uslyšeli, byl navždy světlem nad vaší duší; je to vaše svědomí, které vás přivede k návratu ke Mně – již ne jako novorozené děti, ale jako bytosti, které se rozvinuly v ctnosti, ve zkušenosti a ve všech schopnostech, které jsem vám dal. Pak Mě budete milovat, budete Mě skutečně poznávat a budete v harmonii se vším existujícím.“

22. Existují bytosti, které nikdy nežily na Zemi; avšak pokud ti, kteří zhřešili a snášeli v tomto světě velkou bolest, jsou toho názoru, že je nespravedlivé, že jedni obývají „údolí slz“, zatímco jiní, blízko Otci, nikdy nepoznali bolest, říkám vám: Ačkoli někteří na Zemi nepřišli, pomáhali v záhrobí svým bratřím při jejich pokání svou láskou.

23. Dnes žijí bytosti, které obývají různá „údolí“*, duchovně oddělené. Já jsem však mezi lásku bratrů nevložil žádnou (oddělující) vzdálenost. Kdybyste jen věděli, jak blízko si jste! Byl to *člověk*, který svým materialismem přetrhl pouta, která ho spojovala se všemi jeho bratry, a čím více lidstvo upadalo, tím větší byla jeho rozdělenost a nedostatek harmonie. Nejenže se vzdálila od duchovna, ale i ve svém vlastním světě se rozdělila na říše, národy a státy a čím dál více se uzavřela do egoismu.

**Tento výraz se vztahuje jak na „údolí slz“, tj. pozemské „údolí utrpení“, tak i na „duchovní údolí“, záhrobí s jeho různými sférami.*

24. Proto zhaslo světlo vaší víry a vnitřní poznání o věčném životě bylo zmateno.

25. Když se dnes s vámi člen rodiny loučí, aby odešel do daleké země, rozloučíte se s ním se slzami v očích, protože víte, že pokud odejde jako

dítě, vrátí se možná jako dospívající, a pokud je mladým mužem, vrátí se jako stařec. Ale vždy chováte naději, že ho uvidíte vrátit se, abyste ho znovu objali, protože víte, že se — i když je daleko — stále nachází v tomto světě. Avšak když tento příbuzný odejde do záhrobí a vidíte, že tělo zůstává ztuhlé a studené pod zemí, pak se vaše srdce cítí jako probodnuté mečem, protože jste ztratili naději, že ho znovu uvidíte, a (přitom) zapomínáte, že duše přežívá tělo a že s ní budete opět úzce spojeni, až se oba při svém vzestupu na cestě vývoje znovu setkají.

26. Bylo nutné, aby se Bůh v Ježíši stal člověkem a žil mezi lidmi, abyste si vzpomněli na zapomenuté učení. Učil vás nové lekce a oznámil vám, že vám dá nová zjevení, až nastane čas.

27. Kristus, Božský Mistr, musel přijít, aby vás učil pravdě, neboť lidstvo již bylo na pokraji ztráty svého semene duchovnosti, protože v *tomto* životě hledalo svou blaženost, věčnost a štěstí, přičemž zapomnělo na tu existenci, která na něj neúprosně čekala.

28. Ti, kteří v tomto životě nepožívali radosti a bohatství, kteří prolévají jen slzy, proklínali jej a nazývali jej nespravedlivým; ve svých zmatených úvahách nazývali svůj osud nepříznivým a nešťastným. Ale Kristus vám znovu přinesl světlo. Mrtvým vrátil duši, když již žila v jiném světě, osvobodil posedlé a všemi těmito zjevnými znameními dal světu důkazy o tom, že duchovní život existuje a že je to pravý život. I po svém ukřižování se zjevoval v duchu věřícím i nevěřícím jako důkaz pravdy, kterou hlásalo jeho slovo.

29. Proč zapomínáte na ty, kteří opustili váš svět, a považujete je za mrtvé, když přece cítí, bojují a žijí? To je důvod, proč vám říkám, že *oni* jsou živí a vy mrtví. Brzy budete oplakávat svůj nedostatek víry, jako v „Druhém čase“, kdy jste po Ježíšově smrti řekli: „To Krista jsme zabili, On byl poslem Jehovovým, který přišel, aby nás vykoupil z našich hříchů. On byl pravým životem, který vzkřísil mrtvé a který se třetího dne vznesl do nebe.“

30. Nyní, když jsem se k vám vrátil v Duchu, vidíte Mě zahaleného tajemstvím, ačkoli se vám ukazuji v největší prostotě; a abych nalezl víru, musel jsem zhmotnit své zjevení a splnit vám vše, o co prosíte. Tehdy lid uvěřil, protože mě lidé viděli — někteří duchovním zrakem, jiní skrze víru, další ve světle svého ducha.

31. Mé světlo vás v této době osvětluje, abyste slyšeli hlas, který vás volá z věčnosti.

32. Pouta, která vás spojují s vaším Otcem a s duchovním světem a která jste přetrhli, znovu spojuji, abyste pocítili, že všichni žijete v harmonii, že zde neexistují žádné vzdálenosti. Kdy však *lidé* spojí svůj

život pouty lásky? — Až se vrátí na cestu mého zákona, na níž přebývá spravedlnost. Až splní mé přikázání, které vám říká: „Milujte se navzájem.“

33. Uvědomte si, učedníci, že ti, kteří opustili tento svět, nejsou mrtví. Blahoslavení jsou ti, kteří se loučí s tělem, které ukládají do země, a již ho nehledají, aby mu vyprávěli o svých strastích; neboť to již přestalo existovat a neslyší je.

34. Když tělo umírá, je jako květina, kterou uříznete a která poté zvadne; avšak její vůně je jako duše, která se uvolňuje a zaplavuje okolí svou esencí.

35. Kdysi jsem vám řekl: „Nechte mrtvé pohřbít své mrtvé.“ Dnes vám říkám: Probudte jedny i druhé k novému životu.

36. Řekněte jim, že zatímco tělo v zemi hnije, duše se v onom světě očišťuje. Smrt je odpočinkem pro tělo a osvobozením pro duši; nikdo se však nesmí pokoušet osvobodit se z vlastní vůle, to znamená mimo hodinu, kterou jsem určil. Nemyslete si, že jste spaseni, protože máte v poslední hodině u svého lůžka zpovědníka, který vám duchovně pomáhá, a nemyslete si ani, že se ke Mně v té hodině dostanete svou lítostí – v domnění, že jste dosáhli konce svého vývoje. Naučte se ve svém životě milovat, odpouštět a žehnat a skrze své skutky lásky a milosrdenství vůči svým bratřím dosáhněte očištění své duše.

37. Plňte na zemi můj zákon jako lidé dobré vůle a mír vstoupí do vašich srdcí. Až se vaše duše odpoutá od tohoto světa a vstoupí do duchovního světa, otevře oči a při pohledu na ten život upadne do vytržení, který čeká na návrat všech duší, aby je vykoupil a objal svou láskou a svým světlem.

38. Abyste však dosáhli vykoupení, musíte se vydat s předsevzetím splnit svůj úkol. Přináším vám duchovní bohatství neocenitelné hodnoty, protože jste dědici mé milosti. Pokud s láskou vezmete na sebe svůj kříž a trpělivě půjdete svou cestou, budete v poslední den se Mnou a vstoupíte do pravého života, kde najdete útěchu a mír, které jste tak velmi hledali.

39. V této době jsem si vybral prosté lidi (s nízkým vzděláním) jako služebníky, abych vám dal důkaz, že toto slovo, které slyšíte, nepochází od teosofa ani vědce, protože jste od přírody nevěřící. Proto jsem před vašimi očima vyvolil vaše sourozence, rodiče nebo děti, abych z nich učinil mé mluvčí, kteří jsou obdařeni mým duchovním vnuknutím. Ale říkám vám, že musíte studovat mé slovo v jeho duchovním smyslu, neboť přijde den, kdy povstanou muži a ženy, kteří budou ve jménu mém k vám promlouvat slovy zdánlivého světla, a tehdy se nesmíte nechat jimi oklamat.

40. Bděte a modlete se. Já jsem ten pohled, který zkoumá a zná utrpení, které je v každém srdci.

41. Jste skleslí a plní strachu, protože církve na vás ukazují prstem a kritizují vaše činy. Nebojte se, osušte si slzy a přijměte útěchu:

42. Blahoslavení jsou ti, kteří ve svém utrpení tiše hledají spojení se Mnou, neboť Já je posílím. Nejsou Mnou opuštěni, naopak, Já jsem je hledal, abych jim udělil božskou milost. Eliáš vás vede ve Třetím čase a v míře, v jaké postupujete na cestě vývoje, budete se cítit blíž ke Mně.

43. Poslouchajte mě

podobenství

tohoto dne:

44. Na cestě se nacházel stařec prostého a důstojného vzhledu, který u sebe neměl ani hůl, ani cestovní brašnu nesl. Cestou potkal tři mladé poutníky, jejichž srdce byla plná radosti a z jejichž hrdla zněly krásné písně. Stařec se obrátil na prvního z nich a řekl mu: „Poutníku, mám hlad, mám žízeň a jsem chudě oděn; dej mi něco z toho, co nosíš ve svém batohu, a dej mi kousek svého oblečení.“ Mladík prohledal svůj batoh, ale nenašel ani chléb, ani vodu, a nechtěl se rozloučit se svým oblečením. „Jdi za mým bratrem,“ řekl mu, „on ti jistě dá, co potřebuješ; já nemám nic, co bych ti mohl nabídnout.“

45. Stařec se obrátil na druhého a požádal ho stejným způsobem. Ten prohledal svůj cestovní batoh, ale nenašel v něm ani jídlo, ani vodu, která by uhasila jeho žízeň. „Obrát se na třetího,“ řekl mu, „ten ti dá to, co já ti dát nemohu.“ Třetí na stejnou prosbu prohledává svůj batoh a jeho odpověď je stejná: „Nemám nic, co bych ti mohl dát.“ Starý muž pocítil strach, žízeň a hlad ho vyčerpaly; ale když viděl, že batohy mladých mužů jsou prázdné, promluvil k nim: „Jak chcete pokračovat touto cestou, kterou jsem já ušel, aniž byste věděli, co vás čeká? Cesta je dlouhá a posetá bodláky a trny. Pole jsou vyprahlá, nejsou tu žádné stromy, pod nimiž by se dalo najít stín; nejsou tu žádné plody, slunce pálí a nejsou tu ani řeky, ani prameny, které by poutníkovi poskytly osvěžení.“

46. Poutníci naslouchali starci a řekli: „To nevadí, půjdeme dál, jsme mladí a silní, cítíme se plní energie a schopni přijmout zvraty života.“ S posměšným úsměvem se chystali starce opustit, ale ten jim řekl: „Počkejte, rádím vám, abyste si nejprve sehnali něco na obživu. Nasbírejte do svých zásobních vaků to, co je na cestu nezbytné, abyste tuto cestu mohli urazit, aniž byste zahynuli.“ Poté, co vyslechli starce, odpověděli: „Jestliže jsi vyčerpaný, nahý a hladový, je to proto, že jsi starý, námaha tě unavila. Viděl jsi mnoho úsvitů a tvé vlasy zbělely jako sníh – proto jsi skleslý. My jsme mladí a života se nebojíme.“

47. Starý muž jim odpověděl: „I já jsem kdysi byl mladý a silný, i já jsem zpíval na cestách a měl v těle energii; ale čas mě poučil a dal mi zkušenosti. Ukážu vám, čím musíte projít.“ A když je vedl na vrchol hory, ukázal jim svět. Odtud viděli, jak se napravo i nalevo zvedají bouře, které bičují národy a způsobují v nich zkázu. Vody moře zaplavovaly země a lidé zahynuli pod náporom rozpoutaných živlů. Mladí muži řekli starcovi: „Co máme společného s těmito událostmi?“ Starý muž jim však odpověděl: „To, co nyní vidíte a co vás znepokojuje, budete muset prožít při putování těmito cestami.“ — Oni však pochybovali.

Ještě jednou k nim promluvil: „Podívejte se!“ a ukázal na východ. Tam viděli, jak se národy navzájem bojují v kruté válce. Viděli, jak matky a synové plakali a jak ti druzí přišli o život na bojišti a v poslední hodině volali po svých blízkých. Viděli truchlící ženy, které oplakávaly ztrátu manžela nebo syna, viděli hladové a nahé děti. Později rozprostřel před jejich očima světlý duch svůj plášť jako sníh nad zpustošenou zemí a z ní se ozval srdcervoucí nářek, a tam, kde se tento duch objevil, byl lidem život odříznut jako rostlinám na polích, když je čas na sklizeň. A mladíci se ptali: „Co to všechno znamená?“ — „Ukazuji vám časy, které přijdou,“ odpověděl stařec, „časy, které zažijete.“

48. Nakonec je stařec zadržel, aby se podívali, a oni viděli, jak se rozpoutaly přírodní síly: oheň pohltit lesy a města, mor zahlal lidi jako mlha, sopky chrlily oheň a pohřbily celé oblasti pod svým popelem. Ukázal jim moře, na kterém se odehrávaly velké katastrofy: zatímco některá moře vysychala, jiná měnila svou polohu. Nakonec uviděli na nebesích čtyři anděly s trubkami, kteří ohlašovali konec časů.

49. Mladíci byli zděšeni hrůzou. Tu k nim stařec promluvil: „Hle, nyní jsem vám ukázal události, které musí přijít a které budete muset překonat.“

50. S zkřivenými tvářemi volali ti mladí muži k přírodě – ta je však neslyšela. V okamžiku, kdy jejich srdce plná strachu a bez útěchy plakala, promluvil k nim hlas starce plný otcovské laskavosti: „Nezoufejte, poklekněte a modlete se k Všemohoucímu.“ On mlčky vztáhl ruku a všude zavládlo ticho, klid a mír. Vize zmizela. Uviděli světlo nového dne a když pochopili, že stařec tyto události předpověděl, padli na zem a řekli: „Budeme se modlit, aby Otec, který je všemohoucí, připravil naši cestu a my až do konce svého života kráčeli v jeho světle.“

(Konec podobenství)

51. Lide, přemýšlejte o tom důkladně a otevři své oči světlu. Vy jste ti tři poutníci, které jsem volal a učil v průběhu věků, abyste byli naplněni mou

moudrostí a zapálili svou víru; abyste se připravili na životní cestu, dosáhli cíle a vstoupili do duchovního života, kde najdete můj mír.

52. V minulých dobách jste se nenechali přesvědčit mým slovem, a když Mistr odešel, váš duch nenašel pokoj. Řekl jsem vám: Blahoslavení jsou ti, kteří věří. Blahoslavení jsou lidé víry, neboť budou mít věčný život.

53. Vám, těm, kdo jsou v této době připraveni, říkám: Mám hlad a žízeň po vaší lásce. Mé děti, kvůli nedostatku duchovnosti jste nedosáhli toho, abyste vedli rozhovor se svým Bohem. Vy jste pohrdli ctnostmi, jimiž jsem vás zahrnul, a ztratili jste svůj poklad.

54. Nyní vám říkám: Přijměte mé učení, které vám dávám během šestého období zjevení. Nehleďte v knihách světa světlo pro svého ducha, neboť ho tam nenajdete. Nehleďte v *nich* odpovědi na své otázky ani řešení svých problémů. Modlete se, spojte se se Mnou, vyslyším vaše prosby.

55. Ještě než přinesete před Mě své zármutky srdce, Božská Matka se za vás přimlouvá, žehná vám a sama vás prosí o přímlovu a o vaši modlitbu za ty, kteří trpí. Prosí lidstvo, aby upustilo od své touhy po moci a od svých válek a přestalo prolévat nevinnou krev. Její milující duch vás chrání a v pokoře čeká, až se stane má vůle.

56. I vy ji žehnáte a uctíváte, protože víte, že je vaší neoddělitelnou společnicí v dnech míru i v dnech zkoušek.

57. Moje krev byla prolita, aby mezi lidmi vládl mír a spravedlnost; avšak nebyl jsem správně pochopen. Kdybyste využili tuto lekci, dosáhli byste vyššího stupně vývoje a světlo, které jsem v průběhu věků šířil, by plně osvětlilo vaši duši.

58. Nevzali jste si Mě za vzor: učil jsem vás pokoře, a vy jste pyšní. Dal jsem vám tajemství míru a zdraví, ale vy žijete ve sporech a onemocňujete. Učil jsem vás utěšovat trpící, ale vy necítíte bolest svých bližních a jste tvrdého srdce.

59. Lidstvo, jak velmi jsi zapřelo mou existenci a své duchovní dary! Vpravdě ti říkám, nechodíš po pevné skále, ale po syčkém písku, a tato cesta tě nedovede k cíli, pro který jsi bylo stvořeno.

60. Čtete a učte se z velké „Knihy pravého života“, kterou jsem vám dal, a pokud budete následovat její učení, budete si jisti, že touto cestou ke Mně dojdete. Ale mějte na paměti: pokud tak nebudete činit, vzdálíte se ode Mne a vaše pokání bude pak velmi velké.

61. Muži a ženy, kteří bloudíte bez útěchy, proč se neposilujete u Mě? Nenazývejte Mě nespravedlivým Otcem, když ve svém vyhnanství pláčete a trpíte. Než jste přišli na zem, oznámil jsem vám, že tento svět je údolím

slz, že není údolím míru a odměny. Země není vaším věčným domovem.
„Blaze těm, kdo pláčí, neboť oni budou potěšeni.“
Můj pokoj s vámi!

Učení 44

1. S láskou přijímám „ztraceného syna“, který byl dlouho pryč a který dnes přichází v touze po pokoji a útěše pro své srdce. Někteří z mých dětí se ke mně přibližují v touze po mém dědictví, jiní jsou od toho ještě daleko, ale u všech je duch bdělý a doufá, že mu můj hlas řekne: „Zde jsem.“

2. Nezapomněli jste na má slova „Druhého času“ a ačkoli je vaše tělo slabé, Duch je silný; věří a důvěřuje mému slibu, že se vrátím jako Duch utěšitel.

3. Vy, kteří Mně dnes nasloucháte, vzpomeňte si na temnotu, kterou jste prošli, na proměnlivost cesty, kterou jste ušli, abyste se ke Mně dostali. Nacházíte se na břehu řeky, ve stínu stromu, a slyšíte ten hlas, na který jste dlouho čekali. Ale navzdory všemu světlu, které máte, jste ještě nedosáhli vrcholu hory a nejste ani na vrcholu dokonalosti. Dostali jste se pouze před svého Mistra, který přichází v Duchu, a když jste Mě uslyšeli, stali jste se žáky a poté učedníky mého nového učení. Když se ode Mě budete učit, posílíte, a ačkoli jste na zemi chudí, budete vlastnit bohatství Ducha.

4. Zpráva o mém slově brzy překročí hranice vašeho národa, vědci a ti, kdo studují Písmo, se chystají popřít mé zjevení; já však budu dávat znamení a konat zázraky skrze své vyvolené a tím uvedu lidi do velkého vzrušení.

Ve všech národech jsou rozptýleni lidé s vysokým duchem, proroci mého trojičního a mariánského duchovního učení, kterým jsem dal meč světla, aby bojovali proti každé falešné teorii a náboženskému učení, aby přežily pouze ty, které mají za základ lásku a pravdu.

5. Po všechny časy jsem posílal na zem ctnostné duše, aby vás učily a svými skutky vám dávaly příklad, jak musíte žít, abyste se ke Mně dostali. Poradci, služebníci mého zákona, zákonodárci a vůdci: Ukázali vám vaše povinnosti, řekli vám, že váš úkol se neomezuje pouze na lásku k vaší rodině, ale že máte milovat a pomáhat svým bližním i za těmito hranicemi. Také vás učili, že po těchto zkouškách v životě vás čeká duchovní život, kde sklídíte plody svého semene na zemi.

6. Připravil jsem duše a dal jsem jim lidskou podobu poté, co jsem je obdařil moudrostí a mocí; a když se jejich tělo vyvinulo a oni byli v plném vlastnictví svých schopností, jejich duše se ukázala být silná a velká. To jsou vědci, duchovní a vládci; avšak jen málokdo splnil svůj úkol, rozvinul své dary a pracoval s pevnou vírou. Většina z nich se stala marnivou nebo špatně využila svých schopností a nepodporovala duše lidí, neuměla je vést ani zmírňovat bolest svých bližních.

7. Když jsem tedy v této době viděl své stádo na zemi zbloudilé a bez vůdce, přišel jsem jako dobrý pastýř, abych vám dal své upřímné a čisté učení. Dal jsem vám přikázání svého učení, abyste žili v míru, plnili můj zákon a stoupali na cestě svého duchovního vývoje, následujíc příklad, který jsem vám dal svými skutky lásky.

8. Kde jsou následovníci mých pokorných apoštolů, kteří padli za obět zlobě lidí? V čem spočívají dobrodiní, která věda lidstvu prokázala? — Je mnoho těch, kteří tvrdí, že jsou moudří, a kteří nemilují ani neučí lásce. Moudrost znamená světlo, a světlo je láska a porozumění božským a lidským zákonům.

9. Ve „Druhém čase“ jsem se stal člověkem z lásky k lidstvu. To tělo bylo dílem mého Ducha, a jak velmi vědci rozebírali toto tajemství, které patří k mým nejnvtřnějším záměrům! Amen, pravím vám, božská díla nemohou být posuzována lidskou vědou.

10. Duch, který oživoval Ježíše, byl můj vlastní, váš Bůh, který se stal člověkem, aby přebýval mezi vámi a dal se spatřit, protože to bylo nutné. Jako člověk jsem pociťoval všechna lidská utrpení. Vědci, kteří studovali podstatu člověka, přišli ke Mně a zjistili, že z mého učení nic nepochopili. Velcí i malí, ctnostní i hříšní, nevinní i vinní přijali podstatu mého slova a všechny jsem poctil svou přítomností. Avšak ačkoli bylo povoláno mnoho, bylo jen málo vyvolených a ještě méně těch, kteří u mě zůstali.

11. Bránil jsem hříšníky. Nevzpomínáte si na tu cizoložnici? Když ji ke Mně přivedli, pronásledovanou a odsouzenou davem, přišli farizeové a ptali se Mě: „Co s ní máme udělat?“ — Kněží očekávali, že řeknu: „Ať zvítězí spravedlnost“, aby pak mohli odpovědět: „Jak to, že kážeš lásku a dovolíš, aby byla tato hříšnice potrestána?“ A kdybych řekl: „Propustte ji“, odpověděli by: „V Mojžíšových zákonech, které – podle tvých slov – potvrzuješ, je předpis, který říká: ‚Každá žena, která byla přistižena při cizoložství, má být ukamenována.‘“

Jelikož jsem poznal jejich záměr, neodpověděl jsem na jejich slova, sklonil jsem se a napsal do prachu země hříchy těch, kteří ji odsoudili. Znovu se mě ptali, co mají s tou ženou udělat, ale já jsem jim odpověděl: „Kdo je bez hříchu, ať hodí první kamenem.“ Tehdy poznali své prohřešky a odešli, zakrývajíce si tváře. Nikdo nebyl čistý, a protože se cítili, že jsem je prokoukl až do hloubi jejich srdcí, již tu ženu neobviňovali; neboť všichni zhřešili. Ale ta žena a s ní i další, kteří rovněž porušili manželství, činili pokání a již nehřešili. Říkám vám, že je snazší obrátit hříšníka láskou než přísností.

12. Mé učení bylo vepsáno do svědomí a nemůže být vymazáno, protože jeho smysl je nesmrtelný jako Duch, kterého máte.

13. Vy, kteří mě nyní posloucháte – učte se a učte ty, kteří žijí v jiných národech. Připomínejte jim má slova Druhého času, dokud k nim nedorazí mé poselství tohoto „Třetího času“.

14. Chci, abyste se postarali o to, aby se mé slovo dostalo do jiných zemí, než se jejich obyvatelé chystají hovořit o mém novém zjevení, a aby, když se setkáte, nepoznali se navzájem, ale abyste vydávali svědectví a potvrzovali má slova a skutky, v naplnění mého přikázání, které vám říká: „Milujte se navzájem.“

15. „Přilákal“ jsem vás ke svým učení, abych vás učil a osvobodil od hříchu. I když jsou vaše prohřešky velké — větší je mé odpuštění. Žijte, sbírejte zkušenosti, poznávejte můj zákon na této cestě zkoušek a nestálostí, a pokud se necháte vést svědomím, neporušíte ani můj zákon, ani zákony světa. Ale pokud se dopustíte chyb, měli byste je litovat a napravit svá pochybení; a až pak dojdete na konec cesty, nebude tam ani bolest, ani výčitky svědomí — budete v pokoji.

16. V tomto „Třetím čase“ se kniha Mistra znovu otevírá před učedníky, aby je učila lekcím pravého života. Zatímco se vaše tělo oddává tichu a soustředění, vaše duše se povznáší, aby se posilnila mým slovem. Přichází k mému stolu, aby se nasytila jediným chlebem, který jí dává život.

17. Pro každého, kdo se v těchto okamžicích umí duchovně povznést, mizí tělo, skrze které je mé slovo zprostředkováno, a on je přijímá přímo do svého ducha z božského zdroje. Uvědomujete si, že od okamžiku, kdy jste Mě poprvé uslyšeli, září ve vaší mysli světlo. Je to světlo mé moudrosti, které začíná osvětlovat vaši cestu, ačkoli vám musím říci, že ti, kteří mě slyší a nepochopí mé učení, stále kráčí ve tmě. Světlo jejich duše je stále uhašeno.

18. Je mou vůlí označit dvanáct tisíc dětí z každého kmene. Ale vpravdě vám říkám, že nejen ti, kteří jsou označeni, budou mít mé světlo; každý, kdo se řídí mým učení, bude nazýván „dítětem světla“.

19. Nevykřikujte, že jste moji učedníci, dokazujte to skutky milosrdenství. Mnozí veřejně prohlašují, že patří k mým vyvoleným. Avšak já je zkouším tím, že se skrývám právě v srdci jeho nepřítele, jemuž místo odpuštění vrátil úder — úder, který byl silnější než rána na tvář jeho bratra, jenž zasáhl *mou* tvář. V tom okamžiku jsem k němu promluvil skrze jeho svědomí a on, který se chlubil tím, že je mým učedníkem, mi s slabou lítostí řekl: „Odpusť mi, Mistře.“ Když se pak opět považoval za očištěného a hodného mého odpuštění, pokračoval ve své cestě.

Tedy jsem viděl, jak k němu přišla dívka, jejíž srdce a mládí jsou jako voňavá růže. Řekla mu: „Přicházím k tobě plná důvěry ve tvou ctnost, abych tě požádala o radu, která má být v mém životě jako štít proti

pokusem.“ On však, zapomíná na svůj úkol a na mé učení, se nechává ovládat nízkými instinkty a dívá se na dívku s nečistým úmyslem. V tom okamžiku se tomuto špatnému učedníkovi zjevují a říkám mu: „Je to snad to, co jsem tě učil?“ Ten, kdo byl přistižen, mi odpověděl: „Pane, nic ti nezůstává skryto.“ Zahanben pokračoval ve své denní práci, zatímco můj hlas se ho neúprosně ptá, kdykoli se chlubí, že následuje můj příklad: „Jsi můj apoštol?“ Na to jsem dopustil, aby trpěl hladem, a ihned jsem se skryl v srdci bohatého nemocného, který, ačkoli má truhly plné zlata, nemá zdraví, aby si ho užil. Když se tento člověk dozví, že se v jeho okolí zdržuje jeden z mých učedníků, vydá se za ním a řekne mu: „Vím, že mi můžeš vrátit zdraví, a proto jsem tě vyhledal. Jsem bohatý, ale celé mé bohatství mi nepomohlo najít lék na mou nemoc.“

Když apoštol uslyší toto vyznání, vkrádají se mu do srdce temné myšlenky a říká nemocnému: „Položím ti ruku na hlavu a zatímco budu vyslovovat jméno svého Pána, navrátím ti zdraví; za tuto milost mi však budeš muset velkoryse zaplatit.“ Bohatý pacient mu odpoví: „Vezmi si mé slavnostní šaty, mé truhly, můj dům, vezmi si všechno, ale uzdrav mě!“ A nemocný se uzdravil, neboť jeho víra a bolest byly tak velké, že se nad ním Mistr smíloval.

Plný radosti předal pacient tomu muži, o kterém věřil, že ho uzdravil, vše, co vlastnil, zatímco ten zlý apoštol si říkal: „Teď už nejsem chudý; neboť jelikož jsem bojoval a namáhal se, je spravedlivé, abych obdržel svou odměnu.“ Ale hle, v tom okamžiku zazněl v jeho svědomí můj neúprosný hlas a znovu mu řekl: „Je snad toto mé učení? Vzpomínáš si, že by Ježíš, když byl na světě, přijal odměnu za svou lásku? — On, který si mohl nasadit koruny a vlastnit všechny poklady, když uzdravoval pouhým dotykem a svým voláním vzkřísil mrtvé?“

20. V srdci toho učedníka vzplanul boj a řekl svému Mistrovi: „Proč jsi ke svým učedníkům tak neústupný? Proč nám nedovolíš něco v tomto světě vlastnit?“ Mistr mu však laskavým hlasem odpověděl: „Protože jste v okamžiku svého vyvolení slíbili, že se vzdáte lidských marností výměnou za skutečný poklad.“

21. Učedník stále odpovídá: „Cesta je těžká, denní práce velmi dlouhá, pracujeme mnoho a na zemi nesklízíme žádnou úrodu. Chceš, abychom lidi velmi milovali, ačkoli oni nás nemilují.“

Když ho Mistr slyšel tak rouhat se, řekl mu: „Je to dobré, dítě, jdi podle své vůle, dosáhni toho, o co tak horlivě usiluješ.“ A ten člověk, který o sobě říkal, že je mým služebníkem, který vyhlášoval, že je mým apoštolem, a který neposluchoval hlas svědomí, se vydal na cestu a našel na ní mnoho nemocných, které svolal, aby jim řekl, že je vlastníkem léčivého balzámu,

který léčí všechna zla; ale také jim říká: „Jsem v nouzi, co mi můžete dát za to, co vám poskytují?“ Ti, kteří jsou chudí, mu říkají, že nic nemají, ale že jsou připraveni překonat své utrpení a pracovat, aby získali to, co je nutné k jeho zaplacení. Tento obchod se zdá být dobrý tomu člověku, který začíná pokládat ruce na nemocné, přičemž zároveň přijímá z jejich rukou odměnu, která se z času na čas zvyšuje. „Pomazal“ nemocné, ale oni se neuzdravili – naopak, byli ještě ubohější. Snažil se je povzbudit, ale oni upadali stále více. Když pak apoštol viděl, že lidé ztratili důvěru v něj, tajně zmizel z jejich středu, přičemž si odnesl jmění v penězích a zanechal je ve strachu.

22. Již daleko od nich se obrátil k sídlu jednoho bohatého muže, k němuž promluvil: „Pane, mohu vám prokázat služby, umím pracovat, přejí si, abyste mě zaměstnal ve svém nádherném sídle. Mohu vás utěšit, když jste smutný, mohu hájit vaše zájmy, když se cítíte unavený.“ „Kdo jsi?“ zeptal se ho ten bohatý, na což apoštol odpověděl: „Jsem nositelem zákona, učení, které je tak mocné a přesvědčivé, že pokud by se ti tvé poddané někdy vzbouřily, stačí, abych k nim promluvil, a přivedu je zpět k poslušnosti.“

23. Ten bohatý muž byl těmito slovy ohromen, uvěřil tomuto muži a řekl mu: „Tvá slova prozrazují velikost, a pokud je splníš, jak říkáš, budu je vždy považovat za pravdivá.“ Na to ten bohatý muž dal tomu muži místo a předal mu klíče od svého paláce. Ten si lichotkami získal srdce svého pána; ale protože ze svého srdce vyhnul svého Pána a neposlouchal hlas svého svědomí, brzy způsobil změnu v životě toho panství: ponižoval prostý lid, povyšoval ty, kteří mu lichotili, postaral se o to, aby nejlepší služebníci opustili dům, a za zády svého pána rozhazoval jeho bohatství na hostinách.

Ale přišel den, kdy se panu toho panství otevřely oči pro skutečnost, a přesvědčen o falešnosti toho, v koho vložil veškerou svou důvěru, když ho slyšel pronášet slova velké moci a moudrosti, zavolal ho k sobě, aby mu rozhořčeně řekl: „Je to učení, které šíříš? Prokazuješ tak moc, kterou tvrdíš, že máš?“ A bezodkladně ho nechal uvěznit, aby ho později odsoudil k šibenici. Tam ve vězení ten člověk nechápal, jak se mohl uředník Božského Mistra dostat do vězení, a ještě méně, že by byl odsouzen k smrti. Nemohl uvěřit, že tyto zkoušky byly varovným signálem, který ho volal k pokání, aby ho přivedl zpět na správnou cestu. Obrátil se tedy s naléhavou prosbou na bohatého pána, kterého podvedl, a slíbil mu, že už nikoho nebude přemlouvat ani klamat, a ten bohatý, přesvědčený o tom, ho propustil.

24. Když byl ten muž nyní volný, pocítil touhu poznat nové cesty, a jakmile je našel, vrhl se na ně. Znovu nepřeslyšel volání svého svědomí,

oddával se radovánkám jako nikdy předtím, přičemž jeho rty se staly rouhavými. Jeho tělo onemocnělo a jeho srdce upadlo do nehlubšího znechucení. Krok za krokem postupně klesal, až bezvládně spadl do hlubin propasti (zvrácenosti). Nevěděl, kolik času tam strávil, ale když se probudil, zeptal se: „Kde jsem? Kde je mé dědictví? Mluvím ke svému Otci, a On mi neodpovídá; jsem nemocný a skleslý, a On mi nepřichází na pomoc; prosím o slovo útěchy, povzbuzení, a On nevstupuje do mého srdce. Kde je nyní to poučení a ten léčivý balzám, který mi dal a jímž bych se mohl zbavit tak velkého zármutku? Chci zacelit své rány, ale ony krvácejí ještě více. Chci dát svému srdci pokoj, ale ono se bojí ještě více. Kdo jsem? Je to snad podvod, co mi Otec dal?“ A plakal srdcervoucím pláčem.

25. Lidé ze všech společenských vrstev kolem něj procházeli a lhostejně se na něj dívali, nikdo ho neposlouchal, nikdo se o něj nezajímal ani se nezastavil, nikdo necítil jeho bolest. Tehdy se mu zdálo, jako by ho obklopila hluboká tma, a když si myslel, že už takové utrpení nedokáže snášet, a cítil, že jeho duše se chystá opustit jeho nečisté tělo, uslyšel laskavý hlas, který mu byl známý a který mu řekl: „Zde jsem; sestoupil jsem až sem, kam jsi klesl, abych ti pomohl.“ Když ten muž uslyšel laskavý hlas svého otce, plný odpuštění a něhy, nedokázal již snášet břemeno výčitek svědomí a řekl svému Pánu: „Nepřibližuj se ke mně, nesestupuj do této propasti a nevstupuj do této jeskyně hříchu, neboť zde je tma a bahno. Neroztrhni si roucho o bodláky, nech mě zde, neboť jsem se k tomu sám odsoudil.“

26. Syn plakal a skrze své slzy poznal, jak spravedlivý byl jeho otec. Otec nehleděl na nečistoty svého syna, ani na temnotu, která ho obklopovala, ani na bahno, v němž se nacházel. Viděl jen, že je to jeho milovaný syn, a zeptal se ho: „Proč jsi se dostal až tak daleko?“ A syn mu odpověděl: „Protože jsem se domníval, že mi nejsi tak blízko, a také jsem nechtěl uvěřit, že hlas mého svědomí byl tvým hlasem. Neuzdravuj mě, dnes chápu, že si zdraví nezasloužím. Neodpouštěj mi, nezasloužím si tvé odpuštění. Nech mě trpět v této propasti, nech mě odčinit své prohřešky.“ Když otec viděl, že syn konečně poznal rozsah svých prohřešků, nenechal ho déle trpět a dovolil, aby se v této bytosti rozzářilo světlo, aby ty slzy smyly skvrny hanby, a pak otec vtiskl na to skloněné čelo polibek míru; zvedl slabé a poražené tělo a přitiskl si je k sobě s nekonečnou láskou.

27. Když to srdce pocítilo něžnou lásku svého Otce, připravilo se, aby Ho navždy následovalo a milovalo Ho navždy. Tehdy si uvědomilo, že světlo, které Pán vložil na jeho čelo*, znovu zazářilo; neboť dary, které Bůh udělil, svým dětem nikdy neodnímá. To, co jim však jeho milost odepírá, jsou

jejich přestoupení mého zákona. Tak se ten duch vydal na cestu, aby znovu začal životní cestu, ale s větším světlem – světlem své bolestné zkušenosti. Hlas svědomí slyšel jasně.

**Při výuce byli čas od času povoláni lidé, kteří patřili ke 144 000 vyvolených. Pán přitom symbolicky položil svému vyvolanému své světlo na čelo.*

28. Kdo z těch, kteří den za dnem přijímali mé učení, by si snad přál projít cestami utrpení? Uvědomte si, že jste těmito cestami již prošli, že vaše duše již prošla velkými zkouškami, díky nimž Mi dnes můžete s rozhodností následovat.

29. Poslal jsem vás, abyste rozmnožili své semeno, a proto jsem vás označil svým světlem na čele, abyste se, až budete připraveni, rozptýlili po cestách (světa), kde na vás lidé čekají. Dveře domovů se otevrou, aby vás přivítaly, a srdce vás přijmou s jásotem.

30. Tam budou nemocní, kteří doufají ve své uzdravení.

31. Já, Božský Spasitel, přijdu ke všem skrze své věrné učedníky. Ale ne jako v Druhém čase: dnes přijdu — skrytý v srdcích svých poslů — k lidem tím, že budu mluvit jejich ústy a nechám svou inspiraci proudit do jejich mysli. Tak přijdu skrze skutky lásky a milosrdenství svých učedníků k nemocným, k trpícím a k těm, kteří žízní po pokoji duše i těla.

32. Blahoslavené jsou národy, které neblokují své cesty a otevírají své brány mým poselům; neboť vpravdě, pravím vám, ten národ bude spasen.

33. Během tohoto boje budou někteří povoláni a vyvoleni dříve než ostatní; avšak pro všechny přijde tato hodina a všichni zažijí naplnění (svého poslání) mezi lidmi. Jedni začnou a dokončí svou práci dříve, druzí přijdou později; ale nakonec, až dosáhnete hranic dokonalosti, nebudou už žádní velcí ani malí, všichni budete rovni v lásce Otce a budete patřit do jeho dokonalé rodiny.

34. Všem jsem na počátku jejich života* dal stejné dary; avšak zatímco někteří uměli díky rozvoji svých ctností stoupat vzhůru a stát se velkými, jiní zůstali stát na místě a další zase zbloudili.

**Při duchovním stvoření*

35. Rozdělil jsem mezi všechny své děti stejně velké dary, proto nesmíte soudit, že jedněmu bylo dáno více než druhému, ani že jeden úkol je větší než druhý. Ve své dokonalé moudrosti a spravedlnosti a ve znalosti viny každého ze svých dětí jsem jim dal podle toho, co potřebovaly.

36. Dávám vám tato vysvětlení, abyste byli odevzdání, neboť nevíte nic o svém určení, o své minulosti a o svém kříži pokání.

37. Pokud považujete mé děti, skrze něž se zjevují, za velmi obdařené a dokonce jste si přáli jejich dar, říkám vám k tomu, že je to skutečně nesmírná milost — stejně jako je to duchovní závazek, který mají vůči Otci, a jejich odpovědnost nezná hranic.

38. Každý ať s láskou vezme na sebe svůj kříž; neusilujte však o radosti, pocty či odměny, neboť sklídíte jen bolest.

39. Vzpomeňte si, že jsem vás uzdravil svou láskou, že jsem vás očistil od vašich skvrn a zcelil vaše rány. Vzpomeňte si, že jsem sňal hořkost z vašich rtů, zbavil vás špinavého a otrhaného oděvu, který jste nosili, a nahradil jej jiným — bílým jako sněhové vločky. Byli jste těmi nejopovrhovanějšími a nyní již nejste. Přišli jste bez dědictví a dnes víte, že máte dar. Nevývolávejte již bolest, nestávejte se opět vyvrheli, nevracejte se k hříšníkům a nepovažujte se za nedotknutelné — tím, že dokážete odpouštět, když jste uraženi.

40. Kolikrát jste mi slíbili, že odpustíte svým bližním, bez ohledu na to, jakým způsobem vás urazí. Prosili jste Mě o sílu, abyste mohli splnit tento slib, a Já jsem vám ji dal. Jak zřídka jste však své sliby splnili.

41. Ty, kteří se pokusili odpustit, rozdělují do tří skupin: První tvoří ti, kteří když byli uraženi, nedokázali se ovládnout a zapomenuvši na mé poučení, nechali se unést temnými city a pomstili se tím, že úder za úderem opláceli. Tato skupina je poražena pokušením, je otrokem svých vášní.

42. Druhou skupinu tvoří ti, kteří poté, co byli uraženi, vzpomínají na můj příklad, zavírají ústa a zdržují své pohnutky, aby mi poté řekli: „Pane, byl jsem uražen, ale místo pomsty jsem odpustil.“ Ale já, který pronikám do srdcí, jsem v tom člověku objevil touhu, abych ho pomstil tím, že svou spravedlnost vyliji na jeho bratra. Tato skupina se ještě nachází uprostřed boje.

43. Třetí skupina, ta nejmenší, se skládá z těch, kteří berou Ježíše za vzor a kteří, když byli uraženi, plní soucitu se svými bratry povznášejí se k Otci a říkají Mi: „Pane, odpusť jim, neboť nevědí, co činí. Ublížili mi; avšak (ve skutečnosti) neublížili mně, nýbrž sami sobě. Proto pro ně prosím o tvé milosrdenství a abys mi dovolil jim oplácet jen dobrem.“ To je skupina, která zvítězila.

44. Vaše svědomí, které od vás vyžaduje a očekává dokonalé skutky, vám nedá pokoj, dokud se nenaučíte projevovat svým bližním skutečné odpouštění.

45. Proč byste měli nenávidět ty, kteří vás urážejí, když jsou pouze schody, abyste se ke Mně dostali? Když odpustíte, získáte zásluhy, a až budete v Království nebeském, poznáte na zemi ty, kteří vám pomáhali při

vašem duchovním vzestupu. Pak budete prosit Otce, aby i oni našli prostředky ke své spáse a k příchodu ke svému Pánu, a vaše přímluva jim tuto milost zajistí.

46. Nesnažte se také odhalovat skryté city svých bližních, neboť v každé bytosti existuje tajemství, které smím znát pouze Já. Pokud však objevíte to, co – jelikož patří pouze vašemu bratrovi – má být pro vás svaté, nezveřejňujte to, neroztrávejte tento závoj, raději jej zahustěte.

47. Kolikrát jsem viděl, jak lidé pronikají do srdce svého bratra, až odhalili jeho morální nebo duchovní nahotu, aby se z toho těšili a ihned to zveřejnili.

Nikdo z těch, kdo takto znesvětili soukromý život bližního, se nesmí divit, když ho někdo na jeho životní cestě odhalí a vysměje se mu. Nesmí pak říkat, že je to měřítko spravedlnosti, které ho měří; neboť to bude měřítko nespravedlnosti, kterým měřil své bratry.

48. Vážte si druhých, zakryjte svým pláštěm milosrdenství ty, kdo jsou odhaleni, a braňte slabé před lidskou zvědavostí.

49. Učedníci, nezakazují vám studovat knihy, které vás učí dobru; ale pokud je nenajdete – zde máte mé učení, které ve vši své prostotě a skromnosti obsahuje více moudrosti než všechny knihy. Vtiskněte si je proto hluboko do svého srdce, prozkoumejte je, aby vás vedly ve všech vašich skutečích.

50. Ti, kteří v slzách přišli pod stín tohoto stromu kvůli různým zkouškám života, našli útěchu a posílení v mé lásce.

51. Blahoslavený ten, kdo naslouchá mému slovu v „Třetím čase“, neboť nezabloudí. V okamžiku své (tělesné) smrti jeho duše vstanou k věčnému životu a bezpečně vyкроčí na cestu, která ji čeká za hranicemi tohoto života.

52. Blahoslavený ten, kdo snáší své utrpení s trpělivostí, neboť právě ve své mírnosti najde sílu, aby na své cestě vývoje nadále nesl svůj kříž.

53. Blahoslavený ten, kdo snáší ponížení s pokorou a dokáže odpustit těm, kteří ho urazili, neboť Já ho ospravedlním. Ale běda těm, kteří soudí činy svých bližních, neboť oni sami budou souzeni!

54. Požehnaný ten, kdo plní první přikázání Zákona a miluje Mě více než cokoli stvořeného.

55. Požehnaný ten, kdo *mi* svěřuje soud nad svou spravedlivou či nespravedlivou věcí.

56. Mé učení vás obnovuje, posiluje vaši duši, aby se vaše rty, když se otevrou, aby opakovaly mé učení, zavřely před rouháním nebo kletbou.

57. V této době jsem přišel, abych znovu zaléval semeno, které jsem vložil do vašich srdcí v „Druhém čase“.

58. Od prvních časů jsem hledal způsob, jak se lidem zviditelnit a srozumitelně se jim vyjádřit. Proto jsem do tohoto světa poslal spravedlivé a proroky, aby svými slovy a skutky byli posly mé vůle a mých příkázání.

59. V „Prvním čase“ jsem uzavřel s Abrahamem na základě jeho poslušnosti vůči mému příkazu smlouvu lásky a odměnil jsem jeho vytrvalost, jeho horlivost a jeho věrnost tím, že jsem požehnal a rozmnožil jeho potomstvo. Abych vyzkoušel jeho poslušnost a víru, požadoval jsem od něj život jeho syna Izáka, kterého tak velmi miloval, a s odevzdaností velkých duší byl připraven ho obětovat. Avšak zadržel jsem ho, neboť ve svém srdci již prokázal svou poslušnost a ta Mi stačila.

60. Izák byl otcem Jáкова, jemuž bylo dáno spatřit cestu zdokonalování duše, symbolizovanou žebříkem, který stál na zemi a ztrácel se v nekonečnu a po kterém duše v podobě andělů stoupaly a sestupovaly.

61. Tito tři patriarchové tvoří kmen izraelského národa, z něhož vyrostlo dvanáct větví a nekonečné množství listů; jeho plod však ještě nedozrál.

62. Izraelský národ přijal Zákon, když se na své pouti nacházel na úpatí hory Sinaj. Mojžíš, jeho vůdce, přijal desky Zákona a (božské) vnuknutí. Přejít pouští se uskutečnil, aby se očistila srdce, aby se zduchovnila a aby se v nich roznítila víra v neviditelného Boha.

Když lid dorazil do Zaslíbené země a ujal se jí, měl víru ve svého Pána hluboce vtisknutou do duše a praktikoval prostou, ale vznešenou bohoslužbu, která posilovala jeho srdce. Ale hle, děti dětí nezůstaly vytrvalé ve víře a v duchovnosti, a když jiné – pohanské – kmeny zavedly své modlářství a pověry do lůna izraelského lidu, rozdělily jej duchovně i pozemsky. Na to se objevili proroci, kteří napomínali lid a ohlašovali jim můj soud kvůli jejich nevěrnosti a hříchu; ale proroci byli vysmíváni a někteří byli zabiti.

63. Říkám vám to, protože jste duchovně v pravdě potomky těch prvních patriarchů a „ovcemi“ Mojžíšovými; avšak říkám vám také, že patříte k plodům, které v této době dozrávají a mají dát lidstvu život a chuť.

64. Kristus tehdy zalil strom života svou krví a dnes přichází, aby jej znovu zalil svým božským slovem, aby dozrály plody lásky a milosrdenství všech jeho dětí.

65. V této době přicházím, abych bojoval proti každému fanatismu a modlářství ve vašich srdcích, neboť duchovnost nedovoluje materializaci. Kdo praktikuje mé duchovní učení s fanatismem, neplní mou vůli, ani správně nevyložil mé učení.

66. Proč lidé i v této době stále zvěčňují uctívání mé Božskosti, ačkoli jsem již od „prvních časů“ v prvním přikázání svého zákona zakázal, aby mě uctívali prostřednictvím soch a obrazů vytvořených lidskou rukou?

67. Mé slovo bude v této době bojovat jako meč obojího ostří, aby z lidského srdce odstranilo všechny bludy, aby se srdce osvobodilo od nevědomosti, povzneslo se k mé božskosti a dosáhlo spojení ducha s duchem.

Můj pokoj s vámi!

Učení 45

1. Světlo mého Ducha na vás sestupuje. Přicházím, abych vám dal poklad pokoje a oblékl vás do slavnostního roucha pokory. Jestliže lidstvo chce vaše roucho roztrhat na cáry, nechte je, neboť tyto cáry mu poslouží k zakrytí jeho nahoty.

2. Mezi těmito zástupy jsou ti, kteří – aniž by Mě viděli – Mi věří, Milují Mě a následují Mě. Blahoslavení jsou, neboť budou v Zemi zaslíbené.

3. V tento den vzpomínáte na vzkříšení svého Mistra, a vpravdě vám říkám, že mnozí z vás vstanou k životu milosti skrze světlo mého slova.

4. Jen jako člověk jsem se narodil a zemřel; neboť jako Bůh jsem neměl počátek, ani nebudu mít konec. Ježíš se zrodil z čistoty lásky, kterou má Otec k lidstvu, když přijal lidskou podobu v lůně cudné panny, která byla předem k tomu vybrána Stvořitelem.

5. Ježíšova slova a skutky byly cestou, kterou vám vytyčil – stezkou, která vás dovede do království nebeského. Skrze Ježíšovo tělo pocítil Kristus všechny bolesti a úzkosti světa, prožil smrtelnou agónii a byl ochoten v duchovně proniknout do jeskyní temnoty, kde na něj rovněž čekala duchovní bytost. Ale říkám vám, že Ježíšovu bolest v vznešené hodině jeho smrtelného zápasu na kříži nikdo nepochopil. Byl okamžik, kdy se cítil osamocený mezi nebem a zemí, bičován rozbouřenými živly a opuštěn svými učedníky. Tehdy zvolal: „Bože můj, Bože můj, proč jsi mě opustil?“ – Lidé ho vyhnali ze svého středu a jeho duch ho opustil.

6. Díky své moci mohl být Ježíš necitlivý vůči tělesné bolesti; ale nepřišel jsem, abych vás klamal ohledně své lidské přirozenosti. Moje bolest byla bezprecedentní, moje smrt byla skutečná a moje krev byla pravá krev.

7. Zatímco tělo Mistra leželo v hrobě, Božský Duch osvětloval místa, kde na Něho čekali spravedliví i hříšníci, aby je Jeho milosrdenství vedlo do nové doby. Neboť krev Beránka připravila cestu duševního vývoje nejen bytostem tohoto světa, ale i těm z Duchovního údolí.

Poté, co byla u všech splněna tato mise lásky, splynulo Kristovo tělo s Božským Duchem stejným způsobem, jakým přijalo lidskou podobu.

8. Jelikož Ježíšovo tělo nevzešlo ze „země“* – proč by jí měl vzdávat hold jako všichni lidé? Řekl vám: „Mé království není z tohoto světa.“

**Tj. vznikl podle přírodních zákonů země*

9. Při poslechu mého učení se váš duch probouzí k novému životu, protože jedl chléb věčného života, kterým je mé slovo. Posilujte se mým učáním, neboť se blíží čas, kdy se na vás lidé vrhnou jako hladoví vlci, aby vás soudili, a není mou vůlí, abyste svou víru a svůj pokoj ponechali v rukou svých pronásledovatelů.

10. Využijte čas, dokud je mé zjevení v této podobě ještě s vámi; neboť pokud dnes nezapálíte své lampy, budete se zítra po této době poučení a milosti ohlížet zpět a plakat v touze ještě jednou slyšet mé slovo. Mnozí řeknou: „Mistře, co bych dal za to, abych mohl ještě jednou slyšet jedno z tvých učení od těch, které jsem tak silně odsuzoval jako nedokonalé.“

11. Využijte mé učení skutečně – nyní, když vám je zprostředkovávám skrze tyto mé děti, které jsem vyvolil a připravil. Nechal jsem z jejich rtů proudit slova moudrosti a lásky. V odevzdanosti se odvrátili od světa a kvůli vám pijí kalich utrpení, neboť vědí, že jsou nástrojem Otce pro jeho zvěstování vám.

12. I když v této době spěcháte do těchto skromných shromaždišť, abyste vyslechli mé slovo, můžete svou modlitbu vznést tam, kde se právě nacházíte: ať už v tiché komůrce, nebo tam, kde si vyděláváte na denní chléb, na cestě, v údolí či na břehu řeky – všude slyším vaše prosby.

13. Naučte se očistit své srdce a pozvednout svého ducha ke Mně, abyste přijali duchovní společenství (se Mnou). Nezapomeňte, že Mě nosíte v nejhlubším nitru svého bytí. Pozvedněte se ke Mně, aby, až přijde poslední okamžik roku 1950, vaše duše nebyla naplněna hrůzou a neříkala: „Mistře, odvrátil ses od nás.“ Vpravdě vám říkám, že ten, kdo se připraví, se od toho okamžiku spojí s Mou božskostí z ducha k duchu .

14. Kdybyste z mnoha poučení, která jsem vám dal, využili jediné a jeho učení bylo zákonem, který řídí všechny činy vašeho života — vpravdě, pravím vám, nebylo by již nutné, abych byl mezi vámi; neboť v tom, co jste dosud slyšeli, je obsaženo celé mé učení.

15. Ještě jednou vám předávám své slovo, aby váš duch pocítil, že se nachází na hostině věčného života. Osvěžte se jako můj apoštol Jan při rozjímání nad zjeveními oného světa.

16. V této době zmizí mezi vámi veškerá nevěra, neboť vám zanechám jako světlo víry, které je zapáleno mezi lidmi.

17. Pokaždé, když se k vám připojím a když vám předávám své slovo, vaše bolest ustupuje, protože váš duch vnímá mou přítomnost a posiluje se mou láskou.

18. Nejen ti, kteří se scházejí na těchto místech shromáždění, Mně naslouchají, ale při tomto shromáždění jsou přítomny také velké legie duchovních bytostí, které přijímají Mé světlo. Mezi těmito zástupy jsou ti, kteří na zemi byli vašimi rodiči, vašimi společníky, vašimi dětmi. Všichni jsou zde, aby stoupali po žebříku vývoje vzhůru.

19. Vaše srdce se naplňuje radostí, když Mne takto slyšíte mluvit, a cítíte, že je to samotná sláva Otce, která se v těchto okamžicích otevírá, aby vylila svou milost na každé stvoření Páně.

20. Světlo mé lásky, které osvětlovalo cestu vývoje všech mých dětí, způsobilo u některých vědců zmatek v jejich představách, když narazili na to, že původ stvoření není takový, jak si jej představovali. Ale Já k nim promluví z „vrcholu hory“ a síla mého hlasu rozechvěje zemi skrze živly a ukáže jim pravdu.

21. Lide, chceš-li vstoupit do společenství s mou Božskostí, nehledej na ty, skrze něž se zjevují, jako na vyšší bytosti. Studuj a prozkoumej mé slovo, pak se budeš cítit jako v mé svatyni a budeš se radovat z duchovního smyslu mého učení. Tak zesílíte, abyste mohli vydávat svědectví o tom, že toto je Třetí doba a že jsem se v ní lidem zjevil jako Duch Svátý.

22. V současné době vybírám mezi lidstvem své nové učedníky, přičemž mužům říkám: „Obnovte se“, a ženám: „Už nehřešte“. Mé odpuštění vás všechny očistilo, abyste mohli začít nový život.

23. Vy, kteří jste okusili mnoho hořkosti – pijte nyní mléko a med z tohoto kalicha lásky, který vám podávám.

24. Radujte se, že vlastníte tento duchovní poklad. Netrapte se příliš kvůli obživě těla, pamatujte, že jsem vám řekl: „Člověk nežije jen chlebem, ale každým slovem, které vychází z Boha.“

25. Všechny jsem vás našel ztracené a ukázal jsem vám cestu, když jsem vám řekl: „Já jsem cesta, pravda a život, následujte mě až do konce.“

26. Nikoho jsem nenutil, aby mě následoval, a nikomu nevyhrožuji, pokud tak neučiní. Jistě existuje zákon odplaty – kterou si každý způsobuje sám –, aby se jeho duše rozvíjela a dosáhla svého očistění a svého světla. Ale peklo věčného ohně neexistuje, stejně jako neexistuje Boží trest. Nevykládejte si špatně to, co vám bylo v minulých dobách řečeno prostřednictvím symbolů.

27. Dnes Mně nasloucháte a každý poznává své poslání, zatímco Eliáš jako neúnavný služebník Páně shromažďuje 144 000 nových učedníků, 12 000 dětí z každého kmene tohoto lidu, aby na čele přijali znamení, které je označuje jako trinitaristicko-marianistické spiritualisty.

28. Pokud se na cestě životem cítíte vyčerpaní, přijďte ke Mně a odpočiňte si, zatímco nasloucháte těmto slovům, neboť Já jsem stále s vámi.

29. Toto slovo je chlebem, který vám vkládám do úst. Jeho duchovní smysl je jako křišťálově čistá voda, která vám pomáhá očistit vaši duši od všech skvrn.

30. Bojíte se, že vás bouře smetou z této cesty, a opět slábnete tváří v tvář vášním těla. Bojíte se řečí lidí, jejich soudů, bojíte se světa, který vás svými četnými pokušeními odvádí ode Mne.

31. Protože jste nepochopili mé slovo, domníváte se, že od vás žádám, abyste se vzdali všeho hmotného a zřekli se toho, zatímco já vás učím, že máte dát Duchu to, co mu náleží, a hmotě to, co jí náleží. Dokud budete v „údolí slz“, nedosáhnete dokonalosti. Musíte se však připravovat v lásce a milosrdenství, které šíříte mezi svými bližními, abyste se dostali do duchovního údolí a sklidili plody svého semene.

32. Tajemství, které vám zjevují, je můj vlastní Duch, který se nachází za Jákobovým žebříkem. Já nejsem *na* „žebříku“, neboť jsem dokonalý. Na něm jsou pouze bytosti, které směřují k dokonalosti. — Kdo může mít pocit, že mé učení je pro jeho ducha těžkým břemenem? Pokud jeho váhu porovnáte s váhou kříže, pochopíte, že *já* jsem nyní *vaším* nositelem kříže*.

**Viz poznámka 8 v příloze*

33. Kdo se může ode Mne vzdálit, když jsem všude? Někteří se pokoušejí vzdálit se z Mé přítomnosti, aby *tajně* zaseli semeno, které jsem jim světil, a sklidili úrodu pro *sebe*; *já* vám však daruji úrodná pole. Kdo se pokusí vzdálit, bude muset odejít do pouště.

Kdy se stalo, že by v žhavém písku vyklíčilo nějaké semeno? Tam se nezúčastní hostiny, kterou u Mě požíváte, ani nebudou ve své osamělosti naslouchat trylkování ptáků, kteří vás svým zpěvem okouzlili.

34. Kdo ve svém srdci pocítil touhu opustit kříž, ten nepochopil ani svůj úkol, ani své poslání.

35. Kolik z vás se přede Mnou přiznává k vině a hříchu a patří (přesto) k těm, kteří Mě milují! Kolik z vás hlásá, že Mě milují, a přitom ve Mě ani nevěří! Věř, když přijímají dary; ale když je postihne zkouška, zapírají Mě!

36. Tato Třetí doba byla pozváním pro váš duch, voláním, abyste měli milost patřit k těm, kteří přijímají božský plod Tří dob.

37. Když se lidstvo nacházelo na vrcholu zkaženosti, sestoupilo světlo mého Ducha — převedené do slov srozumitelných člověku — aby ho zachránilo. Ukazují mu cestu jeho pokání, pomáhají mu je splnit a dávají mu pochopit odměnu, která ho čeká.

38. Vám, kteří Mě posloucháte, říkám: Nenoste špinavý prach na svých „sandálech“, hledejte Mě, Já jsem vaše spása. Já jsem loď, která vás zachránila z trosek, odnesla vás z rozbouřeného moře hříchu, aby vás přivedla do země zaslíbené.

39. Proč jste na své životní cestě narazili na bolest? Proč se vaše nohy odřely o oblázky na cestě? Proč vás trápí žízeň jako unavené poutníky? Protože jste kdysi prošli tou samou cestou a nevyčistili jste ji pro ty, kteří přišli po vás, protože jste nevěděli, že tudy budete muset projít ještě

jednou. Ale pokud jste nikdy neuhasili žízeň žiznivého – jak můžete očekávat, že někdo uhasí tu vaši?

40. Jen Já ukojím žízeň vaší duše po lásce a míru. Mé slovo je křišťálově čistá voda, která se mezi vámi rozlévá. Vychutnávejte si ji, když ji pijete, pozvěte k tomu své bližní, a vskutku, pravím vám, nakonec zažijete jednotu a mír ve svých duších.

41. Jestliže mě ve „Druhém čase“ viděly vaše oči, protože jsem přišel jako člověk, dnes přicházím v Duchu. Jestliže mě vaše *tělesné* oči neviděly – citlivost vaší duše mě jistě vnímala, protože vám dávám pocítit svou přítomnost. Kdo z těch, kteří Mě slyší, Mě necítil v zrychleném tlukotu svého srdce? Kdo z vás se nezachvěl při mém slově, které je jako pronikavý pohled, jenž svým světlem dosahuje vašeho ducha?

42. Mluvím k vám jako Mistr, ne jako soudce. Nehleďte ve Mně soudce, neboť místo rozsudků chci mezi vámi šířit útěchu a život.

43. Otevřel jsem vám oči, abyste si uvědomili, že můj zákon je na zemi pošpiněn – avšak ne proto, abyste soudili toho, kdo jej porušuje. Poznejte můj zákon, abyste nezabloudili z cesty, když vám jej lidé tají, a abyste uměli vést toho, kdo kráčí ve tmě.

44. Nepřišli jste (na svět), abyste někoho ponižovali. Vpravdě vám říkám: Než se to stane, bylo by pro vás lepší nemluvit o mém díle, nebo aby smrt ukončila váš život.

45. Lide, nevíš, co pro tebe mám připraveno. Nemysli si, že to, co jsi dosud slyšel, je vše, co ti mám říci; ještě ti odhalím velká učení; u vás se rozvinou velmi velké dary.

46. Mé učení vám přichází na pomoc, abyste se dokázali spojit s vaším Otcem z ducha k duchu, neboť v tom spočívá vaše spása. Otevřete svá srdce, abyste v nich uchovali poklad mého slova, až přijde okamžik, kdy je budete muset zjevit svým bližním. Neboť toto je slovo, které proměňuje hříšníka a uzdravuje nemocného.

47. Stopa, kterou vám v této době zanechávám, není z krve, ale ze světla. Přijďte ke Mně, učedníci, a zotavte se ze svých utrpení. Utište mým slovem svůj hlad a žízeň po lásce a míru, abyste – až vás zahrnu duchovními dary – byli jako panny z mého podobenství: bděte s hořícími lampami v očekávání cudného Ženicha, abyste ho mohli přijmout, až zaklepe na vaše dveře.

48. Kdo uchovává mé slovo ve svém srdci a věří v něj, bude mít mír a štěstí na cestách světa a dosáhne svého duchovního vzestupu na stezce, která vede do mého království.

49. S láskou vám předávám své slovo, abych vám daroval pravý život a naučil vás činit totéž mezi lidmi, kde je tolik těch, kteří jsou mrtví pro víru.

Vše, co činíte v mém jménu, uvidíte, jak se naplňuje u vašich bratří. Avšak pokud na své cestě místo požehnání pomlouváte své bližní nebo je soudíte – vpravdě, pravím vám, odsoudíte sami sebe; neboť jakou mírou měříte, takovou mírou bude měřeno i vám.

50. Jestliže jste Mne urazili, prostě Mě o odpuštění. Jestliže vás urazil váš bratr, odpusťte mu, snad neví, co učinil. Jestliže však stále urážíte, ačkoli díky učení, které přijímáte, máte tolik světla, nemůžete říci, že jste nevinní. Kdybyste způsobovali urážky, byli byste tvrdší než skála; neboť vás učím, abyste byli k svým bližním velkorysí.

51. Studujte mé slovo, aby vás smrt nepřekvapila nepřipravené a temnota vaší duše nezakryla cestu k jejímu rozvoji. Moje učení je jedinou knihou, která od prvního do posledního slova obsahuje pravdu. Tuto knihu jsem před vámi v této době znovu otevřel, abych vás probudil k věčnému životu a sjednotil vás v mém útočišti lásky; neboť vás vidím ztracené jako ovce bez pastýře.

52. Zde je hlas Toho, který volá duše, aby je osvobodil od strastí světa. Některé z mých dětí ten hlas poznaly, jiné ne, protože jejich duše, zaslepená materialismem této doby, jej nepoznala. Ale já, pastýř, který mám v ohradě své lásky – což je mé království – devadesát devět ovcí, sestoupil jsem na zem, abych hledal tu, která zabloudila.

53. Jak dlouho jste se živilí hořkými plody, které vám nechaly zapomenout na sladkost plodu pravého života, a teprve když jste uslyšeli mé slovo, znovu jste poznali, co je pravá potrava duše.

54. Kdysi jste se vydali na cestu a marně hledali cestu ke svému duchovnímu vzestupu, protože vás tížila bolest z vašich hříchů. Dnes jsem vás sjednotil, rozmnožil a dal vám poznat vaše dary. Ale vpravdě vám říkám: Než kvůli této milosti upadnete do marnivosti a budete chtít soudit hříšníka nebo se pokusíte ponížit toho, kdo zhřešil — vzpomeňte si a přemýšlejte o učení, které jsem vám dal v „Druhém čase“, když přivedli přede mě cizoložnici; vzpomeňte si na podobenství o farizeji a celníkovi a na podobenství o milosrdném Samaritánovi. Duchovní smysl těchto nauk je věčně platný. Dnes, zítra i po všechny časy je můžete uplatňovat ve svém životě. Jsou to podobenství, která jsem vám dal v „Druhém čase“, někdy na břehu řeky, jindy v poušti nebo na hoře; bylo to božské poselství, které jsem vám přinesl v Ježíši, než mě lidé zajali, aby mě odsoudili a ukřižovali v Jeruzalémě.

55. Byla to má vůle, aby mé slovo žilo ve vašich srdcích, aby z něj vyzařovala milosrdenství a láska a vy jste se vydali na cestu, abyste uzdravovali nemocné, aniž byste očekávali odměnu, protože konáte dobro z lásky k vašim bratřím.

56. Nenazývejte se spiritualisty, pokud ve svém srdci pociťujete odpor k nemocným nebo znechucení, když je jejich tělo zahaleno do hadrů. Nebudete mými učedníky, dokud se budete oddělovat od hříšníků – ze strachu, že se vaše srdce nakazí.

57. Hle, zde je mé nové slovo, které máte spojit s tím, které jsem vám dal v minulých časech. Dal jsem vám je v této době prostřednictvím různých rozumových orgánů, abyste v něm měli potvrzení, že to, co bylo řečeno ústy *jednoho*, bylo řečeno všemi.

58. Připravte se, muži a ženy, neboť mezi vámi jsou ti, skrze které vám dám své slovo.

59. Zde je ženich, který klepal na dveře panen, a protože ho očekávaly, otevřely mu, pozvaly ho dovnitř a v jejich domě se konala hostina.

60. Někteří z vás usedli ke stolu lásky, aby jedli chléb mého slova a pili víno, které je božskou esencí mého slova. Kolik z vás bylo se Mnou i v „Druhém čase“ a naslouchalo Mi. Jiní viděli v provinciích Mé apoštoly, kteří zasévali semeno víry v Krista do srdcí a přinášeli lidem důkazy pravdy tím, že uzdravovali nemocné, očišťovali malomocné a poskytovali útěchu zarmouceným. Ale ti, kteří se v té době neúčastnili hostiny, budou jíst dnes, a ti, kteří nebyli na světě, budou dnes.

61. Chystám se znovu vybrat své učedníky. Vzpomeňte si, že v „Druhém čase“ jsem dvanácti apoštolům, které jsem podle svého milosrdenství vyvolil, umyl nohy a políbil je polibkem lásky, abyste pochopili: Jestliže toto učinil *Pán* – co byste pak měli učinit vy svým bratrům?

62. S plnou pokorou přicházím, abych vás utěšil a zachránil, abyste – když se pustíte do plnění svého poslání, ukázat lidem cestu – zanechali na cestě stopu mírnosti. Kdo si neumyl „nohy“, než začal denní práci – jakou stopu čistoty bude moci zanechat?

63. Zde je Beránek, který se dobrovolně obětoval, aby jeho krev byla symbolem života ve všech jeho dětech a aby jeho stopa vytyčila cestu duchovního vývoje lidí.

64. Vidím mezi vámi ty, kteří mě budou následovat, ale také ty, kteří budou muset ronit slzy a skládat velká sliby, aby se mi později otočili zády. Ještě jsem mezi vámi; využijte tyto okamžiky, neboť brzy vás opustím a z nekonečna budu sledovat plnění úkolu těch, kteří toto dědictví přijali. Každý, kdo očistí své srdce, aby předával mé slovo, bude silný svou čistotou, milosrdenstvím, láskou a pokorou. Kdo se však povyšuje a zrazuje mé dílo, bude vůči pokušením slabý.

65. Váš národ otevřel své brány, jimiž přišly velké davy lidí z různých národů; neboť jsem vám řekl, že v této době to nebude dvanáct vyvolených, ale dvanáct tisíc z každého z dvanácti kmenů — sto čtyřicet

čtyři tisíc, kteří přinesou lidstvu mé slovo. Jedni se nacházejí v duchovním údolí, druzí v hmotě. Ty, kteří žijí v onom světě a nepoznali toto učení, přivedu znovu do těla, abych je všechny shromáždil na zemi. To budou ti, kteří z lásky ke svým bližním ponесou kříž oběti a vypijí kalich hořkosti.

66. Dnes jíte chléb a pijete víno Království nebeského skrze duchovní smysl mého učení, zatímco lidstvo toto učení nadále ztvárňuje chlebem a vínem pozemským.

67. Shromážděte se kolem Mě, abyste se navzájem chránili a cítili se silní, neboť na vás číhají vlci a farizeové, kteří se skrývají mezi davem lidí, jsou ti ze včerejška. Ještě Mě nemohou poznat, protože se jim zmátly smysly. Jsou to pokrytci, kteří skrývají své hříchy za předstíranou čistotou.

68. Bděte a modlete se, neboť *oni* budou prvními, kdo vám řeknou, že jsem falešný Kristus. Jedni vás budou odkazovat na proroctví „prvního času“ a druzí na proroctví druhého času, aby se vám pokusili dokázat, že *tento* byl předpovězen jako falešný. Řeknou vám, abyste se nenechali oklamat těmito projevy. Amen, pravím vám: Střežte se jich a těch, kteří si pouze přivlastnili mé slovo a nemají moc konat skutky, které by přesvědčily svou pravdou.

69. Zkoušejte sami sebe před svým svědomím a ptejte se, zda se nemocní uzdravili, zda jste pocítili mír, když jste Mně naslouchali, zda jste se cítili povzbuzeni k tomu, abyste konali dobro a milovali se navzájem, zda jste se obnovili? — „Ano“, odpovědělo vám vaše svědomí.

70. Vzpomeňte si a prožijte znovu minulé časy. Zde je stůl, na kterém stojí pokrmy, které dávají věčný život. Znovu vám říkám, že mé tělo a má krev jsou dnes zastoupeny mým vlastním slovem. Stačí drobeček tohoto chleba, aby dal duchu věčný život. Nemocní, kteří ochutnají tento chléb, získají zdraví, a kdo pije toto víno s povznesením duše a s úctou k mému učení, ten navždy přijme mír.

71. Kdo si v vznešené hodině lidské smrti vzpomene na mé slovo, v jeho duši budou dary a milosti, které jsou v něm (v mém slově), aby při svém odchodu spatřil světlo mého Svatého Ducha.

72. Tajné myšlenky Otce byly zjeveny chudým a pokorným. Kdo pije z tohoto vína, pocítí, že se jeho duch posiluje; v tom, kdo zavře rty, aby z obavy ze smrti nepil, bude smrt, a pouze má láska ho bude moci vzkřísit. Ale pak, bude-li to má vůle, přijdu k němu, abych mu řekl: „Proč jsi nepil z mého vína? Vstaň, já jsem ten, který mluvil ústy lidí, a ten samý (je to), který tě dnes probouzí k životu milosti. Kdo kromě mě má moc probouzet mrtvé k životu?“

73. Zatímco vám předávám své učení, nahlížím do srdce každého z přítomných. Někteří Mi odevzdávají své srdce, které se nasýtilo mým

slovem, až uhasilo svou žízeň po lásce a útěše. Jiní přemýšlejí o tom, jak by mohli toto dílo zničit, protože v něj nevěří a znepokojuje je velké množství lidí s vroucími srdci, kteří se tísní v těchto shromaždištích, aby slyšeli mé slovo.

74. Jezte tento chléb, v něm je věčný život. Pijte víno, jeho duchovní obsah je božská lahodnost, kterou má mé slovo.

75. Nezapomínejte na skutky, které jsem na vás vykonal, abyste je konali i na svých bratrech. Jak jsem miloval já vás, tak milujte i vy své bližní. Posadte trpící ke svému stolu a dejte jim u něj nejlepší místo.

76. V každém z mých slov* je obsaženo množství zjevení, abyste se ponořili do jeho studia; neboť se blíží okamžik mého odchodu, kdy se budete cítit osamělí. Zůstanete jako ovce mezi vlky, ale Já vás potěším. Tehdy začne vaše poslání a jedni půjdou do obydlí (svého bližšího okolí), jiní do provincií a někteří další do jiných národů. Máte být dobrými dělníky na mých polích a neúnavně zasévat mé semeno míru a lásky. Nebude však nutné, abyste si na cestu brali dvojité zásoby – já se o vás postarám. Nemáte se bát ani nepřízně počasí, ani živlů, neboť má přítomnost je ve všem stvořeném.

**Pojem „slovo“ zde neznamená jednotlivé slovo, ale je ztělesněním vyjádření božské myšlenky lidskými slovy.*

77. Povedu vás do domů, kde bydlí ti, kteří budou sdílet vaši víru. S radostí vás přijmou a tam budete muset povolat další, abyste se shromáždili k modlitbě a přinesli jim mé poselství. Tito „poslední“ se stanou „prvními“ a vydají se jako noví apoštolové, aby zaseli, jak jste je naučili.

78. Moje pole jsou velmi rozsáhlá a rozsévačů je zatím velmi málo; je však mou vůlí, aby v době, kdy vám ještě v této podobě předávám své učení, bylo označeno sto čtyřicet čtyři tisíc. Neboť to budou oni, skrze něž se v této době lidstvu zjevím, a o každém, kdo o Mně vydá svědectví, vydám svědectví i Já, stejně jako každý, kdo Mě zradí, bude muset stanout před mým soudem.

79. Hle, všichni jste jedli z Beránka; přesto vidím mezi vámi toho, kdo Mě zradí. Ne v tuto chvíli, ani této noci, ale až přijme, sveden pokušeními světa, lesklé mince za zradu svých bratří. Jelikož nikdo neví, kdo by to mohl být, ptáte se ve svých srdcích: „Mistře, kdo to je?“ — Říkám vám jen: „Bděte a modlete se, abyste neupadli do pokušení.“

80. Je tu také někdo, kdo Mě v této době zapře, a stane se to brzy; ještě této noci někdo zapře, kde byl a komu patřil. — Nikdo Mě nezapírejte ze strachu před světem, neboť jeho bolest bude velmi veliká.

81. Kdysi šel Ježíš do Olivové zahrady, aby se modlil, neboť se blížila jeho oběť. *Dnes* vám říkám: Modlete se a připomeňte si tento příklad, abyste našli sílu v Pánu. Neboť vpravdě vám říkám, že kalich, který jsem v té noci vypil, byl velmi hořký; ale i ten, který mi dnes znovu podává toto lidstvo — jak je hořký! V něm jsou všechny slzy, krev a bolest lidí.

82. Proto, ó milovaní učedníci, učím vás modlit se, abyste byli připraveni na velké zkoušky. Nikdy však hřích všech lidí nebude ležet na jediném člověku. Pouze Kristus nesl na svých bedrech hřích celého lidstva, od Adama až po posledního.

83. Ti, kdo se v duchu vysmívají těmto projevům, jsou ti, kteří Mi plivali do tváře, a ti, kdo Mě nyní soudí, jsou ti, kteří Mě v té „Druhé době“ bičovali. Hřích a temnota tohoto lidstva jsou vězením, v němž přijímám všechna utrpení.

84. Připravte se, neboť vás budou pronásledovat zástupy nevěřících a legie zmatených duší. Ale pak jim řeknu: Nechte mé učedníky na pokoji, *oni* nejsou vinni.

85. Bďte a modlete se, žijte v pokoji a budete mít mou sílu ve svém duchu, neboť se živíte chlebem věčného života.

86. Nastala hodina, kdy si vzpomínáte na Krista, Božského Mistra, v jeho posledních okamžicích na kříži, na ty hodiny temnoty na světě, kdy má přítomnost osvětlovala duše, které na Mě čekaly.

87. Na novém Golgotě mě lidstvo v tomto „Třetím čase“ povýšilo a já na vás shlížím z mého kříže, ó lidé. Světlo mého Ducha sestupuje na lidi, jako v té době, kdy se moje krev kapka po kapce vylévala na lidstvo. Moje Božská utrpení jsou jako rány, které se otevírají tváří v tvář nevděku a hříchům lidí. Dnes však z nich vytryskne voda milosti, aby slepí viděli a zlí byli spaseni. Když poraníte strom, vytryskne z něj míza života: Já jsem strom pravého života, který vám dává život, když se ho snažíte zničit.

88. Kdo Mi v této době pomůže nést můj kříž? — Vy, učedníci! A kdo pláče nad svými hříchy, lituje jich a obnovuje se, ten zůstane v paměti lidstva jako ta hřišnice, která smáčela mé nohy svými slzami a osušovala je svými vlasy.

89. Blahoslavení jsou ti, kteří ve svém srdci pociťují bolest svého Pána, jeho žízeň po lásce, neboť já jim v onom světě dovolím, aby mě spatřili v celé mé slávě.

90. Zatímco na zemi smrt, kterou lidé připravili Ježíši, oddělila Ho od náruče Jeho milující Matky, dnes jsou v věčnosti Matka a Syn sjednoceni v božské lásce. Vězte totiž, že — je-li Kristus *Slovem* Božím, Maria je Boží mateřskou *něhou*, a z nekonečna, blízko kříže, který jste Mi znovu

připravili, láskyplně rozprostírá svůj plášť, aby vás zakryla, a upírá na vás svůj mateřský pohled plný odpuštění.

91. Nezapomeňte na tato zjevení, a až rok 1950 pomine, shromážděte se, abyste si tato poučení znovu připomněli. Tehdy se vaše oči naplní slzami, ze smutku i radosti zároveň – ze smutku, protože si vzpomenete na dobu, kdy jste naslouchali mým slovům , a z radosti, protože jste konečně vstoupili do doby zjevení z ducha k duchu.

Můj pokoj s vámi!

Učení 46

1. Blahoslavení jste vy, kteří jste přiběhli, když jste uslyšeli volání lásky, které vás zvalo na duchovní hostinu, abyste se nasýtili pokrmu věčného života. Přinesl jsem vám je v naplnění slibu, který jsem dal vašemu duchu skrze Ježíše.

2. Když vidím, že na cestě svého vývoje ochabujete, přibližuji se k vám, abych vás naplnil silou, a říkám vám: „Jděte krok za krokem až na konec životní cesty s nadějí, že dosáhnete Zaslíbené země. Tam najdete odměnu za svou víru a vytrvalost v tom požehnaném a pravém míru, po kterém se váš duch tak touží.“

3. Ó lide, který se mi líbíš a kterého jsem nazval Izraelem, dítě světla a učedník Ducha Svatého: Nevšímejte si toho, jestliže je vaše tělo oděno do hadrů nebo jsou vaše nohy bosé — vaše duchovní důstojnost nespočívá v materiálním. Zkoumejte skutky svého života ve světle svého svědomí, abyste věděli, zda je vaše duše čistá od hříchu.

4. Jestliže pociťujete bolest tváří v tvář pochybnostem a posměškům svých bližních, přijměte ji. Víte snad, zda jste v té době nekřičeli na Piláta, aby Mě ukřižoval? Víte snad, zda jste nepatřili k těm, kteří pronásledovali mé apoštoly a dali jim pít kalich utrpení?

5. Na tuto otázku mlčíte, ale Já vám říkám: Odpouštějte, když jste uraženi, nedělejte z mých slov zbraně s dvojím ostrím, abyste jimi ranili své bližní. V této době má vaše vyspělá duše dosáhnout vyrovnanosti; ta má řídit všechna vaše díla, slova a myšlenky. Váš duchovní věk již není věkem dítěte a díky mému učení jste přestali být malými dětmi a stali jste se učedníky. Konajte své skutky v rámci mého učení, aniž byste je měnili nebo znesvěcovali. Nevylučujte nikoho ze svého okruhu, i když v některém ze svých bratří spatříte skvrnu nebo chybu. Neříkejte, že je to plevel, když někdo do mého učení vnáší nedokonalé představy nebo špatně využívá své dary. Napravujte ho láskyplně a vedte ho s milosrdenstvím.

Pouze v případě, že se zatvrdí ve svých zlých sklonech a neuzná vás, odstupte od něj, modlete se za něj a přenechte věc Mně.

6. Připravuji vás, abyste svým světlem přinesli vzkříšení těm, kteří jsou mrtví pro život milosti, a aby vaše modlitba je zachránila a vaše skutky byly pro vaše bratry blahodárným příkladem. Mé děti, myslete na to, co přinesete svému Otci, až se ocitnete v jeho přítomnosti.

7. Je to Duch pravdy, který k vám promlouvá. Poznali jste strom podle jeho ovoce a tento pramen podle jeho čisté vody; proto následujte tuto stopu. Je však nutné, abyste tuto tak velkou lásku, kterou ke Mně cítíte, očistili od veškerého sobectví, od každého sváru se svými bližními, aby byla čistá a hodná Otce.

8. Bud'te pokorní, i když cítíte, že Stvořitel vložil do vaší bytosti velké dary. Uvědomte si, že jsem nikomu nepřinesl korunu, abych z něj učinil krále.

9. Davy lidí, které jste se shromáždili a nasloucháte mému slovu: Blíží se již den, kdy toto slovo již nebudete slyšet a budete se cítit osamělí, ačkoli má duchovní přítomnost je s vámi. Tehdy začne nové období, v němž vás očistím na těle i na duši, v němž očistím bohoslužbu a s ní související zvyky tohoto národa, aby pak mohl vyrazit do jiných provincií a do jiných zemí, aby tam přinesl dobrou zvěst mého slova a svými skutky dosvědčoval láskyplná učení mého učení.

10. Předpověděl jsem, že po roce 1950 se zástupy, které tvoří tento národ, již budou snažit dosáhnout zjevení z Ducha k Duchu, neboť tehdy vám již nebudu dávat své slovo prostřednictvím lidského rozumového orgánu. Co pak uděláte s mými příkázáními a mými naukami? V čem bude spočívat vzor duchovnosti, poslušnosti a víry, který máte nabídnout těm, kteří ještě mají vstoupit do vašeho kruhu? Jaký bude vzor a semeno, které zanecháte budoucím generacím?

11. Uvědomte si, že ta doba je již blízko a že bude znamenat začátek duchovního zjevení, konec nadvlády modlářství a náboženského fanatismu.

12. Ze vzdálených zemí přijdou do tohoto národa skupiny lidí, kteří budou hledat toto svědectví. Přijměte je s celou láskou svého srdce a ukažte jim „Knihu pravého života“, kterou jste sestavili z učení, která jsem vám dal, aniž byste zapomněli, že vaše skutky a pocity musí být součástí knihy, kterou představujete.

13. Využijte roky, které vám ještě zbývají k poučení a duchovní rozkoši z naslouchání mému slovu; nedopuste, aby se tato doba stala dobou soudu a výčitek. Nenechte to dojít tak daleko, abyste (kvůli své neposlušnosti) platili pokáním a bolestí od prvního slova, které vám na začátku tohoto zjevení přinesl posel Eliáš, až po poslední, které vám dávám.

14. Abych zabránil jakémukoli znesvěcení, očistím toto „pracovní pole“ a navštívím všechny, kteří obdrželi úřady. Tuto očistu rozšířím na všechny oblasti vašeho života, nejen na tu duchovní. Ti, kteří znesvětili můj zákon, ať se postarají o to, aby byly smyty skvrny, které na něj vtiskli.

15. Lide, chci, aby se můj pokoj projevoval skrze váš duch, váš pohled a váš úsměv. Nechci, aby se v tváři vyčerpané utrpením odrážela hořkost nebo neklid. Jste lid, který se zrodil v bolesti a má za úkol ji překonat; který nese svůj kříž s obětavostí a láskou, sklání hlavu a překonává slabosti těla. Vypijte svůj kalich s trpělivostí — uvědomte si, že mé božské slovo vás v každém okamžiku uzdravuje z vašich ran.

16. Kdy se toto slovo dostane k celému lidstvu? Trylky těchto „slavíků“* nedoletěly do dálky, „nedopustily, aby sladký zvuk mých poučení doletěl k luxusním domům velkých či k sídlu mocných. Nedostaly se na bojiště, která byla nasáklá krví mužů, ani k duším, které jsou zaneprázdněny stavbou nové Babylonské věže, nebo které obývají nové Sodomy. Avšak slovo, které v posledních letech mého zjevení vychází z vašich úst, bude poselstvím, které zítra má dosáhnout ke všem vašim bratrům; neboť k tomu vás v těchto okamžicích očisťuji a připravuji.

**Poetický výraz pro božské slovo skrze hlasatele*

17. K vašim uším se dostaly pouze nářky vdov a sirotků, spolu s válečnými zvěstmi, zprávami o velkých útrapách a tragédiích, které jste dosud nezažili a neprožili.

18. Skrze Mě jste poznali, že jste dětmi izraelského národa, a z historie víte, že tento národ se v minulosti nazýval „Božím lidem“, vyvoleným – tím, na něhož se vylily všechny milosti Nebeského Otce.

Dnes chci, abyste věděli, že tento národ, který jsem v této době znovu poslal na zem, nebyl nikdy milován *více* než ostatní národy, a pokud od Mě přijímal mnoho milostí, stalo se tak s úmyslem, aby se o ně podělil s ostatními (národy), aby byl pro všechny své bližní světlem, cestou, otevřenou knihou a spásou.

19. Splnil snad tento národ svůj úkol v minulých dobách? Plní snad tento zákon lásky a bratrství v současnosti? — Pokud znáte starou historii tohoto národa, nebude vám neznámé, že i na něj dopadaly velké pohromy, nouze, zajetí, hlad, mor a ponížení kvůli jeho nevěrnosti a neposlušnosti. Nebyla to ani láska, ani poslušnost vůči mému zákonu, ani duchovnost tohoto národa, co napsalo knihu pro budoucí generace. Kniha tohoto národa je napsána krví bratří, proroků a spravedlivých, je poskvrněna závistí, neposlušností a neshodami a je zapečetěna krví Božího Syna.

20. Je nutné, aby tento lid smyl a očistil všechny ty skvrny hanby, aby vymazal všechny své prohřešky z knihy a na jejich místo zapsal dobré skutky – činy, které jsou hodné jeho Pána.

21. Vy, učedníci, nepište v této době novou knihu plnou neposlušnosti a znesvěcení, neboť později byste neměli dost slz, abyste své skvrny z této knihy odstranili. Pište novou historii, ale ať je tvořena mravní obnovou, smířením, bratrstvím, poslušností a duchovním životem. Vaše smlouva (s Bohem) v *této* době je napsána vaším svědomím.

22. V letech, kdy vám budu i nadále udělovat své poučení a která slouží k tomu, abyste se připravili na můj odchod, máte plnit úkol, který od vás

žádám. Vězte, že po této době nechci, aby lidé poznali podvod, ani vaše současné nedokonalosti. Až nastane tato doba, lidé poznají mé slovo skrze spisy, které jsem svěřil svým „zlatým perům“*. Do této knihy se ponořte, až budete studovat mé dílo, až se budete cítit rozrušení zkouškami, nebo až budete toužit po útěše.

**Tento obrazný výraz se vztahoval k osobám, které zapisovaly a shromažďovaly božská učení.*

23. Světlo mého Ducha se vylévá do vaší mysli, abyste uměli vést ty, kteří budou následovat vaše kroky.

24. Dnes vám dávám své učení, jako v té době, kdy jsem žil mezi vámi a svým příkladem vám ukazoval, jak bude lidstvo spaseno.

25. Lidstvo, nespokojené s touto lekcí, v této době stále požaduje, aby byla nevinná krev znovu prolita, ale Božský Mistr přišel v Duchu a tento důkaz lásky se nebude opakovat ve stejné podobě. Dnes k vám promlouvám skrze lidský *rozum* a posílám vám nesčetné paprsky svého světla, jimiž vám dávám svou moudrost, abyste našli spásu a vaše duše se vydaly na cestu lásky k vašim bližním.

26. Viděl jsem, že z mého učení o lásce a pokoře v srdcích mnoha národů nic nezbylo. Jedni se povstali proti druhým, silní ponižují slabé a moji duchovní poslové, kterým jsem svěřil úkol inspirovat vládce k míru a shodě, se ke Mně vrátili se zármutkem v duši, protože je nikdo neposlouchal a ani jim neprokazoval poslušnost. Proto jsem dopustil, aby lidstvo vypilo svůj kalich, aby je tato bolest osvětila a přiměla je k návratu na cestu jejich vyššího vývoje.

27. V této hodině zkoušky máte Eliáše, který vám vkládá do srdce modlitbu a dobré skutky, abyste mohli čelit zlu. Máte svou Nebeskou přímluvkyni, která bdí nad tímto lidstvem, které neposlouchalo její rady a varování, blíže než kdy jindy. A máte Mě, svého Otce, nezměnitelného ve své lásce, který vám dává další příležitost, abyste se obnovili a rozvinuli svého ducha, abyste dosáhli odměny, kterou jsem vám slíbil.

28. Když mimo vaši zemi vaši bratři nemilosrdně zraňují a zabíjejí, ničí mír, vyhlazují slabé národy a na své cestě rozsévají hrůzu, utrpení a smutek, vy, které jsem připravil a kterým jsem již dávno oznámil tyto události, buďte bdělí a modlete se. Vysílejte myšlenky míru; vaše srdce ať šíří lásku a milosrdenství mezi vašimi bližními. Uvedte mé učení do praxe, tímto způsobem budete působit proti zlu.

29. Vyvolil jsem vás z velkých davů, které tvoří toto lidstvo, abych vám zjevil své učení, svou vůli, a vyzval jsem každého ducha, aby se zdokonalil

na cestě plnění (mých přikázání) . Ale vy nesete větší odpovědnost, protože jste byli svědky naplnění všech mých slov.

30. Živly a síly přírody budou uvolněny, aby očistily a obnovily vše, co bylo člověkem na Zemi poskvrněno a znesvěceno.

31. Děti v této době jsou otřeseny chaosem, který prožívají z bezprostřední blízkosti, a jejich nevinná srdce se ke Mně vzývají, aby Mě prosila o světlo pro vládce a o správné vedení při jejich rozhodnutích. Také se u Mě přimlouvají za národy, které trpěly pod jhem jiných, silnějších, a prosí Mě, aby se opět staly svobodnými. Jejich ctnosti lásky a spravedlnosti v nich žijí a jejich volání volá po míru a dobré vůli mezi lidmi. Přijímám jejich modlitbu a nechávám ji jako balzám dopadnout na utrpení těchto válečných národů.

32. Duše dětí, neuhýbejte z cesty odevzdání, poslušnosti a dobrých citů. Nenechte se nakazit, utíkejte před vlivem zla. Důvěřujte Mi a nechte Mé světlo, aby vás vedlo a osvětlovalo cestu vašeho vývoje.

33. I vás, dospělé, považuji za děti a hodnotím vaše skutky. Přijměte světlo mého učení a svěťte Mi své starosti. Buďte silní tváří v tvář bolesti a smířte se se svým osudem. Ve svých modlitbách Mi svěťujete své trpící bratry a Já přijímám vaše přímly. Vám, stejně jako všem svým dětem, rozdávám svou lásku rovným dílem. Přijímám vaši modlitbu a skrze vás žehnám všem svým dětem, jak těm, které mě milují a věří v toto slovo, tak i těm, které pochybují a ještě mě popírají. Dotkl jsem se vašeho srdce, které dříve bylo necitlivé jako skála, a z něj začíná tryskat voda lásky a odpuštění pro lidi. To je to, co jsem od vás vždy vyžadoval: je to věčný zákon bez počátku a konce, zákon lásky, milosrdenství, který lidstvo dodnes neuplatňuje.

34. Dnes se ke Mně přibližujete v touze po slově, které zahladí utrpení, které pohladí vaše srdce bičovaná těžkými bouřemi. Dávám vám teplo, jako to dělá milující skřivan se svými mláďaty, neboť jsem viděl, že do mnoha srdcí nastala zima: jedni se třesou zimou, jiní zemřeli. Moje přítomnost vám dává sílu v zkouškách. Nechci, aby vaše víra uhasla.

35. Pouze víra vám bude v této době bolesti oporou, pokud chcete být vzorem pro své bližní a svými skutky vydávat svědectví o mém slovu. Buďte silní, připravujte se, žijte bdělí a uvádějte do skutku to, co vás učí mé učení, aby vám bylo uvěřeno. Chci vás vidět silné a osvěcené díky mému učení, abyste dohnali ztracený čas.

36. Pokud mě milujete, vaše srdce se změní: budete se cítit plní života, plní horlivosti bojovat za svůj duchovní vzestup. Budete mými pravými učedníky a když vás potkají životní protivenství, neodvrátíte se ode mě a nebudete mi ani vyčítat zkoušky při vašem pokání. Budete souhlasit s

naplněním (svého poslání), protože víte, že duše se v těchto zkouškách očišťuje a zdokonaluje.

37. Využijte čas, ve kterém dostáváte mé učení, neboť po tomto období již mé poučení v této podobě mít nebudete. Ale také čekejte, až vám řeknu: „Toto je počet srdcí, která máte vzít do své péče.“ To jsou hranice, které vám vymezují – ne hranice v milování nebo odpouštění, ale hranice ve vaší práci. Neboť – i když Mi přinesete skromnou úrodu – pokud byla pěstována s láskou, bude Mi to stačit a Já vás přijmu a požehnám vaší práci.

Máte dbát na to, aby se vaše kroky neodchýlily od cesty dobra a aby světlo, které jsem vám dal, bylo jako maják, který osvětluje cestu každé duši. Rozptýlí všechny pochybnosti a dá vám při vašich činech pocit jistoty. Ale pokud opustíte správnou cestu, bude vás vždy vyzývat, abyste se vrátili k plnění svého poslání.

38. Ostatním z mých dětí říkám: Nebudte netrpěliví, nežádejte Mě o úřad, aniž byste předtím pochopili odpovědnost, která s ním souvisí. Nespěchejte, neboť brzy se unavíte a únava vás pak uspí, abyste se (znovu) probudili v jiném časovém úseku. Cesta životem je dlouhá a cesta hrbolatá; musíte jít vpřed krok za krokem, aniž byste se zastavovali. Pokud překonáte tělesné podněty a budete schopni povznést svou duši, budete žít na vyšších úrovních, odkud budete moci s největší jasností vidět duchovní život, který vás čeká.

39. Pochopte mou lásku, uvědomte si, že nejsem jako ten bohatý lakomec, který chce všechno pro sebe. Vše, co je moje, je i vaše, protože jste mými velmi milovanými dětmi.

40. Jste generace, které byly v této době vyvoleny, aby přijímaly má zjevení. Na vás jsem vylil své milosti a požehnání, neboť nechci, abyste se vraceli na zem, abyste odčinili minulé prohřešky. Chci, abyste po splnění svého úkolu mohli užívat pokoje mého království.

41. Říkáte Mi, že země je místem utrpení a muk; já vám však říkám, že jste z ní udělali svět neštěstí a svárů v důsledku nesplnění úkolu. Naučil jsem vás odevzdanosti a poslušnosti a vždy jsem vám radil dobro. Řekl jsem vám, abyste zaseli mír, abyste sklídili mír, abyste připravili cestu novým generacím a dali jim ze svého semene, abyste viděli, jak u nich rozkvétá a přináší ovoce.

42. Udělil jsem vám dary, které vás ke Mně přibližují. Dovolil jsem vám nahlédnout za hranice vašeho světa a vydávat svědectví o mých učeních ve Třetím čase. Nikdo nebude moci zabránit zjevení těchto duchovních darů, stejně jako nikdo nemůže uchvátit milosrdenství, které jsem vám udělil. Pouze Duch vám dá pochopit, jak veliké jsou milosti, které jsem vám udělil.

Očistěte se a pracujte, abyste brzy byli u Mě a měli uspokojení z toho, že jste pochopili a dodržovali Mé přikázání.

43. Vraťte dnes, v době nápravy, mír těm, které jste „zabili“ ve své víře; uzdravte ty, které jste zranili svými slovy; splatě svůj dluh, nechte na své bližní přetékat dobrotu své lásky a splníte tak můj zákon.

44. Člověk – když se odvrátil od plnění mého zákona – vytvořil různé myšlenky, teorie, náboženství a doktríny, které rozdělují a matou lidstvo a poutá duši k hmotě a brání jí ve svobodném vzestupu. Avšak světlo mého Svátého Ducha osvětluje všechny lidi a ukazuje jim cestu pravého života, na níž je jediným průvodcem svědomí.

45. Až vypuknou velké epidemie a vědci kvůli svému nedostatku lásky a vnitřního soucitu nebudou schopni uzdravit trpící, objeví se „dělníci“, učedníci, a s láskou splní svůj úkol, uzdravit a utěšit své bližní. A duchovní svět, který se s nimi spojí, udělí lidstvu, sklíčenému bolestí, své milosti. Bďte a modlete se, neboť zatímco vám nyní předávám své učení prostřednictvím rozumového orgánu, zítra budou přijímat mou inspiraci a vést se mnou rozhovor z ducha k duchu pouze ti, kteří se připraví.

46. „Zlatá pera“ mají zaznamenat mé učení pro budoucí generace, neboť mé slovo nesmí být ztraceno; bude jako poklad, který budete uchovávat po celé věky. Ale říkám vám, že ten, kdo najde božský smysl v jádru mého slova, bude tím, kdo bude následovat můj příklad s největší vytrvalostí a pevností. Kdo věří tomuto slovu, je jako někdo, kdo nese hořící pochodň, aby osvětlil svou cestu, aniž by byl zmaten falešnými teoriemi nebo hezky znějícími slovy. Neboť on pak objeví tajemství, jak najít pravdu, pochopí nezměrnou lásku, kterou k vám chovám, a pocítí, že jsem se všemi svými dětmi a vlévám jim odvahu pokračovat na cestě života.

47. Vydrželi jste bouře a vichřice, které odnesly vaše „šaty“ na cucky, ale pozvedli jste se v modlitbě a prosili jste, aby moje milosrdenství zabránilo zhasnutí vaší lampy, a našli jste Mistra připraveného přijít vám na pomoc.

48. Cesta je bolestná a v tomto světě nesklízíte plody svého semene; ale vpravdě, pravím vám, v této době zkoušek a soudu má trochu pokoje v duchu a kousek suchého chleba na vašem stole větší cenu než krásné šaty nebo bohaté pokrmy a dokonce i než trůny pánů země. Já, který pronikám do těch srdcí, vám říkám, že jsou jako hroby a že na jejich rtech leží hořkost.

49. Na této cestě pokory jsou radosti, uspokojení a poklady velké hodnoty pro ducha. Blahoslavený ten, kdo je umí ocenit.

50. Mezi vámi jsou ti, kteří přišli znechuceni světskými radovánkami, k nimž se již nevrátí. Ale někteří se stále cítí přitahováni falešnými radostmi, které jim poskytují. Avšak když je špatný přítel zve na zlou cestu a v tom okamžiku se na ně obrátí nemocný a prosí o kapku „balzámu“, pak v nich vnitřně bojují duch a hmota, zvítězí city lásky a milosrdenství k jejich bratrům a oni se vzdálí od toho, kdo je pokoušel, aby se postavili k lůžku toho, kdo ve své nouzi byl záchranným člunem pro toho „dělníka“. Jak veliká byla radost a mír, které toto srdce zakusilo, když vidělo nemocného zdravého! Tehdy se pozvedlo v modlitbě a řeklo Mi: „Děkuji Ti, Mistře, že jsi mi dal sílu zvítězit ve zkoušce.“

51. Hle, jak vám žehnají ti, kteří se díky vašemu zprostředkování uzdravili; hle, kolik radosti je v tom, kdo díky vaší pomoci opustil lůžko. Poslouchejte slova vděčnosti těch zbloudilých, které jste přivedli zpět na cestu dobra. Jak velmi se vaše srdce osvěžilo při plnění vašeho úkolu! Ale běda těm, kteří tyto radosti nechápou!

52. Toto slovo, které vám dávám prostřednictvím člověka, není lidskou teorií. Jádrem tohoto zjevení je božské zjevení.

53. Můj Duch musí překročit prahy vaší nevědomosti, aby vám odhalil věčný život, neboť dokud jste vtělení, nedokážete se vši svou inspirací a povznesením uchopit to, co je vaše, co však na vás čeká jako mé tajemství.

54. Toto je třetí zjevení, Třetí zákon; proto jste trinitaristé. Každý, kdo v této době přijal duchovní znamení na svém čele, byl již dříve se Mnou v předchozích dvou obdobích.

55. Poslal jsem vás, abyste podstoupili velký boj mezi lidstvem. Proto Mi často ukazujete svá „šata“* roztrhaná v bitvách života. Ale dobře víte, že váš milující Mistr vám uzdravuje vaše utrpení a rány, tak jako vy v mém jménu uzdravujete bolest svých nemocných bratří.

** Jedná se o obrazné vyjádření „oděvu Ducha“, duše, která je zraněna, zklamána, zarmoucená a sklíčena zlobou a nevďěčností lidí, kteří odmítají a bojují proti Kristovu učení.*

56. Žehnám vašim bezesným nocím, útěše a laskavosti, kterou jste poskytli trpícím, slzám, které jste prolili nad „“, který trpí na světě; a vše, co jste přinesli, přijímám. Nezapomeňte, že to, co činíte svým bližním, činíte svému Otci a sobě samým. Na mých polích se neztratí ani jediné zrnko.

57. Jestliže slovo, které vám předkládám, a vše, co vás učím, je dokonalé, pak proto, že vaše duše je dokonalá, neboť vzešla ze Mne. Hle, jak – osvěcena svědomím – schvaluje dobré skutky a nepřijímá žádné nedokonalosti.

58. Kdo z vás může dokázat, že před tímto životem neexistoval? Kdo z těch, kteří si jsou naprosto jisti, že prožívají další inkarnaci, může dokázat, že má vyrovnané účty s Otcem a že má ještě zásluhy na svém „aktivu“?

59. Nikdo nezná stupeň dokonalosti, na kterém se nachází. Proto bojujte, milujte a vytrvejte až do konce.

60. Pro některé bude „denní práce“ v těle ještě dlouhá, jiní ji budou muset brzy pokračovat v duchu. Věřu, pravím vám: Je velmi krásné působit v duchu, když jste na zemi splnili svůj úkol. Ale nemyslete si – protože plníte svůj úkol ve světě –, že jste dosáhli cíle dokonalosti. Žebřík duševního zdokonalování je velmi vysoký a abyste se dostali na jeho vrchol, musíte projít sedmi stupni.

61. Modlete se, abyste byli silní v zkouškách. V tomto roce se bolest mimořádně projeví v srdcích lidí, neboť opět hořké plody vědy a lidské touhy po moci otráví a zabijí velké masy lidí.

62. Vše, co je poskvrněné, se očistí, a každý plevel bude vykořeněn. Právě těch, kteří jsou dnes na scestí, se budu umět využít k vykonání své Božské spravedlnosti, a toto „údolí“, které dosud bylo údolím slz, se stane údolím krve, neboť ta bude proudit na zemi v potocích.

63. Dal jsem člověku svobodnou vůli; avšak pokud by ve svém zaslepenství zašel tak daleko, že by Mi to vyčítal, řeknu mu, že jsem mu dal také sílu vůle a rozum. Zároveň jsem mu zjevil svůj zákon, který je cestou, aby neklopýtal ani nezabloudil, a zapálil jsem v něm světlo svědomí, které je vnitřním majákem, osvětlujícím cestu duše a vedoucím ji k věčnému životu.

64. Proč existuje hřích, proč převládá zlo a proč vypukají války? — Protože člověk neposlouchá hlas svědomí a špatně využívá svou svobodnou vůli.

65. Lidé dojdou na konec své vlastní cesty a vrátí se po ní zpět, přičemž sklídí plody všeho, co zaseli — jediný postup, kterým v srdcích vzklíčí lítost. Neboť kdo neuzná své prohřešky, nemůže nic učinit, aby napravit své chyby.

66. Připravuje se nový svět, brzy přijdou nové generace; nejprve však musí být odstraněni hladoví vlci, aby si neudělali z ovcí kořist.

67. Jste vysláni jako vojáci míru. Neuhýbejte před bojem, nenechte se zastrašit představiteli sekt a vyznání. Ve vši své skromnosti nejste o nic méně než oni.

68. Na cestě k dokonalosti, na tomto nekonečném žebříku, vždy existovaly bytosti, které jdou vpředu, a jiné, které jdou vzadu. Všichni však dorazí do stejného domova, neboť ve sféře mé Božskosti neexistují žádné hierarchie, ale pouze děti, všechny velmi milované mým Duchem. Jsem ve

všech, skrývám se stejně v srdci mocného jako v srdci žebráka. Proto vám říkám: Když uvidíte, že k vašim dveřím přichází někdo v nouzi, neodmítněte mu svou láskyplnou pomoc, neboť to bude váš Otec, který klepe na vaše srdce.

69. Žízním po vaší lásce, ó milované děti!

70. Mé zjevení v této době je dalším důkazem toho, že vám daruji svou lásku. Připravte však svá srdce, neboť toto zjevení brzy pomine, a říkám vám ještě jednou, že v poslední den roku 1950 k vám promluví naposledy. Neboť po tomto dni mě budete hledat duchovním způsobem v nekonečnu, a až budete připraveni, uslyšíte můj hlas v podobě inspirace – nyní již bez nedokonalostí lidského hlasu.

71. Modli se, lide, neboť v okamžicích tvé modlitby se válečné dění uklidňuje, srdce odpočívají, matky nacházejí útěchu a děti útočiště.

72. Běda těm, kteří se neuměli připravit, neboť se na zemi budou cítit jako sirotci!

73. Na světě se odehrají velké duchovní události; v národech se objeví proroci, obsah Sedmi pečeti bude znám všem, světlo Šesté pečetě bude rozpoznáno jako to, které v této době září; neboť v tomto zjevení se sjednotí všichni lidé a splynou všechna vyznání a národy země.

Můj pokoj s vámi!

Učení 47

1. Lidstvo, v této době tě poučuji svým slovem, abys porozumělo mému učení. Vysílám volání k duším, abych jim zjevil jejich duchovní dary a aby studovaly mé zjevení a nebyly jimi překvapeny, ale našly v nich potvrzení toho, co bylo pro tuto dobu zaslíbeno.

2. Chci, aby každý z vás jako učeník zaujal místo, na které jsem ho postavil. Všichni jste byli posláni na Zemi, abyste splnili úkol. Trpělivě jsem čekal na jeho uskutečnění, dal jsem vám mnoho příležitostí, ale stále jste se nedosáhli dokonalosti. Chcete, aby tato nová éra pominula, aniž byste ji využili, protože se vám kříž splnění vašeho úkolu jeví jako příliš těžký? Čas je váš, ale je omezený, a já nechci, abyste zítra, když se pustíte do práce, byli na pokraji hrobu, blízko blížícího se odchodu do Duchovního údolí, a ztratili jste své tělesné síly. Pracujte od okamžiku svého osvětlení — ať už jste v dětství, v plné zralosti nebo ve stáří. Sejte, abyste sklízeli, a uchovávejte své obilí v mé sýpce — tam, kde ho čas nezničí a zloděj ho nemůže ukrást.

3. Dnes je člověk zapleten do velkých bojů: zatímco jedni vedou kruté války, vy ostatní bojujete, abyste přemohli vášně a osvobodili duši. Lidstvo se rozdělilo a život je jako loď, která se převrací uprostřed bouře. I vy, kteří žijete v této zemi, která zůstala v míru, necítíte klid; všichni vypijete kalich bolesti.

4. Proč někteří, ačkoli slyší zvuk nebeského zvonu, zůstávají stále hluchí k jeho volání? Tento zvon je můj hlas, který se v této době ozývá na všech místech, kde žijí mé děti. Když slyšíte mé slovo, cítíte, že to není ozvěna lidského hlasu, jehož se používám, abych k vám promlouval, ale že můj hlas proniká do vašich srdcí, že vás povzbuzuje a dává vám život.

5. Přijmu od vás pouze čistou úctu; pouze vaše skutky lásky a milosrdenství vám dají můj pokoj.

6. Poslechněte mou otcovskou radu, neutíkejte přede Mnou! Řekl jsem vám, že kvůli *jednomu* spravedlivému bude zachráněna celá země. Ale pokud nejste schopni být spravedliví*, alespoň se polepšete, pracujte, neboť tak znovu získáte milost a budete mými posly ve všech národech. Nebuďte lhotejní tváří v tvář bolesti; vaše modlitba ať se ke Mně dostane, pak budou díky ní osušeny mnohé slzy a vaši bratři dosáhnou pokoje a požehnání. Než lidstvo pod tíhou svého kříže zkolabuje, budu mu pomocníkem a převezmu jeho těžké břemeno, aby mohlo jít dál.

**To znamená žít zcela podle Božího zákona lásky a Jeho vůle.*

7. Blahoslavení jsou ti, kteří umí očistit své srdce, aby přijali mé slovo, neboť to je bude věčně živit. Blahoslavení jsou ti, kteří vzdychají a trpí,

když vidí zkázu, v níž žijí jejich bratři, neboť jejich modlitba ke Mně dojde; budou svědky rozkvětu a obnovy ctnosti v srdcích lidí.

8. „Proste, a bude vám dáno; hledejte, a naleznete.“ Zjevil jsem vám svého Ducha, abyste do něj pronikli, a připomínám vám slova, která jsem vám řekl v „Druhém čase“: „Tomáši, vlož prsty do mého boku a nebuď nevěřící.“ — Přijďte ke Mně skrze víru, zanechte svou nevěru, uvědomte si, že vám v nekonečnu ukazují Zaslíbenou zemi, která se svými otevřenými branami očekává příchod mých milovaných učedníků.

9. Dal jsem vám „chléb“ v hojnosti, abyste se nasýtili a zítra netrpěli hladem po tomto slově, které dnes podceňujete. Pozvedněte se duchovně, abyste dosáhli svého vývojového cíle. Modlete se za všechny a pamatujte, že jste jako paprsek světla na životní cestě svých bližních. Buďte dobrými pastýři toho stáda, kterým je lidstvo. Vy všichni, kteří máte v duchu světlo, rozum a inspiraci, budete moci vést a přivést zpět ty, kteří zabloudili.

10. Je předpovězeno, že bolest bude velmi velká. Zůstanete klidní, budete-li se modlit a uplatňovat mé učení, neboť v každém okamžiku budete cítit mou sílu. Ale běda těm, kteří – ačkoli naslouchali tomuto učení – neuvěřili v mé zjevení, neboť jejich pochybnosti je v době zkoušky přivedou k zoufalství. Vy, kteří jste přijali a uchovali ve své paměti slova proroků – nezneuctěvejte Boha, až přijde čas, kdy bolest přemůže lidstvo, nezoufejte, mlčte a připravujte se, neboť Já vás ochráním svou láskou.

11. Nežádejte Mě, abych ustoupil od svých zákonů a soudů. Proste s pokorou a Já vám dám to, co vám spravedlivě náleží, abyste našli spásu.

12. Prozkoumejte a pochopte učení, které jsem vám v „Třetím čase“ neúnavně dával. Mé slovo se u vás zjevilo jako zářící maják, který ukazoval cestu zbloudilým trosečníkům.

13. Moje učení vám dalo duchovní sílu – nejen abyste odolali protivenstvím, která jsou vlastní tomuto světu, ale také abyste splnili duchovní poslání, které jste s sebou přinesli. Nečekejte, že vás všichni přijmou s otevřenou náručí, až budete šířit mé učení. Někteří vám budou klást nástrahy, aby vás srazili k zemi.

14. Očišťuji vás a připravuji vás duchovně i tělesně, abyste rozuměli inspiracím Otce a později je vkládali do srdcí svých bratří se stejnou čistotou, s jakou jsem vám je poslal, a přitom svými skutky vydávali svědectví o pravdě mého učení.

15. V srdcích, která byla obdařena mým milosrdenstvím, jsem zaslechl tuto modlitbu: „Pane, neúnavně nám uděluješ duchovní dary a milosti.“ Ale já vám říkám: Já jsem váš Otec a znám vaše potřeby. Jak by se můj Duch neměl pohnout při vaší modlitbě a vaší prosbě? Utěšil jsem vás v samotě vaší komůrky a osvětlil jsem vás, aby vaše modlitba byla užitečná.

Spěcháte sem, abyste naslouchali mému slovu; ale předtím připravujete své srdce jako oltář a na něm mi přinášíte svá díla jako oběť.

16. Přicházíte ke Mně jako dítě, které podává ruku svému otci, aby je vedl po cestě; a vskutku, přede Mnou *jste* dětmi! Ale hle, Já jsem jako pastýř, který pase své ovce a volá je láskyplným hlasem z ovčí ohrady. V této „Třetí době“ jste slyšeli můj hlas prostřednictvím lidského rozumového orgánu, ale hledali jste Mě teprve tehdy, když vaše rty byly suché žízní, zatímco jste procházeli pouští svých vášní. Teprve tehdy jste uslyšeli volání svého Nebeského Otce.

17. Vždy, když Mě voláte o pomoc, pocítíte Mou přítomnost, která vám dává útěchu a pokoj. Ale přišel okamžik, kdy jste pocítili hlad po tom, abyste Mě slyšeli, a vydali jste se na cestu v touze po mém učení.

18. Pro každého ukazovaly hodiny věčnosti hodinu a zvon zvonil a ohlašoval, že nastal okamžik, kdy váš duch měl najít vodu, která uhasí jeho žízeň.

19. Někteří pochybovali vzhledem k nečekanému způsobu, jakým Mě našli; avšak poté, co pronikli do významu slova, které uslyšeli, zjistili, že jeho „chut“ a duchovní smysl mohly pocházet pouze od Boha. Tehdy ke Mně v nitru plni radosti zvolali: „Otče, Otče, věříme v Tvé nové zjevení mezi lidmi!“ — Viděli jste se ozdobeni duchovními dary, zakusili jste ve svých srdcích pokoj a ve svém domově jste viděli zářit světlo svornosti. A zatímco se děti osvěžovaly v přítomnosti a pod pohledem Otce, i On cítil, jak je uhašena jeho žízeň po lásce, když pozoroval radost svých dětí, viděl jejich mravní obnovu a skrze jejich modlitby přijímal jejich laskání.

20. Tehdy jsem vám řekl: Následujte mě, již jsem vám dal důkazy své přítomnosti, již se ve vašich srdcích rozhořelo světlo víry. Proto od tohoto okamžiku neztrácíte odvahu, kdykoli se na vaší životní cestě objeví zkoušky, ani jste se nevzbouřili proti mému zákonu.

21. Viděli jste, jak vaši milovaní odcházejí do jiného světa, zažili jste, jak se zavírají dveře k práci a jak ubývá chleba na stole, ztratili jste své pozemské statky; ale víra vám jako maják umožnila dosáhnout bezpečného přístavu. Byli i takoví, kteří uprostřed zkoušky zeslábli, kladli si otázky ohledně mého slova a cítili, že jejich víra vyhasla.

22. Avšak mé slovo, které skrze svědomí proniklo do jejich srdcí, k nim promluvalo takto: „Proč jste zeslábli? Proč jste neuchovali víru a zapomněli na má slova? Vzpomeňte si, že jsem vám řekl, že vyvolení jsou vždy zkoušeni, aby se osvědčila jejich víra, jejich pevnost a jejich láska.“

23. Ti, kteří zůstali silní, zažili, jak bouře pominuly a na jejich cestě se znovu rozjasnilo. Zažili, že se vrátil mír, zdraví a ztracené statky.

24. Takto postupně formuji tvrdé srdce těch, kterých se budu používat, aby zítra byli mými dobrými svědky a služebníky mezi lidstvem, do kterého mají zasít semeno mé pravdy.

25. Duše je vznešená tvář v tvář napomenutí mého slova, tělo je křehké. Proto vám říkám: Když posiluji a povzbuzuji vaši duši, musí ona převzít úkol oživit a udržovat své tělo na jeho cestě.

26. Byli jste velmi zkoušeni, nejdražší učedníci. Protože každá zkouška pro vás skrývá tajemství, nevíte, zda je tu proto, aby vás posílila v boji, aby vám odhalila něco, co neznáte, nebo aby odčinila nějaký prohřešek. Nikdy však před zkouškami neustupujte, neboť k tomu nebyly seslány; ani nepřesahují vaše morální či duševní síly.

27. Patřte k těm, kteří zůstávají silní ve velkých zkouškách. Z vás nechám vzejít generace plné světla a milosti.

28. Přijďte, abyste se připravili a přijali mé učení lásky, skrze které budou z vaší mysli odstraněny všechny zmatené představy, které jste si mohli na zemi nashromáždit. Toto slovo vám ukáže pravou cestu, pokud jste ji ztratili. Můj nebeský hlas přichází k vašim srdcím, aby vám oznámil Třetí dobu a mluvil o ní.

29. Vaše chyby a nedokonalosti nebyly překážkou mého zjevení mezi vámi – naopak, byly jeho důvodem. Přicházím vás hledat, protože jste zabloudili a tam, ve svém vyhnanství, jste byli nemocní a unavení utrpením. Až tehdy sestoupil váš Mistr, aby vám řekl: „Pojďte ke Mně!“ A vy jste se spěšně vydali na cestu Zákona, který byl napsán Tím, jenž je Vlastníkem a Pánem stvoření.

30. Světlo „Třetího času“ osvětluje cesty, aby váš zrak odhalil trny a vy je mohli odstranit; neboť tato stezka je poseta zkouškami.

31. Moje láska neustále klepala na dveře vašeho „domova“, abyste bděli. Jak může existovat někdo, kdo po tolika důkazech lásky stále popírá mé slovo? — Protože ačkoli mají oči, nevidí, ačkoli mají rozum, nerozumějí, ačkoli mají srdce, necítí.

32. Stále Mě neznáte. Teprve až se budete milovat navzájem, jak jsem vás učil, dosáhnete velmi velkého poznání a velmi velkého porozumění duchovním darům. Řekl jsem vám, že vaše rty budou mluvit z hojnosti dobrých pocitů ve vašich srdcích. Může však mluvit o lásce ten, kdo ji nenese ve svém srdci? Neotřásá vámi myšlenka, že ti, kterým dávám tato poučení, jsou právě ti, kterým jsem již v jiných dobách dával učení o lásce? Hle, ve své lásce jako Otec a Mistr vám svěřuji toto učení jako knihu, kterou máte uchovávat s čistotou a moudrostí, kterou do ní vložila božská milost Páně, aby, až se s ní lidé seznámí — mezi nimiž budou i zvědové jako noví zákoníci a farizeové, aby Mě zkoušeli — abyste jim mohli ukázat

dokonalé dílo, duchovní učení přetékající spravedlností a láskou – uctívání Boha, které je ve svém nitru hluboké a navenek prosté a které je potvrzeno vašimi skutky lásky a milosrdenství vůči vašim bratřím.

33. Bděte a modlete se, buďte připraveni, neboť mé učení bude pronásledováno. Tato zjevení vás nemají znepokojoval; až se stanou skutečností, nechte se jimi při svém poslání překvapit, zatímco uzdravujete nemocné a utěšujete trpící. Dám vám sílu tím, že vám dopřeji, aby v každém z vás byl míza ze stromu života. Posadte se k tomuto stolu, pod tento stín, ale dejte si pozor, abyste nezašpinili oslnivě bílý ubrus. Tato čistá bělost je podobná té, kterou budete muset poté překonat na své cestě. Můj plášť lásky zakrývá všechny mé děti a mé milosrdenství připravuje životní cestu všem, kteří mě v této době mají slyšet.

34. Rozpoutané přírodní síly každou chvíli otřásají lidstvem. Bděte, aby nezanechaly stopy své dráhy ve vašich končinách.

35. Nechte k sobě přicházet zástupy lidí; každé srdce a každá duše v sobě nosí zármutek. Spojte je s mým duchovním světem – nyní, když ještě trvá čas tohoto zjevení, aby přijali duchovní balzám, který sestupuje z mého království. Chci vás vidět připravené, jak s oddaností pracujete na mém díle lásky, aby vás hodina mé spravedlnosti zastihla, zatímco uzdravujete nemocné, utěšujete truchlící, učíte ty, kdo žijí po pravdě, a radíte těm, kdo zbloudili z cesty. Mějte na paměti: Jestliže vás ten den nepřekvapí při plnění tohoto poslání, budete to vy, kdo bude zarmoucen.

36. Nechci vás vidět ve své přítomnosti se skloněnou hlavou, chci vás vidět vždy důstojné a radostné. S tímto pokojem a touto silou vás chci zanechat mezi lidmi, až přijde okamžik mého odchodu; neboť vpravdě vám říkám, budete muset bojovat. — V těchto zkouškách vidím ty, kteří mě budou následovat, a ty, kteří se ke mně otočí zády. Neboť každého z vás jsem navštívil a zkoušel, abych ho posílil.

37. Chci, aby listí a plody stromu, který tvoříte, byly léčivé a oživující. Pak vás má prozíravá péče přivede k lidem, kteří čekají jen na okamžik, kdy budou povoláni, protože kalich, který pijí, je velmi hořký.

38. Budou to nemocní na duši, na rozumu i na těle, vdovy, sirotci, bezmocní muži a ženy, hladoví po lásce a míru, kteří přijdou, aby složili své břemeno a znovu našli svou víru. Za ty, kteří nemohou přijít, se modlete, prostě Mě, a Já vás vyslyším.

39. Zůstaňte vytrvalí v obnově, nedovolte, aby tělesná přirozenost ve svém vývoji (k lepšímu) upadla. Pochopte, že — pokud tohoto pokroku dosáhnete — položili jste základy pro své duchovní povznesení.

40. Cítíte, ó lide, tu radost, kterou pociťuje Božský Duch, když k vám promlouvá a cítí, že je vyslyšen. Vidíte, kolik světla vrhá mé slovo na mnohá tajemství, která jste nemohli pochopit.

41. Lidé této doby, kteří jste věřili, že se nacházíte na sklonku života – mé učení vás překvapilo jako úsvit a oživilo vaši duši.

42. Požehnání budte ti, kteří poznávají svůj úkol a přijímají svůj kříž v této době; neboť pole, na která vstupují, budou úrodná pro mé slovo a oni do nich budou moci zasít semeno mého učení.

43. Uklidněte se, žáci a učedníci, utište ve své mysli a ve svých srdcích bouře, které v nich zuří, a nechte na duchovním nebi zazářit duhu míru.

44. Budete překvapeni mým božským učním, až ve svém nitru objevíte nesčetné dary a síly, s nimiž budete moci v budoucnu zvítězit v zkouškách a triumfovat v proměnách života.

45. Vaším průvodcem v této době bude můj Duch. Prokletím vám cestu přes nové Rudé moře, jako za časů Mojžíše. Zachráním vás a uchovám vás v poušti. Žádám od vás jen to, abyste neúnavně žili podle mého vzoru lásky a abyste byli věrní až do konce. Neboť konečný cíl najdete, až se váš duch ocitne před branami Zaslíbené země, kde si odpočinete od lidských bojů a najdete osvobození od vášni a utrpení tohoto světa. Tam poznáte „ „ pravé světlo Ducha, které mu ukáže pravdu v takové plnosti, jakou vy v *tomto* světě vidíte světlo slunce.

46. Od Otce jste vyšli a k němu se budete muset vrátit, přičemž budete muset mít nejen svou původní čistotu, ale také velikost, kterou vám dá rozvinutí darů, které máte, pokud budete plnit mé božské zákony. Nikdo však nepřijde do mé přítomnosti sám, každý s sebou přivede všechny, které zachránil, uzdravil, utěšil a vedl na cestu spásy. Abych vaši duši pomohl na její cestě vývoje, dal jsem jí v této době svá učení lásky.

47. Nyní je čas učení. Hleďte, jak se můj Duch vylévá na všechno tělo a na každou duši. Jedni zvěstují mé slovo ve svém nadšení, druzí bez nadšení. Staří, mladíci i děti mluví o mém duchovním království. Nejsou to snad důkazy, které vám kdysi ohlašovali jak moji proroci, tak i já ohledně mého nového zjevení?

48. Očistěte svá srdce a svou mysl, aby se vaše duše povznesla a očistila. Pak zjevím své světlo skrze vaši bytost a ohromím lidstvo vašimi skutky lásky. Skrze dítě budu mluvit ke starci, skrze nevzdělaného a nevědomého k učenému a skrze pokorného k pyšnému. Dnes ještě nechápete, co vás čeká, ale zítra to budete vědět a ochotně se vydáte do provincií, které dnes (ještě) spí a které zítra, až přijmou mé božské poselství, budou připraveny následovat Mě.

49. Dnes s touhou čekáte, až váš Mistr sestoupí, aby vás učil a připomněl vám učení minulých časů. Žijete bdělí, s ochotným sluchem a srdcem, které bije láskou ke Mně. Váš rozum je pozorný – připravený rozjímat nad mým slovem; a poté, v tichosti, si připomínáte mé rady a přikázání a snažíte se je pochopit, abyste je mohli uvádět do praxe. Pak pochopíte, jak čisté je mé učení a jak obtížný je váš úkol, a ptáte se Mě, zda je snad nutné, abyste se, abyste byli horlivější, nejprve stali duchovními bytostmi tím, že odložíte tělesný obal, který dnes nosíte; neboť cítíte, že je překážkou pro váš duchovní vzestup a splnění vašeho poslání.

Ale já vám říkám, že tento obal máte přijmout s láskou a dovedně ho využívat. Nevytvořil jsem ji nadarmo a nedal jsem vám ji. Pokud ji umíte řídit, bude vaší spolupracovnicí a vy budete schopni ocenit a užít si svou existenci na Zemi díky sklizni, kterou získáte ze svého semene lásky u svých bližních.

50. Vezměte si Mě za vzor a konajte zázraky, neboť jste moji vyvolení. Buďte lékaři a rádci svých bratří, obhájci a přímlovci lidí a vložte celou svou duši do svého díla, abyste je přivedli do bezpečného přístavu a aby cítili, že kráčí po cestě nápravy na pevné půdě.

51. Jděte na pole, která jsem připravil, a zasejte do nich semeno. Rozkypřujte půdu svou láskou jako dobrý rolník, neboť lidské srdce ztvrdlo a je třeba ho trpělivě obdělávat. — Když jste narazili na vzpurné duše, chtěli jste se jim vyhnout a řekli jste: „Ten nepatří k těm, které Bůh hledá: On chce pokorná srdce.“ — Nevíte snad, že právě tato srdce jsem přišel hledat a proměňovat? Ptám se vás: Když jste ke Mně přišli, bylo vaše srdce již jako domov nebo jako chrám pro Mě? Ohlédněte se zpět a uvědomte si, že jste již odložili své těžké břemeno a že jste se znovuzrodili k pravému životu.

52. Proč někdy pochybujete o mém zjevení skrze lidský rozum a žádáte ode Mne důkazy, a proč vám chybí víra, dokud nevidíte splněnou milost, o kterou prosíte? Chcete Mě slyšet mluvit v uhlazenějším jazyce, abyste uvěřili, a vměšujete se do mých vznešených rozhodnutí. Ptám se vás: Jste již na vrcholu duchovního rozvoje, abyste mohli vykládat mé vnuknutí? Jste již tak vyspělí, abyste mohli číst mou vůli v mém Duchu? — Jste ještě příliš malí, abyste Mi porozuměli; avšak vedu vás po cestě, na níž dosáhnete duchovního kontaktu se Mnou, abyste poznali mé tajemství.

53. Znehodnotili jste poslání, které bylo svěřeno vašemu duchu, ačkoli jsem vám dal poslání, které vás má vést k míru a k dokonalosti věčného života.

54. Budete-li pokorní, budete velcí. Velikost nespočívá v pýše a marnivosti, jak mnozí věří. „Budte v srdci mírní a pokorní“, tak jsem vám vždy říkal. Poznejte Mě jako Otce a milujte Mě, nehleďte pro své tělesné schránky žádný trůn ani jméno, které by vás odlišovalo od ostatních. Buďte prostě člověkem mezi ostatními lidmi a mějte v sobě dobrou vůli.

55. Připravte se, abyste Mě viděli v celé Mé slávě a vydávali o Mně svědectví; a v míře, v jaké budete duchovně stoupat výš, budu do vás vlévat své poznání.

56. Ó lidé, kteří jste se nedokázali odpoutat od marností světa, abyste splnili zákony Ducha! Milujete tuto zemi, která vám způsobuje slzy, a stále se k ní vracíte, aniž byste pochopili účel, pro který jste sem byli posláni. Říkám vám: Splňte svůj úkol a připravte se na cestu do země, kterou jsem vám zaslíbil, abyste uslyšeli hlas mého Otce, který vás přijme a dá vám pokoj, který jste získali svými skutky lásky a milosrdenství vůči svým bratřím.

57. Nebojte se zkoušek této doby. Vyzbrojte se silou a pomáhajte svým bližním. Najdete mezi nimi mnoho těch, které bolest odradila. Uvidíte své bratry ve strachu a budete mít pro všechny uzdravující balzám, slovo posílení a povzbuzení a paprsek světla od svého Otce. Učiňte bolest těch, kteří trpí, svou vlastní, pak jste s nimi sdíleli utrpení a dali jim lásku a milosrdenství.

58. Vám, kteří tiše pláčete, říkám: Blahoslavení jsou ti, kteří přicházejí hledat útěchu. Nepotřebovali jste k modlitbě ani symboly, ani obrazy, protože víte, že jsem s vámi, a našli jste Mě ve mém nitru. Naplnil jsem vaše tělo i duši silou.

59. Požehnání budte ti, kteří uměli vést lidské zástupy, a ti, kteří, když pocítili břemeno kříže, hledali Mě jako pomocníka. Osvětluji cestu všem bytostem, které žijí v duchovních i hmotných sférách. Nepovažujte se navzájem za cizince, poskytněte si vzájemné teplo a milujte se v pravdě; neboť když milujete své bližní, milovali jste Mě.

Můj pokoj s vámi!

Učení 48

1. Vy, zástupy, které hledáte stín rozložitého stromu, kde můžete odpočívat – zde slyšíte mé slovo, které vám dává útěchu a sílu, abyste mohli s odevzdáním hledět na cestu, kterou musíte urazit.

2. Cítíte-li, že vaše duše slábne, požádejte Eliáše o jeho hůl, abyste se o ni opřeli a mohli dojít ke křišťálově čistému prameni Otce, kde voda jeho lásky a moudrosti přetéká jako povzbuzení a potěšení pro poutníky.

3. Učím vás, jak postavit pravý chrám; neboť je mnoho těch, kteří postavili svatyně, aniž by jim dali základy víry. *Můj* chrám musí být jako strom, jehož větve se láskyplně rozprostírají po celé zemi, kde ptáci jásají různými způsoby a spojením svých hlasů tvoří harmonický, krásný a dokonalý koncert, který přinášejí Stvořiteli. Při tom se váš duch bude vznést nahoru, aby hledal svého Pána – jako Otce, jako Mistra, jako Lékaře; nikdy však Ho nehledejte jako Soudce.

4. Pravý Bůh bude milován pravým způsobem, falešná božstva budou zničena a nečisté a nedokonalé kulty ustoupí uctívání Ducha, které bude milostnou písní k Otci.

5. Vpravdě, pravím vám, mnoho jsem k vám v této době mluvil, ale někdy mi nerozumíte a jindy mě necháváte mluvit do prázdna. Přesto ozvěna tohoto nebeského slova nezmizí a bude slyšet lidmi po celém světě.

6. Kdyby se duchovní proměnilo v hmotné věci, viděli byste se v tuto chvíli sedět u stolu obrovských rozměrů a před každým z vás byste spatřili chléb mého slova, znázorněný vybranými pokrmy.

7. Ti, kteří se postupně duchovně zdokonalují, Mi říkají, že by Mé slovo nevyměnili ani za nejchutnější a nejlákavější pokrm. Ti, kteří ještě nedokázali překonat svůj materialismus, by upřednostnili, aby jim Otec místo *duchovních* darů a statků přinesl hojnost bohatství tohoto světa.

8. Kolik lidí nechalo na mém stole jídlo, které jsem jim s takovou láskou nabídl, aniž by se ho byť jen dotkli. Kdy ještě zažijí milostivý čas, jako je ten současný, kdy jim bylo souzeno přijít na zem, aby vyslechli mé slovo? — Jsou to tvrdé skály, které potřebují bouře a čas, aby změkly. Jejich dědictví jim bude odepřeno, dokud ho nebudou umět střežit a vážit si ho. Ale znovu ho *budou* vlastnit, neboť jsem vám řekl, že to, co Otec dává svým dětem, jim nikdy nebude odňato, ale pouze pro ně uchováno.

9. Toto je mocný strom, v jehož stínu si poutníci odpočívají, aby si odpočinuli od své únavné pouti a nabrali síly tím, že se živí jeho plody.

10. Pod tímto stromem očekávám všechny; jedni se vrátí spokojeni s vykonaným úkolem, druzí se skloněnou hlavou a s prázdnými rukama.

11. Když z vašich srdcí zmizel mír a po tvářích vám neustále tekly slzy, začali jste přemýšlet, abyste poznali příčinu svého zármutku. Tehdy vám svědomí odhalilo, že příčinou vašeho zármutku a neklidu je vaše malá duchovnost, nedostatečné plnění vašeho poslání – to, že ve vašich životních dílech chybí láska a milosrdenství k vašim bližním.

12. Váš současný život byl za to pokáním; neboť nevíte, od kolika hříchů, jimiž jste v minulých životech poskvrnili svou duši, se dnes očišťujete. To je důvod, proč jste neměli v srdcích mír.

13. Kdo ztratil i ten poslední zbytky pokoje, ten o ně usilovně bojuje, aby je znovu získal, a dochází k poznání, že tato milost existuje pouze na cestě spravedlnosti a dobra, na kterou já lidem v každém okamžiku poukazuji skrze svědomí. Proto se ti, kteří vyslechli mé slovo, snaží následovat mé stopy, protože vědí, že na mé cestě je mír, a když nastane obtíž nebo zkouška, je moje milosrdenství nablízku, aby je povzbudilo.

14. Můj zákon nevyžaduje nadlidské oběti, neznamená otroctví a nikoho nesvazuje řetězy. Jistě, je to kříž, ale kříž z lásky – kříž, jehož tíha posiluje, místo aby vyčerpávala.

15. Vzpomeňte si, že jste při různých příležitostech ve svém životě pocítili pravý mír, a poznáte, že k tomu došlo, když jste konali dobro, když jste odpouštěli, když jste se s někým smířili, když jste opustili pohodlnou postel, abyste šli k posteli nemocného a přinesli mu útěchu. V tu chvíli byl ve vaší duši na okamžik mír mého království. Vám, které učím zachovávat mír po celý váš život, pravím v pravdě, že vaším úkolem od počátku času bylo přinášet mír vašim bližním. Proto vás pokaždé, když se vám zjevují, prosím, abyste se modlili za lidi; neboť vaše duše, sjednocené v jediné myšlence a ve stejném záměru, se dostanou k srdcím jako závan štěstí a míru. Také jste obdrželi poučení a zmocnění, abyste bytostí, které (pro vás) neviditelně přebývají v duchovním údolí, dávali vnitřní klid, světlo a důvěru.

16. Cesty světa jsou plné nebezpečí a pokušení. Proto se duchovní bytosti často dostávají pod nadvládu světa a hmoty, ačkoli ze Mne vzešly plně poznávacího světla a schopnosti tušení, s zbraněmi a prostředky k obraně a vítězství.

17. Našel jsem vás poražené, ale naslouchali jste mému hlasu, který vás s laskavostí hledal, a tak jste se s vírou a nadějí vzchopili. Amen, pravím vám, že nebude ani jednoho zbloudilého či poraženého, který by tento hlas neslyšel, až nastane ten čas.

18. V této době budou ti, kteří se nejvíce vzdálili, kteří se nejvíce zbloudili, těmi, kteří Mě budou nejvroucněji milovat a následovat.

19. Dlátó mé lásky rozseká i ty nejtvrďší skály.

20. Abych dosáhl tohoto cíle, hledám vašeho ducha, protože *ten* dokáže pochopit mé učení; ale nejprve jsem musel promlouvat k vašemu srdci, přičemž se omezuji na hlas a zlidšťuji své slovo. To je stupeň, který vás povede k zjevení z ducha k duchu. Pak to bude můj duchovní hlas, který k vám přijde jako vnuknutí, které vám ukáže cestu k vašemu vykoupení; neboť vaše tělo je někdy těžkým řetězem nebo hustým závojem, který vám nedovolí vidět za hmotu.

Abychom vám pomohli zvítězit v tomto boji, máte zde mou božskou inspiraci, která se z lásky k vám proměňuje v lidské slovo, které k vám přichází jako pohazení pro rozum a srdce.

21. Toto jsou dny vzpomínání, a proto jste se oddali rozjímání a přípravě. Ach, kdybyste jen dokázali zachovat tuto duchovnost ve svém celém životě, aniž byste upadli do fanatismu; jak velký by byl váš vývoj.

22. V srdcích těchto zástupů posluchačů je radost, protože vědí, že před jejich duchem se nachází nebeská hostina, na kterou je Mistr očekává, aby jim dal jíst a pít chléb a víno pravého života.

23. Stůl, kolem kterého se tehdy shromáždil Ježíš se svými apoštoly, byl symbolem království nebeského. Tam byl Otec obklopen svými dětmi, tam bylo jídlo, které představovalo život a lásku; zazněl božský hlas a jeho podstatou byla harmonie zahrnující celý svět, a mír, který tehdy panoval, byl mírem, který existuje v Království Božím.

24. Snažili jste se v těchto modlitebních hodinách očistit, neboť jste si mysleli, že Mistr vám ve svých slovech přinese novou smlouvu, a tak je tomu: Dnes vám dovoluji, abyste vzpomínali na chléb a víno, jimiž jsem symbolizoval své tělo a svou krev. Ale také vám říkám, že v této nové době najdete tuto potravu pouze v božském smyslu mého slova. Hledáte-li mé tělo a mou krev, musíte je hledat v božském stvoření, neboť Já jsem pouze Duch. Jezte z toho chleba a pijte z toho vína, ale naplňte také můj kalich, neboť chci pít s vámi: žízním po vaší lásce.

25. Přeneste toto poselství svým bratrům a naučte se, že krev, jelikož je životem, je pouze symbolem věčného života, kterým je pravá láska. — Skrze vás začínám osvěcovat lidstvo svými novými zjeveními.

26. Muži a ženy, děti, mladí i staří budou v této „Třetí době“ tvořit Kristovo apoštolství. Ale vskutku, pravím vám, více než srdce – to je Duch, kterého hledám.

I když ne celé lidstvo slyší mé slovo, chci, aby v této požehnané hodině pocítilo mou přítomnost. Otcové rodin ve svých domovech, nemocní na svých lůžkách, ti, kdo hladoví po spravedlnosti, ti, kdo jsou trestáni lidmi, ti, kdo nemají mír ve svých srdcích, ti, kdo jsou uraženi, chudí – vy všichni,

vejděte tiše do mé svatyně, abyste uslyšeli hlas svého Pána, který vám říká: „Mír s vámi!“

27. Lide, v této chvíli mě v neviditelnosti obklopují – jako v té době – moji apoštolové, kteří jsou nyní v Duchu: Petr, Jan, Jakub Starší a Mladší, Tadeáš, Tomáš, Matouš, Bartoloměj, Šimon, Filip, Ondřej a dokonce i Jidáš, který je naplněn bolestí. Všichni mě doprovázejí při této nové Večeři Páně. Na jakém jiném místě na Zemi by vám mohl být předložen obraz, který vám ukazují? – Ukážou vám bezduché vyobrazení, zatímco já mohu způsobit, aby se tato duchovní bytosti projevily v plné síle života a světla.

28. Stejně jako tehdy je v mém duchu radost a zároveň bolest, neboť ještě nejsou všechna má děti spasena.

29. Zatímco nasloucháte mému slovu, které vám říká, že se nacházíte u mého stolu, vaše myšlenky se nemohou odpoutat od toho učedníka, který v okamžiku zmatení zradil svého Mistra a své bratry; pak si kladete otázku, zda i v této době bude nějaký zrádce, a váš duch se Mě ptá: „Možná to budu já?“ — Do očí se vám hrnou slzy a prosíte Mě o sílu, abyste nikdy neupadli do pokušení. Vpravdě, pravím vám, i v této době budou takoví, kteří Mě zradí; avšak nebude to na Mém těle jako v Druhém čase, nýbrž budou se snažit svými skutky skrýt pravdu Mého učení a tím způsobí, že lidé budou to, co bylo poučením Božské moudrosti, považovat za podvod.

30. Vy všichni jste slíbili, že mě budete milovat a následovat až do smrti; avšak říkám vám, že musíte bdít a modlit se, neboť i Jidáš slíbil, že za mě položí svůj život.

31. Kdyby tehdy mé tělesné mučení trvalo jednu noc a jeden den a smrt ukončila tělesné utrpení, nyní v duchu pociťuji bolest ve všech, kteří trpí; v každém obviněném jsem souzen soudci země a v každé vězeňské cele jsem uvězněn v srdcích těch, kteří snášejí toto pokání. Neplaťte jen při vzpomínce na ty hodiny bolesti, které Ježíš prožil na světě, neboť mé utrpení ještě neskončilo.

32. Váš duch již začíná sdílet můj smutek, neboť chápe, že si musí ještě zasloužit zásluhy svými skutky lásky a milosrdenství, aby dosáhl radosti a pokoje, které mé slovo slibuje tomu, kdo mě následuje až do konce.

33. Pozvedněte svého ducha v prosté modlitbě, neboť modlitba je spojení a přiblížení se k Pánu.

34. Tato večeře je z lásky, nezapomeňte na to. Vezměte chléb ze stolu a rozdělte se o něj se svými bratry; a až budete všichni ve věčnosti, pochopíte, že toto zjevení, které vám nyní dávám, bylo symbolem věčného života. Přistupte, zástupy lidí, neboť zatímco v „Druhém čase“ usedlo k mému stolu jen dvanáct, dnes jich bude sto čtyřicet čtyři tisíc: avšak mé volání lásky platí pro všechny lidi. Chci, abyste mě v této době všichni

doprovázeli. Někteří se při mých slovech chvějí, někteří pláčou a jiní se cítí nehodni je slyšet. Já, který vím, kdo každý z vás je, vám říkám, že mezi tímto lidem, který nyní spěchá v zástupech, aby vyslechl mé poučení, přicházejí i ti, kterým byly kdysi uděleny zázraky, aby ve Mne uvěřili; že jsou mezi nimi ti, kteří o Ježíši pochybovali, a také ti, kteří před Pilátem volali: Ukřižuj ho, ukřižuj ho!

35. Mnozí (z vás) mě viděli jít s křížem na ramenou na Golgotu, aniž by věděli, koho doprovázejí, a viděli slzy Marie, aniž by si uvědomovali, kdo je ta, která tam pláče. Hle, jak nyní znovu učím ty, kteří mě tehdy nedokázali poznat, a proměňuji je v mé učedníky.

36. Na kříži jsem za vás prosil o odpuštění, protože jste nevěděli, co činíte. Toto odpuštění se projevilo v nové příležitosti, kterou vám Otec nabízí, abyste otevřeli oči pro pravdu, spasili se a přiblížili se ke Mně. Ale navzdory mé milosrdnosti vůči vám jsou stále někteří, kteří hledají nedokonalosti v mém slově, aby tak měli důvod nevěřit a nenásledovat mě. Ale vpravdě, říkám vám, v duchovní podstatě mého slova není žádná vada; naopak, tímto nenápadným a prostým slovem jsem z vašich srdcí odstranil mnoho vad.

37. Všichni podléháte mému soudu. Nebude nic, co by vás pohnulo silněji než milosrdenství mé lásky k vám; neboť *můj* soud spočívá v lásce.

38. Kdysi Josef z Arimatie otevřel brány svého domu, aby v něm Mistr mohl v kruhu svých učedníků slavit velikonoční svátky, když ještě nevěděli, že Beránkem, který bude při tom svátku obětován, bude Ježíš.

39. Nyní vás prosím, abyste ve svých srdcích připravili příbytek, kde se zastavím, abych vám svým slovem připomněl skutky a učení, které jsem tehdy zpečetil svou krví. Neomezujte se však na to, abyste si moje utrpení připomínali pouze během těchto památných dnů. Musíte vybudovat svatyni ve svém nejvnitřnějším bytí, kde si budete věčně připomínat lekci lásky, kterou vám Kristus přinesl na zem. Tato svatyně bude nezničitelná v bouřích, které mají za cíl zničit víru lidstva.

40. Dnes způsobuji, aby byl můj hlas slyšet v mnoha provinciích, městech a vesnicích, aby se mnozí stali povolánými. Na své cestě rozsévám balzám, útěchu a mír do srdcí, probouzím naději v těch, kteří se považovali za ztracené pro život milosti, a dávám život těm, kteří byli mrtví v neřesti a hříchu.

41. I v té době jsem putoval z jedné provincie do druhé a má přítomnost vyvolávala jásos mezi trpícími, nemocnými a duchovně chudými. Ne všichni následovali mé kroky, ale ti, kteří tak učinili, zůstali jako živí svědkové zázraků, které jsem na nich vykonal. Muži, ženy a děti přicházeli k Ježíši, jejich zarmoucené tváře a jejich stesky mi vyprávěly o jejich bídě a

utrpení. Slyšeli zvěsti a zprávy o mých zázracích a toužebně očekávali průchod rabína z Galileje, aby k němu natáhli ruce a prosili ho o důkaz jeho moci.

Byla to prostá srdce, ale byli i jiní, zákoníci, učitelé zákona a farizeové, kteří ve své nenávisti k Ježíši nakonec od něj požadovali, aby jim ukázal své ruce, aby viděli, zda na nich je rozpoznatelná moc, s níž uzdravoval nemocné pouhým dotykem.

42. Mé soucit patřil bez rozdílu všem. Byl jsem Otcem, který přišel, aby všechny své děti vysvobodil od jejich bolestí. Ježíš, ten Lékař, byl samým balzámem a nebylo třeba, aby se dotkl těla nemocného, aby mu vrátil zdraví. Někdy – abych lidem dal důkaz toho, čeho je víra schopna – jsem dopustil, aby se ke mně nějaký nemocný přiblížil a dotkl se mého roucha, abych ho uzdravil.

43. V dnešní době to již není člověk Ježíš, který přišel do vašeho světa hledat hříšníky a trpící. Nyní je to Ježíšův Duch, který se zjevuje lidstvu, aby mezi lidmi této doby objevil nové učedníky, kteří Mu zůstanou věrní až do konce. U duchovního stolu jim nabídl chléb a víno, neviditelné pro lidské oči, ale skutečné pro ducha.

Mnozí z těch, kteří dnes horlivě naslouchají mému slovu, mi kdysi nevěřili; ale ptám se vás: Na jaké zázraky a na jaké časy čekají ti, kteří – ačkoli mě nyní slyší – nevěří v mé zjevení? Pochybují, protože se zjevují skrze nevzdělané a prosté lidi a ne skrze učence nebo teology; avšak říkám vám, že Mě vždy a za všech okolností najdete mezi „nejmenšími“.

44. Ti, kteří pochopili hodnotu tohoto slova a zkoumali je, dokud nenašli jeho božský smysl, jsou ti, kteří je budou střežit jako semeno duchovního oživení, které zítra budou muset šířit mezi lidmi.

45. V „Prvním čase“ byl hlas Páně slyšet ve Svaté svatyni, v „Druhém čase“ jsem vám dal své učení lásky ve slovech Ježíše; nyní slyšíte mé slovo skrze lidského mluvčího a zítra to bude moje inspirace, která osvítí každou duši v nejtímnějších spojení mezi Otcem a jeho dětmi.

46. V „Druhém čase“ jsem vám řekl: „Člověk nežije jen chlebem, ale každým slovem, které vychází od Boha.“ Proto byl chléb, kterým jsem zviditelnil své tělo, pouze symbolem. Dnes vám říkám: Vezměte chléb mého slova, pijte víno jeho duchovního smyslu a budete se navždy sytit.

47. Pochopte, že přicházím z říše míru do údolí slz, sestupuji z příbytku spravedlivých, abych mluvil s hříšníky. Nenosím ani korunu, ani žezlo krále, přicházím plný pokory, abych se vám zjevil skrze neohrabané tělo, které proměňuji svým světlem, a překvapuji vás neomezenou pravdou svého učení.

48. Nestydím se za vás a navzdory vašim hříchům a nedokonalostem nikdy nepopřu, že jste mé děti, protože vás miluji. Spíše to jsou lidé, kteří se za mě stydí, když mě při mnoha příležitostech zapírají.

49. Dnes vylévám svého Ducha mezi vás, abyste se naučili prokazovat Mi duchovní a prostou úctu, prostou materialismu, tradic a fanatismu.

50. Vy, kteří jste svrhli falešné bohy, které jste v minulosti uctívali, budete umět vstoupit do svatyně, kterou v současné době svým slovem vytvářím ve vaší duši.

51. Vidím ve vašich srdcích touhu, abych zůstal s vámi a neustále vás učil v této podobě; to však nesmí být, neboť kdybych vaši prosbu vyslyšel, nevynakládali byste žádné úsilí, abyste Mě hledali skrze své skutky lásky, a spokojili byste se s tím, že budete naslouchat mým naukám.

52. Od pradávna jsem vám říkal, že mé království není z tohoto světa; a vskutku, pravím vám, že ani duchovně není Země *vaším* domovem. Království Otce je v Jeho světle, v Jeho dokonalosti, v Jeho svatosti. To je váš skutečný domov, to je vaše dědictví. Vzpomeňte si, že jsem vám řekl, že jste dědicové království nebeského.

Tato planeta je jako příbytek, který vás dočasně hostí, v němž je vaše duše podrobena zkouškám svého očištění, aby při návratu do duchovního domova dosáhla dalšího vývoje a pokroku. Proto se neptejte: „Proč jsem v tomto světě nenašel dokonalý mír a dokonalé štěstí?“ Amen, pravím vám, ani ti, kteří byli čistí, nenašli v tomto pozemském údolí pravý mír.

53. Kdyby vám tato země poskytla vše, co si přejete, kdyby na ní nebyly velké duchovní zkoušky – kdo z vás by pak toužil vstoupit do mého království? Nehanobte ani neproklínejte bolest, neboť jste ji způsobili svými prohřešky. Snásejte je s trpělivostí, pak vás očistí a pomůže vám přiblížit se ke Mně.

54. Uvědomujete si, jak silné je vaše zakořenění ve slávě a uspokojení tohoto světa? Nuže, přijde čas, kdy bude touha opustit jej velmi silná.

55. Kdo dokáže překonat své zkoušky duchovním povznesením, ten v tomto překonání zakusí mír. Kdo kráčí po zemi s pohledem upřeným k nebi, ten neklopýtně, ani si nezraní nohy o trny na své cestě pokání. Vy, kteří Mě posloucháte – snásejte své zkoušky s láskou, abyste se stali vzorem. Usilujte o to, abyste stále více postupovali ve svém zdokonalování. Neboť kdyby tomu tak nebylo – k čemu jste pak dnes přišli? Proč jste opustili svou práci, abyste se posadili na tyto tvrdé lavice? Protože hledáte mír, světlo, léčivou sílu balzámu.

Mezi těmito zástupy jsou ti, kteří hledají mou moudrost a má zjevení, aby zítra nesli toto poselství do provincií. Jsou tu i takoví, kteří hodně zhřešili, kteří mi se slzami v očích řekli: „Otče, nejsme hodni slyšet tvé

slovo.“ Ale říkám vám, že jsem přišel právě kvůli vám – kvůli těm, kteří zbloudili z cesty vývoje. Nikdy jsem nepřišel hledat spravedlivé na zemi – ti jsou již spaseni. Hledám ty, kteří v sobě již nenacházejí sílu, aby se spasili; jim daruji své požehnání a svou něžnou lásku.

56. Jestliže někomu z vás bylo řečeno, že jeho duše je kvůli jeho hříchům ztracena, a on by ještě chtěl napravit své chyby a spasit se, ať přijde ke Mně a Já mu udělím své odpuštění a povznesu ho k novému životu. Bude jako Lazar, který vstal, když uslyšel Ježíšův hlas, když k němu promluvil: „Vstaň a chod.“

57. Stejně tak hledám nevědomého, abych před jeho očima otevřel knihu pravdy, „Knihu pravého života“. Chci, aby ti, kteří Mě dříve popírali a rouhali se proti Mně, dnes povstali mezi lidmi a vytvořili lid, který je vzorem duchovnosti, pokory a lásky k bližnímu, který skrze skutky lásky k svým bližním vydává svědectví o mém učení.

58. Vidím, že využíváte mé učení; přesto jste stále daleko od dokonalosti. Jste ještě slabí, neboť neuděláte ani tři kroky a už vás pokušení srazí k zemi.

59. Budte silní, a pokud vás vaši rodiče nebo vaše děti kvůli mému učení neuznávají, prokažte pevnost a víru a nebojte se, neboť má moc a váš příklad je o této pravdě přesvědčí. Jestliže někteří z těch, kteří vás zavrhlí, opustili tento svět, aniž byste je obrátili, neztrácejte odvahu; neboť semeno, které jste do nich zaseli, si vzali s sebou ve svém duchu a ono rozkvetne v jiných světech.

60. Prozkoumejte učení, které jsem vám dal v „Druhém čase“ prostřednictvím svého utrpení. Zvu vás, abyste si spolu se Mnou tato učení připomněli a zamysleli se nad nimi. Uvědomte si, že o nich k vám budu mluvit už jen několikrát. Nevíte, co přijde poté, ale musíte se připravit na přijetí nových zjevení, která vám dám. Až pro vás nastanou ty památné dny a budete chtít mít ve svém duchu pokoj a zalíbit se svému Pánu, konajte skutky milosrdenství vůči trpícím, odpouštějte svým nepřítelům a nemějte s nikým „nevyrovnané účty“ (); neboť kdybyste v okamžicích, kdy vyslovuji svých sedm slov (na kříži), měli ve svém duchu výčitky svědomí – jak hořká a bolestná by ta slova padla do vašeho srdce! Neboť vaše svědomí vám pak řekne, že – když jsem vás prosil o vodu, abych uhasil svou žízeň – jste mi dali pít žluč a ocet.

61. Modlete se, neboť žijete v časech pokušení a svodů a nevíte, zda ti, kteří jsou v tuto chvíli v pokoji, nebudou za pár okamžiků ve sporu nebo zda nebudou rouhat se Bohu. Mějte vždy na paměti, co vám dnes říkám, abyste byli vždy připraveni v (duchovní) bdělosti a v modlitbě.

62. Hleďte, jak je má božská podstata schopna k vám proniknout skrze rty hříšníka. Není to zázrak moci a lásky? Stává se to, protože Já jsem Ten, který nechává tryskat vodu ze skály a světlo z temnoty.

63. Skrze skromné prostředníky jsem promlouval k „nejmenším“, neboť kdyby toto poselství lidstvu zprostředkovali páni světa – vpravdě, pravím vám, zůstali byste bez poznání svých darů a bez úloh, které smíte plnit. Nejedli byste z tohoto slavnostního stolu a museli byste se spokojit s tím, že byste na slavnost jen z dálky přihlíželi. Prostřednictvím těchto rozumových orgánů (hlasatelů), které nejsou ovlivněny teoriemi, vědami a náboženskými předsudky, jsem však vyslal volání k celému lidstvu, aniž bych někoho upřednostňoval kvůli jeho společenské třídě, národnosti, náboženství nebo jazyku.

64. Můj hlas přichází z říše Ducha, kde jsem králem – z toho ráje, kde budete všichni u svého Pána, pokud ke Mně budete z vašeho kříže, jako Dimas, pokorně a s plnou vírou říkat: „Pane, vzpomeň si na mě, až budeš ve svém království.“ Váš kříž je ten, který jsem vám světil, když jsem vám uložil tento úkol: učit, uzdravovat nemocné, utěšovat a zvěstovat lidstvu má božská poselství. Toto poslání je těžké, protože zahrnuje odpovědnost, protože je choulostivé, protože je hlasitější, a při jeho vykonávání se na vás snáší posměšky nevěřících, pomlouvačů a posměvačů, kteří nechtěli najít pravdu v mém učení.

65. Stejně tak šel Ježíš cestou utrpení a nesl břemeno kříže, které bylo nesrovnatelně menší než břemeno nevědku těch davů lidí.

66. Zde je Mistr, který připomíná svým dětem skutky minulých časů a spojuje je s činy současnosti, abyste lépe porozuměli mým učení. Chci, aby se toto učení rozšířilo po celém světě, aby osvětlilo lidstvo, aby se probudilo tvář v tvář životu, který neznalo, a vydalo se na cestu, aby ve světě vytvořilo jediný domov, jedinou rodinu. To bude pravý lid Izraele, lid Boží, v němž zmizí rozdíly v původu, společenských třídách a kmenech, protože všichni budou větvemi, které vyrůstají z jediného kmene, kde všichni plní můj zákon, který vám říká: „Milujte se navzájem.“

67. Vy, kteří jste vzali tento kříž na svá bedra – uvědomte si odpovědnost, kterou máte, abyste lidstvu ukázali pravdu mého zjevení a mých zázraků. Proto od vás žádám ušlechtilost smýšlení a dokonalé poznání toho, kým jste ve vztahu k Bohu a lidstvu, a k tomu vám dávám své učení o duchovním povznesení.

68. Připravte se tímto způsobem a budete dobrými vojáky tohoto boje, pravými „Izraelity podle ducha“, věrnými učedníky. Nešetřete úsilím, abyste dokázali pravdu tohoto slova. Nezapomeňte, že Kristus, aby vydal svědectví o pravdě, kterou kázal, dopustil, aby bylo jeho tělo zničeno. Proč

by měl bránit život toho těla, když předtím řekl, že jeho království není z tohoto světa? — Stejně tak i vy — myslíte na to, že pro dosažení věčného života, který čeká na vaši duši, můžete obětovat mnoho ambiciózních cílů.

69. Chcete-li odstranit temné skvrny, které váš bratr nosí ve své duši, musíte nejprve sami být bez poskvrny; chcete-li dosáhnout odpuštění, musíte nejprve odpustit.

70. Jak krásné to bude pro vaši duši, až přijde váš poslední okamžik na zemi a duch, naplněný mírem, bude moci takto promluvit k Otci: „Pane, vše je dokonáno!“

Můj pokoj s vámi!

Učení 49

1. Vaše modlitba stoupá ke Mně jako vůně květin a Já ji přijímám.

2. Nechte svůj duch vychutnat chléb věčného života. Toto není první poučení, které vám dává můj božský Duch; již v minulosti jsem se zjevil jako člověk, abych vás naučil rozvíjet pokoru – žít tak, abyste konali dobro druhým, a zemřít na kříži lásky. Když slyšíte mé slovo, zdá se vám, jako by to bylo první poučení, které váš duch dostává, protože jste dřívější výuku nepochopili. Dnes přicházím znovu, abych hledal nemocné, jimiž jsou všechna má děti, protože všichni sténáte v tomto údolí pokání a vaše nářky se ke mně dostávají.

3. Když se bolest stane velmi silnou, pak si člověk vzpomene na Boha – jakkoli lhostejný a chladný se vůči mému učení jevil – upře na Mě své oči v touze po mém milosrdenství a ve svém zoufalství vysílá tuto modlitbu: „Pane, proč mi neudělíš to, o co Tě tak naléhavě prosím? Jestliže nemůžeš vyslyšet mé prosby, zkrát mé dny na zemi, neboť nemá smysl být na ní jen proto, abych trpěl.“ Jakou nevědomost projevujete, když takto mluvíte ke svému Otci, který je pro své děti samá láska!

4. Proto vás v této době svým učním vyvádím z temnoty neporozumění, abyste ani v největší bolesti neuhnuli z cesty světla. Brzy pochopíte, že jsem vás nestvořil pro bolest, neboť utrpení nepochází ode Mne, ale od vás. Nyní musíte urazit celou cestu, abyste znovu získali světlo a čistotu, které jste zanechali v cárech na trnech cesty.

5. Váš život je sice jako bouřlivé moře, v němž se občas bojíte, že se utopíte. Ale protože jste kvůli svým nedokonalostem klesli tak hluboko, věřte alespoň v těch okamžicích v mou přítomnost a mou moc, když jsou vaše zkoušky velmi těžké. Nedejte mi důvod, abych k vám promlouval jako k mým učedníkům „druhého času“, kteří se mnou pluli v jedné lodi a kteří, když viděli, jak se moře bouří a Ježíš spí, plni strachu a úzkosti k němu řekli: „Mistře, zachraň nás, zahyneme.“ Tehdy byla moje kárná odpověď tato: „Ó vy malověrní lidé!“

6. Milovaný lide, prozkoumej mé poučení, řiď svůj život podle vzorů těch učedníků, neboť i vy se máte stát učedníky. Pamatujte, mé děti, že od roku 1950 již toto slovo „*“* neuslyšíte. Využijte je nyní, aby vás očistilo a abyste již nebyli na cestě hříchu.

7. Moje oběť lásky v „Druhém čase“ vám ukázala, jak smýt skvrny, které nosíte na těle i na duši, i ty, které vám zanechaly jako dědictví Sodoma a Gomora*. Obětoval jsem se kvůli poučení lidí, abych jim ukázal cestu poslušnosti a lásky, na níž mohou dosáhnout svého spasení.

**Toto je narážka na hlavní hřích sodomitů, jímž je perverze pohlavnosti, a jejich přetrvávající vliv*

až do dnešní doby.

8. Nyní, když jsem vám dal nesčetná poučení, jste připraveni spasit se a očistit se. Tehdy jsem vám oznámil, že se vrátím mezi lidi, a zde jsem, abych splnil svůj slib.

9. Pokud ne všichni, kdo slyší toto slovo, pociťují mou přítomnost, je to proto, že je od Mistra odděluje jejich materialismus, jejich hřích a představy zakořeněné v jejich mysli. Ale stačí okamžik lítosti, aby Mě pocítili ve své duši. Světlo mé lásky je osvítilo, jako osvítilo Petra, když na otázku Mistra vyznával božství Ježíše. Skončují se svými neřestmi, budou s hrůzou hledět na svou minulost a začnou nový život – čistý, užitečný a důstojný. Proto vám říkám, abyste nesoudili své bratry, když mezi vás vstupují se svým břemenem hříchů a neřestí. Neodmítejte je, neboť tento záměr by se podobal záměru té skupiny, která přistihla ženu při cizoložství a přivedla ji před Ježíše, aby vyzkoušela mou spravedlnost. Jakou přísnou lekci jsem dal těm, kteří se považovali za bezhříšné ve srovnání s cizoložnicí, když jsem jim řekl: „Kdo se domnívá, že je bez hříchu, ať první hodí kamenem na tuto ženu“, a oni se zahanbení stáhli.

10. Jak chápaví, upřímní a pokorní musíte být, pokud nechcete, abych vás nazval pokrytci, jako ty farizeje, které jsem nazval obílenými hroby – navenek krásně upravenými a uvnitř nečistými.

11. Můj pohled je pronikavý a zasahuje do nehlubšího nitra vaší bytosti a do nejvnitřnějšího koutku vašeho srdce. Moje milosrdenství je připraveno zapsat vaše skutky do knihy vašeho života, která bude knihou vašeho soudu. Postarejte se, aby do ní byly zapsány pouze dobré skutky, pak bude mír, který tím vaše duše získá, předzvěstí velkých odměn v duchovním životě.

12. Dnes vzpomínáte na ten den, kdy byl Ježíš obžalován lidmi a kdy i děti, následující příklad dospělých, ve své nevinnosti volaly: „Ukřižuj ho!“

13. Stál jsem před soudci a veliká byla radost mezi těmi, kteří si přáli mou smrt, když jsem byl odsouzen k ukřižování. Jako beránek, který jde na obětování, jsem pokorně sklonil hlavu a přijal mučednictví, jak je psáno.

14. Dnes stojím opět před svými soudci. Ukazuji vám svou pravdu, abyste ji prozkoumali a posoudili, a vím, že v ní najdete chyby, které v ní nejsou, abyste ji poté mohli odsoudit. Soudte mé dílo, ale nechte v pokoji všechny ty, skrze které jsem vám dal své slovo.

15. Mezi vámi jsou duše, které se již od dávných dob a v lůně Izraele až po vaše dny na zemi očistily od svých velkých hříchů, aby byly čisté, až budou obývat duchovní prostor. Právě ony uvěřily v mou přítomnost v této době a budou to ony, kdo se zeptá pronásledovatelů mého díla: „Kvůli

jakým nedokonalostem napadáte toto učení?“ Stejně jako kdysi Pilát zeptal se davu: „Z čeho obviňujete tohoto člověka?“ — můj hlas bude mlčet, stejně jako mlčely rty Ježíše při té příležitosti, a já dopustím, aby — zatímco jedni budou soudit mé slovo — jiní je bránili, neboť z tohoto boje vzejde světlo. Můj milující pohled obejmě všechny a moje odpuštění se rovněž bude vztahovat na všechny.

16. Byl jsem předveden před Hannáše a Kaifáše a obviněn, poté před Piláta a Heroda, abych byl souzen. Amen, pravím vám, v této době se mé dílo, mé slovo, rovněž dostane před „Vrchní radu“ a poté před nového Piláta, aby bylo souzeno. Budou státní úředníci, kteří uvěří v mé nové zvěstování a v toto poselství; avšak ze strachu před světem budou mlčet a dopustí, aby bylo pronásledováno mé učení i moji následovníci, zatímco si budou umývat *ruce*, avšak ne skvrny hanby, které si naložili na svou duši.

17. V „Třetím čase“ mi bude přidělen nový kříž. Ten nebude viditelný smrtelným očím, avšak z jeho výšin budu lidstvu posílat své poselství lásky a moje „*“* krev, která je duchovní esencí mého slova, se promění ve světlo pro duši.

18. Ti, kteří Mě kdysi soudili, dnes svým duchem přinášejí do srdcí lidí světlo plné lítosti, aby napravili své chyby.

19. Aby mé učení o zlovolnosti lidí zvítězilo, musí být nejprve, jako Kristus, bičováno a vysmíváno na mučidle. Z každé rány musí proudit mé světlo, aby osvětlilo temnotu tohoto světa bez lásky. Je nutné, aby moje neviditelná krev dopadla na lidstvo, aby mu znovu ukázala cestu ke spáse.

20. Kříž, který mi nyní ukládáte, je těžší než ten z Druhého času. Tehdy jste Krista nepoznali, nyní ho všichni znáte, a přesto ho odsoudíte. Tentokrát neuvidíte Ježíše, jak pod tíhou kříže lapá po dechu a prochází kolem vašeho domu. Neuvidíte, jak je můj Duch tísněn břemenem vašich hříchů. Přesto uslyšíte můj hlas, který vám řekne: „Žízním, lidstvo“; ale moje žízeň bude touhou po lásce.

21. Maria, milující matka Ježíše, nespojí své slzy se stopami krve svého milovaného Syna; ale z nebeského království vám za vaši nevděčnost pošle svou něžnou lásku jako Matka všeho stvoření.

22. Na cestě ke svému novému Golgotě neupadnu; proto nebude třeba, aby mi přišel na pomoc nějaký pomocník, neboť jsem silný mezi silnými. Můj pohled však bude hledat mé učedníky — v očekávání, že budou věrní, tak jako byl můj apoštol Jan.

23. Blahoslavený ten, kdo dokáže správně vyložit, co vám Mistr v této vzpomínkové hodině řekl. Buďte požehnáni, vy, kteří jste v této době naslouchali Božskému Mistrovi při jeho poučení o vzpomínce. Hustá

temnota, kterou vytváří hřích lidstva, je důvodem, proč Mistr přijímá kříž mučednictví a znovu prochází cestou utrpení.

Žijete nyní ve Třetím čase a stále podáváte svému Pánu kalich utrpení; já jej však pokorně přijímám, abych vám ještě jednou dal učení lásky. Po mé tváři stékají krev a slzy, které prolévám z lásky k vám, a při poslechu mých slov se i vám derou slzy, které ve vás vyvolávají vzpomínky a lítost. Tento pláč vás očišťuje a přibližuje mě k vám.

24. Vy ženy, které jste odčinily své prohřešky, buďte dobré myslí, neboť vaše zlo bude z vás snato, abyste byly silné na cestě života. Následovaly jste Magdalénu, avšak po svém pádu jste pocítily lítost. Buďte silné, uzdravte se na duši i na těle a staňte se zdravými.

25. Přišel jsem k hříšníkům, ne ke spravedlivým; proto se nepohoršujte. Miluji všechny své děti, zdravé i nemocné, čisté i poskvrněné, a starám se o všechny. Jedno srdce Mě prosí o světlo pro své děti, jiné se přimlouvá za svou nemocnou matku, a všem uděluji své milosrdenství.

26. Jestliže jste mnoho plakali, utěšte se; jestliže vás jiní prosí o citlivost, abyste plakali nad svými hříchy, přijměte je a uklidněte se, neboť pláč je také úlevou a pokojem pro srdce, které je obtěžkáno výčitkami svědomí a vinou.

27. Pamatujte si: Když byla oběť dokonána a ti, kteří Mě pronásledovali, věřili, že světlo, které osvětlovalo cestu mých učedníků, navždy zhaslo a že s utichnutím mého hlasu bude vše u konce, uviděli v srdcích těch, kteří Mě následovali, nezhasitelný paprsek toho světla věčnosti, které nikdy nezhasne. Neboť zatímco jedni Mě nepoznali, jiní Mě milovali, a protože uměli následovat Mě, očekávali – když jsem jim slíbil, že se vrátím – bděli a modlící se Můj návrat a při všech Mých zjeveních pociťovali Mou přítomnost.

28. Stejně tak tomu bude i v dnešní době. Ti, kteří pronikli do jádra mého učení, budou i nadále bdít a s úctou očekávat naplnění mých slov, zatímco ostatní zapomenou na lásku, kterou jsem jim prokázal, a na mou horlivost je spásit.

29. Vidím bolest, která je v každém srdci, a zatímco rty mlčí, protože nedokážou slovy vyjádřit, co cítí, duše se povznáší a je se Mnou ve společenství.

Velmi blízko vašim srdcím pulzuje Duch Otce, který nad vámi bdí a žehná vám. Navíc posiluji vaši odvahu, utírám vaše slzy a žehnám vám všem, kteří jste se dnes sešli, abyste vyslechli hlas Otce, jenž vám řekl, že po roce 1950 již nebudete slyšet Jeho slovo prostřednictvím lidského rozumu.

Jste podobní mým apoštolům „Druhého času“, neboť i oni Mi mnoho naslouchali. Noste mé slovo ve svých srdcích, abyste je mohli předat těm, kteří Mě neslyšeli prostřednictvím hlasu .

30. Vy na Zemi si připomínáte určité časy a dny, které vám připomínají velké skutky vašeho Mistra na jeho cestě světem, a Já jsem svou podstatou a svou přítomností s vámi v okamžicích, kdy si připomínáte má díla. Avšak pouze lidé mají své určité dny, aby slavnostními obřady uctili památku mého utrpení. V duchovním světě se tyto události neslaví, neboť ve věčnosti neexistují žádné (určité) okamžiky ani dny; existuje pouze jediný „den“, který trvá a nikdy nekončí. Avšak má božská díla jsou přítomna v duchu spravedlivých, kteří žijí blízko svého Stvořitele, a uctívání, které prokazují svému Otci, neprojevují jen v určitých okamžicích, ale neustále.

31. Ó učedníci, kteří jste se zúčastnili mé hostiny a jedli chléb věčného života, po kterém toužil váš duch! Věříte, že každý rok umírám a vstávám z mrtvých; to se však děje pouze ve vaší představě, neboť já žiji ve věčnosti. Věříte, že můj Duch sestupuje do doupat neřesti a míst pokání, aby přinesl světlo těm, kteří zbloudili, avšak říkám vám: Jestliže si to přejete, jestliže Mě o to prosíte, učiním to, neboť neustále uděluji své milosti, aby ti, kdo zbloudili, našli cestu ke svému spasení. Můj pohled spočívá vždy na tom, kdo nosí svůj řetěz pokání, a můj Duch je věčně přítomen ve všech světech a na všech úrovních, aniž by u kohokoli dělal rozdíly kvůli jeho více či méně velkému poznání nebo duchovní zralosti.

32. Vězte, ó moji noví učedníci, že vaše uctívání a vaše pocty Pánu mají být stálé, aniž byste čekali na určité okamžiky nebo dny, abyste je přinesli, tak jako je stálá láska vašeho Otce k vám. Ale pokud chcete vědět, jak si máte každý den připomínat má díla lásky, aniž byste upadli do fanatismu, řeknu vám to: Váš život má být neustálou úctou k Tomu, který vše stvořil, tím, že se budete navzájem milovat.

33. Jednejte tak a já vám splním, o co mě pokorně prosíte: aby vám byly odpuštěny vaše prohřešky. Utěšuji vás a daruji vám úlevu; ale říkám vám: když objevíte své chyby a vaše svědomí vás soudí, modlete se, napravte svou chybu, vyzbrojte se silou, abyste znovu nespáchali stejný hřích a nemuseli Mě opakovaně prosit, abych vám odpustil. Mé slovo vás učí, abyste stoupali vzhůru a umožnili přístup světlu a duchovnosti.

34. Toto učení je cestou, která vás vede ke Mně. Chcete se těšit ze zaslíbeného království? — Připomínám vám smlouvu, kterou jste se Mnou uzavřeli na věky, a znovu ji oživuji, aby tento svazek nebyl porušen. Ptám se vás, muži Izraele: Chcete vejít do věčného života a být se Mnou?

Vnímejte Mě nyní, když potvrzuji a naplňuji proroctví a s trpělivostí vás učím, aby v budoucnu každé slovo, které vyjde z vašich úst, pocházelo z

vaší duše, která byla předtím připravena Mou láskou, a proměnilo se v skutky milosrdenství pro vaše bratry.

35. Začněte praktikovat lásku k bližnímu, snášejte svá utrpení s odevzdáním, vydělávejte si na chléb v potu tváře. Milujte se, jako já miluji vás, a bděte nad tímto národem, který jsem vyvolil ze všech a který jsem nazval „perlou“, do níž jsem vložil své dary milosti.

36. Nejednejte jako Tomáš, když vás vystavím zkoušce, nepožadujte ode Mne, abych vám dovolil vložit prsty do rány na mém boku, abyste uvěřili. Když vám musím dát poučení, které otřese vaší duší, nepoznávájte Mě, nepochybujte, abyste poté neplakali z lítosti. Neboť váš život je cestou zkoušek a zázraků, bolestí a poté radostí, v nichž se duše formuje na žebříku k dokonalosti.

37. Nebudte jako Petr, nezapírejte Toho, který vám dal svá učení s takovou láskou, a nestyděte se ani za to, že patříte k tomuto lidu a že máte duchovní dary, které jsem vám svěřil; neboť pak Mne zapřete – ne třikrát jako ten učedník, ale tisíckrát tisíckrát, protože jste se rozmnožili počtem a váš nedostatek víry se projeví v jiných národech.

38. Bděte, aby moje věc nebyla zrazena a aby v srdcích nevyklíčilo Jidášovo semeno, a — až přijde hodina probuzení pro tato srdce — aby ve svém zmatku nevěřili jako ten učedník, že tělesná smrt je osvobodí od výčitek svědomí, které jim způsobuje spáchané provinění. Jinak vstoupí do Duchovního údolí, aniž by našli pokoj pro svou duši, která nikdy nezemře.

39. Hle, jak vám ukazují pravý život, když se vám přibližují a dávám vám pocítit svou přítomnost. Ale jen málokdo z vás má zájem to poznat; vy ostatní „umíráte“ postupně z nedostatku víry, protože jste ve Mne nevěřili, když jsem se stal člověkem v „Druhém čase“. Dnes opět zpochybňujete mé slovo a mé zjevné skutky a zkoušíte mě, i když jsem přišel jen proto, abych vás probudil k duchovnímu životu a seznámil vás s pravdou.

40. Můj Duch prožívá utrpení, které nemá konce. V každém okamžiku je povýšen na kříži a trnová koruna svírá mé spánky. Mé rány se otevírají a já jsem znovu obětován, abyste na mém příkladu našli učení lásky k svým bližním a žili navždy.

41. Dnes k vám přicházím v Duchu a říkám vám, že já žiji věčně, zatímco vy jste mnohokrát zemřeli, protože ačkoli mě máte kolem sebe a slyšeli jste mé slovo, neumíte je přijmout do svého srdce tak, jak to činí půda, když ji rozorává rolník a napomáhá klíčení semene. Proto mé semeno lásky nepřineslo stonásobnou úrodu a nerozmnožilo se, jak je mou vůlí.

42. V této době soudím živé i mrtvé. Světlo mé lásky se vylévá do každé duše a na všechno tělo. „Blaze těm, kdo trpí, neboť oni budou potěšeni.“ Blaze pokorným, neboť oni sklídí slávu a chválu.

43. Až přijde čas, vydej se na cestu, milovaný lide, a dej svým bratrům pocítit mé svaté slovo. Jako dobří učedníci se rozptýlíte po světě a toto nové evangelium, které vám zanechávám, se rozšíří. Toto světlo, které vychází ze šesté pečeti, osvětlí lidstvo té doby a s ním budou odhalena tajemství.

Moje učení se uchytlí v jiných národech a vše, co lidé neobjevili, poznají skrze světlo, které poskytuje Sedm pečetí. Vy však budete mluvit o těchto učeních, která jste přijali, a budete učit lidi plnění mých přikázání.

44. Až mé děti proniknou do jádra mých učení, pochopí, že bylo mou vůlí spojit se s lidmi z ducha k duchu, že jsem se k nim vrátil, protože má smlouva je nerozlučná.

45. Nikdo, kdo nezná mou pravdu, se nemůže nazývat živým, ani ten, kdo páchá zločinné činy, ačkoli má toto učení, se nemůže nazývat učedníkem. Přišel jsem, abych přivedl zpět duše, které zabloudily, a osvobodil je od nevědomosti a hříchu.

46. Očistěte se jako Magdaléna a žijte pro mou službu. Ona se obrátila z lásky a lítosti. Jelikož svět neprobudil mou lásku, uctívejte mě alespoň vy, kteří jste mě slyšeli, tím, že budete plnit přikázání, které vám říká: „Milujte se navzájem.“

47. Národy, které dnes žijí ve válce, jsou „bláznivé panny“, které nechtěly zůstat bdělé, a když se objevil Ženich a klepal na jejich dveře, spaly. *Tento* lid zde Mě pocítil a proto dosáhl zachování míru.

48. Byl jsem vaším služebníkem, abych vás naučil pokoře. Vždy, když jste Mě spravedlivě prosili, splnil jsem vám to, vaše vůle je mou vůlí. Prosíte Mě, abych vám nedopřál nouze, abych uchránil vaše domovy před nedostatkem, a Já vám dávám vše potřebné. Dávám vám vše, aniž byste o to prosili, neboť jsem váš Otec a miluji vás. Jaká bolest může trápit dítě, kterou by Otec necítil? Kdo z vás neměl chléb k jídlu, je bez oděvu, nebo komu chybí střechu nad hlavou? — Bděl nad všemi svými dětmi. Čistý vzduch vás živí, pole vám nabízejí svá semena a plody, aby vás nasýtila. Nechyběl žádný pramen, který by vám poskytoval vodu k uhašení žízně. Dal jsem člověku inteligenci, aby hledal prostředky k životu a mohl vést sytý život tím, že v přírodě objevuje to, co je nezbytné pro jeho blaho. Pochopte, že to nejste vy, kdo stvořil bytosti a udržuje je při životě, ale Já, který vás miluji a každému stvoření přiděluji jeho určení.

49. V této době, kdy jsem se zjevil v Duchu, abych vám dal své poučení, říkám vám: Naplňte Třetí zákon, který vám zanechávám. Nechte svůj duch

spěchat ke Mně, přijměte mou milost, aby mé světlo zářilo ve vás a „Slovo“ bylo na vašich rtech.

50. Omyjte se svými slzami pokání a lítosti. Rozšiřte své chápání modlitbou, aby vaše závěry byly správné. Pak pocítíte na sobě světlo mé inspirace a vaše radost bude nezměrná. Poté, co přijmete tuto božskou inspiraci, vyrazíte, abyste svým bratrům hovořili o mém díle, a vskutku, pravím vám, vaše slovo bude svědectvím pravdy.

51. Zjevil jsem vám své učení skrze slovo, které bylo hlášáno ústy mnoha hlasatelů, uvnitř mnoha shromaždišť, s jedním a týměž duchovním významem a v jedné a téže formě, a které (všem) vytyčilo stejnou cestu a ukazovalo ke stejnému cíli.

52. Nikdo z těch, kteří Mě v této době slyšeli, nemůže – aniž by lhal – tvrdit, že Mi nerozuměl, neboť každý, kdo byl povolán, byl předem připraven. Mé slovo je božský poklad, o který nechci, abyste si ho nechávali jen pro sebe. Nestávejte se lakomými boháči, neboť jinak – v domnění, že vlastníte mnoho moudrosti – nebudete mít nic. Vpravdě vám říkám, sobectví je temnota a temnota v duši je nevědomost.

53. Mé učení ve Třetím věku je podrobné a jasné, je to poučení, které vám vysvětluje Eliáš svými slovy a které navíc vaši duchovní bratři* svými radami činí srozumitelným, abyste nežili v omylu. Který z mých učedníků, který toto poučení přijal, se bude cítit příliš slabý na to, aby splnil mé přikázání a přinesl lidem toto poselství?

**Mají se na mysli ochranní duchové, kteří se prostřednictvím svých chráněnců rovněž projevit.*

54. Chci, abyste se naučili všem způsobům a možnostem, jak praktikovat aktivní lásku k bližnímu, abyste Mi neříkali: „Otče, jak můžeš chtít, abych se dělil o svůj chléb nebo peníze se svými bližními, když je jich tak málo?“ – Pokud nevíte, jak máte projevovat milosrdenství, nemůžete své bližní v těchto učeních poučovat.

55. Amen, pravím vám, že i když jsou vaše ruce v mnoha případech prázdné tváří v tvář trpícímu, vaše duše v sobě vždy najde něco, co může dát. Pokud nemáte z materiálního hlediska nic, co byste mohli sdílet se svými bratry, nechte svou duši nabídnout z toho mnohého, co vlastní. Uvědomte si však: Jestliže je nutné, aby vaše láska k bližnímu spočívala v materiálním, nesmíte se vyhýbat plnění své povinnosti tím, že řeknete, že (dobrý) úmysl stačil. Učte se od svého Otce, který vám dává vše, jak pro duši, tak pro tělo. Učte se od Ježíše, který vás učil, abyste vše obětovali z lásky k svým bratrům.

56. Nesete svůj kříž s trpělivostí a láskou, abych vám mohl říci: Budte požehnáni! V srdcích některých mých dětí vidím bouře, které se rozpoutaly, a jim říkám: Bděte a modlete se, neboť bouře pomine a vy znovu uvidíte zářit duhu míru.

57. Až zítra lidstvo obklopí soužení, budete děkovat, protože díky zkouškám, které dnes prožíváte, jste dokázali posílit svou duši. Kdybyste mohli vidět obrazy bolesti, hladu a bídneho života, které se v milionech vyskytují v národech, které jsou ve válce, neodvážili byste se stěžovat; a vpravdě, říkám vám, že i když mě mnozí z vašich bratří nepožehnavají, alespoň mě neurážejí!

58. Bděte a modlete se, staňte se hodnými mých dobrodiní a modlitbou zničte vše, co způsobuje lidskou zkaženost.

59. Po chaosu, který se blíží, budou lidé hledat mou otcovskou lásku a najdou Mě v očekávání všech mých dětí. Neboť v „Třetím čase“ Mě pozná celé lidstvo a všichni se duchovně sjednotí ve stejné úctě k Bohu.

60. Lidé se chovali jako „ztracený syn“; ale až sami promrhají poslední zbytky svého dědictví, vzpomenou si na svého Otce a vrátí se k Němu.

61. Varuji vás všechny svým prorockým slovem. Poslouchejte je a šířte je, abyste zítra, až uvidíte, jak se naplňuje, poznali, že to byl váš Otec, kdo vás to naučil.

62. Jak daleko je lidstvo od duchovního boje, který ho čeká! Kolik mých dětí, jejichž rty nikdy nevyslovily mé jméno, bude překvapeno, když ho uslyší všude velebit!

63. Říkám vám, abyste vyslovovali mé jméno pouze tehdy, když to považujete za nezbytné, abyste naučili své bratry úctě k Otci.

64. Když uvidíte, že ze světa zmizela veškerá morálka, ctnost a spravedlnost, bude se vám jejich obnova jevit jako nemožná; právě v tom se však projeví velikost mého učení.

65. Nechte mé učení rozkvétat ve vašich srdcích. Vnímejte se s láskou, pomáhejte si navzájem ve vašem duchovním poslání, podporujte se v zkouškách.

66. Až se připravíte tím, že budete plnit můj zákon, dám lidstvu znamení, která oznámí vaše sjednocení.

67. Kdy budete připraveni, aby vaši bližní pocítili ve svých srdcích touhu žít v lůně tohoto národa? Pochopte, jak závažný je úkol a odpovědnost těch, kteří Mě v této době Mého zjevení slyšeli prostřednictvím lidského rozumového orgánu.

68. Milujte se navzájem a uvidíte, že vás budou následovat velké davy lidí, neboť lidé čekají jen na příklad pravého milosrdenství a lásky, aby

následovali mou pravdu. Když ve srdcích svých bratří sklídíte víru, pocítíte ve svém bytí mou lásku a pro vaši duši nebude větší odměny než mír.

Můj mír s vámi!

Učení 50

1. Jako skřivan, který roztahuje křídla, aby zakryl svá mláďata, tak se i má láska rozprostírá nad vámi.

2. Tento hlas, který vás volá, je hlasem Božského Mistra; toto slovo pochází od Toho, který stvořil vše. Ten, kdo má moc učinit vše, promění kámen vašeho srdce v svatyni lásky a povznesení a zapálí světlo tam, kde byla jen tma.

3. Někteří z vás budou proměněni a připraveni mým učením, aby se vydali na hledání těch, kteří zabloudili v poušti. Neboť tak vidím lidský život – jako poušť. Mnozí se cítí osamělí uprostřed milionů duší a umírají žízni, aniž by byl někdo, kdo by jim podal trochu vody; tam pošlu své nové apoštoly.

Chci, aby mé jméno bylo jedněmi vyslovováno s láskou a druhými vnímáno s dojetím. Chci, aby se o něm dozvěděli ti, kteří ho neznají. Jsou lidé – staříci, ženy a děti –, kteří o mé existenci nic nevědí. Chci, aby mě všichni poznali a věděli, že ve mně mají nejlaskavějšího Otce, aby mě všichni slyšeli a milovali.

4. Musíte se připravit, neboť se velmi blíží okamžik, kdy se ve vašich duších dám pocítit. Přijdu k vám a zaklepu na dveře každého srdce: Blahoslavený, kdo mi umí poskytnout útočiště. Jedny budu prosit o chléb, jiné o vodu, jak vám prorokoval můj učedník Jan: „Hle, stojím u dveří a klepu. Kdo uslyší můj hlas a otevře dveře, k tomu vejdu a budu s ním večeřet a on se mnou.“

5. Pochopte, že to nebudou hmotné věci, o které vás budu prosit; budou to skutky lásky vaší duše. Neboť mým hladem a žízni je to, abyste se navzájem milovali a žili v míru.

6. Nechte mou lásku klíčit ve svých srdcích a uhaste s ní žízeň, která šíří toto lidstvo.

7. Neunavil jsem se vás očekávat; vy jste však unaveni z tolika putování, neboť jste si svou (vývojovou) cestu prodloužili. Nikdo se nemusí bát následovat Mě, neboť Já budu jeho oporou.

8. Bojujte za to, aby se lidstvo duchovně povzneslo. Až to uvidíte skutečně, budete se radovat a děkovat svému Otci. Ale pokud by vám nebylo dopřáno to zažít, nebojte se, nechte semeno zaseté. Neboť pokud nesklidíte plody zde, sklidíte je v životě, který vás čeká. Jaký bude ten život? — Nebojte se, věřte v něj, neboť je nekonečně krásnější a dokonalejší než ten, v němž dnes žijete. Ve vašem jazyce neexistují slova, která by mohla popsat nebo vyjádřit Božské, a kdybych vám ten život v jakékoli formě popsal, nedokázali byste jej ani duchovně uchopit, ani pochopit. V každém světě a na každé úrovni, které dosáhnete, vám řeknu

to, co tam potřebujete vědět. Přesto vám mám v tomto světě mnoho co zjevit, abyste se mohli povznést k těm, kteří na vás čekají, aniž byste klopýtli o překážky na cestě.

9. Chci, aby člověk dosáhl moudrosti být pokorný a zároveň dobrotivý. Podívejte se, kolik lidí se díky troše vědění stává domýšlivými, cítí se důležitými, uchopí žezlo a korunují se před svými bližními. Budte pokorní ze srdce, budte prostí a přístupní, pak vás korunuji, avšak ne lidskou marnivostí. Není nutné, aby lidstvo tuto odměnu vidělo. — Nehleďte odměny mezi lidmi, kteří vám mají co nabídnout jen velmi málo. Usilujte o to, aby vás odměnil Ten, který je zcela spravedlivý a vše vlastní.

10. Nezastavujte se na své životní cestě, nedělejte kroky zpět ve svém vývoji. Uvědomte si, kolik utrpení a proměnlivých osudových zvratů jste museli překonat, abyste se dostali až sem. Rybář srdcí vás osvobodil a přivedl do bezpečí; neznečišťujte se znovu.

Poslal jsem vás na zem, abyste odčinili své prohřešky, a ne abyste je znásobovali. Nemyslete si – protože vidíte, že vám odpouštím každé pochybení –, že můj soud k vám nikdy nepřijde a nepřinutí vás probudit se ze svého snu o velikosti. Nechte mír mé lásky, aby vám zjevil vše, co podle mé vůle máte vědět, aby to nebyl bolest mého soudu, který k vám promlouvá.

11. Učte se, využívejte božské poučení a proměňujte je v činy. To bude (nejlepší) způsob, jak dokázat, že jste se ode Mne poučili. Ale když se vás zeptám, co jste udělali s mým láskyplným učením, doufám, že neodpovíte, že jste nepochopili, co jste slyšeli, a že vám je vše neznámé. Kdybyste vy, kteří jste slyšeli má slova, svými skutky popírali mou lásku a mou spravedlnost – jaké semeno byste pak zanechali na zemi?

12. V tuto chvíli je mou vůlí, abyste se modlili za národy světa, za své lidské bratry, a slibuji vám, že sestoupím ke všem jako „skřivan“*, tak jako jsem již sestoupil k vám.

**„Skřivan“ je poetickým symbolem toho, že Pán ve svém slovu sestupuje k nám, aby nás potěšil a ochránil, tak jak nás skřivan potěší svým trylkováním a chrání svá mláďata svými křídly.*

13. S láskou a radostí vidím, že jste se všichni připravili, abyste Mě přijali – jedni svými dobrými skutky, jiní svou bolestí a další duchovní pokáním. Museli jste projít trnitými cestami, abyste se dostali ke stromu, na kterém zpívá slavík, jehož zpěv dává srdci pokoj.

14. Když jste vyšli na cesty života, zkušenosti a vývoje, šli jste se svým dědictvím; ale nyní, když slyšíte můj hlas, který vás překvapil na půli cesty, nacházím vás bez dědictví.

15. Jaké dědictví má Mistr na mysli? — Dědictví ducha. Neboť zatímco jedni o něj přišli, druzí ho vyměnili za marnosti světa. Ale přišel okamžik, kdy jste pocítili potřebu duchovních darů, a protože jste je v sobě nenašli, začali jste je plni úzkosti hledat tou či onou cestou. Proto vás často nazývám „ztracenými syny“, neboť jste podobní tomu, o kterém jsem vám vyprávěl ve svém podobenství.

16. Ve vašich srdcích jsou vryty stopy bouří, které jimi prošly, na vašich nohou jsou ještě čerstvé jizvy, které na nich zanechaly trny cesty, a ve vašem celém bytí vidím útrapy života, o kterém dnes chápete, že nemůže být věčný.

17. Váš duch prožil dlouhou noc bezesného bdění a slz; avšak naděje, v níž jste vkládali důvěru, když jste se vydali hledat Mě, nebyla zklamána. Neboť vás překvapilo krásné svítání a na okamžik oslnilo váš duch.

18. Konečně se „ztracený syn“ – přítomný v srdcích všech, kteří tvoří tento lid – vrátil do domu svého Otce, znovu uslyšel Jeho hlas a pocítil, že je obklopen nekonečnou láskou. Hanba za to, že má roztrhané šaty a bosé nohy, zmizela, když pocítil na čele otcův polibek, jako důkaz toho, že vše bylo odpuštěno tím Otcem, který dlouho čekal na návrat svého syna.

19. Proto jsem vám dnes řekl, že jste se všichni připravili, abyste Mě přijali, a že jste se stali hodnými Mé lásky. Když jste odpočinuli a vzlyky ve vašich hrudích ustaly, váš Otec, proměnil se v Mistra a dal vám své poučení, abyste mohli začít plnit úkol, pro který jste byli stvořeni a posláni na zem.

20. Kdo prohlubuje svou lásku k Otci a stává se jeho učedníkem, ten již poté nemůže zabloudit. Všechny je vpustím do svého svatostánku, aby při pohledu na čistotu a dokonalost, které v něm vládnou, se neodvážili jej kdykoli poskvřit.

21. Nováček propadá při kázání Božského Mistra radostnému nadšení a při pronikání do smyslu Jeho učení si uvědomí, že dědictví, o které se domníval, že je na své životní cestě ztratil, bylo vždy s ním. Jeho oči to však neviděly a jeho srdce to necítilo, protože byl hluchý, slepý a necitlivý ke svým duchovním darům. Znovu posílen, jistý a plný důvěry má touhu – protože miluje svého Stvořitele a cítí se jím milován – znovu projít cestami, které za sebou zanechal. Ne však proto, aby se ztratil, ale aby je osvětlil, odstranil trny a vyhledal zbloudilé poutníky a ukázal jim směr k tomu stromu, u něhož sám znovu našel život a víru.

22. Blahoslavení jsou ti, kdo neúnavně hledají pravdu, a ještě více ti, kdo si ji po jejím nalezení nenechávají pro sebe, ale přinášejí ji lidem, aby jejím světlem osvětlili cestu svých bratří.

23. Nazval jsem vás „dělníky“ a vy jimi skutečně můžete být. Dal jsem vám čas, semeno, vodu, pole a nářadí.

24. Symbol, kterým k vám mluvím, je jednoduchý, abyste mohli pochopit vše, co vám chci v těchto poučeních sdělit.

25. Zanechávám na vaší duši svou milost, která vás činí plodnými a laská vás. Ani na hory, ani do údolí, ani na květiny jsem nevyžil takovou milost, jako na vás. Moje láska vás bude vždy provázet; ale toto slovo, které vám nyní předávám prostřednictvím lidského rozumového orgánu, s vámi nebude navždy.

26. Poslouchajte má slova a uchovejte si je ve svých srdcích. Jestliže jsem lidstvu neudělil, abych se – znovu se stal člověkem – vrátil na Zemi, jak je to přáním a náboženským přesvědčením mnohých, tak vám rovněž neudělím, abyste mě po stanoveném termínu, který je na konci roku 1950, nadále slyšeli v této podobě. Dnes ještě nevíte, co pro vás po této době připravuji.

27. Chci vás připravit, abyste uzdravovali nemocné, abyste utěšovali vdovy a sirotky, abyste obraceli hříšníky slovy plné moci, abyste uzdravovali „malomocné“ a naplňovali světlem duchovní cestu svých bližních.

28. Znovu vám zanechávám a předávám semeno života, lásky a duchovnosti. Už ve svém životě své dědictví neztrácejte.

29. Zanechávám vám svůj pokoj, neboť Já jsem pokoj, který se rozprostírá po světě, podobně jako křídla skřivánka, který v hnízdě zakrývá svá mláďata. Kdy budete duchovně jako skřivánci pokoje?

30. Nechal jsem vás narodit se v tomto hnízdě lásky, kde vám nikdy nechyběla potrava a kde mé učení naplňuje vaše srdce radostí. Ještě jste slabí, vaše křídla ještě nevyrostla, peří je řídké. Ale přijde den, kdy se budete cítit dost silní, abyste vzlétli, překonali vzdálenosti a vzdorovali zuřícím bouřím. Nejednejte jako ti, kteří chtěli opustit hnízdo předčasně a zřítily se na zem, protože ještě neuměli mávat křídly. Počkejte, až vám ukážu cestu, pak se neztratíte. Jako velké hejno skřivánek se rozptýlíte, nesouce olivovou ratolest jako symbol míru, a v listí stromů si postavíte nová hnízda.

31. Ptáte se Mě, proč jsem k vám v této době přišel, a Já vám říkám: Nejste si vědomi všeho, co se děje ve vašem okolí? Nevíte, že to, co se v poslední době stalo na světě, a to, co se odehrává v současnosti, znamená zvěstování Mého příchodu a Mé přítomnosti mezi lidmi?

32. Podívejte se, jak válka zachvátila nejvyspělejší národy a jak zlo dosáhlo svého nejvyššího stupně vývoje. Lež je přijímána, jako by byla pravdou; věda, když lidstvu odhalila velká tajemství, dovolila, aby byla použita ke zničení. A kolik nečestných činů svět schválil jako dobré ! Právě tehdy se u vás zjevují, abych osvětlil váš rozum a zastavil vás ve vašem zběsilém běhu do propasti.

33. Mluvím k vám svou věčnou pravdou a říkám vám: Hledáte-li rozptýlení a toužíte-li po vědě, ve Mně najdete pravou vědu a pravou radost.

34. Jak malá je vaše planeta, a přesto – jak daleko od sebe žijete! Kolik sváru je ve vašem světě!

35. Člověk již není nevědomý, jeho duševní a intelektuální vývoj je velký; proto je v této hodině zkoušky také velmi velká jeho odpovědnost. Člověk této doby možná řekne, že nezná mé zákony a mou spravedlnost. To však není pravda, protože v sobě nese světelnou duši. Důvodem (jeho porušování zákonů) je to, že duše podléhá pokušením a rozkoším světa, kterým klade své duchovní dary k nohám a před nimiž sklání hlavu.

36. Lidstvo, z lásky k tobě jsem sestoupil a zhmotnil se v této podobě. Můj Duch sestupuje do propastí a moje pomocná ruka se natahuje, aby zachránila zbloudilou ovci. Učím vás modlit se a prosit duší, a ne rty; neboť to není tělo, které má prosit, ale duše, která ví, čeho oba potřebují. Dal jsem vám řeč, abyste se mohli dorozumět se svými bratry.

37. Jazyk duše je nad rámec vašeho jazyka a vašeho myšlení. Jak může tělo vyjádřit to, co cítí duše? Tyto způsoby vyjádření budou vždy ubohé a tyto projevy v modlitbě nedokonalé. Vždy bude slza, která vytryskne z vašeho oka a kterou často nikdo nevidí, lépe promlouvat k Otci – vzlyk, který se dusí ve vaší hrudi, bolest, kterou mi v tichosti přinášíte a kterou s trpělivostí snášíte, nebo vaše dobré skutky, jejichž duchovní obsah stoupá ke Mně, tak jako z květin vychází vůně.

38. Svou přítomnost mezi vámi dokazují skutečností svého učení. Někdo může říci: „Mistře, je těžké uvádět tvé učení do praxe a možná je nevhodné pro naši materialistickou dobu.“ Ale říkám vám, totéž se říkalo o mém slově v „Druhém čase“, a přesto to byli právě pohané a modláři, kteří se k němu obrátili nejrychleji.

39. Stejně jako jsem vám ohlásil tyto časy velkého utrpení, tak vám také říkám, že až zmatek pomine, nastane mezi lidmi harmonie.

40. Pýcha, ti, kdo se považují za něco víc, ti, kdo postrádají lásku k bližnímu a spravedlnost, budou na onom světě na čas zadrženi, aby na zemi mohlo vzkvétat dobro, mír a spravedlnost a aby uprostřed ní rostla duchovnost a dobrá věda. Neboť nebude nutné, abyste vedli mystický*

život, abyste se Mi zalíbili, ani nikdo nebude nucen, aby Mi následoval. Neboť skutky, které Mi přinášíte pod nátlakem, nebudou Mnou přijaty. Ke Mně se dostanou pouze dary z dobré vůle, upřímné impulsy, spontánní láska. Také nechci, abyste Mi sloužili ze strachu z trestu. Je na čase, abyste věděli, že Bůh své děti netrestá. Neurazte Mě proto již svými špatnými soudy (o Mně).

**Zcela ponoření do duchovna a stažení ze světa.*

41. Nikdy se nenechte vést sobectvím a nikdy nic nedávejte proto, že předem myslíte na odměnu; neboť to není ani láska, ani milosrdenství. Váš duch neočekávejte, že na světě sklídíte lásku jako odměnu za své dobré skutky; neboť jste nepřišli na zem, abyste *sklízeli* lásku, ale abyste ji *zaseli*. Sklizeň není z tohoto světa.

42. Ti, kteří splnili svůj úkol v tomto životě, opustili jej s mírem v srdci, s úsměvem na rtech, plni uspokojení a pokory, a požehnali všem, aniž by mysleli na všechnu tu bolest, kterou sklídili za lásku, kterou zaseli. Já jsem dokonalá a spravedlivá odměna za vaše skutky. Nezapomeňte, že jsem vám řekl: „Vše, co uděláte svým bratrům, děláte Mně.“

43. Jestliže kvůli krátkému aktu pokání a duchovního povznesení sestoupí můj božský paprsek na tato těla (nositelů hlasu) a vloží na jejich rty slovo, které vyjadřuje mé božské učení, které vás dojíká a nechává vás chvět se láskou – co vám teprve dá Otec, až se plní zásluh ve své duši ocitnete v tom druhém světě?

44. Říkám vám dokonce: Proste Mě o Mé žezlo a Já vám je dám! Ano, mé děti, umějte prosit a vše vám bude dáno; neboť pokud se jednoho dne stanete hodni Mého žezla, neodepřu vám ho. Chci však, abyste toto slovo správně pochopili, abyste neupadli do omylu.

45. Mnoho lidí uznávané učenosti ve světě Mě v této podobě nebude schopno poznat a bude Mě popírat. Ale nenechte se tím překvapit, neboť jsem vám to již dávno oznámil, když jsem vám řekl: „Buď požehnan, Otče, že jsi svou pravdu zjevil nemocným a skryl ji před učenými a moudrými.“

To se však neděje proto, že bych svou pravdu před někým skrýval, ale spíše proto, že ti, jejichž mysl je nezatížená, mě ve své (duchovní) chudobě či bezvýznamnosti dokážou lépe vnímat, zatímco nadaní lidé, jejichž mysl je plná teorií, filozofií a náboženských doktrín, mě nedokážou ani pochopit, ani vnímat. Ale pravda, která je pro všechny, přijde ke každému v předurčený čas.

46. Mnozí přijdou a řeknou vám, že to nejsem Já, kdo k vám promlouvá, že to není moje božská podstata, která se vlévá do tohoto slova. Na to někteří z vás začnou pochybovat a ve svém zármutku Mi řeknou: „Mistře,

jak je možné, že ztrácím víru a musím (nyní) žít bez zákona a bez Boha?“ Ale vskutku, pravím vám, kdo Mě pocítil a prožil, nemůže Mě již popírat.

47. Bouře myšlenek a temných sil již dlouho rozděluje lidi. Bouře světla je v této době sjednotí. Babylonská věž, kterou lidé postavili, byla zničena, ale v srdcích národů a ras ta věž pýchy dále rostla. Pouze duchovní bouře jej může strhnout a tato bouře nyní začíná otřásat jeho základy a zdi. Avšak až bude tato věž zničena, vztyčí se na jejím místě jiná, kterou nelze zničit, protože její pevné základy nebudou spočívat na neshodách, ale na bratrství a harmonii.

48. Abych vám pomohl pochopit mé učení, říkám vám: Přijměte Mě do svého srdce, abyste mohli pochopit učení, které vám v této době zjevuji. Toto slovo, které vám předávám, je Nový zákon, který vás povede k věčnému životu. Blahoslavený ten, kdo rozpozná vysoké hodnoty tohoto slova; neboť pak v onom světě rozpozná vysoké hodnoty, které tam existují.

Nežádejte důkazy, abyste uvěřili, neboť byste napodobovali pohanské národy starověku, a nyní jsou jiné časy. Nedovolte, aby vaše materializace a vaše pochybnosti zašly tak daleko, že budete popírat své proroky a dokonce je zabíjet, jak jste to činili v „Prvním čase“. Znovu jste se narodili v těle, abyste udělali krok vpřed na cestě vývoje, ne abyste zůstali u stejné lekce. Pokud je mé nové učení hlubší — podívejte se, jak vám je Já sám vysvětluji, abyste mu porozuměli.

49. Všichni dostáváte stejné učení, ale ne všichni máte stejný počet reinkarnací. Žijete ve Třetím čase a někteří stále nevědí, v jakém čase žijí, ani co je pravda, ani která cesta je ta správná.

50. Toto je doba světla a Ducha, a mnozí stále ještě neznají pravou úctu k Bohu. Zatímco jedni nemají ani nejmenší strach z mé spravedlnosti, druzí se Boha bojí falešným a neopodstatněným způsobem. Říkám svým učedníkům, že člověk se má bát sám sebe, neboť je to *on*, kdo jedná, kdo buduje nebo ničí. Jak nespravedliví se chováte vůči svému Otci, když v hluboké bolesti, kterou si sami způsobujete, ke Mně říkáte: „Pane, proč mě trestáš?“ — Já nekladu trnovou korunu na hlavu svých dětí, ani jim nekládám na ramena těžký kříž. *Oni* sami sebe odsuzují, korunují a zahrnují se útrapami.

51. Ježíš, Spravedlivý, přijal korunu, kterou jste mu nasadili, a kříž, který jste mu naložili; neboť jeho oběť a jeho krev byly jediné, co bylo hodno tím svým příkladem vytyčit cestu, po níž musíte stoupat, abyste se očistili od svých hříchů.

52. Já jsem váš soudce, avšak můj rozsudek, který je neodvolatelný a neúprosný, pramení z lásky. Dnes soudím živé i mrtvé; avšak naučte se

pochopit, kdo jsou živí a kdo mrtví. Já jsem vzkříšení a život a probouzím k novému životu ty, kteří byli mrtví pro pravdu. Přicházím jako král, avšak nenosím korunu marnivosti, neboť mé království je královstvím pokory. Pro mnohé jsem mrtvý, který vstal z mrtvých, protože jsem přišel v Duchu k lidstvu, abych mu znovu řekl, že „mé království není z tohoto světa“ a že — abyste slyšeli hlas svého Krále a Pána — je nutné pozvednout duši, abyste se k Němu dostali.

53. Kdo během svého pobytu na zemi podlehl pokušením a byl otrokem světa a svých vášní, toho smrt překvapí bez síly a bez vývoje duše, což je, jako by smrt nosil v sobě.

54. Zlu se ve světě staví trůny a prokazuje se mu úcta ve všech možných podobách. Dobro se vysmívá a bojuje se proti němu, jako by bylo škodlivé nebo zbytečné. Ale když vás můj hlas volá z nekonečna, abyste ke Mně přišli cestou dobra, která je jedinou cestou, která ke Mně vede, děje se tak proto, že jsem váš Stvořitel a že Mi patříte. Hledám-li vás, činím tak proto, že vás miluji a nechci, aby někdo přišel o blaženost, kterou mám připravenou pro všechny. Přišel jsem jako zloděj, abych vás překvapil; avšak to, co jsem hledal, je váš duch. Jelikož jsem viděl, že nesete těžký kříž, nechtěl jsem jeho tíhu ještě zvyšovat svým soudem; spíše vám pomáhám jej nést.

55. Amen, pravím vám, že od vás *zatím* nemohu vyžadovat dokonalé skutky, neboť jste se narodili v hříchu a žijete v hříchu. Ujišťuji vás však, že mocí svého slova nechám z vašich srdcí vyrůst ctnosti. Dary, které jsou přítomny ve vašem duchu a o nichž lidstvo věří, že patřily pouze spravedlivým a prorokům jiné doby, se nyní objevují i u velkých hříšníků, a prostřednictvím těchto darů bude lidstvo spaseno.

56. Žízním po vaší lásce, hladovím po vašem míru. Ale i když máte hlad a žízeň — co Mi pak můžete dát? Vaším duchovním posláním je mír. Bďte a modlete se, abyste tento dar, který jsem vám svěřil, proměnili ve skutečnost. Modlete se každý den na krátkou dobu a zbytek času věnujte plnění svých duchovních i hmotných povinností.

57. Řekněte lidem, že jsem osvětlil cestu hříšníků, aby mohli uniknout záhubě. Přicházím hledat ty, kteří zbloudili, neboť spravedliví jsou již u Mě.

58. Naučím vás procházet světem s mírností a zároveň s pevností. Když v této době začalo mé zjevení — kdo by vám tehdy mohl říci o všech duchovních milostech, kterých se budete těšit?

59. Prozkoumali jste prorockví minulých časů a zjistili jste, že bylo ohlášeno mé nové zjevení. Avšak když jste obdrželi zjevení Marie, vaší Nebeské Matky, mnozí se ptali: Měla být ohlášena i přítomnost Marie? —

Amen, pravím vám, kdybyste správně vyložili proroctví apoštola Jana z Efezu (), zjistili byste, že i její „přítomnost“ musela být v této době.

60. Kolik z těch, kteří patří k tomuto lidu, ani neprozkoumali Písma; neboť vnuknutí jejich ducha a víra jejich srdce jim v hloubi duše řekly: Je to Božský Mistr. Je to naše Duchovní Matka.

61. Amen, pravím vám, kdekoli se projeví můj Duch, tam bude přítomna mateřská něha a dobrota Marie.

62. Proč ji mnozí nepoznali? Uvažujte: Kdyby žila pouze jako žena a její poslání se omezovalo na to, že porodila to tělo, v němž se zjevilo „Slovo“, nezanechal bych ji vám přímo u paty kříže jako Matku, ani by ji moji učedníci nepovažovali za svou vlastní Matku poté, co Mistr odešel. V dnešní době, kdy jedna část lidstva popírá její čistotu a božskost a druhá část ji uznává jako Univerzální Matku, uctívá ji fanatickými, nevědomými a modlářskými kultovními obřady, posílám vám své světlo a dopřávám vám její přítomnost, abyste skrze její slovo, její mateřskou podstatu, šíří nekonečnou něhu a božskou útěchu, vydáte se k lidem a ve svých srdcích poneseťe svatyni, v níž vaší nejněžnější obětí bude ta, kterou zasvětíte své Nebeské Matce. Pak budete právem nosit jméno Trinitársko-marianští spiritualisté.

Můj pokoj s vámi!

Učení 51

1. Učedníci, s jakou radostí a něhou Mě dnes přijímá vaše srdce! Důvodem je to, že předtím byla mezi vámi vaše Duchovní Matka a zahalila vás do své božské podstaty.

2. Jaká radost bude ve vaší duši, až jednou bude žít mimo hmotu, která ji drží v zajetí, v oblastech míru a bude moci navždy slyšet hlas Nebeské Matky jako božský zpěv.

3. Víra a láska k vaší Duchovní Matce je semeno, které vám svěřuji, abyste je pěstovali v srdcích svých bratří. Všichni, kteří díky mé milosrdnosti přijali znamení na čele, půjdou vpřed a osvětlí cestu.

Kdysi dávno jsem právě těmto duším přikázal, aby jako symbol smlouvy a očištění označily dveře svých domů krví beránka. Jen já vím, proč jsem vás po všechna ta léta označoval, jen já znám vaše určení a vaši cestu pokání, a proto vás neustále pronásleduje má spravedlnost, abyste se drželi dál od zla.

4. Když v této době zazněl můj hlas jako zvuk zvonícího zvonu, okamžitě jste poznali, *kdo* volá, a vydali jste se, abyste mě slyšeli a mohli mě později následovat. — Nikdo z vás se necítí jako král nebo pán kvůli darům, které ode mě obdržel, nebo kvůli důstojnosti, kterou byl obdařen. Buďte ti nejpokornější a přesto také ti nejhorlivější (v dodržování) mého zákona.

5. Toto je čas vaší duchovní činnosti, v němž vám pomůže zkušenost, kterou jste nasbírali na cestě vývoje. Vždy, když jste byli na zemi, hledali jste pohodlí a radosti, a když jste žili v onom světě, omezovali jste se na kontemplativní život. Teprve nyní postupně chápete smysl své existence a skutečnou podstatu svého duchovního poslání.

6. Lidé každý den vyorávají nové brázdy pro morální zkázu, a právě tam musíte zasít toto semeno, Ježíšovi dělníci, aby příklad vašich dobrých skutků svědčil o pravdě mého učení a osvobodil vaše bližní od jejich „materialismu“.

Nechte svůj život vždy klouzat po správné cestě. Až pak smrt vaší duše otevře brány věčnosti, budou vaši bratři moci říci: „Hle, to byl spravedlivý!“ A až přijdete do mé přítomnosti, může vám Otec říci: „Pojďte, budete žít věčně se Mnou!“

7. Eliáš, který je duchovním pastýřem „Třetího času“, je tím, komu byly svěřeny duše jako ovce z Pánovy ohrady. On je tím, kdo shromáždí sto čtyřicet čtyři tisíc, které označím znamením své božskosti, a až budou označeni, dopadne na zemi můj soud. Dnes zapaluje Eliáš v každém duchu světlo, aby v hodině zkoušky nikdo nezahynul.

8. Lide, můj paprsek světla se skrze mé mluvčí stává slovem, aby vám vysvětlil mé učení. Toto slovo se dotklo vašich srdcí, ukázalo vám cestu,

kteřá vede k blaženosti a zmírňuje břemeno vašeho kříže. Posilujte se mým slovem, abyste statečně obstáli ve svých zkouškách a následovali je s láskou a mírností. Nebojte se pomlouvačných jazyků lidí – nezapomeňte, že musíte být velmi zkoušeni.

9. Je nutné, aby se lidstvo znovu vzbouřilo proti Mně, je nutné, aby lidé prozkoumali mé dílo. Jen tak budou schopni objevit pravdu a spravedlivý zákon, jen tak najdou mou přítomnost a budou moci jasně rozpoznat mou moudrost a lásku.

10. V tomto boji musíte splnit velmi důležitý úkol. Nepovažujte se však za vlastníky mého zákona, neboť zákonem jsem Já a vy jste pouze jeho vykladači.

11. Radujte se z myšlenky, že nevládníte žádné honosné chrámy, které by někdo mohl zničit; neboť svá shromáždění můžete konat jak v prosté komnatě, tak v údolí nebo na hoře. Kde se shromáždí mé děti a volají mě, tam budu s nimi. Také vám říkám, že nebude žádná lidská moc, která by zastavila toto slovo, které k vám bude přicházet bez přerušení až do dne, který je stanoven mou vůlí. A kdyby lidé před tímto časem umlčeli rty mých učedníků nebo je zabili, jejich mrtvá těla by křičela!

12. Proroctví, která jsem vám dal ve svém slově, se věrně naplní. Neboť jsem vás neklamal, nedal jsem vám kameny místo chleba ani hady místo ryb. Já jsem cesta, pravda a život.

13. V „Druhém čase“ jsem vám zvěstoval pouze o království, z něhož jsem přišel a do něhož musíte vstoupit. Nyní přicházím, abych vám zjevil mnoho krás tohoto božského otcovského domu. Tento nový život je počátkem království míru, které jsem vám slíbil.

14. Moje stopa je od „Prvního času“ jasně viditelná. Kráčejte po ní, jděte vpřed, aniž byste opustili svůj kříž, neboť bez něj nemůžete být poznáni.

15. To, co lidé zničili, já znovu vybuduji.

16. Vstupte do světla a duchovního smyslu Šesté pečete – knihy, v níž je zapsáno vaše určení.

17. Dávám vám poučná slova útěchy, jiná k poučení, další k bdělosti a některá také k výzbroji, aby vám v cestovním batohu nic nechybělo.

18. Kolik proroctví mých proroků se již naplňuje! Joel řekl: „Vylijí svého Ducha na všechno tělo.“ Apoštol Jan viděl tuto dobu ve svých prorockých vizích a mé slovo se bude naplňovat až na věky.

19. Boží slovo nachází odezvu v srdcích tohoto lidu. Připravili jste příbytek a já jsem zde s vámi. Kniha pravého života leží před vámi otevřená a pokaždé, když ji studujete, přijímáte nové poučení. Ale ti, kteří ve své lhostejnosti hluboce spí, nemají čekat až do roku 1950 – nemají čekat, až

můj hlasitě znějící zvon ohlásí mé rozloučení, a teprve v tu chvíli se vydat, aby mě slyšeli. Víte, že mé slovo a slovo mého duchovního světa po tom roce, který jsem vám naznačil, již nebude slyšet.

20. Osvobodil jsem vás a moje krev byla symbolem lásky, kterou k vám chovám. Nechci, abyste se vrátili k hříchu, k temnotě.

21. Blíží se celosvětová pohroma a já chci, aby byl můj lid připraven, aby uprostřed bouře byl majákem naděje, který osvětluje cestu trosečníkům. Amen, amen, tři čtvrtiny země budou postiženy, bolest ji očistí. Poslouchej mě, lide, neboť musíš tato slova předat všem svým bližním.

22. Ve svých srdcích musíte zabít sobectví, které by v nich mohlo být, a dát prostor lásce k bližnímu. Je snad možné, abyste kázali lásku, aniž byste ji cítili? Než si nasadíte tuto masku pokrytectví na tvář, budu vás učit a zkoušet, dokud nezpůsobím, že se ve vašich srdcích zrodí upřímnost.

23. Den mého odchodu přijde, a kdo se uměl připravit, bude se duchovně cítit stát po pravici Páně. Ale vpravdě vám pravím, že počet neposlušných – těch, kteří překročí zakázaný kruh, bude veliký. To budou ti, kteří, ačkoli Mi často naslouchali, neuměli mé učení ani využít, ani pochopit, a ve své nevědomosti budou prosit Otce, aby s nimi ještě nějakou dobu zůstal, ačkoli jsem jim mnohokrát řekl: „Mé slovo je slovem krále a nikdy nebude odvoláno“; a: „Dříve by pominuly nebe a země, nebo by královská hvězda přestala zářit, než aby se jediné z mých slov nenaplnilo.“ Proto vám říkám, že bylo mou vůlí oznámit vám od prvních dnů mého zjevení až do konce tohoto zjevení, abyste to všichni věděli a byli připraveni.

24. Eliáš oznámil lidu můj blížící se příchod a rovněž prostřednictvím úst Roqueho Rojase označil rok 1950 za rok mého odchodu, to znamená za konec období zjevení skrze lidský rozum.

25. V tuto chvíli vám říkám, že mé učení je daleko před vámi a že vy zaostáváte. Pokud se nechcete cítit slabí v den zjevení, musíte si pospíšet a snažit se držet krok s mými leklemi. Jen tak se budete cítit dost silní, abyste vstoupili do následujícího období, do období zjevení z ducha k duchu.

26. Odhalil jsem vám přítomnost duchovního světa, abyste pocítili blízkost svých bratrů a přijali jejich moudré rady. Přišli, aby vám přinesli duchovnost. Proč jste je chtěli neustále stahovat k hmotnému? To se vám sice nepodaří, ale způsobujete jim tím utrpení.

**To znamená zatěžovat je materiálními, peněžními nebo obchodními věcmi.*

27. Tato duchovní bytosti žijí v harmonii s mou Božskostí, vy jste ti mrtví, které chtějí vzkřísit. Můj hlas vám bude neustále říkat: Připravte se! Neboť kdyby se tak nestalo – pokud si neuvědomíte, že žijete v době nebezpečí a nástrah, uvidíte před svými očima povstávat falešné Kristy, falešné Eliáše a falešné „duchy světla“.

28. Chcete, aby vás od vašich chyb osvobodil svět, lidé nebo bolest? Vzpomeňte si, že jsem vám řekl: „Strom se pozná podle ovoce“, což znamená, že budete souzeni podle svých skutků. Požehnání budiž ti, kteří s odevzdaností a poslušností berou na sebe svůj kříž. Avšak mezi mými apoštoly bude vždy ten zrádný, sobecký a falešný uředník, který by, kdyby mohl, znovu vydal Mě k obětní smrti — i když není nutné, abych byl v hmotném těle, aby Mě mohli ukřižovat nebo plivat na Mou tvář.

29. Chci, abyste byli všichni poslušní, nechci vidět nikoho, kdo by si zasloužil tato tvrdá slova; neboť když se vás vaši bližní budou ptát na Mě, nemáte se skrývat, ani před nimi popírat, že jste Mě slyšeli. Neboť nikdo se nemá v okamžiku zkoušky ke Mně otočit zády, nikdo nemá skrývat své dědictví.

30. Mé učení je podrobné v každém z mých kázání; neboť chci ve vašich srdcích vybudovat duchovní svatyni, v níž budu přebývat, a místo pokoje pro vaše bratry.

31. Využijte tento čas, kdy mé slovo prostřednictvím hlasatele hladí vaše duše. Otevřete svá srdce a uchovejte v nich tuto knihu, neboť přijde okamžik, kdy se probudíte ze své hluboké letargie a v hledání světla se k němu obrátíte.

32. Mluvím k vám shůry z mého kříže lásky. Nyní však z mého těla neteče krev, ale světlo, které vyzařuje paprsky dopadající na lidi. Dal jsem vám dar slova a světlo inspirace. Z *vašich* úst vzejde vysvětlení tajemství sedmi pečetí, aby lidstvo poznalo mou pravdu. Toto slovo, které vám dávám, sejme temnou pásku z očí lidí. Veškerý plevel bude vytržen a na jeho místo bude zaseto dobré semeno.

33. Kráčíte po stopách krve, neřesti a hříchu a proklínáte ty, kdo je zanechali, aniž byste věděli, zda tyto stopy nejsou právě těmi, které jste zanechali vy v minulém životě. Necítíte se proto v této době zbaveni odpovědnosti. Pak dojdete k poznání, že má spravedlnost, jakkoli tvrdá a neúprosná se vám může jevit, obsahuje pouze lásku.

V této době jsem skrze své mluvčí rozdal poklad moudrosti; teprve však po mém odchodu v roce 1950 oceníte plnou hodnotu těchto slov, až mé slavičky pro tyto božské písně utichnou.

34. Mé slovo je slovem krále, má vůle je jediná, a až ten okamžik nastane, nic a nikdo nezmění uspořádání mých příkázání a rozhodnutí.

Někteří říkají, že rok 1950 je ještě daleko a že je ještě čas těšit se ze svobodné vůle, že později bude ještě čas se obrátit a naplnit můj zákon. Jak ubohý a nevědomý se ukazuje ten, kdo tak myslí a cítí! Kdo zná dny, které mu ještě zbývají na zemi? Kdo má moc prodloužit svou existenci podle své vůle?

35. Nikdo si nepřejte, aby se vaše duše stala ubohým zbytkem, až vaše pozemské tělo přestane existovat; a nedělejte ze své duše trpící stín, který žebrá o almužnu světla od dveří ke dveřím a od srdce k srdci, ačkoli můj Duch na ni vylil jeho proudy.

36. Poslouvejte, nově příchozí: Mistr chce, abyste – až toto slovo již nebude slyšet – mohli být duchovními mistry svých dětí, nových generací, které vám svěřuji. Máte učit duchovnosti a mravnosti, pak bude vaše semeno přijato do mé sýpky.

37. Pokryteckí farizeové „Druhého času“ mi křižovali cestu na každém kroku – v naději, že objeví skvrnu na mém díle, lež v mých slovech, a nikdy to nenašli.

38. V dnešní době budete zkoušeni jako Ježíš; ale protože nemáte sílu a moudrost Mistra, chci, abyste byli alespoň na správné cestě. Po všem, co jsem k vám řekl, a po čase, který jsem vám dal, by vaše modlitba měla být téměř duchovní. Ale ještě jste nepřemohli svět, ještě se duše neprosadila nad tělem.

39. V „Druhém čase“ jsem hledal učedníky na březích Galilejského moře, a když jsem našel ty, kteří mě měli následovat, řekl jsem jim: „Pojďte!“, a oni mě následovali. Opustili vše, aby mě následovali.

Davům, které věřily mému slovu, jsem řekl: „Kdo mě chce poslouchat, ať rozdělí svůj majetek mezi potřebné a následuje mě. Učím cestu, která vede do mého království.“ Ti učedníci, kteří se později stali apoštoly lásky a pravdy, které Kristus kázal, dokázali otřást duchovními a morálními základy národů té doby. S láskou a krví zpečetili své dílo oddanosti Otci. Z těch zástupů, které Mně naslouchaly, a z těch národů, které později naslouchaly Mým učedníkům, vzešli ti, kdo byli věrní Mému učení, mučedníci.

40. Dnes od vás nežádám váš život ani vaši krev, neboť dnes žijete v jiné době. Přesto – nemohli byste učinit něco podobného tomu, co učinili oni v lásce, v sebezapření a ve víře?

41. Mnozí Mi říkají: „Otče, jsem připraven obětovat za Tebe svůj život.“ Já vám však odpovídám: „Ne, můj synu, neobětuj svůj život, aniž bys věděl, za co. Raději si jej uchovej, abys byl užitečný svým bližním, a až splníš své poslání, pak mi jej v pokoře odevzdej.“

42. Dnes říkáte: „Pane, nežijeme jen z chleba. Půjď k nám a dej nám své slovo.“

43. Uprostřed zvrátů vašeho života si na Mě vzpomínáte. Jste „silný lid“, ale ve chvílích nejtěžšího utrpení se obracíte k Ukřižovanému, abyste Ho prosili o sílu.

44. Byli jste dost silní, abyste Mě hledali a následovali, a vaše intuice vás ke Mně přivedla, ačkoli lidé dělali vše pro to, aby skryli světlo (pravé) cesty, Můj slib, že se vrátím, Moje proroctví o „Druhém čase“ a Zjevení Mého apoštola Jana.

45. Přes to všechno jste dokázali oddělit se od modlářství a fanatismu a bránit víru svého ducha. A když jste uslyšeli, že se Kristus vrátil a že v současné době učí lidi, následovali jste volání a poznali jste podle jednoduchosti formy, v níž se zjevoval, podle skromnosti místa a podle prostoty těch, kteří Ho následovali, že to byl Mistr. Kdyby vám někdo řekl, že se zjevuje v lidských palácích, nevěřili byste tomu; neboť vzpomínka na pokoru rabína z Galileje ještě nezmizela z vaší mysli. Ani byste tomu nemohli porozumět, kdyby se znovu vtělil do člověka. Ale když jste Ho viděli přicházet na svět duchovním způsobem, pocítili jste, že toto světlo vycházelo od Ducha Svatého, a to proto, že víte, že nepřicházím dvakrát ve stejné podobě.

Učedníci, uzavřete své uši před řečmi a názory, které si o vás lidé vytvářejí; uvědomte si, že jsou naivní. Buďte však vždy připraveni, aby neuhasili světlo vaší víry.

46. Zjevuji vám tajemství, abyste nikdy nesbloudili z cesty pravého života, neboť v této době není na světě nikdo, kdo by vás dokázal vést po cestě pravdy. Tajemství spočívá v tom, abyste se nechali vést svědomím, neboť v něm jsem Já.

47. Všichni lidé a všechny národy mají vůdce; kdybych se jich však zeptal: „Kam jste byli vedeni?“, všichni by mi odpověděli: „Do bolesti, do propasti a ke zničení.“

48. Dávám vám podrobné vysvětlení o tom, jaká je cesta, která vede ke Mně, tím, že vás učím žít na zemi v čistotě, aby vaše duchovní uctívání bylo příjemné a upřímné. Říkám vám, abyste byli (skutečnými) lidmi, abyste byli spiritualisty, kteří plní své závazky vůči „císaři“ a kteří také rozumějí tomu, jak plnit své povinnosti vůči svému Bohu.

49. Lidský život má své zákony, které musíte dodržovat, abyste s ním žili v harmonii; příroda od vás vyžaduje svou daň. Plňte každý zákon tak, jak mu náleží; nikdy se však nemýlete tím, že Mi budete přinášet daň, která náleží světu, a nedávejte *mu* oběť, která by měla být pro Mě. Pochopte:

Kdo plní oba zákony — jak duchovní, tak hmotný — ten Mě oslavuje a dostane se ke Mně.

50. Proto se mé učení neomezuje pouze na ducha, ale týká se také lidského života, morálky, kterou v něm člověk musí mít. Neboť když se ponoříte do těchto učení, uvidíte, že život je jediný a Cesta je rovněž jediná.

Nedivte se, že vám říkám, abyste dodávali rodinám důstojnost, abyste milovali své rodiče, aby se manželé milovali, aby muž neviděl v ženě služebnici, ale svou důstojnou společnici, aby žena viděla v muži svou ochranu, svůj štít, aby rodiče dávali světu zdravé děti, které povedou na cestu dobra.

51. Nedivte se ani, když vám říkám: Jestliže od vás „císař“ (tj. stát) požaduje daň z vaší práce, vyhověte mu, neboť je to rovněž zákon, který na člověku leží. Vezměte pracovní nástroje a vytěžte ze země její poklady a plody lásky.

52. Hleďte svůj pokrok v rámci lidského života, ale nikdy se nenechte ovládnout přehnanou ctižádostí; neboť pak ztratíte svou svobodu a materialismus vás zotročí.

53. Vložte do každého svého činu to, co vám napovídá vaše svědomí, aby obsahovaly spravedlnost. Ctěte ty, kteří vám vládou, následujte jejich výzvy a spolupracujte s nimi pro blaho všech. Respektujte náboženské přesvědčení svých bližních a když vstupujete do jejich kostelů, odhalte své hlavy v upřímné zbožnosti, neboť víte, že jsem přítomen při každém uctívání Boha. Neodříkejte se světa, abyste mě následovali, a ani se ode mě neoddělujte pod záminkou, že máte ve světě povinnosti. Naučte se spojit oba zákony v jeden jediný.

54. Osvobozuji vaši duši pouze od toho, co je zbytečné a falešné, aby se v těžkých zkouškách pozemského života dokázala povznést nad každé utrpení, každé otroctví nebo ponížení. Poslouchejte můj hlas, který vám říká: Na zemi není nikdo, kdo by měl moc nad vaším duchem.

55. Musím k vám takto promlouvat, abych zničil špatné výklady, které byly mému učení dány. Dnes to činím skrze tyto lidi, skrze něž se zjevují, kteří nejsou spravedliví, a které jsem přesto — jak bylo mou vůlí — vyvolil.

56. Oni vědí: Čím větší je jejich připravenost a čistota, tím větší je inspirace, která vstupuje do jejich mysli. To je důvodem pro obnovu a zlepšení těchto mých dětí, které dříve hřešily a které dnes usilují o to, aby se staly hodnými zvěstovat mé slovo.

57. Chcete-li hledat dokonalost, nenajdete ji v hlasatelích. Hleďte ji v duchovním smyslu mého slova, tam najdete mou přítomnost.

58. Lide, naučte se projevovat milosrdenství ve všech jeho různých podobách. Ale nezveřejňujte své skutky, protože hledáte obdiv nebo chválu; neboť tato odměna je malá a ztratíte tak velkou odměnu, kterou pro vás mám připravenou.

59. Neříkám vám jen, abyste očistili svou duši, ale také abyste posílili své tělo, aby nové generace, které z vás vzejdou, byly zdravé a jejich duše mohly splnit svůj náročný úkol.

60. Modlete se, ale vaše modlitba ať je krátká, abyste zbylý čas věnovali plnění zákona. Žádám od vás jen pět minut modlitby; ale v nich se Mi odevzdejte, abyste ve svém duchu slyšeli můj hlas. Věřu, pravím vám, ne všichni bdíte a modlíte se v , neboť můj pronikavý pohled pronikl do vašeho srdce, kam často ani vy sami nemůžete proniknout, a odhalil vše, co v něm skrýváte.

61. Toto je čas soudu nad lidstvem. Člověk po člověku, lid po lidu a národ po národu budou souzeni mou Božskostí. Přesto si toho lidé nevšimli, ani nevědí, v jaké době žijí. Proto jsem přišel v Duchu a seslal jsem svůj paprsek na lidský rozumový orgán a jeho zprostředkováním jsem vám zjevil, Kdo k vám mluví, v jaké době žijete a jaký je váš úkol.

62. Vložil jsem obsah svých tří závětí do srdce tohoto národa, a ačkoli víte, že vlastníte pravdu a zákon, stále se navzájem nepoznáváte. Stává se to proto, že vliv války, který visí nad národy, postihl i vás.

63. Mluví k vám jediný Bůh, který existuje, kterého jste nazývali Jehova, když vám ukázal svou moc a zjevil vám zákon na hoře Sinaj; kterého jste nazývali Ježíš, neboť v něm bylo mé slovo; a kterého dnes nazýváte Svatým Duchem, protože já jsem Duch pravdy.

64. Jak to, že jste viděli tři božstva, když existuje pouze Jedno? Všichni jste dětmi tohoto Boha. Proč se zde na Zemi nedokážete milovat jako sourozenci, kterými jste? Víte, že lidé zabíjejí lidi, že krev teče proudy, ale bolest, která zaplavuje Zemi, vaše srdce neotřásá.

Řekl jsem vám: Modlete se, a pokud budete plnit má přikázání, nemusíte se bát válek, hladu, moru ani neznámých nemocí. Ale pokud jste od těchto pohrom osvobozeni, je to proto, abyste se modlili za své bližní a starali se o ně. Nepochybujte o síle modlitby, neboť je to největší zbraň Ducha.

65. Pošetilá ruka člověka otevřela brány, které zadržovaly síly a živly očištění, které přišly na lidstvo.

66. Národy země, pijete velmi hořký kalich a cítíte bolest až v nejhlubších hlubinách svých srdcí, neboť jste si to tak přáli. Pijte s trpělivostí, abyste z této zkušenosti mohli čerpat světlo a užitek pro svou duši, až se vydáte na cestu hledání pravé cesty , na níž dojdete k troskám

chrámu, který jste v sobě sami zničili a který musíte znovu vybudovat, aby v něm k vám promlouval můj hlas a abyste opět měli mé zákon.

67. Modli se a získávej zásluhy, lide, neboť válka číhá na tvůj národ. Tvé duchovní poslání na tebe čeká. Nedovol, aby k tobě vtrhl hlad, nemoc a smrt. Pokud by tvé víře chyběla síla, budeš si ze zoufalství rvát vlasy, když uvidíš, jak se tvoji bližní navzájem zabíjejí a tvé děti trpí hladem. Voda, kterou pijete, bude hořká, vaše hory a údolí vyschnou, stromy nebudou rodit ovoce a tato země, kterou mnozí kvůli jejím bohatstvím a hojnosti považují za zemi zaslíbenou, nebude mít co nabídnout cizinci, který se k ní přiblíží v hledání svobody nebo chleba.

68. Vpravdě vám pravím, zatímco můj skrytý poklad moudrosti, plný zjevení a milosrdenství, čeká pouze na hodinu, kdy lidstvo obrátí svůj zrak k Otci a ukáže se upřímné a pokorné, abych je zahrnul vším, co pro ně mám připraveno, vy jste neustále vyzývali mou spravedlnost a v této době jsem vaši výzvu přijal.

Přicházím s válečným záměrem, má moc je veliká, má vojska jsou početná a mé zbraně jsou neporazitelné. Nakonec zvítězím; avšak nevznesu se (vítězně) nad mrtvými, nýbrž nad živými. Nikoho neponížím, všichni pozvednou svou tvář, aby chválili mé jméno. Proto chci mezi vámi, mým lidem, vidět jednotu, milosrdenství, úctu a lásku jednoho „dělníka“ k druhému a jednoho společenství k druhému.

69. Uděluje vám tento čas, abyste ve svých srdcích odstranili modlářství, fanatismus, vše zbytečné a zlé, co je přítomno ve vašich zvycích a ve vašem uctívání Boha. Vnímejte božské slovo, jak sestupuje na lidstvo, avšak uprostřed mého soudu pociťujte můj pokoj.

70. Ó údolí slz a krve, v němž si lidé staví trůn, aby uctívali sami sebe, a poté si vlastníma rukama kopou hrob! Přicházím, abych je osvobodil od hříchu a smrti; neboť se sami svázali a zotročili. Amen, pravím vám, tento svět již těmto lidem nepatří, a proto je každou chvíli od sebe odhazuje.

71. Země, která lidi přijímala jako obětavá a shovívavá matka, jim od nynějška na každém kroku ukáže cestu, která nevede do jejího lůna, ale k Nejvyššímu, kde jiná matka, Nebeská Matka, očekává příchod svých dětí, aby je zahalila do svého pláště, který je věčným zaslíbením blaženosti.

Můj pokoj s vámi!

Učení 52

1. Živte se mou božskou podstatou, buďte silní v plnění mého zákona, pak jako odměnu najdete mír a útěchu ve svých skutcích. Buďte opravdovými přímluvci svých bratří a přinášejte jim skrze své modlitby a zásluhy pokoj mého Ducha. Nezabavujte se mé milosti v těchto časech plných pokušení. Posilujte svého ducha, abyste z zkoušek vyšli vítězně.

2. Vznášejte přímluvu a zasloužte si zásluhy i u těch, kteří vás nemilují. Jednejte jako Maria, vaše Nebeská Matka, Božská Přímluvkyně, která se přimlouvá jak za toho, kdo v ni vkládá svou naději, tak za toho, kdo jí uzavřel své srdce, nebo za toho, kdo popírá její čistotu a její božskou podstatu.

3. Těžký je tvůj úkol a vznešené tvé poslání, lide. Už se neodchyluj od cesty, kterou jsem ti vytyčil. Vytvořil jsem svatyni ve vašich srdcích; nedovolte však, aby v ní zhasl plamen víry nebo aby zemřelo ideál vašeho duchovního povznesení. Nezahalujte svůj chrám temnotou; neboť když někdo zaklepe na jeho brány, nenajde světlo, které hledá, ani neuslyší ozvěnu mého hlasu. Noste mou přítomnost a mé slovo ve svých srdcích a vpravdě vám říkám, že nebude nikoho, kdo by zničil vaši svatyni nebo vás přiměl ustoupit z cesty. Kdo vám může zabránit, abyste mě milovali?

4. Mé světlo září v každé mysli a můj hlas zní v každém svědomí; přesto si lidé nechtějí uvědomit dobu, v níž žijí. Je nutné, aby se „lid“ připravil na to, aby lidstvu zvěstoval Radostnou zvěst, a já chci, aby tímto lidem byl právě tento, který jsem vyvolil, aby slyšel mé božské slovo.

Když vám neustále říkám, abyste se připravovali, děje se tak proto, že musíte vydávat svědectví o mém zjevení skrze lidský rozum, a toto svědectví se nemá omezovat na opakování dogmat, která jste se ode Mne naučili, ale máte dávat důkazy duchovní moci – ať už tím, že obrácíte zatvrzelé hříšníky, uzdravujete beznadějně nemocné, nebo konáte jakékoli jiné skutky, které jsem vás naučil. Pamatujte: Pokud se pustíte do práce, aniž byste předtím dosáhli obnovy svého života a počátku duchovního oživení, budete, když budete kázat lásku a milosrdenství, napodobovat pokrytecké farizeje, kteří předváděli svou falešnou ctnost a skrývali svou zkaženost. Nechci mezi svými novými učedníky žádné neupřímné ani pokrytecké osoby.

5. Pokud si vroucně přejete, aby mé učení vzkvétalo na zemi, sejte je tak čisté, jak jsem vám je předal, a zalévejte toto božské semeno vodou svých dobrých skutků. Jděte svou cestou s důvěrou v mou ochranu.

6. Kdo by vás mohl zastavit nebo umlčet, když se, inspirováni mým božským světlem, pustíte do práce? — Nikdo, můj lide, stejně jako ve své době nikdo neumlčel Ježíše. Když před některými hříšníky mlčel, stalo se

tak proto, aby vám dal lekci pokory, neboť svými *skutky* vydával svědectví o pravdivosti svého slova.

7. Uvědomte si ta léta, která uplynula, během nichž znělo mé slovo skrze tyto hlasatele, a nikdo nedokázal umlčet božský hlas, který vychází z jejich rtů. Vpravdě vám pravím, že rok 1950 přijde, aniž by byla přerušena. Avšak jakmile nastane konec toho roku, mé slavice umlčí, pokud jde o předávání mých poučení; neboť vše, co vám mám skrze ně sdělit během této etapy mého zjevení, bude tehdy dokončeno.

8. Budete svědčit o mém učení skutky, slovy a myšlenkami a nic nezastaví proud světla, který nechám vytrysknout z vašeho ducha. Ale přijde i vaše hodina ticha: zapečetím vaše rty a přivedu vás (k Sobě); neboť to, co jsem vám chtěl sdělit, bude tehdy řečeno až do posledního slova.

9. Chci, abyste se všichni sjednotili, bez rozdílu, že navštěvujete různá shromaždiště. Neboť poučení, které dosáhlo všech, je jedno a totéž — světlo, které osvěcuje váš rozum, je v jedněch i v druhých stejné.

10. Dal jsem vám prostředky, abyste bránili svou víru a bděli nad dílem, které jsem vám světil; nikdy jsem vám však nedal zbraně, abyste si navzájem ubližovali. Chci, aby ti, kdo tvoří tento lid, byli vojáky mé duchovní věci, ale nikdy jejími nepřáteli.

11. Moje tajná komnata srdce se v této době otevřela, aby z duchovně chudých, hladových a žíznivých po spravedlnosti učinila vlastníky duchovního pokladu. Nejste z toho šťastní? Nechvěje se vaše srdce vděčností, ó lide? — „Ano“, říkáte Mi. Ale chci, aby toto ano nespočívalo ve slovech, ani v myšlenkách, ale abyste je vyjádřili skutky lásky k vašim bližním.

12. Nyní vám říkám: Odpočiňte si na chvíli od svých pozemských útrap. Hodně jste putovali s břemenem bolesti na ramenou. Přijďte k prameni milosti, abyste se napili této vody, která osvobozuje. V tuto chvíli jste ještě slabí; brzy se však proměňte v silné, abyste bojovali za mou věc a čelili zkouškám.

13. Utáhněte si sandály, neboť vás čeká nová cesta, na níž najdete nekonečné příležitosti k zasévání milosrdenství a lásky. Ještě jste bázlivi, a proto jste nechtěli lidstvu oznámit nový čas. — Musíte pochopit, že to, co do vás vložil Otec, patří vašim bližním a že jim to musíte dát poznat.

14. V této době vám nedávám žádné *nové* duchovní dary ani schopnosti, neboť to, čeho jste si uvědomili jako svůj majetek, bylo vždy ve vašem duchu. Ale čas ubíhá a ptám se vás: Na co čekáte, abyste začali plnit svůj úkol? Čekáte, až se nevěřící lidé budou posmívat mému slovu, mému novému zjevení a všude budou zveřejňovat padělký?

15. Uved'te mé učení do praxe a žijte podle něj: Amen, pravím vám, že rouhavé rty umlčí, ti, kdo byli vzpurní, se k vám budou pozorně přibližovat, aby našli výklad mého učení, a najdou velmi velká a výmluvná svědectví o mé pravdě, budou-li vaše skutky poznamenány láskou a milosrdenstvím. Kolik z nich – když uvidí, jak uzdravujete nemocné – přivede k vám své příbuzné – plní naděje, že najdou úlevu od svých utrpení.

16. Předávejte mé učení čistě, pak se nebudete muset skrývat, abyste uzdravovali nemocné. Neboť vpravdě vám říkám, že v této době nebudete hledat katakomby, abyste mohli praktikovat mé učení, ale budete to činit ve světle dne. — Nebojte se! Pokud vám ve vašem okolí nebudou věřit, prostě odejdete do jiných provincií, kde najdete vroucí srdce.

17. První, kdo musí být přesvědčeni o pravdě, kterou chcete hlásat, musíte být vy sami, abyste tuto víru mohli sdělit svým bratrům. Pokud by do vaší mysli vnikla pochybnost, bude jako dýka, která by zasadila smrtelnou ránu vaší oddanosti.

18. Tři časové epochy již nad vámi pominuly. Pochopte, že se musíte vydat na cestu, abyste naplnili to nejvyšší ze svého určení. Probud'te se ze své duchovní lenosti a kráčejte pevným krokem vpřed po cestě svého vývoje.

19. Neptejte se Mě, proč vás stále překvapují pokušení, ačkoli jste na cestě Páně. Pochopte, že právě tehdy jste zkoušeni nejvíce. Proto vám vždy říkám: „Bděte a modlete se, abyste neupadli do pokušení.“

20. Bliží se den, kdy za vámi přijdou vaši bližní, aby vám kladli otázky. Chcete pak skrývat to, co jsem vám s takovou láskou zjevil? — Ve svých učeních jsem vám nedal nic, za co byste se museli stydět.

21. Nečekejte, až se na zemi znásobí nářky a přibude zpráv o válkách, abyste se vzchopili. Modlete se a každý den konajte skutky milosrdenství, neboť tím budete čelit moci zla.

22. Jestliže se někdo z vás nepřipravuje na plnění svých úkolů, je to proto, že nezná schopnosti, které jsem dal jeho duchu.

23. Požehnání buďte ti, kteří umí najít duchovní smysl mého slova, neboť toto bude jejich dědictvím. Hledači božské pravdy jsou ti, kteří vždy následovali svého Stvořitele. Tito naleznou přítomnost Mistra v tomto skromném zjevení.

24. Navenek se může mé zjevení v této době jevit jako skromné. Avšak vpravdě vám pravím, že jsem v srdci člověka, který naslouchá mému slovu, vybudoval svatyni. Nemyslete si, že mezi těmi, které jsem v této době vyvolil, existují hierarchie — všechny miluji stejně. Nemyslete si, že dar řeči, který mají ti, kdo zprostředkovávají mé slovo, dosáhli vlastními

zásluhami. Tato milost je tak veliká, že ji člověk mohl přijmout pouze díky mé lásce.

25. Tento úkol je pro toho, kdo jej obdržel, těžko splnitelný. Velké je břemeno tohoto kříže; neboť aniž by se odvrátil od potřeb světa a aniž by zanedbával své pozemské povinnosti, musí ten, kdo je nositelem hlasu, dosáhnout takové úrovně duchovnosti, která mu umožní přijímat božský paprsek mé inspirace.

26. Jsou chvíle, kdy se divíte, že Bůh může být s vámi a projevovat se s takovou láskou. Vaše údiv pramení z toho, že si ve vědomí svých skvrn a nedokonalostí připadáte nehodni tohoto tak velkého důkazu lásky svého Otce. Moje láska vás vždy překvapovala, protože jste Mě soudili tak, jak jste zvyklí soudit sami sebe. Proč máte představu, že se ve Mně skrývá zášť, pocit pomsty nebo sobectví? Říkám vám: Když se v zkoušce ve světle svého svědomí vnitřně soudíte upřímným a pokorným přiznáním svého pochybení, činíte se hodnými toho, abych sestoupil a mluvil k vám o mém království; neboť vaše zármutek nad tím, že jste mě zranili, vám pomáhá očistit se.

27. Nedivte se, že vás má láska navzdory vašim hříchům následuje všude. Všichni jste mé děti. Na tomto světě jste měli obraz božské lásky v lásce svých rodičů. Můžete se k nim otočit zády, neuznávat jejich autoritu, neposlušovat jejich příkazy a nevnímat jejich rady; svými zlými skutky můžete způsobit ránu v jejich srdci, můžete způsobit, že jejich oči vyschnou od tolika pláče, že se na jejich spáncích objeví bílé vlasy a jejich tváře budou poznamenány stopami utrpení; ale nikdy nepřestanou vás milovat a budou pro vás mít jen požehnání a odpuštění. Ale pokud vám tito rodiče, které jste měli na zemi a kteří nejsou dokonalí, dali tak velké důkazy čisté a vznešené lásky – proč se pak divíte, že Ten, který stvořil tato srdce a dal jim ten úkol být rodiči, vás miluje dokonalou láskou? – Láska je nejvyšší pravda. Kvůli pravdě jsem se stal člověkem a kvůli pravdě jsem jako člověk zemřel.

28. V této době od vás nepožaduji žádné krvavé oběti. Přesto někteří obětovali svůj život v mém jménu, na okamžik zaslepeni svým fanatismem a poté, co vedli nečistý život. Takové jednání nedokáže vypěstovat pravé semeno, ale bude i nadále podporovat fanatismus.

29. Proto vám říkám, abyste při mluvení vnímali svá vlastní slova a abyste žili ve svém srdci to učení, které dáváte. Nic nebude mluvit lépe než váš vlastní život.

30. Má láska vás nemá udivovat, ale ani o ní nepochybuje, když zažíváte, že ve světě často vypijete velmi hořký kalich.

Člověk může hluboko klesnout, být naplněn temnotou nebo váhat s návratem ke Mně. Ale pro všechny přijde okamžik, kdy Mě pocítí ve svém vlastním bytí, nebudou Mě (již) vnímat jako vzdáleného a nebudou Mě moci považovat za cizince ani popírat Mou existenci, Mou lásku a Mou spravedlnost.

31. Stejně jako si člověk na zemi může vytvořit svět duchovního pokoje, podobný pokoji mého království, může díky své zkaženosti vést také život, který je jako peklo neřestí, zla a výčitek svědomí.

32. I v záhrobí může duch nalézt světy temnoty, zkaženosti, nenávisti a pomsty, podle sklonů duše, jejího zbloudění a jejích vášní. Ale vpravdě, pravím vám, že jak nebe, tak i peklo, o nichž si lidé dělají představu pouze prostřednictvím pozemských forem a obrazů, nejsou ničím jiným než různými vývojovými stadii duše: jedno na vrcholu dokonalosti díky své ctnosti a vývoji, druhé v propasti své temnoty, svých neřestí a svého zaslepenství.

33. Pro spravedlivou duši je místo, kde se nachází, lhostejné, neboť všude bude v sobě nosit mír a nebe Stvořitele. Nečistá a zmatená duše se naopak může nacházet v tom nejlepším ze světů, a přesto bude ve svém nitru neustále pociťovat peklo výčitek svědomí, které v ní budou hořet, dokud ji neočistí.

34. Věříte, že Já, váš Otec, jsem stvořil místa, která jsou určena výhradně k tomu, abych vás trestal a tak se navěky mstil za vaše urážky?

35. Jak omezení jsou lidé, kteří učí tyto teorie!

36. Jak je možné, že věříte, že věčná tma a věčná bolest jsou koncem, který čeká některé duše? I když zhřešily, budou přesto navždy dětmi Božími. Pokud potřebují poučení – zde je Mistr. Pokud potřebují lásku – zde je Otec. Pokud touží po odpuštění – zde je dokonalý Soudce.

37. Kdo se nikdy nepokusí hledat Mě a napravit své chyby, ten ke Mně nepřijde. Ale není nikoho, kdo by odolal Mé spravedlnosti nebo Mým zkouškám. Pouze očištění můžete ke Mně přijít.

38. Učedníci, pokud v okamžiku, kdy slyšíte mé slovo, mu nerozumíte, uchovejte si je ve své paměti a vzpomeňte si na ně a prozkoumejte je v okamžicích klidu. Pak se naučíte pochopit mnoho z toho, co jsem vás učil. Pokud si (poznatky) neuchováte – co pak můžete předat zástupům lidí, kteří ještě přijdou?

39. Necháám vás všechny bez rozdílu přicházet do své přítomnosti, abych vám předal svá učení. Než vám svěřím nějaký úřad, osuším vaše slzy, zacelím vaše rány, uhasím váš duchovní hlad a žízeň. A když jsem vám dal důkazy své lásky a zapálil ve vašich srdcích světlo víry a naděje, řekl jsem vám: „Všichni jste byli povoláni. Chcete patřit k vyvoleným?“

Na to se někteří ptají: „Kterou cestou a kam nás vedeš?“ — To jsou ti, kteří touží po světě a jeho radostech. Jiní Mi říkají: „Pane, nejsme hodni nazývat se tvými vyvolenými, ale ať se stane tvá vůle.“ — To jsou ti, kteří jsou již připraveni stoupat vzhůru.

40. Těm, kteří mě následují, vkládám do srdce mír světa, aby pro něj „bděli“ a modlili se. Národy brzy vynesou své modlitby, aby Mě prosily o mír, který jsem jim kdykoli nabízel. Předtím jsem dopustil, aby lidé okusili plody svého díla, aby viděli proudy lidské krve a obrazy bolesti, hory mrtvol a města proměněná v trosky. Chtěl jsem, aby lidé se zkamenělými srdci viděli zpusťování domovů, zoufalství nevinných, matky, které v záchvatu bolesti líbají roztrhaná těla svých dětí, aby zblízka prožili veškeré zoufalství, strach a veškeré nářky lidí z bezprostřední blízkosti, aby ve své pýše pocítili ponížení a jejich svědomí jim řeklo, že jejich velikost, jejich moc a jejich moudrost jsou lží, že jediné skutečně Velké pochází z Božského Ducha. Až tito lidé otevrou oči pravdě, budou zděšení – ne těmi (hrůznými) obrazy, které uvidí, ale sami sebou, a protože nemohou uniknout pohledu a hlasu svého svědomí, pocítí v sobě temnotu a oheň výčitek svědomí; neboť budou muset skládat účty za každý život, za každou bolest a dokonce i za poslední kapku krve, která byla kvůli nim prolita.

41. Nebudu lidi volat k zodpovědnosti jen za to, co udělali s cizím životem, budu od nich také vyžadovat zodpovědnost za to, co udělali se svým vlastním životem, se svým tělem. Kdo pak může říci, že ke Mně přišel jako duše právě v okamžiku, kdy ho měl odvolat čas věčnosti? — Nikdo! — Neboť často si zkracujete svou existenci předčasným stárnutím, někdy jste vyčerpání z důvodů, které nestojí ani za *jednu* vaši slzu ani za jediný váš šedivý vlas.

42. Já jsem neúprosná a dokonalá spravedlnost, která pramení z nejčistší lásky, která je vaším Stvořitelem, a žádám od vás pouze to, abyste se odvrátili od radostí světa, abyste mohli naslouchat mému slovu. Mistr rád otevírá svou knihu dokonalých poučení, aby vás potěšil novou lekcí. Kolikrát byla jediná z mých nauk schopna vás zachránit. Tím se probudila vaše duše a pocítila úkoly, které přijala od počátku svého života.

43. Zjistil jsem, že vaše srdce skrývá marné semeno, které sklídilo na zemi; nyní se však musí proměnit v sýpku, v níž budete uchovávat dobré plody svých skutků lásky.

44. Mezi zástupy lidí přicházejí velcí hříšníci – ti, kteří váleli svou duši v bahně vášní, kteří okradli (jiné) o čest, kteří zneuctili šedivé vlasy starce, kteří ukradli cizí majetek, kteří poskvřili nevinnost dítěte a fyzicky či morálně zabili svého bližního.

45. Slyší mě ti, kteří znesvěcují domov, kteří porušují božské nebo lidské zákony, kteří vyhasínají víru v srdcích. Ale když uslyší mé slovo, které se dotýká jemných strun jejich srdcí, řeknou: „To mluví Soudce; ale s jakou laskavostí nám dává pochopit naše omyly a s jakou citlivostí nás učí a napravuje.“ Když ta srdce opustila místo shromáždění, kde slyšela tento hlas, zdá se jim, jako by život a vše, co je obklopuje, neviděla osvětlené pouze hmotným světlem, ale zaplavené božským světlem, které k člověku promlouvá všude ve stvoření. Pak se před očima toho, kdo se očistil, objeví – tam, kde viděl jen hmotu, tělesné radosti nebo hříchy – úžasný život. Před jeho duchem se zjevuje existence, kterou netušil – plná zjevení, zaslíbení a inspirací. Je to zázrak lásky – nejen slova; neboť kolikrát lidé mluvili vznešenějším a dokonalejším způsobem než tito skromní a nevzdělaní mluvčí, skrze něž se zjevují. Ale duchovní smysl, který je vložen do každého z těchto slov, může pocházet pouze z Božské lásky.

46. Jen málokdo slyšel mé slovo v této podobě; avšak vpravdě vám pravím, že všichni lidé slyší můj hlas v tichu svatyně, která se nachází v jejich duši, i když jejich rozum nedokáže tyto vnuknutí pochopit a jejich rty nedokážou vyjádřit vše, co neustále přijímají prostřednictvím svých duchovních darů. Až budete připraveni, pochopíte tuto pravdu.

47. V tomto „Třetím čase“ je Eliáš pastýřem, který vás den za dnem zachraňuje před nebezpečím. Je to on, kdo proniká až do útulného koutku vaší ložnice, když se modlíte, kdo vám stojí po boku v „osamělosti pouště“ a kdo vás následuje na „dlouhých cestách“. Všude, kde potřebujete někoho, kdo vás brání, nebo hlas, který vám dodává odvahu, tam je Eliáš, duchovní pastýř Třetího času.

48. Chcete-li vědět, kde Eliáš žije, říkám vám, že je to v duchovním království. Kdo z vás se tam může povznést, aby ho spatřil? — Zatím nikdo. — Proto přichází k vám, aby připravil cesty, které vedou k vašemu srdci, aby poté přišel Mistr a osvětlil celé vaše bytí. Ale nemyslete si, že sestupuji jen k těm, kteří Mě hledají s největší čistotou a dokonalostí — ne, přicházím ke každému, kdo Mě hledá — k tomu, kdo klečí před svým modlou, k tomu, kdo Mě chápe ve formách nebo představách, které jsou velmi vzdálené pravdě. Každý Mě hledá podle schopností svého ducha a Já neuhasím plamen víry, který mají v nejskrytějších hlubinách své bytosti, pokud jde o Boží existenci.

49. Mou vůlí je, aby se lidé v této době stali schopnými spojit se s Pánem z ducha k duchu, aby v srdci člověka existovala pravá svatyně, v níž uslyší hlas Otce.

50. Aby dosáhli tohoto stupně duchovnosti, budou se lidé muset zapojit do velkých náboženských bojů, které probudí usínající duše, které (pak) uvidí světlo pravdy.

51. Nemyslete, že je na čase, aby lidé vzdávali svému Bohu, svému Stvořiteli, úctu a hold, které jsou hodny toho, kdo je přijímá, i toho, kdo je vzdává?

Když budete studovat a pozorovat různé říše přírody, najdete v nich nekonečné množství příkladů, poučení a podobenství, která stojí za to, abyste si je vzali za vzor. Nechci vám tím říci, že nižší bytosti mají být vašimi učiteli. Ale říkám vám, že příroda, celý život, je kniha, jejímž autorem je Bůh. Tu knihu jsem otevřel před lidmi, aby v ní poznali mou dokonalost, mou lásku a mou spravedlnost – ne ve slovech, ale ve skutečích.

52. Nehledejte Mě v knihách falešné učenosti ani ve svých teoriích, které jsou obecně mylné kvůli materialismu, v němž žijete. Již vám bylo dopřáno kráčet všemi cestami v plném požitku ze své svobodné vůle. Dnes vám říkám, abyste zpomalili svůj rychlý běh a na chvíli se zamysleli nad zkušenostmi, které jste v životě získali, nad vším, co jste viděli, prožili a vytrpěli na dlouhé cestě, kterou jste ušli. Amen, amen, pravím vám, kdo využije toto světlo (poznání), najde stezku pravdy, která ho dovede k jeho vlastnímu původu. Já jsem ta stezka; kdo ji poznal, poznal Mě. Já jsem počátek a konec stezky. Já jsem Alfa a Omega.

53. Já jsem Mistr jednoduchosti, který k vám promlouvá jako dobrý přítel v nejintimnějším jazyce, aby vám osvětlil tajemství a odhalil to, co bylo dosud skryto vašemu lidskému poznání.

54. Dejte svému duchu příležitost, aby se osvěžil v rozjímání o Božském a v uplatňování zákonů, které jím vedou. Nepovažujte tento život za jediný a tělesnou práci za jediný prostředek k dosažení blahobytu. Neomezujte se na lásku ke své rodině, neboť vaše pole jsou rozsáhlejší. Sobectví není Božím semenem.

55. Lidé milovali tento život natolik, že když se blíží hodina jeho opuštění, bouří se proti mé vůli a nechtějí slyšet volání, které k nim vysílám. Pohrdají pokojem mého království a prosí Otce o další čas na zemi, aby mohli i nadále vlastnit své pozemské statky.

56. Staňte se citlivými, abyste tušili duchovní život a nespokojili se s počátkem svého vývoje – neboť tím je tento život –, protože nad ním existují vyšší stvořitelská díla.

57. Nesnažte se odmítnout smrt, když k vám přichází podle mé vůle, a nepožadujte ani po vědci, aby pro vás vykonal zázrak, že se vzepře mým rozhodnutím a prodlouží vaši existenci, neboť oba budete tuto chybu

hořce litovat. Připravte se v tomto životě a nebudete mít důvod se bát svého vstupu do záhrobí.

58. Pláčete, když někdo z vašich blízkých odchází do duchovního údolí, místo abyste se cítili naplnění mírem, protože chápete, že se ten člověk o krok přiblížil ke svému Pánu. Naopak slavíte, když do vašeho domova přichází nová bytost, aniž byste v tu chvíli pomysleli na to, že ten duch přišel do těla, aby v tomto údolí slz splnil pokání; *tehdy* byste měli pro něj plakat.

59. Kdy budete cítit k cizím lidem to, co cítíte ke svým blízkým? — Z jediného manželství jsem dal vzniknout nekonečnému semeni tohoto lidstva, které se velmi brzy rozdělilo na rodiny, kmeny, národy a státy, z čehož vznikly rozdíly ve zvycích, jazycích a náboženstvích. Tyto rozdíly vyvolaly nepřátelství a vytvořily hranice mezi jedněmi a druhými. Vznikly války a rivality. Semeno Kaina přineslo mnoho plodů.

Ale nyní, když se duše vyvinula a vy jste si vycvičili svůj rozum – proč se stále považujete za cizince, nenávidíte se a zabíjíte se? Dnes víte, že všechny duše vzešly z mého božského Ducha a že lidstvo pochází z jediného páru, že jste tedy bratři podle duší a dokonce i podle krve.

60. Jak daleko jste od pravé cesty, když necítíte bolest svého bližního, ačkoli je součástí vás samých! Vidíte projít někoho, koho jste nikdy předtím neviděli, a – protože ho považujete za cizince – nezdravíte ho. Když však vidíte projít pohřební průvod, odhalujete svou hlavu. Proč nevěnujete svou pozornost, svou lásku a soucit živým? Bylo mou vůlí, abyste svou láskou smazali hranice a rozdíly, které ve světě existují; lidé to však tak nechtěli. Chcete, aby to byla lidská krev, která odstraní hranice a sblíží lidi? Chcete, aby válka spojila rasy? Od nejranějších dob jsem připravoval jeden národ, který mě měl poznat a milovat, aby byl mezi lidstvem jako pochodeň, a tento národ byl někdy silný a jindy slabý. Dnes jsem ho nechal vrátit se na Zemi, aby se naplnila prorocství. Tento lid je ten, který duchovně přijal tři Zákony; a protože věděl, že se v této době zjevují skrze lidský rozum, neodvážil se mě otevřeně popřít. Neboť jejich duch si pamatuje, že v „Druhém čase“ volali „Ukřižuj podvodníka“ a poté museli hořce trpět.

Dnes mnozí z nich uvěřili v můj návrat, jiní však ne. Ale i tito uvěří po mém odchodu v roce 1950, neboť uvidí, že se moje prorocství naplnila, a řeknou Mi: „Pane, když jsi ke mně mluvil, pochyboval jsem; ale nyní, když jsi odešel a já vidím, že se tvé slovo naplnilo, věřím v Tebe.“

61. Než umlčím své (vnějškem slyšitelné) slovo, přijdou ti, které nazýváte cizinci, a kteří – aniž by toto slovo jasně pochopili kvůli jazykovým rozdílům – pocítí, že jejich duše je naplněna mírem a živí se z mé božské

podstaty. Neboť to bude má láska, kterou pocítí ve svém srdci, a vy již víte, že láska je jazykem duše. I tito (cizinci) se vydají, aby mě následovali; neboť můj lid je rozptýlen po celém světě.

62. V této době jsem k vám přišla uprostřed bouře. Duha míru ještě nezazářila, holubice s olivovou ratolestí se ještě neobjevila. Ale přijde okamžik, kdy Já, Nejvyšší Láska, budu moci všem lidem říci: Zde jsem. Tehdy Mě všichni poznají a sjednotí se. Dnes ještě soudím živé i mrtvé.

63. V „Třetím čase“ jsem vystoupil z hrobu zapomnění, do kterého mě lidstvo uvrhlo, abych je probudil k novému životu; neboť Já jsem život. Nikdo nemůže zemřít. I ten, kdo si vlastní rukou vezme život, uslyší, jak mu jeho svědomí vyčítá nedostatek víry.

64. Chci, abyste postupně vytvořili rodinu, lid, který je zdravý na duši i na těle.

65. Kdy se mezi vámi projeví duchovní vznešenost Ábela, poslušnost Abrahama, síla Jákoba, trpělivost Joba a duchovnost Jana? Uvědomte si svou odpovědnost ve světě.

66. Muži, vyhýbejte se neřestem, aby vaše krev byla plodným semenem a plody zítřka byly příjemné.

67. Ženy, připravuji vás, abyste světu darovaly děti míru a dobré vůle. Neplodným říkám: Modlete se, necítíte se zahanbeny kvůli svému pokání. Budte odevzdané, neboť vás překvapím a způsobím, že ve svém lůně ucítíte tlukot srdce nové bytosti.

68. Plodte dokonalé děti jako váš Stvořitel, který stvořil pouze dokonalé bytosti, a naplňujte božské přikázání, které od vás vyžaduje, abyste se navzájem milovali.

Můj pokoj s vámi!

Učení 53

1. Proč zjišťuji, že od dne, kdy se vám zjevují, až do dalšího dne, kdy vám dávám nové poučení – tedy v tak krátkém časovém úseku – jste již ztratili mír, který jsem vám daroval? Neztrácejte na svých životních cestách milosti, které vám předávám. Procházíte zkouškami a zvraty, které na vaší cestě potkáváte, sklesle a s pokorným srdcem. Tak vás vidím téměř vždy, když jsem vám dal svůj pokoj, abyste mohli projít cestou svého života s radostnou odvahou a vírou.

2. Naučil jsem vás modlit se, abyste se osvobodili od nebezpečí a překážek, od nástrah a temnoty. Řekl jsem vám, že i přírodní síly uslyší vaši modlitbu, když budou rozpoutány kvůli mé spravedlnosti. Přejdou přes vás, aniž by se vás dotkly, protože jste uměli modlit se s vírou a upřímností.

3. Z bahna a propasti pozvednu v této době vaši duši, aby poznala nejen svého Boha, ale i sama sebe a své duchovní dary. Nejdříve však budete muset projít tavicí pecí utrpení, která vás očistí. Neboť bez vnitřní obnovy nebudou vaše dary moci zazářit v plné síle.

4. Lidské vášně jsou jako bouře, která bičuje vaše vnitřní svatyně, a jen ten, kdo se modlí, je dost silný, aby obstál ve zkouškách, a jen ten, kdo bdí, je dost pozorný, aby se ochránil.

5. Když k vám mluvím o chrámech a svatyních, nemám na mysli místa shromáždění, která stavíte v hmotném světě, ale vaše srdce; neboť kamkoli půjdete, tam bude chrám a v něm vždy najdete mou lásku.

6. Lidstvo vytvořilo náboženství, něco jako cesty, které vedou ke Mně. Ale říkám vám: Nechoďte již podle lidského výkladu, který každý dává mému zákonu. Nyní je čas, abyste všichni uměli přijímat mou inspiraci, aby to bylo právě toto světlo, které vás vede.

7. Někdy se ptáte: Proč je tento lid* jediným, ke kterému jsem promlouval, když je přece tolik národů, které to potřebují? — Na to vám odpovídám, že v té době to byla jediná skupina lidí, která byla svědkem mého ukřižování a mé smrti, a přesto se krev Beránka rozlila po celém lidstvu, aby mu ukázala cestu k jeho vykoupení. Tak budu v dnešní době promlouvat k těmto společenstvím zde; avšak světlo mého Ducha je rozlito po celé zemi.

**Má se na mysli duchovní lid Izraele, zastoupený malým stádem, které žije v mexické zemi.*

8. Všechny prostředky k učení a k jednání podle toho jsem vám již předal a nechci, abyste – když přicházíte v duchu do mé přítomnosti – se dostavili bez úrody a předstírali, že neústupnost a vzpurnost těla vám nedovolily splnit váš úkol. Neboť kdo nezvítězí nad pokušeními světa,

nebude mít žádné zásluhy, aby se mohl ukázat před svým Pánem. Tělo má velkou sílu ve svých vášních, sklonech a slabostech, ale duše je obdařena vyšší mocí a s ní může zvítězit nad zlem.

9. Jakou zásluhu by měla vaše duše, kdyby působila uvnitř těla bez vůle a bez vlastních sklonů? Boj duše s jejím tělesným pláštěm je bojem síly proti síle. Tam nachází zkoušku, v níž musí prokázat svou duševní velikost. Je to zkouška, v níž duše často na okamžik podlehla pokušením, do nichž ji svět přivádí skrze tělo. Tak velká je síla, kterou tato na duši působí, že jste nakonec měli dojem, že vás nadpřirozená a zlá síla strhla do záhuby a zničila vás v vášních.

10. Jak velká je odpovědnost duše před Bohem! Tělo tuto odpovědnost nepřevzalo. Hle, jak navždy spočívá v zemi, když přijde smrt. Kdy si zasloužíte zásluhy, aby se vaše duše stala hodnou obývat dokonalejší příbytky než ten, ve kterém žijete?

11. Svět vám nabízí koruny, které svědčí pouze o marnivosti, pýše a falešné velikosti. Duši, která umí překročit tyto marnosti, je v onom světě vyhrazena jiná koruna, koruna mé moudrosti.

12. Kdysi jsem vyhledával údolí, hory, moře a poušť, abych k vám promlouval. I dnes jsem zjistil, že existují srdce, která svým klidem připomínají údolí – jiná, která jsou jako bouřlivé moře, jako to, které se pění, když po něm plul Ježíš se svými učedníky v lodi. Někteří se svou povzneseností, když Mi naslouchají, podobají horám, a jiní se svou osamělostí a (duševní) vyprahlostí připomínají poušť.

13. Vy, kteří posloucháte mé slovo – milujte je, studujte je a praktikujte je. Kolik těch, kteří měli touhu je slyšet, je nemůže slyšet, protože jim v této době nebyla udělena tato milost. Ale vpravdě vám říkám, že jeho ozvěna se dostane ke všem a v větší čistotě, neboť to nebude hlas člověka, který k nim přichází, ale Duch Boží.

14. Dnes opracovávám vaše srdce dláty svého slova, učím je cítit bolest druhých; neboť kdo nemá soucit, nemůže být mým apoštolem. Nechci, aby mě trpící – poté, co marně zaklepali na vaše dveře – se slzami v očích ptali, zda jsou to moji vyvolení – ti, které jsem připravil jako správce starostí svých bratří, jako důvěrníky a opory pro potřebné.

Bděte, ó učedníci, abyste i uprostřed noci, když hluboce spíte, mohli vnímat ruku, která klepe na vaše dveře. Ten trpící, který vás dnes navštěvuje, může být tím, kdo – pohnut vaší ochotou pomoci – se rovněž promění v mého pracovníka a zítra vám usnadní vaše poslání. Kolik z těch, kteří dnes přicházejí s prosbou o trochu lásky, porozumění nebo spravedlnosti, bude zítra štítem, který vás ochrání, nebo svědkem, který vás zachrání. Ale co můžete očekávat od toho, kdo ve vši své bolesti

zaklepal na vaše dveře a vložil svou naději do vaší ochoty pomoci, a pak nenašel vyslyšení? Nechte k sobě přijít toho, kdo se utopil v bahně neřesti; pokud ho dokážete vnitřně pohnout, pocítí lítost. Nechte toho, kdo je v hadrech, aby se cítil hoden vašeho domu a vašeho stolu; necítíte však odpor k jeho chudobě, možná je duševně čistší a ozdobnější než vy. Nešetřete svou největší pozornost a nejvřelejší úsměv pro ty, kteří mají v rukou hmotné bohatství nebo se prezentují v drahém oděvu. Nedovolte, aby vaše srdce vidělo tyto rozdíly, a rozděľujte dobrotu svých darů všem stejně. Utrpení je v hojnosti – kolik dobra můžete každý den a v každém okamžiku vykonat!

15. Když budete pozorovat děti, uvidíte, že je mnoho malých bez lásky, bez zákona a bez chleba. Když vstoupíte mezi mládež, narazíte na boj vášní, na scestí, a když se rozhlédnete mezi muži a ženami, kteří dosáhli životní zralosti, najdete mezi nimi tragédie, velmi hořký kalich: někdy vdovství, nedostatek naděje a víry, jakož i skutečné duchovní povzbuzení, které je utěšuje a podporuje.

16. Jen mé slovo dokáže pohnout srdcem, které ztvrdlo utrpením, a učinit je citlivým. Mnozí z vás tolik trpěli, že necítili bolest druhých a byla jim lhostejná. Mnoho vám mluvím o bolesti a často zmiňuji soucit, který byste měli mít se svými bližními, protože na světě je tolik utrpení, kolik je lidských bytostí, a v dnešní době utrpení lidstva teprve začíná. Proto vás připravuji, abyste svou láskou dodávali svým bratrům novou sílu.

17. Jestliže se velkým národům země líbí pít na „blaho“ světa tím, že pozvedají kalich utrpení a vylévají jej na lidstvo, já vám z tohoto skromného stolu nabízím duchovní kalich plný sladkosti a života, abyste toto poselství přinesli těm, kteří mají ve svém srdci smrt a na rtech hořkost.

18. Jděte krok za krokem po této cestě lásky. Nechte bouřlivé větry, ať nad vámi burácí, aniž byste zeslábli. Vaše uši uslyší, jak vám říkají, že jste na cestě ke zkáze; posilujte se však vzpomínkou na má slova, když jsem vám řekl, že můj plášť zakryje každého, kdo na světě kráčí cestou, kterou jsem mu vyznačil krvavou stopou svého utrpení.

19. Chci, aby vaše tvář odrážela mírnost vaší duše, nikoli však pokrytectví; neboť to, co vaši bratři nevidí, budu soudit.

Po bouřích, které tento lid budou muset snášet, bude počet těch, kteří zůstanou po mém boku, malý, neboť mnozí se v těchto zkouškách ztratí. Ti, kdo zůstanou, však budou těmi, kteří přivedou mé dílo k rozkvětu. Vše pak bude čistší, jak v hmotném, tak v duchovním smyslu. Neboť jsem vám svým slovem otevřel cestu, která byla uzavřena zlobou a neposlušností lidí. Oči vašeho ducha byly rovněž otevřeny, abyste viděli pravdu. Říkám vám

ještě jednou, že každé oko Mě uvidí. Správně pochopené pokání, které jsem od vás požadoval, má za cíl, abyste ve svém životě učinili začátek obnovy. Proto vám říkám, že nechci, abyste se zahalovali do „šatů“ pokrytectví. Chci, abyste byli dobří a upřímní a svými skutky dosvědčovali pravdu mého učení.

20. Získáte velký poklad moudrosti, aniž byste potřebovali lidské knihy, neboť vaší jedinou učebnicí je toto Slovo, v němž nebudete pod vlivem cizích učení, ani špatných výkladů, ani lidských teorií, ale pouze mého zákona, který vám vytyčuje cestu vašeho vývoje.

21. Hustá závoj vašeho materialismu vás ponořil do nevědomosti, která způsobila, že jste se cítili vzdáleni Božskému, a která vám zakrývala světlo, které musí osvětlovat život duše. V této době můj hlas ten závoj roztrhl a ukázal vám mé svatyně tím, že vám zjevil nové učení z mé tajné komnaty srdce. Při mém duchovním zjevení někteří zapálili svou lampu víry, zatímco jiní dali přednost tomu, aby i nadále nahlíželi na život ve světle, které jim poskytlo jejich skromné duchovní poznání. Kdy pochopíte vše, co musíte pro svou duši nashromáždit (z poznání)?

22. Nezakazuji vám zkoumat přírodu nebo hromadit znalosti, pokud jsou pro blaho a pokrok vašeho lidského života. Ale chci, abyste se také zajímali o to, abyste pro svou duši získali světlo, neboť to bude jediné, co si odnesete odtud do záhrobí a co vám na duchovní cestě poslouží k pokroku. Jsem každému z vás tak blízko, že stačí, abyste se Mě ve svých myšlenkách na něco zeptali, a ihned obdržíte Mou odpověď. Nikdo nemůže Otci vyčítat, že se od svých dětí odvrátil. Neboť jako milující pastýř jsem vždy bděl nad všemi svými ovci a mohu vám v pravdě říci, že žádná se neztratila a ani se neztratí, protože jsem všude. Na každém místě je přítomno mé světlo a život a láska vašeho Otce pulzuje v celém stvoření.

23. Člověk, který plní mé zákony lásky, přivádí mnoho zbloudilých ovcí na cestu k jejich vzestupnému vývoji. Ale když se tyto ovce vrátí k ohradě, přivedu jiné, dokud je všechny neuložím do ohrady mé lásky.

24. Dnes víte, že bolest očisťuje duši a srdce a že to není poprvé, co musíte očistit svou duši od jejích prohřešků. Kalich utrpení vyliil svůj obsah na svět a bylo to jako nová potopa, ale bolestivější, horčí a déle trvající. Přijdou časy, kdy lidi nebude krotit a ovládat bolest, ale světlo jejich svědomí. Pokud stále potřebujete bolest jako uzdu, je to nejjasnější znamení toho, že jste se duševně nevyvinuli.

25. Pamatujte, mé děti, že musíte vystoupit na horu (dokonalosti) a přitom nést na zádech kříž bolesti. Ale pochopte, že kříž, který vás má (duchovně) pozvednout, není křížem za vaše hříchy, ale křížem vašich obětí pro druhé. Mužům říkám, aby byli vůdci, obránci a ochránci lidí.

Ženám, matkám říkám: Modlete se za velké zástupy dětí bez rodičů, bez domova a bez chleba. Vaše modlitby budou jako křídla skřivánka, která se rozprostírají, aby zakryla mláďata. Ale v této chvíli nemyslete jen na své vlastní, neboť *ti* mají vaši mateřskou lásku, ale na ty, kteří na zemi nemají nic než osamělost a hlad po lásce. Modlete se za ně! Kdo může lépe než vy pochopit chlad, prázdnotu a žízeň těch křehkých srdcí? Modlete se, a chléb, přístřeší a láska k nim brzy přijdou. Toto je ta pravá příležitost k projevu milosrdenství.

26. Byli jste vyhnáni na Zemi, na tuto planetu, kterou člověk proměnil v údolí slz, ačkoli je to nádherná zahrada, kterou Stvořitel zahrnul svými požehnáními. Lidé však pochopí, že jim bylo souzeno přijít na svět v této době, aby smyli svou vinu a proměnili tuto poušť utrpení a bolesti v ráj světla, v místo bratrství a míru, kde se plní mé přikázání, které vám říká: „Milujte se navzájem!“

27. Mezi těmi, kdo Mě poslouchají, jsou nevěřící, kteří by, aby mohli uvěřit, chtěli (svými rukama) ohmatat, jak to učinil Tomáš. Jim říkám, že jednoho dne se se Mnou spojí z ducha k duchu. Nejprve však musí očistit svou nádobu zevnitř i zvenčí, aby se do ní mé slovo snášelo jako rosa milosti a života pro duši.

28. Nemocní by se chtěli dotknout mého roucha jako v Druhém čase, aby je jejich víra uzdravila. Ale já vám říkám: Proč se nedotýkáte mého Božského Ducha svými čistými myšlenkami, svou vroucí modlitbou? Získali byste vše, co vaše duše a vaše tělo potřebují.

29. Toto je poučení, které vám dávám, jímž vám ukazuji knihu, kterou jsem před vámi otevřel ve všech dobách. Je to kniha mé věčné moudrosti, kterou vám dnes při Šestém pečetě otevřeně ukazuji, přičemž jako svého tlumočníka používám hlasatele, kterého jsem připravil.

30. Po celou dobu jste chtěli studovat mé zjevení, abyste poznali mou vůli a má přikázání, a já jsem odpovídal na vaše otázky, protože každý, kdo mě hledá z lásky, s touhou najít pravdu, Mě najde, vidí Mě před sebou, cítí Mě a posiluje se Mou láskou, stejně jako jsem naplněn radostí, když Mi mé děti ukazují plody, kterých dosáhly svými skutky lásky a milosrdenství, jimiž zmírnily bolest svých bližních.

31. V této knize, kterou jsem před vámi opět otevřel, jsou obsažena všechna má učení, a to, co je v ní zapsáno, byste měli poznat, a bude to pro vás štěstím, protože vás to povede na cestu k vašemu vzestupnému vývoji.

32. Toužíte přijímat mé inspirace, které jsem vždy hojně rozléval; avšak nevyužili jste je. Budete i dnes, když s vámi vstupuji do spojení skrze lidský rozumový orgán, nadále pochybovat o mých poučeních a o mé přítomnosti

mezi vámi? — Nemluvím k mrtvým ani k bytostem bez rozumu, ale k vám, kteří jste lidské bytosti, máte svědomí a znáte Mě.

Kdybych mluvil k mrtvým, již by povstali ze svých hrobů; kdybych mluvil ke kamenům nebo k živlům přírody, již by o Mně vydávali svědectví. Avšak nevěra mých dětí mé učení nezastaví a tato kniha bude i nadále hovořit o pravdě, o životě milosti a o posmrtném životě.

33. Co hledáte v mém učení, co chcete poznat, mé děti? „Světlo,“ říkají mi jedni. „Toužíme najít mír,“ slyším říkat druhé. Říkám vám: Pokud se připravíte, najdete v mém slově vše, po čem vaše duše touží. Připravil jsem tento národ jako úrodné a požehnané pole, odkud můžete spatřit horu Nového Siona – zemi, která na vás čeká. A zítra, až projdete světem a splníte svůj úkol, ocitnete se v duchu na cestách záhrobí a všichni budete sjednoceni v jediném „příběhu“ a budete se Mnou tvořit jediného Ducha.

34. Musíte studovat, abyste pochopili příčinu událostí této doby: proč v této době přišel Eliáš a proč vám dávám své slovo. V každé době přicházel Eliáš jako můj předchůdce, aby připravil ducha všech lidí. V „prvním čase“ přišel Eliáš na Zemi, přiblížil se k srdcím lidí a našel je propadlé pohanství a modlářství. Svět byl vládnut králi a kněžími a oba se odvrátili od plnění božských zákonů a vedli své národy cestami zmatení a nepravdy. Postavili oltáře různým bohům, kterým prokazovali úctu. V té době se objevil Eliáš a promluvil k nim slovy plnými spravedlnosti: „Otevřete oči a uvědomte si, že jste znesvětili zákon Páně. Zapomněli jste na příklad jeho poslů a propadli jste kultům, které jsou nehodné živého a mocného Boha. Je nutné, abyste procitli, upřeli na Něho zrak a uznali Ho. Zničte své modlářství a zvedněte oči nad každým obrazem, kterým jste Ho zobrazovali.“

35. Eliáš uslyšel můj hlas, který mu řekl: „Odejdi od tohoto zlého lidu. Řekni mu, že dlouho nebude pršet, dokud to v mém jménu nenařídíš.“ — A Eliáš řekl: „Nebude pršet, dokud můj Pán neurčí hodinu a můj hlas to nepřikáže,“ a jak to řekl, odešel. — Od toho dne byla země suchá, roční období určená pro dešť uplynula, aniž by dešť přišel. Na obloze nebylo vidět žádné známky deště, pole pociťovala sucho, dobytek postupně chřadl, lidé kopali do země, aby našli vodu a uhasili svou žízeň, ale nenašli ji, řeky vyschly, tráva uschla, protože podlehla paprskům spalujícího slunce, a lidé volali ke svým bohům a prosili je, aby se k nim tento živý vrátil, aby mohli zasít semeno a sklídit úrodu, která by je živila.

36. Eliáš se na boží příkaz stáhl do ústraní, modlil se a očekával vůli svého Pána. Muži a ženy začali opouštět svou vlast a vydávali se na cestu za novými zeměmi, kde by neměli nedostatek vody. Všude byly vidět karavany a všude byla země vyschlá.

37. Roky plynuly a jednoho dne, když Eliáš pozvedl svou duši k Otci, uslyšel Jeho hlas, který mu řekl: „Vyhledej krále, a až ti dám znamení, voda opět sestoupí na tuto zemi.“

38. Eliáš, pokorný a plný poslušnosti, šel za králem toho národa a před uctívací falešného boha prokázal svou moc. Poté hovořil o Otci a o Jeho moci, a tu se objevila znamení: na nebi se objevily blesky, hromy a oheň, načež se spustil životodárný déšť v přívalových proudech. Pole se znovu pokryla zelení, stromy byly plné plodů a nastal blahobyt.

39. Lidé se tváří v tvář tomuto důkazu probudili a vzpomněli si na svého Otce, který je skrze Eliáše volal a napomínal.

40. V té době byly zázraky Eliáše četné a velmi velké, aby probudily lidi.

41. Ve „Druhém čase“ se objevil Jan Křtitel, nabádal k pokání a připravoval srdce na přijetí Mesiáše. Tento požehnaný předchůdce promlouval k davům, protože se blížila doba Ježíšova kázání a bylo nutné, aby Ho poznali. — Křtil vodou a vylil ji také na Ježíše, přičemž k Němu řekl: „Mistře, proč Tě musím křtít, když jsi bez poskvrny?“ Na to Ježíš odpověděl: „Musí se to tedy stát, abych mohl začít své denní dílo tím, že projeví odevzdanost, aby ti, kteří mě následují, věděli, jak se očistit a připravit, když se chystají plnit svůj úkol.“

42. Eliáš, duch velké moci, který nebyl lidstvem poznán, byl vždy mým průkopníkem. Dnes přišel opět, aby připravil vyvolené, kteří mi mají sloužit jako hlasatelé, i všechny lidi.

43. Když se připravujete a studujete mé učení, abyste poznali mou vůli, Eliáš vám přijde na pomoc a bude vám oporou a přítelem.

44. Eliáš je božský paprsek, který osvěcuje a vede všechny bytosti a přivádí je ke Mně. Milujte ho a uctívejte ho jako svého průkopníka a přímluvce.

45. Učedníci, chcete-li vstoupit do království nebeského, konajte spravedlivé skutky, plňte zákon, pak bude mé dílo poznáno všemi a vynikne mezi náboženstvími a učením jako jediná cesta, kterou jsem lidem vytyčil.

46. Přijďte ke Mně, abych vám pomohl s vaší přípravou, posadte se k mému stolu, u něhož mám připravené místo pro každého z mých učedníků, odkud budete naslouchat mému učení. Nezapývejte se tím, zda osoba, skrze kterou se zjevují, je muž nebo žena, zda je to stařec, mladík nebo dítě. Ponořte se do mého učení, dokud nenajdete božský smysl tohoto slova; pak pocítíte mou přítomnost skrze každého z mých vyvolených. Využijte tyto okamžiky, neboť později byste toho mohli litovat, pokud tak neučiníte.

47. Nechte tento lid růst, jako rostou stromy, když rozmnožují své větve, jako se rozšiřují řeky, když tvoří nové řeky a potůčky. Hle, jak z *jedné* komunity vznikají nové komunity v provinciích a ve městech!

48. Je to můj Duch, který je (povoláné) poslal do různých provincií, aby zvěstovali poselství duchovnosti. Proč se někteří odvrací od zásad duchovnosti, které jsem jim ukázal – totiž dávat lásku a prokazovat milosrdenství bez jakéhokoli vlastního prospěchu – a prodávají služby, které vykonávají pomocí darů, které je nic nestály? Nevzpomínáte si, že jsem vám od prvních poučení, která jste slyšeli, říkal, abyste bděli a modlili se, protože pokušení číhá na vaše kroky? Zamyslete se, a vzpomenete si, že jsem vám také řekl, že vám mám dát více, než o co mě žádáte – abyste se omezili na to, co je od mě přípustné přijmout.

49. Vězte, že v knize vašeho osudu je zapsán den a hodina, kdy se otevrou brány záhrobí, aby vpustily vaši duši. Odtud uvidíte celé své dílo na zemi, celou svou minulost. Přece nechcete pak slyšet hlasy, které se skládají z výčitek nebo stížností proti vám, nebo vidět ty, kteří vás označují za původce jejich utrpení!

50. Jaké utrpení, jakou bolest pociťuje duše, když vstoupí do toho světa světla a míru a slyší, že stížnosti jejích obětí se tam dostávají. Pokud nechcete prožít tuto kritickou situaci, pečujte již nyní o pole, která jsem vám svěřil, a zasévejte do nich semeno mého učení v celé jeho čistotě. Necítíte se neschopni vykonat skutky, které jsou mě hodny, a neopouštějte své zemědělské nářadí, když je práce teprve z poloviny hotová, abyste na tento úkol zapomněli a znovu se oddali pokušením světa.

51. Přijďte rychle, abyste vyslechli mé slovo. Pamatujte, že se velmi blíží den, kdy jej již v této podobě neuslyšíte. Pro vás již pominula doba, kdy bylo nutné, aby proroci vystupovali před lidem, aby ho napomínali k pokání a hrozili mu Boží spravedlností, pokud by neposlechl toto varovné volání. Dnes chci, abyste byli vy těmi proroky, kteří probudí lidstvo a předají mu toto nebeské poselství. Budu konat zázraky na vaší cestě a dám vám zbraně pravdy, abyste s nimi bojovali, neboť budete napadáni.

52. Mnoho křivých cest narovnáím tím, že se budu opírat o spravedlnost svých dobrých učedníků. Duchovní přítomnost Božího lidu, na zemi zvaného Izrael, se mezi lidmi stane hmatatelnou a mnozí dojdou k poznání, že to, co bylo vykládáno v hmotné podobě, mělo vysoký duchovní smysl.

53. I když duše, které tvořily tento lid, byly rozptýleny po světě a Duchovním údolím, aby splnily povinnost pokání, nyní — díky mé lásce sjednoceny světlem Ducha Svatého, které osvětluje cestu jejich vývoje —

na své cestě sjednotí všechny, kteří hladoví po svobodě, míru, pravdě a spravedlnosti, lásce a spáse.

54. Amen, pravím vám, lid Boží je bez hranic, všichni k němu duchovně patříte. Proto se tento lid nemohl omezit na jeden národ nebo jednu rasu. Lid Izraele, který byl proroky a patriarchami prvních dob nazýván Božím lidem, je *symbolem* univerzální rodiny, lidem, který byl utvořen z bytostí, které byly moudře vybrány pro mé záměry, a který jsem použil jako nástroj, abych lidstvu předal svá učení jako knihu otevřenou před lidmi – knihu, která hovoří o duševním a tělesném vývoji, o božských zjeveních, o proroctvích, o lidských výkladech, o úspěších a omylech tohoto lidu, o slávě a úpadku, o svobodě a otroctví, o světle a temnotě. Tento národ již nebude mít pod nohama „Zemi zaslíbenou“. Jeho úkolem je hledat zbloudilé, vlévat slabým novou odvahu a ukazovat jim cestu z pouště, za níž leží brány Nového Jeruzaléma, Duchovního města, v němž budete věčně přebývat se svým Mistrem.

55. Sto čtyřicet čtyři tisíc označených má za úkol s horlivostí hájit Zákon, povzbuzovat lid na cestě a bránit víru. Mají být vojáky míru, mistry v mé moudrosti, lékaři všech nemocí, utěšiteli a proroky.

56. Generace této doby byly svědky velkých událostí. Aniž byste si to uvědomovali, prožíváte velkou bitvu, která se odehrává nejen na vašich bojištích nebo ve válčících národech, ale na mnoha oblastech. Skutečná bitva se odehrává v duchovním světě – tam, kam vaše oči nedohlédnou, v lidském rozumu a srdci, u mužů vědy a náboženství a ve všech lidských institucích. Důvodem je to, že se blíží nová doba, v níž musí být otevřena sedmá pečeť a v duších zvítězí spravedlnost a světlo. Předtím budu muset na Zemi poslat duše, které jsou plné mé milosti a které povedou lidi jako děti, aby dosáhli svého spasení.

57. Modlete se a vnímejte, jak Eliáš prolétá vesmírem od jednoho konce k druhému a šíří světlo na temných cestách, zachraňuje ty, kteří zbloudili, očisťuje poskvřené, probouzí ty, kteří spí v nevědomosti, a vše uspořádává, neboť toto je jeho čas. Nebojte se ho, milujte ho, neboť přišel jako pastýř, aby vás vedl k Otci, k nebeské ohradě, která na vás čeká.

58. Mé slovo a všechna proroctví se naplní.

59. V „Druhém čase“ jste přibili mé ruce na dřevo, ty samé ruce, které uzdravovaly nemocné a hladily děti, mladíky i starce. Dnes jsem uvolnil své pravé ruce, ale ne proto, abych zavrhl kříž, na němž jste mě povýšili – ne, milované děti, dnes je láskyplně natahuji, abych vám udělal své požehnání.

Můj pokoj s vámi!

Učení 54

1. Blahoslavení ti, kteří opouštějí své hmotné statky, aby Mne slyšeli.
2. Ti, kdo využili mého učení, posílili, a když se ocitli v zkoušce, místo aby zoufali, začali přemýšlet a modlit se a pocítili, že v těch okamžicích přichází božská inspirace k jejich rozumu jako paprsek světla, který osvětluje cestu jejich duchovního vývoje.
3. Amen, pravím vám: Kdo se umí připravit a posílit v plnění mého zákona, ten vše bezpečně překoná, i kdyby procházel bouří či ohněm. — I těm, kteří ve víře dokázali obstát ve zkoušce, která sužovala jejich duši, říkám ještě jednou, aby „neusínali“; neboť přijdou nové zkoušky a oni musí být připraveni.
Je mnoho těch, kteří na konci velké zkoušky, když je životní cesta již téměř u konce, byli blízko pádu, přemoženi břemenem svého kříže. V těch okamžicích se však ozval můj hlas, který je povzbudil, aby dosáhli konečného cíle, který je již blízko.
4. Pokud připisujete životní zkoušky náhodě, těžko budete moci být silní. Avšak pokud máte představu o tom, co je to pokání, co je to spravedlnost a odplata, najdete ve své víře povznesení a odevzdání se, abyste ve zkouškách zvítězili.
5. Je Mou vůlí zkoušet vaši duši různými způsoby, neboť ji formuji, utvářím a zdokonaluji. K tomu využívám všech věcí a všech lidí; jako nástroje používám jak spravedlivého, tak i zločince. Jednou využívám světlo, jindy činím temnotu svou služebníci. Proto vám říkám: Když se ocitnete v kritické situaci, myslíte na Mě, na svého Mistra, který vám s veškerou láskou vysvětlí důvod té zkoušky.
6. Existují kalichy, z nichž musí pít všichni, jedni dříve, druhí později, aby se všichni naučili Mně rozumět a milovat Mě. Bída, nemoc, pomluva, potupa jsou velmi hořké kalichy, které se nedostávají jen na rty hříšníka. Vzpomeňte si, že ten nejspravedlivější v té „Druhé době“ vyprázdnil nejhořčejší kalich, jaký si dokážete představit. Poslušnost, pokora a láska, s nimiž se kalich utrpení vypije, ulehčí kříž a zkušební období rychleji pomine.
7. Svět je školou pro duše, vaše tělo je pouze nástrojem. Na zemi procházíte různými stupni žebříku k duchovní dokonalosti, po kterém duše stoupají ke Mně, poháněny silou svých zásluh, svého úsilí dostat se k Otci skrze lásku, kterou dali svým bratrům. Kdo neprojde touto cestou boje, nebude vědět, kdo je jeho Stvořitel, ani nepozná sám sebe.
8. Kdo popírá své poslání, odmítá čestný titul „dítě mé Božskosti“. Pokud nevěří v mou existenci, nemůže mít víru v mou lásku.

9. Jestliže pro některé byl tento život nesmírně hořký a bolestný, vězte, že tato existence není jediná, že je dlouhá jen zdánlivě a že v osudu každého stvoření je tajemství, do kterého mohu proniknout jen Já.

10. Tento hlas vám neřekl: Musíte poslechnout tato slova. Řekl vám pouze: Hleďte pravdu, usilujte o lásku, usilujte o mír, a pokud to najdete v mém učení, které právě slyšíte, zůstaňte u něj. Pokud jste to zde však nenašli, hleďte dál.

11. Zjevují se každému z vás, někdy skrze vaše srdce, jindy ve vašem duchu.

12. Mým hlasem odpuštění mrtví vstanou k životu milosti, osvobodí se od zmatení své duše a budou plnit můj zákon, který vám říká: „Milujte se navzájem.“ Tam, kde není odpuštění – které vždy pramení z lásky – nebude ani lítost, ani dobré skutky, a pak nebude ani spása.

13. Kolik duchovně mrtvých musí bloudit po světě a čekat, až je tělesná smrt přivede do mé přítomnosti, aby uslyšeli hlas Pána, který je pozvedá k pravému životu a laská je. Jakou touhu po obnově mohli na zemi žít, když se považovali za navždy a neodvolatelně ztracené, ačkoli se cítili schopni skutečné lítosti a nápravy svých prohřešků?

14. Avšak kromě těch, kterým bylo odepřeno spasení duší a kteří ke Mně přišli bez naděje, se do Mé přítomnosti dostali i ti, kteří byli vědci odsouzeni k smrti, pokud jde o tělo. Já, který vlastním život, jsem je vytrhl ze spárů tělesné smrti. Co však ve světě činí ti, kterým jsem svěřil zdraví duše i těla? Copak neznají vysoké poslání, které jim svěřil Pán, aby je naplnili? Musím já, který jsem je vyslal s poselstvím zdraví a života, neustále přijímat jejich oběti?

15. Nyní, když Mi předkládáte své trápení a prosíte Mě o sílu, říkám vám: Důvěřujte Mi a všichni budete potěšeni.

Ne všichni slyší mé slovo tak, jak je slyšíte vy, ale má síla a mé světlo jsou otcovským dědictvím pro všechny duše. Vy však slábnete a necháváte se porazit zkouškami.

16. Jen Já, váš Otec, slyším a rozumím vašemu srdci. Ještě jste nenašli pravou lásku k sobě navzájem. Také vám říkám, abyste nehledali obrazy svatých nebo symboly, aby vám poskytly úlevu. Naučte se modlit duší, probudte citlivé struny svého bytí, abyste cítili mou přítomnost a těšili se z mé lásky u Mě. Necítíte se vůči svému Otci cizí. Nebo jste se snad tak vzdálili (ode Mě), že Mě již nepoznáváte?

17. Vidím, že v této době si lidé zvykli na hřích. Vášeň se rozbouřila, děti ztrácejí svou nevinnost již v raném věku a ochutnávají zakázané ovoce. Lidstvo se vydalo na cestu zla a z generace na generaci upadá a klesá hlouběji. Proto jsem přišel znovu, abych se mezi vámi zjevil.

18. Modlete se a rozumějte mému slovu. Neprosíte jen za sebe, prosíte za své známé i neznámé bližní, pozemské i duchovní.

19. Nevíte o duchovní chudobě, v níž dnes lidstvo žije. Přimluva národa a jeho boj jsou nezbytné, aby se světlo dostalo ke všem duším.

20. Očistěte ty, kteří se poskvřnili. Odhalte jim dary jejich ducha, vedťe je jako malé děti na cestu a přiveďte je ke Mně. Na své cestě najdete mnoho nemocných, které věda nedokáže uzdravit; mezi sebou však najdete možnost, jak jejich utrpení vyléčit: Uzdravíte je svou láskou, dobrým vlivem, který na ně působíte, a obnovením, k němuž je povzbuzujete. A díky poznání mého učení, které jim předáváte, objeví, že léčivý balzám spočívá v pokoji duše, v plnění povinností a v lásce k sobě navzájem.

21. Nechci přihlížet, jak mé děti promarní příležitost ke své spáse. Pokud mě velcí hříšníci budou v pokoře a lítosti hledat, odpustím jim jejich prohřešky a nabídnu jim příležitost znovu vybudovat svůj život. Vysílám své volání k největším hříšníkům, abych je vykoupil a spasil.

22. Inspiroval jsem srdce mladých lidí, mladíků a panen, aby vytvořili nové generace. K tomu jsem je očistil, a pokud budou umět plnit úkol, který jsem jim svěřil, u svých dětí, a budou ty duše připravovat a vést na cestu dobra, zjevím se jim a vy se budete opírat o tyto nové generace a ony budou pokračovateli tohoto díla.

23. Zachovejte milost, kterou mezi vámi zanechávám. Brzy se najdou tací, kteří budou chtít zabránit tomu, aby mé dílo pokračovalo. Ale budou i jiní, kteří poté, co budou prosit o mou pomoc, obdrží zázrak; a i když nepatří k mým učedníkům, budou o mně vydávat svědectví a říkat: „Pán mě uzdravil.“ Jiní řeknou: „Ztratil jsem to nejdražší a On mi to vrátil.“

24. Neobhajujte mé dílo falešnými svědectvími a nikdy nelžete, neboť jsem vás neučil lhát. Má díla jsou vždy upřímná, a pokud je umíte vyložit, najdete v nich mou lásku a milosrdenství k lidem.

25. Když uslyšíte pošetilá slova, mlčte, jako mlčel Ježíš před farizeji. Ale nebojte se, že bude roztrháno vaše „oděv“*. Já vás ospravedlním a povznesu vás před vašimi bratry. Tito lidé, kteří vás odsuzují, pak pochopí, že jste nezabloudili z cesty, ale že jste se ke Mně přiblížili. Dávejte pozor na své činy a bojte se pouze věčného Soudce, který vás vždy vidí.

**Tento obrazný výraz se vztahuje k poškození pověsti, cti a osoby.*

26. S mírností a duchovností máte svědčit o tom, že jste Mne slyšeli, pak se mnozí obrátí. Pokud nenajdete porozumění, mlčte a odpouštějte.

Pokud sjednotíte své tělo se svou duší a budete plnit Mé zákon, získáte pro lidstvo milost.

27. Pamatuj, požehnaný lide, že jsem ti ve všech shromaždištích řekl, že se blíží časy bolesti, zkoušek a soudu pro lidstvo, což poslouží k jeho očištění. Také ti oznamuji, že po té době bude na zemi vládnout radost.

28. Již léta slyšíte tato poselství, která jsou učením, jímž vás jako učedníky připravuji, abyste zítra mohli vnést světlo do života svých bratří a ukázat jim správnou cestu – jak těm, kteří žijí v těle, tak i bytostem bez těla. Je mou vůlí, abyste jako semeno pro budoucí generace zanechali dobrý příklad; aby zjevení, která jsem vám dal, sloužila k posílení vašeho ducha v mé moudrosti a vašeho srdce v dobrou a k odstranění veškerého plevle, který ve vaší bytosti dlouho rostl. Ale s plným smutkem vám říkám, že stále necítíte mé slovo, že vůči těmto zjevení spíte a že vaše skutky nesvědčí o mém učení.

29. Chtěl jsem, abyste všichni tvořili jedno srdce, jednu vůli; ale vidím, že stále setrváváte ve své neshodě.

30. Řekl jsem vám, že se ve všech vašich shromaždištích zjevují jako jediný Bůh, který vás všechny miluje stejně. Přesto si někteří navzájem upírají duchovní dary a pravdu. Jak můžete věřit, že tímto způsobem oslavujete mé učení?

31. Nemáte Mě hledat, abyste Mi byli milí a sloužili Mi, pouze svým chováním, které projevujete v těchto shromaždištích, ale všemi činy svého života. Avšak až do této chvíle jste se nedrželi mého zákona ani v duchovním, ani v hmotném smyslu a stále jste začátečníci, kteří nechtějí věřit. Nechcete, aby vás i nadále vedl Kristus – ten, který vám řekl: „Já jsem cesta, pravda a život“? Nechcete, aby vás láska zachránila, učinila vás silnými, radostnými a plnými důvěry, aby vás v hodině bouří a zkoušek byla to ona, kdo vás pozvedne a ochrání?

32. Uvědomte si, že jsem vám dal moudrost, která převyšuje veškerou lidskou vědu: tu, která ovládá síly přírody. Ale vy jste nepochopili, jak reagovat na můj hlas jako poslušná ovce. Očekáváte snad, že se tyto živly při vaší neposlušnosti skloní před vámi jako oddaní služebníci?

33. Vidíte nyní, proč je nutné, abyste naslouchali mým poučením, stejně jako je nezbytné, abyste o nich přemýšleli, abyste je prožívali a uplatňovali? Bděte a modlete se, řekl jsem vám, aby vás nezasáhlo nečekané utrpení; vy jste však nechtěli ani bdít, ani se modlit. Když vás zkoušky bičovaly, jste věřili, že jsem vás potrestal nebo opustil. Teprve tehdy vás napadne modlit se a prosit Mě, abych vás nenechal samotné. Ach, kdybyste jen pochopili, že vás neopouštím a že to vy jste ti, kdo na Mě zapomínají! Musíte vědět, že není ani vteřiny, kdy bych vám něco

nedával, a že vy naopak často prožijete celý život, aniž byste Mi cokoli obětovali.

34. Dávám vám tato učení, abyste věděli, že jsem vždy s vámi, že vše slyším a vše vím – abyste neodmítali mé milosti a necítili se ve svých zkouškách osamělí a smutní.

35. Kolik z vás se po svém vtělení chová jako nevděčné děti, které neposlouchají rady svých rodičů a jako blázni se vrhají na nebezpečné cesty života, aby poté, když mnohokrát zakopli a zažili zklamání, zastavili se a se slzami lítosti zvolali: „Ach, kdybych jen poslechl svého Otce, pak bych nezažil tolik utrpení a nezabloudil bych tak daleko od správné cesty!“

36. Někdy je už příliš pozdě, když si uvědomí svou vinu. Překvapí je smrt, která jim nedovolí vrátit se do otcovského domu a padnout na kolena před těmi, kterým upírali autoritu.

37. Jak nesmírná bolest pro ty, kteří viděli přícházet svou poslední chvíli, aniž by mohli slzami smáčet tváře svých rodičů, aniž by mohli slyšet slova odpuštění z jejich rtů!

38. Když přemýšlíte o těchto zkouškách, říkáte si někdy: „Jak je možné, že Bůh ve své dokonalé spravedlnosti zajde tak daleko, že odepře tuto radost tomu, kdo již svou vinu uznal a litoval?“ — Ale já vám odpovídám, že tuto milost nemá přijmout tělo, nýbrž duše, pro kterou bude vždy dostatek času, aby smyla své skvrny, a stejně tak i času, aby sklídila plody svého pokání.

39. Aby se vaše duše neztratila na nebezpečné pouti po zemi, byla obdařena vyšším světlem, kterým je Duch. Kromě toho byl svět vždy osvětlován světlem mého učení a mých zjevení, od prvních dnů vaší existence na tomto světě až na věky.

40. Vždy jsem vás osvěcoval, aby vaše vtělená duše, až se vrátí do duchovního života, mohla přebývat na vysokých úrovních bytí.

41. Milovaný lide, nástroji mých zjevení v této době, duchovně se zdokonaluj, abys – až se staneš pravým tlumočníkem mého slova – jím byl skrze své myšlení, svůj život a své slovo. Pochop, že jsou zapotřebí živé vzory, aby ve Mne lidstvo uvěřilo.

42. Kdo z vás budou ty velké duše, které povedou lidi ke skutečnému duchovnímu? Duchovní, to znamená duševní vzestupný vývoj, se musí projevovat skrze rozum a city, aby bylo spásou lidstva.

43. Učedníci, pro velká díla jsou zapotřebí vznešené postoje a čistá srdce. Rozvíjejte své vlastnosti a buďte velcí. Proč od tebe žádám sjednocení, lide?: Protože vím, že válka, jako důsledek nedostatku bratrství mezi lidmi, se blíží jako vichřice, která všechno strhává, a protože chci, abyste bděli a tvořili lid míru, armádu vojáků ve službě dobra. Když se

vydáte plnit tuto misi, noste Mě ve svých srdcích; beze Mě nemůžete nic učinit. Kdo jsem Já?: Kristus. A kdo je Kristus?: On je Boží láska. Proto vám říkám: Noste Mě v sobě, pak nezhynete. Naopak, překonáte všechny protivenství a dosáhnete věčnosti.

44. Nezapomeňte, že božské síly jsou pouze s pokornými a že nikdy nesestupují, aby lichotily lidské marnivosti.

45. Mnozí sice poskvřují své duše, ale neodsuzujte je, neboť nevědí, co činí. I je zachráním, bez ohledu na to, že na Mě v současné době zapomněli nebo Mě nahradili falešnými bohy, které si na světě stvořili. I je přivedu do svého království, i když nyní – protože následují falešné proroky – zapomněli na milosrdného Krista, který za ně obětoval svůj život, aby je naučil svému učení lásky.

46. Pro Otce není nikdo „zlý“, nikdo jím *nemůže* být, neboť jeho původ je ve Mně. Zbloudilí, slepí, násilní, vzpurní – takovými se mnozí z mých dětí stali kvůli své svobodné vůli, kterou byli obdařeni. Avšak ve všech se rozjasní světlo a moje milosrdenství je povede na cestu k jejich spáse.

47. Dnes vás síla hmoty a vliv světa učinily egoisty. Ale hmota není věčná, ani svět a jeho vliv, a Já jsem trpělivý soudce, jehož spravedlnost je Pánem života a času. Nesmíte soudit ty, kteří Mě popírají, neboť pak vás shledám vinnějšími než je oni.

48. Zvedl jsem snad svůj hlas, abych odsoudil své katy? Neobdařil jsem je snad láskou a mírností? Kéž byste jen pochopili, že mnozí z těch, kteří kvůli tomuto přestupku dočasně zbloudili na světě, se dnes nacházejí očištění v duchovním světě!

49. Hle, jak vám mé slovo ukazuje cestu a vede vás! Dávám je všem, protože vás všechny miluji a všechny vás hledám. Nečekejte, až vás bouře překvapí jako zbloudilé nebo spící, neboť pak bude „skřípění zubů“. Ještě neznáte můj záchranný plán; proto se musíte jen na Mě spolehnout a poslouchat Mě.

50. Všimáte si, jak skromné je mé slovo, jak bezvýznamní jsou služebníci, skrze něž předávám svůj hlas, a jak ubohé je prostředí, v němž se zjevují? Nedivte se, když se dozvíte, že v této epoše to bude právě toto učení, které bude řídit a usměrňovat osudy celého lidstva!

51. Božské myšlenky byly prostřednictvím mých hlasatelů, kteří se nacházejí v extázi, převedeny do slov, která, spojena do vět, vytvořila a ustavila duchovní učení, které je plné zjevení a dokonalých poučení.

52. Toto je ten zaslíbený Utěšitel, toto je ten ohlášený Duch pravdy, který vás bude učit všemu. Příprava již začíná, přicházejí časy, kdy budete potřebovat toho, kdo díky síle svého ducha povede vás vznešeností a prostotou svého srdce, moudrostí a spravedlností.

53. Lidé potřebují ty, kteří dokáží zůstat pevní v zkouškách — ty, kteří jsou obeznámeni s velkými boji světa a ducha. Jsou to oni, kdo mohou lidstvu ukázat směr a vést je, neboť v jejich srdcích nebude touha někoho utlačovat nebo ovládat. Nemohou poskytnout útočiště sobectví, protože ve svých okamžicích povznesení pocítili milosrdenství Pána, který je zahrnuje láskou, aby toto milosrdenství předávali dál svým bratrům.

54. Pokud se nesjednotíte, nebudete schopni lidem odpovědět; pokud se nespojíte, nebudete se moci bránit před jejich útoky. Brzy přijde boj a tehdy je nutné, abych vás našel chráněné a vybavené srdci, která mají světlo a víru. Tehdy už budete schopni odpouštět těm, kteří vás urážejí, protože budete vědět, že vaši bližní vám ty rány způsobují z opravdové nevědomosti.

55. Až boj začne, chci, abyste na urážky svých bližních odpovídali svým odpuštěním a svou láskou.

56. Vezměte také na sebe svůj kříž! Nebo snad věříte, že Kristův kříž není břemenem? Věříte, že mé úkoly jsou malé? — Úkoly těch, kteří mě následují, nebudou ani malé, ani snadné. Snadná díla jsou pro duchovně slabé, pro srdce bez lásky.

57. Není čas ztrácet čas, neboť se blíží okamžik, kdy se mají zjevit silní tohoto lidu, aby připravili cesty, které vás povedou k tomu vznešenému svátku, při němž pocítíte, že je můj Duch blíž k vám.

58. Vidím mezi přítomnými ty, kteří – naplnění radostí, protože pocítují a chápou mé vnuknutí – se připravují na tento boj. Vědí, že pouze pravda, duchovnost a láska mohou být zbraněmi, s nimiž tento boj vítězně zvládnou.

59. Přijďte ke Mně, spěchejte na milující volání, které k vám směřuje váš Otec, abyste se daleko od temných cest bolesti nebo nevědomosti nasýtili mým pokojem a mým světlem a poté mohli totéž učinit svým bližním.

60. Nepřišel jsem jen proto, abych vám svěřil úkoly nebo povinnosti. Přiblížil jsem se k vám také proto, abych osušil vaše slzy a vyslechl vaše stesky.

61. Dnes následujete svého Spasitele a já vám pomáhám nést váš kříž. Ale než skončí vaše putování na tomto světě, máte nést dobrou zvěst do provincií.

62. „Člověk nežije jen chlebem“, a tento svět trpí duchovním hladem. Proto můžete svým bratrům nabídnout tuto potravu, kterou jsem vám svěřil.

63. Mé učení je cestou, která vám ukazuje, jak žít na zemi v míru, a která vás přiblíží k Otci, až budete žít v Duchu. Kde je bratrství, které jsem učil lidi? Na zemi neexistuje, neboť již dlouho jste dopouštěli, aby plevel

rostl mezi pšenicí. Neláska mezi lidmi převažuje, stejně jako svár. Neuznali se jako bratři v Bohu, a přesto tvrdí, že Mě znají a dokonce Mě milují.

64. Jsou tu páni a služebníci, soudci a obžalovaní, katové a oběti, ale všichni jsou bratři. Velký bude otřes, který mé slovo této doby vyvolá v lidstvu, neboť se dostane ke všem duším jako soudce.

65. Bděte a modlete se, učedníci, abyste pocítili mou přítomnost; neboť pokud byste usnuli, při probuzení bude ve vaší duši velké utrpení. Dávejte pozorně pozor na mé slovo, aby vás nic nepřekvapilo nepřipravené. Až budou cesty vyrovnány a země otevrou své brány, buďte připraveni splnit své poslání, a když srdce budou toužit po slově života, ať hned vychází z vašich rtů. Stejně tak – když trpící lidé procházejí kolem vašich dveří – ať tyto nezůstanou zavřené.

66. Už není čas dále honit se za radostmi světa. Je čas žít bděle všemi smysly a silami a být pozornými ke všemu, co k vám promlouvá a co vás obklopuje. Čas vašeho pobytu na tomto světě se již velmi zkrátil a je nutné, abyste využili ten krátký čas, který na něm ještě žijete. Pro ty, kteří se připravují, nic neprojde bez povšimnutí, ať už se jedná o lidské události, znamení v přírodě nebo duchovní projevy. Velké zázraky zažije ten, kdo je připraven, aby mohl osvětlovat, učit a předpovídat těm, kteří nevidí, necítí ani nerozumějí.

67. Milovaný lide, uvědom si, jak veliké bude štěstí ducha, který na své životní cestě sloužil svým bratrům jako vůdce, rádce nebo opora. To je tvůj úkol: být silný, čestný a poslušný mého zákona, abys sloužil svému bližnímu jako maják.

68. Kdy bude toto lidstvo jako nezměrná květina, jejíž okvětní lístky jsou vaše srdce a jejíž vůně je vaše láska ke Mně?

69. Když vidíte, jaká je svět v této hodině zkoušky, v níž přetékají jeho ctižádostivé vášně a pocity nenávisti, myslíte si, že tato slova, která vám říkám, jsou jen božským snem. Ale upozorňuji vás, že jsem přijal kříž, který jste Mi dali, a nyní jsem k vám přišel „na oblaku“ v „Druhém čase“ jen proto, že jsem věděl, že semeno mé lásky zvítězí nad lidskou nedokonalostí. Proč pochybujete, že vás mohu spasit? Věříte, že Kristus prolil svou krev na Golgotě nadarmo, že vás to nic nenaučilo? Věříte, že mé nové zjevení je neplodné? — Amen, pravím vám, Bůh se nemůže mýlit a nemůže ani selhat ve své misi lásky.

70. Velká, velmi velká je ve vašich očích lidská zkaženost, strašná se vám jeví moc a síla zla, kterou lidé uplatňují, a přesto vám říkám, že je slabá oproti síle mé spravedlnosti, oproti mé božskosti, která je Pánem osudu, života, smrti a celého stvoření.

71. Z této požehnané a úrodné země učinil člověk peklo, protože všechny síly a prvky, jimiž jsem ho obklopil pro život, použil k tomu, aby si způsobil smrt. Přes to vše vám mohu říci, že ten, kdo činí pokání, uvědomuje si své pochybení a snaží se je napravit, brzy dojde k duchovním branám pravého ráje, kde anděl Páně zasune svůj meč do pochvy a vpustí ho do věčného království míru, kde mu láska Otce dá odměnu, která je zaslíbena všem lidem dobré vůle.

Můj pokoj s vámi!

Učení 55

1. Světlo Ducha Svatého se vznáší nad všemi dušemi.

2. Blahoslavení jste vy, kteří se připravujete plnit mé úkoly, neboť vždy budete pociťovat mou pomoc. Ale říkám vám také: Neumlčujte hlas svědomí, když vás upozorňuje na vaše chyby, poslouchajte ho, neboť je to můj hlas. Chcete-li mi tak vyhovět, pozvedněte svého ducha v modlitbě poté, co jste napravili své chyby, a pak mě vždy najdete, jak na vás čekám, abych vám dal pokoj.

3. Čím více cítíte, že vám odpouštím, tím více byste měli plnit své povinnosti. Nikdy toto odpuštění nezneužívejte!

4. Všichni, kdo se vydávají na cestu duchovního rozvoje, uvidí na cestě plnění mého zákona kolem sebe velké davy lidí, které je budou následovat. Ale když vás postavím do čela skupiny lidí, neovládněte ji. Uvědomte si, že i králové v této době sestoupili ze svých trůnů, aby se stali služebníky svých národů; neboť se blíží věk rovnosti a bratrství pro všechny lidi. Vzpomeňte si – když jsem vás volal, pokorně jste odpověděli a řekli jste Mi, že budete poslušní a s láskou přijmete svůj kříž, abyste následovali mé stopy, jimiž jsem vám v „Druhém čase“ vyznačil cestu k vašemu duchovnímu rozvoji.

5. Pokud se připravíte, budou pro vás velké zkoušky, které na lidstvo dopadnou jako hurikány, jako jemný vánek, který vás hladí. Poté zazáří světlo nového úsvitu a slunce vám daruje své dary. Avšak pokud nebudete bdít a necháte ve svých srdcích klíčit pokrytectví a zakryjete se ovčí kůží, zatímco uvnitř jste hladoví vlci, narazíte na obtíže a trny na cestě vám poraní nohy.

6. Běda vám, pokud zlé sklony budou silnější než ctnosti, které máte ve své duši, a pokud mé učení nepřinese ovoce! Pokud nebudete o mém slově přemýšlet a zkoumat je, a přitom si budete myslet, že plníte mou vůli, mé světlo vás probudí. Ale až (pak) poznáte celou pravdu, vzpomenete si, že jsem vás poslal na svět, abyste konali dobročinné skutky.

7. I kdybyste chtěli uniknout svému určení, nemohli byste to učinit. Jakkoli byste se mohli odchýlit od cesty, moje milosrdenství vás na ni přivede zpět. Mé zákon je zapsán v každé duši a vy mu musíte být poslušni.

8. Viděl jsem, že nesouhlasíte s vůdci národů, přičemž nechápete, že jsou nástroji, jichž se používám, abych národy podmanil a uhladil. Nechápete, že se musíte sjednotit v myšlenkách, abyste pomohli tomu, koho jsem určil k řízení osudu národa. Vzpíráte se a způsobujete rozkoly, ačkoli jsem vám doporučil jednotu a poslušnost vůči mé vůli. Milujte se, aby vaše modlitba připravila a duchovně podpořila.

9. Sjednot' se, Izraeli, poslouchej Mě! Podrobím vás velkým zkouškám a nechci vás pak vidět plakat. Modlete se za ty, kteří to neumí – za ty, kteří se cítí slabí. Ať v nikom není radost z neúspěchu druhých! Neboť nevíte, zda všichni neprojdete stejnými zkouškami a – až vás potkají – zda také neoslabnete.

10. Odmítněte pokušení, neboť toto je čas, kdy se ta síla snaží znásobit svou sklizeň, a pouze modlitba a dobré skutky ji od vás odvrátí.

11. Mnohá učení vás budou vyzývat ke spojení, když uvidí, že jste rozdělení, a Já chci, abyste se všichni sjednotili ve Mně a vykonávali svou bohoslužbu stejným způsobem, jakým jsem vás to naučil.

12. Abych vám pomohl ve vašem povznesení, připravil jsem pro své děti to nejlepší místo; neboť vás chci přitáhnout k sobě a dát vám svůj pokoj. Kdokoli se cítí unavený, ať přijde ke Mně a odpočine si a posílí se.

13. Učedníci, mějte soucit s těmi, kdo porušují zákon a vzbouřili se, neboť právě tito lidé nejvíce potřebují vaši pomoc a vaši lásku k bližnímu. Proč člověk hřeší, ačkoli zná dobro a ví, že pouze jeho konání ho učiní šťastným? — Protože neposlouchá hlas svého svědomí a protože pastýři dopustili, aby se jejich stádo rozptýlilo na různé cesty, a protože jejich slovo již nemá sílu ani moc přimět ovce k návratu do ohrady. Kde jsou moji učedníci, nástupci těch apoštolů Druhého času?

14. Vám, kteří jste v současné době mými žáky, říkám: Neříkejte si pastýři nebo kněží, nechte Mě vést lidi, neboť ve Mně budou mít svého Otce, svého Soudce, svého nejlepšího přítele a rádce . Máte být pouze posly Radostné zvěsti a svědky mého zjevení. Až pak lidé prostřednictvím svých darů dosáhnou spojení s mým Duchem, budou kráčet svou cestou vývoje jistým krokem a já jim vnuknu skutky a činy, které jsou založeny na mém zákoně. To bude po pokání a nápravě, kterou nyní prožíváte.

15. Kdybyste nezhřešili, nepoznali byste tvrdost zákona o smíření, ale vždy byste postupovali vpřed ve svém vývoji. Vpravdě vám říkám, že pokud nesplníte svůj úkol, který vám byl svěřen, abyste přinesli toto poselství svým bratrům, budete souzeni lidstvem a poznáte tvrdost tohoto soudce, který nezná ani soucit, ani lásku.

16. Když jsem vás podrobil zkoušce, abych povznesl vaši duši, stál jsem při vás, aby vám neselhaly síly, a když jste se podřídili mé vůli a využili jste tuto lekci, cítíte se Mi blíže. Za to Mi děkujete a Já vám dávám mír.

17. Požadoval jsem od lidstva jednotu a návrat k prostému, duchovnímu životu, protože chci, aby se duše sjednotily v jediné víře tím, že Mě poznají a budou Mě milovat. Různá učení zmizí a přetrvá pouze Mé zákon a Mé slovo.

18. Vždy jsem vám projevoval svou lásku, ale vy jste Mi nerozuměli. Nevíte snad, že když vám dávám nový úkol, děje se tak s úmyslem, abyste jeho splněním splatili svou vinu? Vyvolil jsem vás, protože vás miluji a protože chci, abyste se stali mými učedníky. Abyste se však mohli tak nazývat, musíte si ve všech činech svého života osvojit pokoru a mírnost.

19. Jste v době sklizně, kdy sklídíte to, co jste zaseli. Ale pokud budete znovu sít, abyste později sklízeli, použijte dobré semeno a pečujte o něj, neboť vám k tomu dávám novou příležitost.

20. Pochopte: Mnohem více, než jste vy následovali Mě, jsem Já vás po celou dobu sledoval, abych vám ukázal váš úkol a naučil vás plnit Mé zákon, aby váš duch nikdy nesklouzl z cesty a mohl být jako zvon, který svolává zástupy lidí.

21. Kolik zkoušek musela vaše duše prožít, aby se konečně stala mírnou a pokornou a s rozhodností se vydala na cestu zákona! Dříve vycházelo z vašich úst rouhání, když se na vaší životní cestě projevila zkouška. Když dnes cítíte, že procházíte tvrdou životní lekcí, modlíte se, protože světlo stále více proniká do vaší duše.

22. Když vám říkám, že „ti (lidé dřívějších dob) a vy jste stejní“, chci vám dát na srozuměnou, že prostřednictvím reinkarnací vaší duše postupně dosahujete jejího vyššího vývoje. Od okamžiku, kdy vám hlas Otce řekl: „Pěstěte se a množte se“, až do současnosti se váš vývoj ani na okamžik nezastavil. Jak pomalu však kráčíte svou cestou!

23. Rozmnožili jste se a tím jste splnili *tento* božský úkol. Poté však bylo zapotřebí nového přikázání, aby z vašich srdcí vzešly plody hodné Boha, a tak jsem vám řekl: „Milujte se navzájem“. Dal jsem vám tento princip ve „Druhém čase“ jako shrnutí celého zákona a stále čekám, až přinese ovoce ve vašich srdcích. Nyní jsem přišel s novými učením a novými zjeveními; avšak neodvracím vaše srdce od toho božského přikázání, abyste se navzájem milovali, ani od toho druhého, abyste se rozmnožovali.

24. Ano, děti lidské, rostete v ctnostech a moudrosti, rozmnožujte se skrze duchovní, milujte se všichni, bez rozdílu ras, tříd, vyznání a světů.

25. Chci vidět pšenici růst na polích, na nichž tak bujně rostly plevele a tak se rozmnožovalo zlo. Den soudu nastal a oheň války spaluje a pohlcuje zlé semeno, z něhož nezůstane ani popel, neboť větry je rozptýlí, a poté masy vody a sněhu očistí a zušlechtí lidstvo. Až bude bolest mezi lidmi velmi silná, budou Mi stavět oltáře, pálit kadidlo a říkat, že Mě milují. Ale Já jim řeknu, že to není správný způsob, jak se zalíbit mému Duchu, a že to, co považují za lásku ke Mně, je strach ze soudu a ze smrti.

Lidé musí pochopit, že jediným kadidlem, které ke Mně dojde, je kadidlo skutků lásky a milosrdenství, které si navzájem prokazujete, když si berete za vzor lásku svého Otce.

26. Vám, kteří toto slovo slyšíte, říkám, že si Mě máte vzít za vzor, že Mě máte následovat na cestě lásky, kterou jsem vám ukázal v „Druhém čase“, aby — až Mě již nebudete slyšet v této podobě — byli schopni shromáždit zástupy lidí v těchto modlitebních místech a udržet je u sebe pravdou a přesvědčivostí vašich slov a vašeho příkladu. Učení máte předávat nejen na těchto místech, ale kdekoli to okolnosti vyžadují. Nezapomeňte, že jsem vám řekl, že „na poušti, na cestách, na moři a v údolích“ budete překvapeni zkouškami a také mým vnuknutím.

27. Abyste tento úkol splnili, chci, aby tento lid, který vychovávám svým učením, ctili můj zákon a svými skutky a příkladem vydávali svědectví o svém Mistrovi. Ve vašich domech ať vládne mír, ve vašich rodinách ať nejsou jedni proti druhým, ať není svár mezi bratry ani neshody mezi rodiči a dětmi. Až mezi vámi začne vládnout mír a váš domov nebude jako malé bojiště, války postupně zmizí; neboť ten, kdo má mír ve svém srdci, ho bude šířit všude.

Myslete na své děti a uvědomte si, že jste ještě nepochopili, jak svým příkladem vtisknout můj zákon do jejich srdcí, a že ony představují nové generace, které jsou předurčeny k šíření duchovního světla mezi lidstvem.

28. Jejich duch je veliký, ale uvědomte si, že v dětství svého hmotného života potřebují vaši ochranu a vedení. Začněte s tímto úkolem u malých dětí, buďte chápaví a trpěliví. Učte se ode Mne: Já mohu čekat staletí, tisíciletí nebo věčnost na vývoj a zdokonalení duše. Všichni se podobáte diamantu v jeho původním stavu, který musí být pečlivě vybroušen, aby vyzařoval krásné paprsky. Copak se považujete za nehodné toho, abyste byli přirovnáváni k diamantu?

29. Jedním z nejkrásnějších a nejúžasnějších uměleckých děl, jimiž jsem tuto Zemi obdařil, jsou květiny, které lahodí vašemu zraku, naplňují okolí vůní a inspirují vás. Ale vpravdě, pravím vám, vy jste dokonalejší a krásnější než květiny.

30. Kdybyste již dosáhli duchovnosti, již máte dosáhnout, rozuměli byste řeči všeho stvořeného, Já bych k vám skrze ni promlouval a vy byste nebyli příčinou toho, že se váš Otec mezi vámi zhmotňuje až k vykrvácení na kříži, a že musím v této době zvěstovat své božské slovo skrze rty nečistých lidí. Je však nutné, abyste znali svého Otce, a proto jsem se nikdy neskrýval a ani jsem neodmítl přijít k vám — navzdory vaší hříšnosti. Když jsem se lidem ukázal a oni (přesto) vždy vytvářeli falešné bohy: Co by se stalo, kdybych se z odporu k vašim hříchům skrýval?

31. Ó učedníci, kteří se povzbuzujete, když Mě slyšíte, a říkáte: „Mistře, litujeme, že neexistuje svoboda, která by nám dovolila mluvit o Tvém slově otevřeně k našim bližním.“ Ale já vám říkám: Nebojte se svých bližních, za co byste se měli stydět? Čekajte, čekajte jen krátkou dobu, neboť brzy lidstvo překoná omezení a překážky, které si vytvořilo svým fanatismem a nevědomostí a které mu bránily proniknout k jádru pravdy, kterou poznalo jen povrchně.

32. Jezte z pokrmu, který vám dnes nabízím, a pocítíte můj pokoj. Nedovolte však, aby vám jej cokoli vzalo.

33. Nazývám vás učedníky Třetího času, protože jste uzavřeli novou smlouvu s mou Božskostí.

34. Svěřuji vám novou zemi, na níž se rozmnoží kmeny Izraele*. Ale nenechte se naplnit marnivostí, protože víte, že patříte k mému lidu; neboť když důkladně přemýšlíte o svém úkolu, pochopíte svou velkou odpovědnost.

**Toto je symbol, který je třeba chápat duchovně. „Nová země“, kterou nám Bůh svěřuje, jsou nová lidská srdce, která máme získat pro jeho učení, aby se duchovní lid Izraele rozmnožoval.*

35. Znovu jsem k vám přišel a ptám se vás: Chcete svého Pána znovu obětovat? Myslíte si snad, že mé krve prolité v „Druhém čase“ nebylo dost?

36. Vnímejte v této době svou duši, jak nese kříž svého vykoupení a jak jí jsou svěřena rozlehlá pole, aby je obdělávala. Nemá však na ně zasévat žádné jiné semeno než jen mé. Sklizeň, kterou v této době přinesete, bude klíčem, který vám otevře bránu k vašemu spasení.

37. Přišel jsem, abych nahradil břemeno vaší hříšnosti sladkým břemenem svého kříže, abyste se zotavili z hříchu, který vás po staletí tížil.

38. Vaše rty ať nevyslovují žádné rouhání, ať oslavují pouze mé jméno. Dar slova, který jsem vám dal, neslouží k tomu, abyste pošpinili čest svého bližního.

39. Nyní, když víte, že jsem vás povolal, abych z vás učinil své milované učedníky, podrobujte se každý den zkoušce ve světle svého svědomí, zvláště když víte, že budete poslouchat mé slovo.

40. Strážte se, abyste nekonali nesprávně pochopené pokání, a neodpírejte svému tělu to, co potřebuje. Naopak, ušetřete mu to, co je pro něj škodlivé, i když to pro něj znamená oběť. To bude pokání, které prospívá vaší duši, a proto i to, které se líbí Otci.

41. Postupně se učíte pozvedat své myšlenky k Nekonečnu, aniž byste potřebovali obrazy namalované na plátně nebo vytvořené podle vašeho

vkusu. Postupně padají překážky, na které váš duch vždy narážel, když se chystal modlit. Nyní je na cestě k dosažení duchovního spojení se svým Pánem.

42. Nezapomeňte: Aby vám vaše modlitba přinesla hluboké uspokojení a dala vám pocítit pravý mír, musíte očistit své srdce, když se chystáte vyslat své myšlenky, aby dosáhly mé svatyně.

43. Zítra uvidíte, jak vás následují velké davy lidí. Musí objevit hlubokou a zářivou stopu, která je vede k pravdě, a tou stopou mají být vaše dobré skutky.

44. Musíte vydávat svědectví o tom, že jste tím lidem, který Pán poslal na pouť na Zemi, aby v lidstvu zapálil světlo. Moudrost, která pramení z vašeho ducha, bude světlem Šesté pečeti, která je v této době otevřena.

45. Pokud Mne milujete, budete schopni plnit Mé úkoly; pokud Mne milujete, budete umět milovat své bližní.

46. Někteří Mi ve svém nitru říkají: „Pane, když jsme zde shromáždění a nasloucháme Tvému slovu – neděje se to snad proto, že Tě milujeme?“ – Ale Já vám říkám: Jen velmi málo lidí přichází z lásky, aby Mě slyšeli; většina přichází, protože je sráží bolest.

47. Neobviňuji vás, že vás bolest přivedla do mé přítomnosti; neboť poté, co splnila svůj úkol, , opět pomine a připravila srdce těch, kteří se později stanou mými učedníky.

48. Nemůžete říci, že jsem nikdy nepocítoval lidskou bolest a proto vám nerozumím. Stal jsem se člověkem a trpěl jsem, abych vám dal příklad v každé zkoušce a v každé kritické situaci. Když vás dnes prosím, abyste cestu, kterou mají vaše děti projít, osvětlili světlem a dobrými příklady, je to proto, že jsem v Ježíši byl vždy poslušným Synem Otce. Znam a cítím všechna vaše utrpení, a protože jsem k vám přišel v Duchu, nejsem přece daleko. Amen, pravím vám, mé zjevení v „Třetím čase“ je největším důkazem toho, že vás miluji a rozumím vám.

49. Ponořte se ve svých chvílích klidu do mého slova. Pochopte, že Já jsem mír, který sestupuje, když vás bičuje bouře. Zachovejte tento mír navzdory všem zkouškám a nedovolte, aby zmizel z vašich srdcí a vrátil se ke Mně.

50. Nevzpírejte se, když vaše domovy postihnou nemoci, ty očisťují duši. Nezabraňuji vám však, abyste hledali léčivý balzám, ba naopak, říkám vám, abyste se obrátili ke Mně jako k Božskému Lékaři a s láskou přijímali to, co vám chci dát.

51. Je mnoho těch, kteří se na správnou cestu vrátili pouze skrze utrpení života. Někteří rouhali, zatímco prožívali bolest. Ale když poznali, že to byl *On*, kdo je zadržel na cestě ke zkáze, požehnali svému kalichu

utrpení. Ty jsem posadil ke svému stolu a dávám jim ochutnat Beránka, který se proměnil v lahodné jídlo lásky a milosrdenství.

52. Amen, pravím vám, kdyby lidé činili totéž těm, kteří k nim byli nevděční – jaký mír by panoval mezi lidmi!

53. Žijte v míru, to bude tím nejlepším svědectvím, které vydáte, že jste moji učedníci. Nezapomeňte, že vás vždy sleduje mnoho očí – ať už proto, aby se ujistily, zda to, co děláte, je pravdivé, nebo aby shromáždily důkazy a poté vás usvědčily ze lži.

54. Bud'te mými věrnými vojáky! Nikdy nebud'te příčinou toho, že mě vaši bratři nepoznají. Ani jednou jsem vám nedal své slovo, aniž by bylo přítomno alespoň *jedno* srdce, které by je kriticky zkoumalo. V těch okamžicích bylo mé slovo, mé zjevení, v každém ohledu pečlivě zkoumáno, stejně jako činy mých služebníků. Všemi svými smysly a schopnostmi se shromáždili v , aby prozkoumali mé zjevení, a těch, kteří přišli v očekávání, že zvěst o mé přítomnosti je falešná, bylo více než těch, kteří přišli s vroucí touhou, aby ta dobrá zpráva byla pravdivá.

Kdo jim měl říci, že – zatímco *oni* vše pozorují a posuzují – můj pohled proniká do hloubi jejich srdcí a můj hlas k nim promlouvá skrze jejich svědomí? Právě v tom okamžiku se v mnohých, kteří pochybovali, roznítala víra, a v těch, kteří ji již měli, se stala nesmírně silnou. Tak se neustále zvyšoval počet mých učedníků, kteří nyní tvoří lid, jemuž říkám, aby dobře střežil můj mír, aby byl jeho největším pokladem. Neboť to bude nejlepší svědectví, které může před ostatními národy země vydat o pravdivosti mého zjevení.

55. Chci, abyste pochopili, že tento národ má splnit vysoké poslání a že každý z vás má obtížný úkol. Tento lid bude pramenem lásky a míru, ke kterému budou přicházet lidé jiných ras, aby z něj pili. Ta doba není daleko, ale nejprve musíte být unaveni tolika boji mezi bratry, nejprve se musíte přesvědčit o tolika lžích a falešnosti, z nichž lidé učinili kult. Pak přijdou ke Mně a zjistí, že Kristus, který zemřel na kříži, žije a zjevuje se v plné slávě a majestátu, tak jak byl viděn, když v „Druhém čase“ vystoupil na nebe.

56. Dnes cítíte, že podmínky nejsou vůbec příznivé k tomu, abyste mluvili o mém díle. Ale blíží se den, kdy vaše rty budou neustále mluvit o mém slově; neboť bolest, nouze, strach a zmatek (lidí) vás přimějí, abyste se snažili zjistit vše, co jsem vám dal.

57. Již nyní vás na to připravuji a učím vás, abyste uměli kázat mé učení slovy i skutky, neboť lidstvo je unaveno pokrytectvím. Vytvořte poslušnou rodinu, sjednoťte své myšlení, svou vůli a svůj osud poutem duchovnosti a budete silní a nesmrtelní.

58. Lidstvo čekají velké zkoušky; zůstaňte při každé bolesti a každé katastrofě bdělí a modlete se. Mnohá utrpení budou zmírněna, jiná nenastanou, protože budou na své dráze zadržena těmi, kdo se modlí.

59. Když stoupenci jiných vyznání a sekt uvidí, že tento lid následují velké davy lidí, vyrazí z těchto vyznání ti, kteří vás budou pronásledovat. Ale nebojte se, neboť pokud zůstanete klidní, Duch Svatý vloží na vaše rty slova světla, která umlčí ty, kteří vás pomlouvají.

60. Nedávám vám meč smrti, abyste se bránili, dávám vám meč lásky. Každý jeho záblesk světla bude ctností, která z něj vyzařuje.

61. Kolik milosti najdete u Otce, když svými slovy přemůžete zástupy pronásledovatelů mého díla a svými skutky lásky je obrátíte ke Mně.

62. Toto je učení, které jsem vám dal v „Druhém čase“ a na které jste již zapomněli.

63. Lidský rozum bude trpět znepokojením, když se bude snažit pochopit trojiční a mariánské duchovní učení. Neboť materializovaný člověk je vůči duchovnímu neohrabaný.

64. Přišel jsem, abych se v tomto světě znovu zjevil a lidstvu dal pochopit, že se nenacházím na nebeské výšině, kterou nemůžete dosáhnout. Učím vás, jak pozvednout svou duši modlitbou, až najdete mou přítomnost, a jak svou duši přiblížit mé Božskosti životem zasvěceným dobru. Pouze ten, kdo žije podle mého zákona, ví, že jsem skutečně v člověku a že to není jen obrazné vyjádření.

65. Vy, kteří Mně nasloucháte – nebrzděte své chápání duchovních poučení. Nezatemňujte své světlo a nedovolte, aby se vaše srdce, které je v okamžicích, kdy naslouchá Mému slovu, citlivé a zušlechtnuté, opět stalo lhostejným a chladným. Radosti, které svět přináší, jste již okusili, již jste poznali jeho med. Pojdte a vychutnejte si nyní ovoce stromu, který jsem zasadil. Ale až uhasíte svůj hlad, dejte si pozor, abyste se nevraceli na ty cesty. Uvědomte si, že není správné, abyste to, co jsem vám dal z milosti, nesli do bahna.

66. Poslouchejte mé slovo, které odstraňuje pouta temnoty a zapaluje světlo v každé duši, abyste v budoucnu mohli kráčet po dobré cestě a také rozpoznat to, co je zakázáno, a najít v sobě sílu, abyste neupadli do pokušení. Kdo přijal toto poučení, nemůže se již nazývat nevědomým. Poslouchejte mě a rozumějte mi, učedníci – dnes, když jsem ještě v tomto slově s vámi.

67. Kdo byl na světě podřízeným, nebude se divit, když mu dám pokyny. Kdo byl pánem, ať zapomene na svou pýchu a stane se mým služebníkem. Pak všichni pochopíte, jak láskyplným způsobem Ježíš dává pokyny svým učedníkům.

68. Podříd'te svou svobodnou vůli mému zákonu a svému svědomí, pak se nebudete cítit zotročení, ale skutečně svobodní.

69. Právě teď, když se plevel rozšířil po celé zemi, vám říkám, abyste se připravili být mými dělníky a zaseli mé semeno míru. Každý z mých vyvolených v této době ať se ve svém nitru zeptá, zda nebyl, než uslyšel toto slovo, očištěn a zocelen bolestí a často zkoušen v tom, co má nejraději.

70. Získejte přesvědčení a víru, poslouchajte Mě, aniž byste se unavili a aniž byste si na toto zjevení zvykli. Bděte, nechci vás v den mého odchodu překvapit ve spánku. Dnes vidíte, že tento rok pomíjí a přichází další, ale mé slovo k vám přichází nezměnitelné. Ale rok 1950 přijde a vy mě již v této podobě neuslyšíte. Tehdy chci, abyste byli posílení a bohatí na poučení.

71. Studujte mé dílo, které jsem zjevil skrze *všechny* mé mluvčí, nemějte žádné preference. Pamatujte, že sestupuji ke všem a skrze všechny mluvím pravdu. Chcete, aby přišel rok 1950, aniž byste využili mé přítomnosti a naučili se mému učení? Budete čekat, až se na vás vrhne svět, který nevěří v mé zjevení jako Svatého Ducha, a protože vás shledá slabými, vyhladí vás? Chcete, aby vlády země, když mezi vámi objeví sváry a zmatek, vydaly zákony, které zastaví vaše kroky? Jak byste naříkali, současné generace, kdybyste si přivolali, aby se tato proroctví naplnila! Jak těžký a smutný byste si pak udělali svůj život a kolik trní byste zanechali na cestě těch, kteří přijdou po vás! Povstaňte plni lásky a naděje, mám vám ještě mnoho co zjevit a světit.

72. Procházíte-li jakoukoli zkouškou, nepochybujte. Buďte bdělí, abyste viděli, jak vás Mistr v každé kritické situaci osvobozuje od všeho zla; pak pocítíte, jak se váš duch rozvíjí a sílí. Pamatujte, že nikdo není imunní vůči bolesti, že ti, kteří Mě milovali nejvíce a následovali Mě nejbližší, jsou ti, kteří nejvíce cítili, jak jim krvácí srdce. „Kdo chce jít za Mnou, ať vezme svůj kříž.“ — Proč mnozí zůstali pozadu na cestě?: — Protože láska, kterou věřili, že cítí, nebyla pravdivá.

73. Oduševněte se, vyhýbejte se zbytečností a lehkomyšlností, již neusilujte o marnost světa, nehledejte duchovní ctnosti ani jako pouhou ozdobu pro svou duši, abyste byli obdivováni. Zkrášlujte svou duši ctnostmi, které jsem vás naučil ve svých učeních o lásce.

74. Čekám na vás na vrcholu hory, kde vám dám vaši odměnu. Neobracejte svůj pohled zpět, abyste se dívali na stopy své minulosti. Pokračujte klidně svou cestou, aniž byste cítili trny, které jste sami rozsypali, a dosáhněte vrcholu svého dovršení, kde září mé světlo. Až tam jednou budete, budete konečně žehnat mému zákonu lásky.

Můj pokoj s vámi!

Příloha

Poznámky

Poznámka 1

V dřívějších dobách a ve starém Izraeli byli hodnostáři při svém uvedení do úřadu pomazáni olejem. Ale olejem se pomazávali také nemocní, aby se uzdravili, zejména éterickými oleji. Nyní však v duchovní práci mají hmotné prostředky zmizet a stačí vkládání rukou za modlitby.

Poznámka 2

V tomto zjevení je „duchovní svět“ pevně stanovený pojem. Rozumí se jím světelní ochranní duchové, kteří ve stejné době, kdy se Kristus vrátil jako Duch Svatý, směli prostřednictvím vyvolených lidských nástrojů projevovat svou přítomnost, aby poskytovali poučení, radu a pomoc.

Poznámka 3

Pojem „inspirace“ se příležitostně používá také pro proces předávání božských zjevení prostřednictvím hlasatele nacházejícího se v extázi, jak je tomu v tomto případě, zatímco obvykle znamená vnuknutí, které proudí do myšlenek příjemce při jeho *plném* vědomí.

Poznámka 4

Zmatené, k zemi připoutané duše, které bezklidně bloudí prostorem, způsobují nemoci a matou mysl těch lidí, jejichž duše jsou oslabeny následky jejich prohřešků. Kristus nás vyzývá, abychom zajistili, aby světlo Ducha opět převzalo vedení jak v duších, které opustily tělo, tak v duších, které jsou ještě vtělené.

Poznámka 5

Od okamžiku, kdy duchové vzešli jako jiskry z Božského Ducha, až po jejich vtělení do mezitím stvořeného hmotného světa uplynula věčnost, během níž proběhlo mnoho evolučních procesů, které však v tomto rámci nelze pojednat. Při zpětném pohledu na toto nesmírně dlouhé časové

období a při pokusu o jeho stručné shrnutí dochází ke zkreslení, takže tento text nelze považovat za úplný a chronologicky přesný popis událostí.

Poznámka 6

Nejen hmotné statky, ale i naše sklony k touze po prestiži, cti a moci, k závisti, nenávisti a sporům, k požitkům a neřestem jsou jako otrocké řetězy, které našemu duchu znemožňují vznést se do duchovních výšin a „vznášet se“ tam, kde je jeho domov.

Poznámka 7

Velmi rozšířený je názor, že „dábel“ nebo Satan je příčinou zla, resp. že je zlem par excellence. Známé jsou lidové výrazy jako: „Tento člověk má v sobě ďábla“ nebo „Dábel uvádí celý svět do zmatku a štvě lidi proti sobě“. Člověk si při tom představuje mocnou duchovní bytost a spojuje ji s Luciferem, mocným prvním světelným duchem. Kdo zastává tento názor, připisuje Bohu, že stvořil zlo v duchu Luciferovi. Ale již náš rozum a naše představa o Boží spravedlnosti se brání přijmout, že Nejvyšší Bytost, Duch lásky, moudrosti a moci, stvořila něco tak nesmyslného. Zlo nemůže pocházet od Boha. Kdyby existoval duch, který byl stvořen, aby nás sváděl ke zlu, znamenalo by to popření Boží milosrdnosti. Zlo však existuje a nelze ho popřít. A pokud existuje, musí mít příčinu, a tak se naskýtá otázka: Co je to zlo? — Je to nesprávné použití naší svobodné vůle, odmítnutí Božího vedení a řádu, popření dobra. Zlo tak vzniklo brzy po duchovním stvoření, když se část duchovních bytostí pod vedením Lucifera obrátila proti Boží vůli. Luzifer tak dal podnět ke vzniku zla a zároveň se stal první obětí svého zlého činu, když byl vyloučen ze společenství s Bohem, což mělo závažné následky. Luzifer tedy není příčinou zla a nelze ho činit odpovědným za zlo, které dnes vládne světu.

Bůh vložil do našich duší své ctnosti a prostřednictvím hlasu svědomí nás nabádá, abychom je následovali. Ježíš nám svým učením a příkladem ukázal, jak máme žít svůj život. Učil nás lásce – *my* se nenávidíme. Ukázal nám pokoru – *my* jsme pyšní a marniví. Učil nás odpouštět si navzájem – *my* jsme záštiplní a mstiví. Napomínal nás k míru – *my* vedeme války. Učil nás duchovnosti – *my* se honíme jen za materiálním. Nesprávným uplatňováním své svobodné vůle činíme opak Boží vůle. Nízké vášně a tělesné touhy, pýcha, marnivost, sebeláska, tj. lidské nedokonalosti: to jsou příčiny zla. V míře, v jaké se lidstvo rozmnožovalo, rozmnožovaly se i nedokonalosti. Ty vyzařují zhoubné myšlenky, představy a city a tvoří sílu,

která ovlivňuje lidi. Je to osudový kruh: zlo vychází z člověka, vyvíjí se v neviditelnou, zhoubnou sílu, která se opět vrací k lidem a zotročuje je. Vliv této síly je tak obrovský, že lidé nakonec uvěří, že se musí jednat o velkou duchovní bytost. — V některých náboženstvích proto vytvořili vlastní božstvo zla a lidé se považují za nevinné oběti náladového, zlého boha.

Ale i v křesťanských náboženstvích přetrvává názor, že ďábel je původcem všeho zla. Staré symbolické vyobrazení zla, jako např. ďábel jako odporná černá postava s rohy a ocasem, se bralo doslova. I přes lepší poznání se lidé nechtějí této víry – nebo spíše pověry – vzdát, protože je pohodlnější se vymlouvat, že zlo v lidstvu způsobuje ďábel, než uznat, že skutečnou příčinou zla jsou naše vlastní nedokonalosti. Již bylo řečeno, že zlé myšlenky ovlivňují lidi. Pro lepší pochopení je třeba ještě zmínit, že zmíněné zlé vyzařování lidí je přijímáno nesčetnými temnými dušemi, které neklidně bloudí po Zemi v blízkosti lidí, a je proti lidem zesíleno a použito. Nesmíme však podléhat pověrám, že se jedná o „ďábelské duchy“; jsou to spíše ubohé duše, které jsou dočasně zmatené, ale v pravý čas zažijí své osvobození a spásu.

Neexistuje žádná možnost, jak uniknout zhoubnému vlivu zla? Existuje, a Bůh nám také pojmenoval zbraně, kterými můžeme proti zlu bojovat. Jsou to duchovní zbraně: modlitba, důvěrný rozhovor s Nebeským Otcem. Duchovní meditace, skrze kterou se dosahuje vnitřního poznání. Plnění Jeho zákona. Víra v jeho zjevení. Projevování lásky. Kdo používá tyto zbraně, může nejen odrazit vlivy zla, ale i svými vlastními myšlenkami a city dobra, lásky a míru účinně bojovat proti zlu a pomáhat nešťastným duším vymanit se z otroctví.

Poznámka 8

Ve španělském originálním textu se pro „pomocníka“ používá slovo „cirineo“, které je odvozeno od jména muže, který pomáhal Ježíši nést kříž, když pod jeho tíhou upadl. Jeho jméno Šimon z Kyrény se ve španělštině píše Simon C i r i n e o .

Poznámka 9

Na tomto místě, stejně jako na mnoha jiných, Božský Mistr říká, že po roce 1950 již nebudeme přijímat Jeho slovo prostřednictvím lidského rozumového orgánu. — V té době skončila epocha, která trvala od roku 1866 do konce roku 1950 a během níž Pán vyvolil jednotlivé muže a ženy a připravil je jako své nástroje. Pokud byl takový nástroj shledán Nebeským

Otcem hodným a čistého srdce, pak jeho duch osvítil rozum nositele hlasu a ve stavu vytržení vyslovovaly jeho rty slova pravdy a moudrosti od Boha. — Byl to začátek „Třetího času“, věku Ducha Svatého, zahájeného Kristovým návratem v Duchu, ve „Slově“. — Uvedené časové období sloužilo k výchově a přípravě posluchačů a Bůh je od počátku omezil, aby si jeho děti nezvykly na pohodlný způsob přijímání jeho zjevení, ale vynakládaly vlastní úsilí na to, aby se zduchovněly. I po roce 1950 se Nebeský Otec zjevoval, avšak již ne skrze lidský rozum ve stavu extáze, nýbrž skrze nástroje, které On zmocnil, aby přijímaly a předávaly Jeho inspiraci. — Žijeme ve věku Ducha Svatého a Boží Duch si razí cestu na mnoha místech země, aby se zjevil svým dětem. Kdekoli najde děti, které Mu v lásce a čistotě otevírají své srdce a nechávají se inspirovat Jeho Duchem, tam se zjevuje — u některých skrze své slovo, u jiných skrze duchovní vidění nebo prorocké sny.

Studie o duši – z duchovního hlediska*

**Základem této studie je „Kniha pravého života“ a další nová zjevení.*

Pojem „duše“ je lidem známý, ale mají různé názory na to, co duše je. Víme, že je součástí člověka a zařazujeme ji do trojice tělo – duše – duch. Tři složky, které tvoří jednotu „člověk“, přičemž každá část má jiný úkol.

Tělo je viditelná, hmotná část člověka; slouží jako ochranný obal pro duši a ducha a zároveň je jejich nástrojem, aby se mohly sdělovat vnějšímu světu. Jelikož je tělo viditelné a hmatatelné, bylo v průběhu času zkoumáno a prozkoumáváno vědci, takže máme rozsáhlé znalosti o jeho úkolech a jeho úžasném mechanismu. Funguje tak dokonale a logicky, že mnozí zapomněli, že za tím stojí nesmírně moudrá duchovní síla.

O dalších dvou složkách člověka jsou znalosti méně jisté a částečně nejasné. Jelikož jsou neviditelné a nelze je experimentálně zkoumat, má věda velké potíže správně vysvětlit podstatu a úlohu duše a ducha. A přece je velmi důležité mít v tom jasno, neboť pokud se podaří zvednout závoj neznáma, získáme také přesné poznání o smyslu a účelu lidského pozemského života. Náš rozum k tomu však sám o sobě není schopen, neboť duchovní lze uchopit a vysvětlit pouze duchovně. Boží Duch však tato tajemství zjevuje skrze lidi, které připravil, aby přijímali jeho inspiraci. Prostřednictvím těchto nástrojů nám Bůh zjevil poznání, které je náš omezený rozum schopen pojmout.

Hmotný, viditelný stvořený svět existuje od nepaměti; *před* ním však již existovalo duchovní stvoření. Jeho tvůrcem je Bůh, Prvotní Duch od věčnosti. V jádru jeho bytosti hořel oheň dokonalé lásky, která je jeho hlavní vlastností. Ale k čemu je nejvyšší láska, pokud ji nelze předávat a tím dokazovat? — A tak si Bůh stvořil v duchovní bytosti nádobu, do níž mohl vložit svou lásku, svou moudrost, své světlo a také svou tvůrčí sílu. Byla to bytost, která vzešla z Božího milujícího srdce, Boží podobenství, neboť v sobě nesla stejné božské vlastnosti. Jelikož byla čistým zrcadlem božského světla, přilnulo k ní přiměřeně označení „Luzifer“ neboli „nositel světla“. Díky božské moci mohla tato první stvořená bytost tvořivě působit a brzy z ní vzešla další, stejná stvoření, avšak s menší silou. I oni byli dětmi Boží lásky, v zářivém světle, v nejvyšší čistotě. Tak prožíval Bůh nevýslovnou radost, když viděl svou lásku odrážet se v nesčetných duchovních bytostech.

První stvořený duch byl nesmírně šťastný, ale jako bytost stvořená Bohem byl vázán vůlí Stvořitele. Bůh však chtěl, aby se mohl svobodně rozvíjet, protože právě to je znakem božské bytosti. Láska Lucifera k jeho Stvořiteli měla být tak silná, že by sama o sobě byla rozhodujícím faktorem pro dobrovolné podřízení jeho vůle božské. Tento důkaz lásky chtěl Bůh od svého prvního stvoření získat, a proto mu dal úplnou svobodu vůle. I nesčetná duchovní stvoření měla svobodnou vůli, nebyla tedy podřízena zákonu nutnosti stvoření, ale jako Boží děti byla to svobodně se rozhodující bytosti. Bůh je učil skrze svědomí, které bylo v jejich duchu slyšitelné jako hlas a projev Jeho vůle. Měli následovat hlas svědomí, nikoli z donucení, ale z vlastní svobodné vůle, jako odpověď na velkou lásku, kterou jim Bůh prokazoval.

Pro svobodnou vůli je charakteristické, že v sobě skrývá skrytou pobídku k tomu, aby člověk činil opak toho, co mu radí svědomí. V duchovních bytostech tak existovaly neustálé protiklady, které je vedly k tomu, aby se v boji o svobodnou vůli neustále rozhodovaly: zda uskutečnit božské ctnosti, nebo činit jejich opak. Po dlouhou dobu zvítězoval božský hlas svědomí a vše bylo v pořádku. Ale přišel okamžik, kdy Lucifer již nechtěl poslouchat duchovní vedení svého Stvořitele. Sláva prvotně stvořené bytosti byla tak veliká, že se jí nechal oslepit. Luzifer viděl nesčetné bytosti, které jeho vůle přivedla k existenci, a cítil se jako jejich stvořitel, ačkoli věděl, že sílu k tomu obdržel od Boha. Stvořené duchy mohl vidět, zdroj síly však nikoli, neboť Bůh se zjevuje ve viditelné podobě jen při vzácných příležitostech, kvůli svým dětem. Ve svém zaslepení nakonec Lucifer uvěřil, že zdroj síly je v něm samém, a povýšil se na jediného vládce „svých“ duchovních bytostí, které dokázal přesvědčit, že jejich stvořitelem není Bůh, ale on, Lucifer, a že se musí podřídít jeho vůli.

Luzifer se rozhodl proti svému Stvořiteli. Nyní se musela rozhodnout i nesčetná duchovní stvoření, svobodná vůle mohla volit. — Boží paprsek světla je osvětloval a oni cítili svého božského Otce, ačkoli ho nemohli vidět. Cítili jeho lásku a slyšeli jeho hlas ve svém svědomí. — Na druhé straně stál Lucifer, u něhož velmi dobře zaznamenali změnu vůle. Ale protože ho mohli vidět a byli k němu jako ke svému přímému stvořiteli v lásce připoutáni, velmi mnozí vyslyšeli jeho výzvu, podřídili se jeho vůli a tím se vzdálili od Boha. U těchto odpadlých duchů se nyní odehrála závažná změna.

Láska, hlavní vlastnost božské jiskry ducha, se musela spolu s ní oddělit od duchovních bytostí poté, co se tyto rozhodly *proti* svému Stvořiteli. Tím se zbavily božské životní síly a nádoby a výkonné orgány (duše), které zůstaly bez ducha, ztvrdly v duševní substanci. Ve své vševědoucnosti Stvořitel věděl, že velká část jeho dětí velkou zkoušku lásky neprojde, a měl připravený svůj plán: ne zničení odpadlíků, ale jejich návrat. Jelikož se duchovní bytosti nesprávným uplatňováním své svobodné vůle odvrátily od Boha, chtěl je s velkou trpělivostí – na nekonečně dlouhé a namáhavé cestě, daleko od svého otcovského domu – připravit a vychovat tak, aby znovu našly cestu k jeho otcovskému srdci. Bůh uchopil duševní podstatu Lucifera i nesčetných bytostí, které se mu podřídily, rozložil je na nejmenší částice a přetvořil je ve viditelné, hmotné stvoření. — Pro rozum je to nepochopitelné; pouze ten, kdo již disponuje duchovním poznáním, to může tušit. Pro vědce je nepříjemné uznat tezi, že hmotné, hmota, je usměrněná, ztvrdlá duševní substance. Ale na tomto pozadí jsou nám srozumitelná slova v listě apoštola Pavla Římanům, kapitola 8, verš 19, že totiž celé stvoření vzdychá a s námi očekává své vykoupení. V tomto pro naše chápání nekonečně dlouhém vývojovém procesu se musí duševní substance neustále měnit, proměňovat se v stále nové a vyšší formy života. Tím je také srozumitelné, proč je hmota pomíjivá, tj. proč se neustále nachází v procesu „umírání a stávání se“. Jinými slovy: Hmota nemá věčnou existenci, protože je pouze obalem jemnohmotných duševních substancí, které se musí dále vyvíjet a proto nemohou zůstat věčně ve stejném obalu. Hmota sama sice sestává ze stejné duševní substance, ale nachází se teprve na počátku svého vývoje a musí proto jako nižší forma života sloužit již vyvinutějším formám života ve stvoření. Zatímco ty jsou pro nás obvykle neviditelné, hmota je pro nás smyslově vnímatelná, protože i naše tělo se skládá z částic hmoty, tedy ze zhuštěných duševních částic stejné nízké vibrace.

Duševní částice vázané v hmotném stvoření se musí v průběhu vývojového procesu spojit podobně jako při tvorbě krystalů. Vzestupný vývoj začíná v říši minerálů a pokračuje přes říši rostlin a zvířat. To je třeba chápat tak, že např. v říši zvířat se duševní jednotky velkého množství drobných živočichů po delším vývojovém období při odumírání svých obalů spojí do větší jednotky, aby vytvořily již vyšší vyvinutou duševní substanci, která se dále vyvíjí ve větším zvířeti. Tento proces se opakuje několikrát, až nakonec v inteligentních zvířatech duše dosáhne svého

nejvyššího možného zrání na této vývojové úrovni. Několik takových duší se pak podle božského plánu spásy, který netoleruje zastavení ve vzestupném vývoji, spojí do nové jednotky a vytvoří lidskou duši. Vývoj duše přes stvořitelské oblasti minerálního, rostlinného a živočišného říše trvá miliardy let a je veden Božím Duchem prostřednictvím jeho nesčetného vojska světelných duchů, kteří zprostředkovávají a vykonávají jeho vůli v souladu s přírodními zákony.

Vytvořená duše je nyní připravena ke své první inkarnaci na Zemi. Na své cestě různými přírodními říšemi získala síly a schopnosti a čeká na poslední stupeň svého vývoje: inkarnaci v člověku. Přibližuje se k milujícím na Zemi a při početí je vložena do těla budoucí matky. Ale stále ještě chybí to podstatné, aby duše mohla dosáhnout svého nejvyššího zdokonalení. Krátce před narozením nového pozemského obyvatele nasměruje Bůh do duše ducha připraveného k první inkarnaci. Tím je duchovní bytost opět úplná: obě části této jednoty nyní společně usilují o konečný vývoj k dokonalosti, což také trvá ještě dlouhou dobu a probíhá přes mnoho reinkarnací, tedy přes mnohonásobné životy na Zemi v různých časových epochách.

V případě reinkarnace je jednota ducha a duše připravena převzít nové pozemské tělo, avšak i tehdy při početí nejprve vstupuje do těla matky pouze duše a navazuje spojení s rodícím se zárodkem života. Duch se do svého duševního obalu dostává až později, v některých případech dříve, v jiných později, avšak ne později než tři dny před porodem. — Jelikož duše sestává z nesčetných nepatrných částíček, které nejsou mezi sebou absolutně nerozlučně spojeny, přijímá při početí do sebe také duševní částíčky rodičů, čímž lze – vedle přitažlivosti spřízněných duší – vysvětlit dědičnost některých rodičovských dispozic.

Poté, co bylo výše vysvětleno původ a vývoj duše, je třeba nyní osvětlit její podstatu a některé z jejích úkolů v lidském životě. Nejprve je třeba znovu jasně zdůraznit, že duše není nic pozemského a hmotného, nýbrž neviditelná, étericko-duchovní síla. Kdysi vzešla z Božího ducha jako samostatná bytost a po věčném procesu očištění skrze božská stvoření se opět vrátila ke svému původně určenému úkolu. — Z prostorového hlediska se duše v člověku rozprostírá po celém lidském těle; podobně jako nervový systém se rozprostírá po všech orgánech a částech těla. Oživuje tělo, které by bez ní bylo bez života, a při svém odloučení od něj

zanechává toto tělo jako neživou schránku. Praktické myšlení a vůle, smyslové vnímání a prožívání, stejně jako sluch, zrak, chuť a čich jsou funkce duše. Je vnitřní hnací silou tělesné schránky a pouze ten, kdo má dar duchovního zraku, ji může spatřit a rozpoznat, že má zcela podobu příslušné lidské postavy; proto se jí také říká astrální tělo.

Duše je spolu s tělesnými obrannými silami zodpovědná za zdraví těla. Pokud může nerušeně a harmonicky vibrovat, tvoří ochranný val proti všem druhům patogenů. Pokud však již pronikly do lidského těla, duše ve spolupráci s tělesnými obrannými funkcemi okamžitě proti nim bojuje, aby je zneškodnila nebo vyhnala. Je to skutečný boj, který vyvolává zvýšenou teplotu, kterou známe jako horečku. — Duše má svůj úkol i při výživě těla. Jemnější životní síly z potravy přijaté tělem jsou duší předávány všem tělesným orgánům, aby každý z nich obdržel jemnohmotné duševní energie, které mu prospívají. Pokud však jíme a pijeme příliš, cítíme, jak naše duše otupuje a stává se lenivou, protože je příliš zaneprázdněna tělesnými záležitostmi a proto na nějakou dobu ztratila svou radost.

Tato malá studie by byla neúplná, kdybychom nevysvětlili také vztah mezi duší a duchem a neřekli, co je duch a jaké úkoly mu přísluší. Nejprve to, čím není: nesmí být zaměňován s „rozumem“. Duch v člověku je jiskrou Božího Ducha, Boží lásky, Božího světla. Nese v sobě všechny božské vlastnosti, proto nás Bůh nazývá svými podobami a my Ho smíme nazývat Otcem. Přesto musí náš duch neustále čerpat sílu ze zdroje svého původu: skrze modlitbu a duchovní povznesení, jakož i studiem božských zjevení. Jen tak může zůstat aktivní a živý a zprostředkovávat člověku lásku, moudrost a sílu, aby mohl plnit Boží přikázání.

Lidský duch – božského původu – byl Stvořitelem vložen do Adama podle biblického vyprávění, podle kterého Bůh vdechl svůj dech života do Adamových nosních dírek. Od té doby se tento neviditelný akt milosti opakuje při narození každého člověka, když je duch vložen do duše. Duše tvoří jakoby obal pro ducha, stejně jako tělo je obalem pro duši. Úkolem ducha je nyní osvětlit duši, prostoupit ji božskými ctnostmi. Při těchto snahách však duch nesmí duši nutit; ta se musí z vlastní svobodné vůle podřídit vedení ducha.

Duše vtělená do člověka je zpočátku zcela zaměřena na tělo a je připravena splnit všechna jeho přání. A v míře, v jaké se tělo vyvíjí, sílí i

pozemské smyslové vlastnosti duše, které v sobě z dlouhé cesty vývoje stále nese. Zde nyní začíná úkol ducha. S láskou a trpělivostí musí duši prostřednictvím svědomí poučovat, že se musí zbavit nízkých a zlých sklonů a překonat pozemské touhy těla – jsou-li nepřipustné. Najde-li duch u duše poslech, dosáhl velkého úspěchu, i když dochází k opakovaným relapsům, při nichž duše naplňuje pozemské touhy těla. Pokud duše zůstává otevřená napomínání ducha, mohou do ní stále více pronikat duchovní ctnosti a zároveň se stává stále více imunní vůči nesprávným touhám těla. Důsledky této proměny se pak projeví v vyzařování člověka: je to člověk s dobrými myšlenkami a čistými city; projevuje pokoru, trpělivost a laskavost, stejně jako lásku k bližním. Když přijde hodina smrti, duch a duše opouští pozemské tělo v plné harmonii a velké radosti, neboť vědí, že je v záhrobí čeká blaženost a mír. Jako jednota pokračují po předurčené cestě v duchovním říši, dokud nedosáhnou nejvyšší dokonalosti. Tím je Boží plán spásy dovršen a návrat „ztraceného syna“ je dokonán.

Průběh lidského života však může probíhat i zcela jinak. Pokud se duše vzpírá poučkám a naléhání ducha, otevírá se stále více požadavkům těla a nízkým vlastnostem v sobě. Duch vede zoufalý boj a prosí o sílu a moudrost svého Nebeského Otce. Pokud duše ve svém svobodném rozhodnutí tvrdohlavě odmítá všechny vlivy a napomínání Ducha, stává se otrokem smyslových vášní, hmotných tužeb a všech sobeckých pohnutek. Klesá tak hluboko, že jiskra Boží v ní je nucena k nečinnosti; stává se vězněm v duševním obalu, člověk je pak „duchovně mrtvý“. — V tomto stadiu je jasně patrné, že duch a duše jsou dvě různé síly. Zatímco Duch je odsouzen k nečinnosti a již se neprojevuje skrze svědomí, duše žije velmi intenzivně v „bezsvědomém“ člověku (jinak by tělo bylo bez života) a její zlé neřesti se pak projevují skrze myšlenky a slova, skrze city a činy ve vnější sféře člověka. Bůh své dítě v tomto ztraceném stavu nevzdává.

Pokud duše nechce slyšet hlas svědomí, Bůh k ní promlouvá skrze nemoci v jejím hmotném těle a skrze nejrůznější strádání. V mnoha případech pak duše začne přemýšlet a je připravena dbát na výzvy ducha k obrácení. Tímto způsobem dochází k proměně a duše se dobrovolně podřizuje vedení Ducha. On ji přitahuje k sobě, prostupuje ji duchovními ctnostmi, a tak společně kráčí po náročném cestě vyššího vývoje, dokud ji Bůh nezavolá ze zemského života.

Bohužel existuje nespočet případů, kdy duše navzdory dobrým napomenutím Ducha skrze svědomí a navzdory zkouškám setrvává ve svém zlém konání. Pokud takovou duši překvapí smrt, čeká ji v posmrtném životě kruté probuzení. Tam již nemůže uniknout hlasu svědomí, který ji neúprosně obviňuje: ať už z porušování Božích přikázání, zlých skutků nebo nízkých vášní. Tato sebeobviňování způsobují duši největší bolest a slouží k jejímu očištění. Pokud duše uzná své prohřešky a lituje jich, může ji její znovu probuzený duch vést, aby se krok za krokem zbavila svých zlých sklonů a přijala do sebe božské ctnosti. V případech, kdy duše zůstává zatvrzelá ve své zlobě, připravuje si sama nešťastnou existenci. Jelikož již nemá pozemské tělo a na druhou stranu nemůže vstoupit do duchovní sféry, bloudí bezcílně po Zemi v blízkosti lidí. Přitahují ji pak ti, jejichž špatné myšlenky, zlé skutky a nízké vášně odpovídají její vlastní podstatě. U nich se „usadí“, ovlivňuje je ke zlu a tento stav může vést až k posedlosti, čímž se stav takových lidí stále zhoršuje. Duše vázané na Zemi podporují násilné činy, matou rozum a způsobují nemoci; jsou neustálým nebezpečím pro všechny lidi. Existuje však ochrana: lidé, kteří řídí svůj život podle Boží vůle a vysílají dobré myšlenky a pocity, jsou jimi obklopeni jako ochranným pláštěm, na kterém se odrážejí zlovolné útoky nízkých duší, protože jejich našeptávání v těchto lidech nenachází odezvu a je okamžitě odmítnuto; navíc mohou a mají lidé dobré vůle prostřednictvím své modlitby a vysílání světelných myšlenek pomáhat duším, které ztratily rozum.

Bůh nezabraňuje zlým činům temných duší, neboť musí respektovat jejich svobodnou vůli. Ale jednou přijde den – většinou po velmi dlouhé době –, kdy duše unaví své bídné bytí a s odporem ohlédne za hanebnými činy, které způsobila. Pokud upřímně lituje a prosí o odpuštění a pomoc, může její duch v tom samém okamžiku zasáhnout a opatrně ji vést. Světelní duchové a Boží andělé jsou pak rovněž připraveni jí pomoci a poučit ji. Nyní může v duchovní sféře začít postupný vzestup. Duch – jako božská jiskra v nás – stojí v protikladu k tělu, zatímco duše stojí mezi nimi. Musí se rozhodnout pro ducha nebo pro tělo, protože nemůže sloužit dvěma pánům zároveň. Rozhodne-li se pro ducha, je připravena přijmout v sobě božské a podřídit se vedení ducha. Pokud se rozhodne pro tělo, podřídí se touhám „masa“ a sklony, které v ní jsou, se mohou plně projevit k její škodě. V Nových zjeveních Božský Mistr velmi často hovoří o boji duše proti vlivům těla. Podle předchozích vysvětlení je třeba to chápat tak,

že se jedná o boj ducha s duší, pokud se ta zcela „ztělesnila“, tj. zcela se podřídila vlivům těla a všemu hmotnému. Tělo totiž nemůže být vedeno přímo duchem, ale pouze skrze duši. Velký básník Goethe s jemnou citlivostí vnímal tyto dvě protichůdné síly a ve svém „Faustovi“ vkládá jedné postavě do úst slova:

„Dvě duše přebývají, ach, v mé hrudi,
jedna se chce od druhé oddělit;
jedna se drží hrubé milostné touhy
a svěrá se o svět svými úzkostlivými smysly;
druhá se násilně zvedá z prachu
k říším vznešených předků.“

Mluví o „dvou duších“ ve své hrudi: Jedna síla, tělesná duše, podléhá milostné touze a pozemskému myšlení a vůli. Druhá síla, duše duchovní, se chce osvobodit ze sevření smyslů a materialismu a povznést se k vysokým sférám, k Božskému Duchu, z něhož vzešla. Jedná se – zjednodušeně řečeno – o boj mezi duchem a duší, pokud ta druhá ještě nepřekonala nízké touhy tělesné přirozenosti.

Obsah

Výklad 29	Číslo verše
Nová forma božského zjevení	1-4
Spor mezi náboženstvím a vědou	8-10
Proměnění na hoře Tábor a jeho symbolický význam pro vývoj duše	15-25
Sebeomezení Pána při jeho duchovních zjeveních	29-31
Nevíra vyžaduje důkazy a zázraky	31-36
Ježíšův velký příklad lásky a obětavosti	37-40
Mojžíš, Ježíš a Eliáš — tři epochy zjevení	42-48
Nové poslání pro Mojžíše	49
Tři období zjevení, ale jediný zákon	53-55
Návod 30	Číslo verše
Duchovní a světský lid Izraele Návrat Pána	1-7; 9-16
Ježíš a Marie	17-22
Varování a pokyny pro nové učedníky	24-34
Jednota lásky a moudrosti	35-37
Vysoká hodnota duchovních ctností a dobrých skutků	38-42
Nesmírná láska Boha k jeho dětem	44-47
Nezničitelnost Kristova díla	48-53
Proti pomlouvání a kritice — proti odsuzování	55-56, 65
Nezbytná příprava kazatelů	56-58
Nebezpečí nového farizejství	60-61
Neomezená ochota odpouštět — znak pravého Kristova učedníka	62-64
Návod 31	Číslo verše
Láska mezi mužem a ženou	7-9
Božské vnuknutí se získává „bděním a modlitbou“	10-13
Pokora a milosrdenství Páně	21-25
Boží Trojice se neskládá ze tří božských „osob“. Trojice i v člověku	26-29
Poslání k hlásání slova a uzdravování nemocných	33-37

Dar svobodné vůle	46–49
Člověk jako Boží obraz	51
Důvod stvoření duchovních bytostí a udělení svobodné vůle	53
Elias ve třech dobách	57–67
Návod 32	Číslo verše
Cesta duševního vývoje a nezralost lidských duší	1–3
Naplnění zaslíbení	4–5
Duch nikdy nezemře	7
Napomenutí Božímu lidu	8–10
Spojení s dobrým duchovním světem je povolena a prospěšná	11
Prorocství o nadcházejícím království míru	17
Otec, Syn a Duch Svatý — jednotu tří božských zjevení	22–27
Prorocství o proměně Země	30
Zákon duchovního vývoje a zdokonalení	33–37
Zneužití daru svobodné vůle je příčinou lidského utrpení	38–49
Pokyny pro spolupracovníky v díle Páně	52–64
Svědomy bude naším soudcem	65
Pokyn 33	Číslo verše
Široká a úzká cesta	7–8
Závazek vyplývající z Nové smlouvy	9–12
Příklad vývoje duše v tomto životě i v životě posmrtném	14–16
Nastal čas pokání	17–19
Nakrmení pěti tisíců	21–23
Návrat Pána	24–29
Duchovní boj proti vládnoucí na zemi	32–34
Vina — lítost — pokání	37
Záchrana před zkažeností lidstva	41–46
Pád nové babylonské věže	52–53
Prorocství Starého a Nového zákona se dnes naplňují	61–63

Návod 34	Číslo verše
Šíření a účinek nového Kristova poselství	1–7
Odpovědnost rodičů při zplození nového života	13–14
Svědomy vždy naléhá na plnění zákona, Boží vůle	15–19
Poslední slova Ježíše na kříži	27–31
Správný způsob učení a svědectví o pravdě	35–38
Proroctví o budoucnosti lidstva	39–45
Nutnost jazyka srozumitelného pro všechny lidi srozumitelného jazyka	45–47
Povinnosti a úkoly nových učedníků	52–58
Úkol překládat a šířit nového slova mezi všemi národy země	59–60
Velké nebezpečí přeceňování hmotného	61–62
Návod 35	Verš č.
Proste, a bude vám dáno – správná prosba	1–7
Proste za ty, kteří vás urážejí a pronásledují	8–9
Bůh vždy promlouval k lidstvu skrze lidi a bude tak činit v ještě větší míře	12–14
Člověk v novém věku	15
Apoštol a prorok Jan	16–21
Apokalyptické časy	22–26
Můj Duch bude vylit na všechno tělo a na každého ducha vylit	28–35
Duševní a tělesná příprava	36–37
Zvrácený vývoj lidstva v důsledku neposlušnosti	38–40
Stvoření duchovních bytostí a určení hmotných světů	48–50
Obrácení a spasení židovského národa ve Třetím věku	55–62
Návod 36	Číslo verše
Význam uvědomění si vlastní viny a pokání	1–3
Pán chce, aby ho lidé chápali	4–7
Skutečný smysl večeře Páně	8
Božská zjevení se vždy vztahují k duchu a duchovnu	9–12
Soucítí a nezištná přimluva	13–17

Velká krize lidstva	18–23
Pán se zjevuje v pokoře	24–26
Pouze oběti ducha a srdce mají u Boha hodnotu	27–29
Rozšíření a poslání Pánova díla	31–38
Co je „Slovo“?	39–40
Pokyny pro posly Slova	41–46
V čem spočívá „peklo“?	47–56
Pán se zjevuje neustále a na věky věků	59
Návod 37	Číslo verše
Stupně duševního vývoje	1–6
Velký zlom ve vývoji lidstva	7–12
Bůh posílá duše na Zemi, aby se vtělily	18
Slovo o křtu dětí	19
Fyzické rozmnožování člověka je přírodním zákonem, a proto není hříchem	20–23
Co znamená Boží nekonečnost?	24–27
Co nás vzdaluje od Boha a co nás k Němu přibližuje?	28–30
Důvod zjevení Pána prostřednictvím hlasatelů	31–34
Pouze skrze duchovního můžeme dosáhnout trvalého spojení s Božím Duchem	34–37
Všechny oči Ho uvidí	41–45
Nevyvinuté schopnosti člověka	46–48
Láska je klíčem k rozvoji duše	49–52
Lidstvo slepě klopýtá k propasti	53–56
Nesobecký život ve službě bližnímu	61–70
Pán se zjevuje všude a v mnoha podobách	76
Mnohá znamení a rozmanitá zjevení duchovního světa ohlašovaly a provázely Pánův návrat	77–79
Odmítavý postoj církvi a vznik nových duchovních společenství	80–85
Návod 38	Verš č.
Nikdo není příliš chudý na to, aby konal dobro v jakékoli formě	9–11
Jaké nové učedníky si Pán přeje?	14–18
Příklad proroka Jonáše	19–22
Trojice v Bohu a v člověku	24–28
Vznik a význam pohlaví	29–30
Pravé manželství a jeho znesvěcení	31–36

Manželství se skutečně uzavírají v nebi	39–41
Nahlédnutí do Božích výchovných opatření na příkladu manželského páru	50–66
Božský pomocník a ochránce	75–76
Návod 39	Číslo verše
Strom vědy je očištěn	3-5
Váhy a srp božské spravedlnosti	6-7
Moc a milost pravé modlitby	8–15
Kristův zákon: Milujte se navzájem!	16-20
Duchovní bohatství a skutky lásky navzdory materiální chudoby	21-24
Boj za dobro, pravdu a spravedlnost	26–28
Falešné ideály lidskosti	30–31
Velké genocidy	32–35
Jehova — Kristus — Duch Svatý	39–49
Marie	50–54
Touha po pozemském ochromuje křídla duše	67-70
Život v přítomnosti Boha	71–73
Návod 40	Číslo verše
Naplnění mesiášských zaslíbení v Ježíši a nepochopení lidí	1–20
Narušená harmonie s přírodou a její důsledky	21-31
Pouze v poslušnosti Boží vůle je možná skutečná svoboda	32–33
Modlitba	34–48
Neotřesitelná víra a absolutní důvěra	52–53
Požehnání pro ty, kteří jsou připraveni	54–56
Původ a vliv dobrých a zlých sil v neviditelném světě	57–64
Správný boj proti zlé síly	65–72
Lidstvo se přesvědčí o skutečnosti a účinnosti neviditelných vlivů	73–76
Člověk je sám zodpovědný za zlo, které ho sužuje	79-81
Návod 41	Číslo verše

Kristovo vykoupení v říši smrti a temnoty	5-7
Porušení prvního přikázání lidstvem	10
Cesta dvou lidí na zemi a v posmrtném životě	11–18
Napomenutí a zaslíbení	22–28
O správném a nesprávném prosbě	30
Skutečný pokoj	38–41
Nezbytná harmonie při uspokojování tělesných a duševních potřeb	45–48
Domov má být útočištěm míru a lásky	50–52
Nezlomnost boží vůle a jeho zákonů	55–57
Jasně slovo k výchově dětí	57
Války jsou důsledkem bezbožnosti mezi lidmi; mír je naopak plodem lásky a pokory	58–60
Šíření nového Božího slova a jeho vznešených zaslíbení	61-69
Návod 42	Číslo verše
Neschopnost člověka vůči formám Božího zjevení na zemi	1-2
Zduchovnění budoucích generací	5-7
Napomenutí a varování	9–25
Proroctví	26–28
Blahoslavenství	29
Zdroj milosti	30–32
Šíření Kristova učení	33–38
Skromnost a střídmost — opomíjené křesťanské ctnosti	49–50
Boží zákon netoleruje žádné nedokonalosti	52
Očištění lidstva a nový začátek	53–61
Návod 43	Číslo verše
Války a utrpení mají sloužit k očištění lidí	2-8
Varování před lhostejností, leností a pokrytectvím	9-15
Svědomy a ochranný duch člověka ho vedou na cestu dobra	18
Pro harmonii a dokonalost stvoření jsou nezbytné všechny stvořené duše	19
Stvoření duší a jejich vývojový úkol	21

Andělé pomáhají svým duchovním bratrům na Zemi	22
Propast mezi hmotným a duchovním světem si člověk způsobil sám	23-24
Smrt neznamená věčné odloučení	25
Ježíš lidstvu dokázal realitu duchovního života	26-28
Život podle Boží vůle je nejlepší přípravou na duchovní život v posmrtném životě	36-38
Praví a falešní hlasatelé Kristovi	39
Prorocké podobenství	43-49
Země je jen dočasným místem vyhnanství a slz	61
Návod 44	Číslo verše
Vtělení a působení vedoucích duchů na Zemi	4-6
Co znamená „světlo“ v duchovním smyslu?	8
Podrobnější informace o příběhu o cizoložnici	11
Varovný příklad špatného učeníka	19-28
Povolání a duchovní dary	33-39
Odpuštění	40-45
Nemáme hledat a odhalovat slabosti našich bližních a je odhalovat	46-48
Blahoslavenství a zaslíbení požehnání	51-55
Velcí Boží poslové ve starém izraelském národu	58-62
Dokončení Kristova díla spásy	63-67
Výklad 45	Číslo verše
Život, „smrt“ a vzkříšení Ježíše nám ukazují cestu do duchovního království	3-8
Třetí doba, věk Ducha Svatého	21
Duchovní a hmotné jsou nezbytné, ale v správném poměru	31
Poznej zlo, ale nesuď toho, kdo je páchá!	43-44
Kdo se vyhýbá kontaktu s hříšníkem, není pravým Kristovým učeníkem	49-50; 56- 61
Moderní zákoníci a farizeové odmítnou Moje zjevení	67-68
Nový kalich utrpení Kristova	81-91
Naučení 46	Číslo verše

Správné chování vůči bratrovi, který sešel z cesty	3-7
Spojení ducha s Božským Duchem	10-11
Selhání starého izraelského národa a jeho potomků	18-20
Války nejsou božím osudem, ale důsledkem lidského pohrdání Boží vůlí	26-29
Víra, láska a odevzdání se Boží vůli	34-36
Nejvyšší cíl člověka není učenost, ale naplnění přikázání lásky je nejvyšším cílem člověka	43-45
Kdo nechce poslouchat, musí pocítit	63-65
Před Bohem jsou si všichni lidé rovni	68-69
Velké proroctví	73
Naučení 47	Číslo verše
Skutečný soucit s trpícími a z toho vyplývající přímluva a pomoc	5-7
Pán zkouší své	20-27, 30
Naše duše se musí vrátit k Nebeskému Otci v čistotě	46
Hmotné tělo jako překážka i pomoc	49
Bůh hledá i pyšné a vzpurné lidi a je obrátit	51
Slovo proti marnivému toužení po uznání: Skutečně pokorný nechce být víc než ostatní	54-56
Návod 48	Číslo verše
Velikost a význam nového Božího slova a jeho odmítnutí lidmi	5-9
Skutečný mír lze dosáhnout pouze splněním božských zákonů	11-15
Smysl a symbolika večeře Páně	21-25, 46
Země jako místo očištění a vývoje	52-54
Kříž pravého následování Krista	64-70
Návod 49	Číslo verše
Utrpení člověka nepocházejí od Boha, ale jsou důsledkem jeho vlastních minulých chyb	2-5
Vykoupení skrze Ježíšovu obětní smrt se projeví teprve tehdy, když člověk následuje Ježíšův příklad	7-9
Varování před sebespravedností	9-11
Nové slovo v rozporu s lidskými názory a pochybností — nové Kristovo utrpení	12-23, 40

Ne jen v určité dny, ale vždy ctít Boha	30-32
Péče Nebeského Otce o své děti	48
Úkol předávat a šířit Božího slova	43, 49–53
Nejen duchovní, ale i materiální pomoc pro bližního je nezbytná	55
Návod 50	Verš
Hle, stojím u dveří a klepu	1-7
Přimluva za národy, aby se v nich mohl zjevit Boží Duch zjevil	12
Člověk — „ztracený syn“ nebeského království	13–21
Duchovní modlitba se nemusí 36-37	36–37
Pouze to, co vychází ze spontánní lásky a dobroty, má hodnotu před Bohem	40-41
Intelektuální učenost jako překážka duchovního poznání a vnímání	45-48
Marie byla Ježíšovými slovy na kříži ustanovená duchovní matkou lidí	59-62
Návod 51	Číslo verše
Bojem proti zjevení lidé poznají Boží moudrost a lásku	9
Varování před falešnými novými zjeveními a bludnými učenými	27
Člověk nese spoluzodpovědnost za stav dnešního světu — nyní sklízí to, co v minulosti zasel	33
Okolnosti duchovního návratu Krista	45
Nejjistější průvodce k Bohu: svědomí	46
Musíme plnit hmotné i duchovní zákony	47–53
Současnost je časem soudu	61–71
Návod 52	Číslo verše
Duchovní Izrael je povolán k šíření nového poselství slovem i skutkem	1-22
Boží láska a milosrdenství se vztahují i na jeho odpadlým dětem	26-27
Bůh v této době od svých učedníků nevyžaduje žádnou krevní oběť	28
Nebe a peklo jsou stavy duše, které si člověk sám způsobuje svým	31-37

dobrým či zlým myšlením a jednáním	
Hrůzy války mají přivést pyšné a zatvrzelá srdce těchto lidí přimět k pokání a k pokání, kteří uvrhli národy do válek	40-41
Bůh přichází i k těm, kteří Ho hledají v nesprávných podobách	48
Nutnost duchovního povznesení a přímého spojení našeho ducha s Božím duchem	49-53
Člověk by neměl přechod do jiného světa ani ani se toho bát, ani to oplakávat, ani to uměle oddalovat	55-58
Všichni lidé jsou od svého počátku duchovně i tělesně bratři a sestry, mezi nimiž by neměly existovat žádné bariéry	59-60
Návod 53	Verš č.
Síla modlitby	2
Boj duše o nadvládu nad tělem	8-11
Milosrdenství a ochota pomáhat bližnímu – znak pravého učednictví	14-17
Pokrok v poznání a moudrosti	20-22
Kříž smíření za vlastní vinu a kříž obětí za druhé	24-25
Eliášovo působení v různých dobách	34-44
„A jejich skutky je následují“	49-50
Starý a nový izraelský národ	52-55
Armageddon v pozemském a duchovním světě až k vítězství světla	56
Návod 54	Číslo verše
Zkoušky a utrpení jako nezbytné prostředky k dokonalosti	2-9
Pán nikoho nesvazuje ani neohrožuje svým novým slovem, ale dává jím novou naději	10-15
Jediná pomoc pro hříšný a nemocný svět	16-21
Rady pro nové učedníky k plnění jejich úkolu	24-34
Co znamená „duchovnost“?	41-44
Pro Nebeského Otce není nikdo „zlý“	45-48
Lidstvo a Boží lid potřebují duchovně silné a nesobecké vůdce	67
Kristovo dílo spásy zvítězí nad veškerou lidskou nedokonalostí	69-71
Návod 55	Číslo verše
Nemůžeme Bohu „utéct ze školy“	6-7, 20-21

Dobří i špatní vůdci národů jsou nástroji Božích záměrů a potřebují přímluvu	8
Reinkarnace duše	22
„Plodte se a množte se“ — z nového pohledu	22–24
Jediný způsob, jak zabránit válkám	27
Jediná pokání, která se Bohu líbí	40
Vnitřní postoj posluchačů při zjeveních	53–54
Naše modlitby mohou zmírnit nebo dokonce odstranit nadcházející velké zkoušky zmírnit nebo dokonce zrušit	58
Varování a zaslíbení	71–74

Literatura a webové stránky

Božská učení v Mexiku 1866–1950

Literatura

Reichl Verlag, D-56329 St. Goar, Tel: +49 (0)6741 1720
Kniha pravého života, svazky I, II, III, IV, V, VI
Třetí zákon (také ve španělštině, angličtině a francouzštině)
Božská zjevení z Mexika (krátký úvod)
Božská zjevení k otázkám života
Proroctví pro třetí dobu

Knižní služba pro život, Manfred Bäse, Kirchweg 5, D-88521 Ertingen
Tel.: +49 (0)7371 929 66 42, e-mail: manfredbaese@gmx.de
Božská láska, původ, podstata a cíl našeho života a veškerého bytí
El Amor Divino – Původ, podstata a cíl našeho života a veškerého bytí
Kniha pravého života, svazky VII, VIII, IX, X, XI, XII
Třetí zákon

Nadace Unicon, D-88709 Meersburg
Tel.: +49 (0)7532 808162, e-mail: info@unicon-stiftung.de
Úvod do „Knihy pravého života“ (zdarma)

Asociación de Estudios Espirituales Vida Verdadera A.C.
Orinoco N° 54 Interior 5, Col. Zacahuitzco, 03550 México, D.F.
Libro de la Vida Verdadera, svazky I–XII
Třetí zákon
a další knihy o těchto božských zjeveních z Mexika

Webové stránky

www.drei-offenbarungen.net
www.reichl-verlag.de
www.unicon-stiftung.de
www.drittes-testament.de
www.drittetestament.wordpress.com (vícejazyčné)
www.tercera-era.net (ve španělštině)
www.144000.net (vícejazyčné)
www.dritte-zeit.net